ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 5. ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-0
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΛ. 10)3
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 6ε0 ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1149
ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1929
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 11
ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 3.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 2.2 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ. ΑΙΓΑΙΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΒΑ ΙΣΧ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΛΙΑΝ ΚΥΜΑΤΩΔΗΣ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 763.3

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΙ ΠΡΟΣΤΡΙΒΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΠΩΣ ΑΝΤΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜ.Ν

ΤΟ ΓΟΗΤΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΑ ΠΛΗΓΜΑΤΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Φεβρουάριος. (Τοῦ νταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τὰς ἐκ Πα σίων πληροφορίας, περὶ τὰ τέλη τοῦ ηνὸς ἐπανέρχεται ἐνταῦθα ὁ πρεσβευ ὴς τῆς Γαλλίας κόμης ντὲ Σαμπρέν, στις εἶχε μεταβῆ εἰς Παρισίους ὄχι όσον διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν φλεγμο ὴν ὑφ' ἧς εἶχε προσβληθῆ λόγῳ τοῦ υχροῦ κλίματος τῆς Ἀγκύρας, ὅσον ιὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν κ. Α. Ἰπριὰν καὶ τὸν κ. Πουανκαρὲ καὶ διὰ ὰ ἐκθέσῃ εἰς αὐτοὺς προσωπικῶς τὴν έσιν τῶν διαπραγματεύσεων ἐν σχέ ει μὲ τὴν διαχάραξιν τῶν τουρκοσυρι κῶν συνόρων.

Ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρεσβευ οῦ τὸ ζήτημα οὐδεμίαν ἐξέλιξιν πα ουσίασεν. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, εὑ ισκομένη εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν λό ῳ τῆς ὑπ' αὐτῆς κατοχῆς τῶν διαφι ονεικουμένων σημείων τῆς καμπύλης εθορίου ἀπὸ Νισσιμπὶν εἰς Ντζεζιρέ, ὐδόλως ἐννοεῖ νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ρχικῆς της στάσεως. Ἡ παλαιὰ φιλο εικία ἐν σχέσει μὲ τὴν ρωμαϊκὴν ὁ όν, ἥτις ὁρίζεται ὡς μεθόριος γραμμὴ ῆς περιοχῆς ταύτης εἰς τὴν συμφωνί ν Φρανκλὲν-Μπουγιὸν τοῦ Ὀκτωβρί υ 1921, ἐγκατελείφθη ἀμφοτέρωθεν, όγῳ τοῦ ἀδυνάτου τῆς συμφωνίας περὶ οῦ ποία εἶνε ἀκριβῶς ἡ ρωμαϊκὴ ὁδὸς ερὶ ἧς γίνεται λόγος. Ὑπάρχουν, ράγματι, πολλαὶ ὁδοὶ αἵτινες θὰ ἠδύ αντο νὰ ἀποκληθοῦν ρωμαϊκαί.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγ ύρας δὲν θέλει νὰ ..κούσῃ νὰ γίνεται όγος περὶ τῆς διαιτησίας τοῦ οὐδετέ ου στρατηγοῦ, τοῦ Δανοῦ κ. Ἔρνστ, στις εἶχε λύσει διαιτητικῶς τὸ ζήτη α, τῇ αἰτήσει τῶν δύο ἀντιπροσωπει ῶν, γαλλικῆς καὶ τουρκικῆς, καὶ ὅστις εἶχε δώσει τὸ ἄδικον εἰς τὴν τουρκι κὴν «θέσιν». Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις στηρίζεται πάντοτε ἐπὶ τῆς διαιτησίας ταύτης, τὴν ὁποίαν ἡ τουρκικὴ ἀντιπρο σωπεία εἶχε δηλώσει γραπτῶς καὶ προ καταβολικῶς ὅτι θὰ ἐδέχετο, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο. Εἶν ι γνωστὸν ὅτι ἡ Κυ βέρνησις τῆς Ἀγκύρας ἀπήντησεν βρα δύτερον, ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία της δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν δεσμεύσῃ οὕ τω, προκειμένου περὶ ζητήματος, τὸ ὁ ποῖον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν ἐθνικοῦ ἐδάφους, καὶ ἑπομένως τὴν ἐθνικὴν κυ ριαρχίαν.

Εὑρισκόμεθα, λοιπόν, πρὸ πραγμα τικοῦ ἀδιεξόδου. Δὲν εἶναι εἰσέτι γνω στὸν τὸ ἀκριβὲς περιεχόμενον τῶν νέ ων ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας κομίζει ἐνταῦ θα ὁ κ. ντὲ Σαμπρέν. Ἀλλὰ ὡρισμέναι πληροφορίαι, τὰς ὁποίας παρέχουν ἤδη ἐμμέσως οἱ ἁρμόδιοι, δείχνουν ὅτι καὶ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἡ στάσις δὲν ἐσημείωσεν αἰσθητὴν ἐξέλιξιν. Ἂν τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν θυσίαν μερικῶν συνοριακῶν σημείων, ἡ θυσία αὐτὴ δὲν θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ ἐξιχθῇ μέχρι τῆς ἐκχωρήσεως ὁλοκλήρων χιλιομέτρων μιᾶς χώρας, τῆς ὁποίας ἡ Γαλλία δὲν εἶναι, ἄλλως τε, παρὰ ἡ ἐντολοδόχος δύναμις καὶ ὄ χι ἰδιοκτήτρια, ὡς θὰ συνέβαινε προκει μένου περὶ ἁπλῆς ἀποικίας.

Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἤθελε νὰ προβληθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὴν Κοινωνί αν τῶν Ἐθνῶν, ἀλλὰ ἡ τουρκικὴ Κυ βέρνησις, ἡ ὁποία ἔχει τὸ προηγούμε νον τῆς Μοσσούλης καὶ μικρὰν τρέφει μπιστοσύνην ἐπὶ τὴν ἀμεροληψίαν τῶν ποφάσεων τῆς Γενεύης, δυσπιστεῖ καὶ οὔτε νὰ ἀκούσῃ θέλει περὶ τοῦ διεθνοῦς θεσμοῦ. Τονίζει ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ συνεφώνουν ταχέως διὰ νὰ ἐπιτύχουν μίαν ἀπόφασιν, ἥτις θὰ ἦτο δυσμενὴς διὰ τὴν Τουρκίαν. Ἡ Γαλλία, ἐξ ἑτέρου, θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ δεχθῇ μίαν ἀπόφασιν, ἔστω καὶ δυσμενῆ, τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπόφασιν θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ παρὰ τῇ Συριακῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τῆς Δαμασκοῦ, ἀφ' οὗ ἐκ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἔχει τὴν Συρίαν.

Τὸ πρόβλημα εἶναι ἀρκετὰ περίπλοκον καὶ βαρύνει μεγάλως ἐπὶ τῶν γαλλοτουρκικῶν σχέσεων. Εἶναι περίεργον ὅτι ἡ Γαλλία, ἥτις τόσον ἐβοήθησε τὸ κίνημα τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τῶν πρώτων του βημάτων, φθάσασα μέχρι τῆς ἀποστολῆς ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν εἰς τὰς Κεμαλικὰς δυνάμεις μέσῳ τοῦ Ζουγκουλδὰκ καὶ τῆς Μερσίνης, ἐν' ᾧ συγχρόνως εἶχεν ἀπαγορεύσει εἰς τὸν στόλον τῆς ἀτυχοῦς Ἑλλάδος πᾶσαν νηοψίαν ἐπὶ τῶν γαλλικῶν πλοίων, παραβιάζουσα οὕτω περιτράνως τὸ Διεθνὲς Ναυτικὸν Δίκαιον ἐν καιρῷ πολέμου— εἶναι περίεργον, λέγομεν, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ διακανονίσῃ τὰ ζητήματά της μὲ τὴν Τουρκίαν.

Οἱ ἰθύνοντες τῶν Παρισίων, καὶ αὐτὸς ὁ κ. Πουανκαρέ, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ τοὺς κατωτέρους ἁρμοδίους ἐν Γαλλίᾳ καὶ Τουρκίᾳ, ἐσκέπτοντο τότε ὅτι ἡ Τουρκία, εὐγνωμονοῦσα, ἔμελλε κατόπιν νὰ διακανονίσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας ὅλας τὰς μετ' αὐτῆς διαφοράς. Ἐλησμόνουν ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν ὑπάρχει εὐγνωμοσύνη καὶ ὅτι μόνον τὸ συμφέρον λαμβάνεται ὑπ' ὄψει. Εἶναι ἐκπληκτικὸν ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ δὲν ἐννόησε τὸ πρᾶγμα τότε. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ Γάλλοι κυβερνῶντες ἐνήργουν τότε ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ζηλοτυπίας ἔναντι τῆς Ἀγγλίας, ζηλοτυπίας ἐμφύτου εἰς πολλῶν Γάλλων τὰς ψυχὰς καὶ λόγῳ τῆς ὁποίας ἤθελαν τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἀπομάκρυνσιν τῆς Ἀγγλίας ἐκ τῆς Κων)πόλεως, ἐπὶ ζημίᾳ, ἔστω, τῶν μεγαλυτέρων γαλλικῶν συμφερόντων.

Σήμερον ὅλα ἐκρημνίσθησαν καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα, τὸ τελευταῖον γαλλικὸν ἵδρυμα ἐν Τουρκίᾳ, πρόκειται νὰ δεχθῇ τὸ θανάσιμον πλῆγμα διὰ τῆς δημιουργίας τῆς Τραπέζης τοῦ Κράτους. Ὑπάρχει, ὡς φαίνεται, καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν κάποια δικαιοσύνη, ἡ δικαιοσύνη τῶν πραγμάτων, ἂν θέλετε νὰ τὴν ὀνομάσωμεν οὕτω. Ἡ Γαλλία, ἥτις ἐκήρυσσεν ἑαυτὴν προαιωνίαν προστάτιδα τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἔκρινε καλὸν ὄχι μόνον νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν τύχην των χάριν τῶν δῆθεν συμφερόντων της, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς πλήξῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τῶν νώτων, ἐξοπλίζουσα τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τῆς ὑπάρξεώς των. Καὶ τώρα, ἡ Γαλλία παρίσταται εἰς τὴν καθημερινὴν κατάρρευσιν ὅλου τοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνας ἔκτιζεν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώραν. Ὅσον καὶ ἂν θλίβωνται οἱ φίλοι της, δὲν δύνανται νὰ μὴ ὁμολογήσουν ὅτι ὑπαίτιος τῆς καταρρεύσεως ὑπῆρξεν ἡ ἰδία.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΒΑΨΙΜΟ

Πολλάκις μοῦ ἔρχεται ἡ ἐπιθυμία νὰ αματήσω εἰς τὸν δρόμον μερικοὺς ἀν ρώπους καὶ νὰ τοὺς ἐρωτήσω :

—Εὐλογημένοι μου, γιατί βάφεσθε;

Εἶνε συνήθως ἄνδρες ἡλικιωμένοι, ηντάρηδες ἢ ἑξηντάρηδες. Καὶ ἄλ μὲν ἐξ αὐτῶν ἔχουν κουρεμένα σύρ ζα τὰ μαλλιά, καλὰ ξυρισμένα τὰ γέ ια καὶ βαμμένο τὸ μουστάκι. Ἄλλοι ως διατηροῦν τὴν κόμην τους, καὶ ἡ φὴ ἔχει περάσει καὶ ἐπ' αὐτῆς, ὅπως ἐπὶ τοῦ μύστακος. Ὁπωσδήποτε, καὶ τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δέ, τὸ μπο ίσμα εἶνε τόσῳ καταφανές, ὥστε νεὶς ἀπολύτως διαβάτης δὲν γελιέται. λοι τοὺς κυττάζουν μετὰ περιεργείας, ρικοὶ μειδιοῦν ἐπὶ τῇ θέᾳ των καὶ λοί, μόλις διέλθουν ἀπὸ πλησίον τους, ύονται νὰ ψιθυρίζουν :

—Μωρέ, Μποτσαράκος ποῦ ἔχει δου ει !

Μολαταῦτα τὰ γεροντοπαλλήκαρα δὲν ροῦν νὰ συνετισθοῦν. Ἡ μπογιὰ δί καὶ παίρνει εἰς τὸ μουστάκι καὶ τὰ λλιά. Ἄλλοι τὰ βάφουν μαῦρα, σὰν φτερὸ τοῦ κόρακος, ἄλλοι τὰ βάφουν στανά, σὰν νὰ ἐπασαλείφθησαν μὲ κα , καὶ ἄλλοι ξανθά, ὡς νὰ περιελού σαν μὲ Γαλλικὴ μουστάρδα. Γιατί ονται; Γιὰ νὰ φανοῦν νέοι; Ἀλλὰ ῆρας δὲν τὸ προδίδει μόνον τὸ χρῶμα τριχώματος. Ἐξ ἄλλου εἶνε τόσον βαιωμένον ὅτι καμμία βαφὴ ἕως τώ δὲν ἐφευρέθη, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ κα αβαίνῃ ὁ κόσμος, ὥστε ἀποβαίνει αὐ ρημα μυστήριον ἢ ἀκατανίκητος αὐ μανία τοῦ μπογιατίσματος. Ἡ πρώτη κυρία δουλειὰ τοῦ γεροντοπαλληκά εἶνε τὸ πινέλο. Ὥρας ὁλοκλήρους αναλίσκει κάθε πρωῒ ἔμπροσθεν τοῦ ρέπτου, κρατῶντας τὸ μπουκαλάκι μὲ βαφὴ εἰς τὸ ἕνα χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλ τὸν μύστακα καὶ τὰς ινελάροντας τῶν κροτάφων. Ὅταν ἡ ἐργασία περαιωθῇ, τὸ γεροντοπαλλήκαρον ει ἑαυτὸ ἀναγεννηθέν. Κτενίζεται ἐπιμελῶς, διορθώνει τὸ μουστάκι, τὰ καλοσιδερωμένα ροῦχα του γαίνει εἰς τὸν δρόμον, ὅπου ὁ πρῶ διαβάτης ποῦ θὰ συναντήσῃ ἔχει ἔ ν τὴν φράσιν τὴν ὁποίαν θὰ ψιθυ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει του:

Μωρὲ, Μποτσαράκος ! !...

πάρχουν πολλὰ πράγματα εἰς τὸν κόσμον τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνεξήγητα. Ἀλλ' ἓν ἀπὸ τὰ πλέον ἀνεξήγητα ἀναντιρρήτως εἶνε ἡ μανία τοῦ ἀνθρώπου νὰ φαίνεται νέος, ἐνῷ δὲν εἶνε πλέον. Ἡ περίεργος αὐτὴ μανία καθιστᾷ πολλοὺς ἐντελῶς γελοίους εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου. Ἐπιμένουν ὅμως εἰς τὸ νὰ καθίστανται γελοῖοι. Μὲ ἕνα τοιοῦτον τύπον μοῦ συνέπεσε πρὸ ἡμερῶν νὰ περιπατῶ εἰς κάποιον Ἀθηναϊκὸν δρόμον. Ἦταν ἑξηντάρης περίπου. Ἀλλ' εἶχε τὴν περιβολὴν ἄμεμπτον καὶ τὸ βάψιμον τοῦ μουστακιοῦ εἰς τὴν ἐντέλειαν. Ἐνῷ συνεβαδίζαμε μοῦ ἦλθε κατ' ἐπανάληψιν ἡ ἐπιθυμία νὰ τὸν ἐρωτήσω :

—Γιατὶ βάφεσαι, χριστιανέ μου;

Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπρόλαβε τὴν ἐρώτησίν μου, λέγων :

—Πᾶμε ἀπ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ στενό;

—Καὶ τί δουλειὰ ἔχουμε ἀπὸ κεῖ ;

—Θὰ ἰδῇς. Εἶναι μία ὡραία κυρία ποῦ φαίνεται πῶς τῆς ἀρέσω.

—Ἂν εἶνε ἔτσι, πᾶμε.

Ἐμπήκαμε εἰς τὸ στενὸν καὶ μετ' ὀλίγον διηρχόμεθα ἔμπροσθεν οἰκίας εἰς τῆς ὁποίας τὴν θύραν ἵστατο κυρία τριακοντοῦτις, ἀληθῶς εὔμορφη, καὶ ἡ ὁποία ἐκράτει εἰς χεῖράς της νήπιον κλαυθμηρίζον ἀπελπιστικῶς. Ἐνῷ ἐπερνούσαμε ἐν θριάμβῳ, ὁ φίλος μου, μοῦ ἐψιθύρισε, χαϊδεύων τὸ καλοβαμμένο μουστάκι του:

—Τὴν βλέπεις ; Εἶνε ξετρελλαμένη μαζί μου.

Ἤμουν καθ' ὅλα διατεθειμένος νὰ παραδεχθῶ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ συνοδοῦ μου, ὅταν αἴφνης ἤκουσα τὴν κυρίαν μὲ τὸ κλαυθμηρίζον νήπιον νὰ λέγῃ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν φίλον μου :

—Παπποῦ ! Παπποῦ ! Τὰ παίρνεις τὰ μικρὰ παιδιὰ ποῦ κλαῖνε;...

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Σημείωσις.— Εἰς τὸ χθεσινὸν χρονογράφημά μου ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἐδημοσιεύθη ἡ φράσις «ὄπισθεν τοῦ Ζαππείου», ἐνῷ ἔπρεπε νὰ δημοσιευθῇ «ὄπισσον τοῦ Ζαππείου». Ἐὰν ἡ ἐξαδέλφη τῆς γνωστῆς μου κυρίας ἔλεγεν ὅτι κατοικεῖ ὄπισθεν τοῦ Ζαππείου, δὲν θὰ ἔλεγε τίποτε τὸ κωμικόν, ἂν καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαππείου δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον δένδρα, ἡ δὲ ἐξαδέλφη δὲν ἦτο πουλὶ γιὰ νὰ κατοικῇ ἐπ' αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ συνήθειά της ἦτο νὰ μεταχειρίζεται τὴν ἀνύπαρκτον λέξιν «ὄπισσον» κακῶς πιστεύουσα, ἐν τῇ Ἑλληνομανίᾳ της ὅτι ἔτσι εἶνε τὰ πράγματα.

ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΠΟΣΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ.—Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΕΑ.- ΠΤΩΧΟΙ ΒΙΟΠΑΛΑΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΧΘΕΣ, ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ.—Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.—ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΑΦΑΝΗΣ ΗΡΩΣ. Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ

Α΄.

Ὁ Ἑλληνισμός, ὡς ἐθνικὸν καὶ φυλετικὸν σύνολον, ἠμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς τρία, διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων, μεγάλα τμήματα: τὸν ἐλλαδικὸ ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος ζῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους· τὸν δοῦλον ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ ἑλληνικὰς χώρας μήπω ἀπελευθερωθείσας ἢ ὁπωσδήποτε κατεχομένας ὑπὸ ἀλλοεθνῶν· καί, τέλος, τὸν ἀπόδημον ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος μετενάστευσεν εἰς τὴν ξένην πρὸς ἀναζήτησιν καλυτέρας τύχης καὶ συνέπηξεν ἐκεῖ ἑλληνικὰς παροικίας, ἀσκῶν ἑλληνικὴν συνείδησιν, διατηρῶν τὰ ἑλληνικὰ ἔθιμα καὶ ὁμιλῶν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ὁ τρομερὸς αὐτὸς Ἑλληνισμὸς ὑπῆρξεν ἀδιαίρετος εἰς κάθε στιγμήν, ποὺ ἔπρεπε τὸ Ἔθνος νὰ ἐμφανισθῇ ἑνιαῖον εἰς τὰς βλέψεις, τοὺς ἐθνικοὺς παλμοὺς καὶ τὰς ἐθνικὰς διεκδικήσεις. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ προσελάμβανε πάντοτε συγκινητικὸν χαρακτῆρα, ὁσάκις ἡ Ἑλλὰς ἀντεμετώπιζε τὸν βαρὺν ἱστορικὸν κλῆρόν της καὶ ὁσάκις ὁ δοῦλος ἢ ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς ἐγνώριζε τὰς τραχύτητας τοῦ ζυγοῦ ἢ τῆς φιλοξενίας. Αἱ περισσότεραι τραγικαὶ στιγμαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εὗρον τὸν Ἑλληνισμὸν ἡνωμένον εἰς τὴν ἰδίαν γραμμὴν τοῦ καθήκοντος. Ἀπὸ τὸν Ἴστρον ἄλλοτε ἐδίδετο τὸ σύνθημα εὐγενῶν, ἀλλ' ἀτυχῶν ἀγώνων· ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς Ἴδης ἐσαλπίσθη κατ' ἐπανάληψιν τὸν ἐθνικὸν ἐγερτήριον· ἀπὸ τὰς Ἀθήνας πρὸ δέκα ἓξ χρόνων ἐξεπέμπετο ἡ πανελλήνιος ἔκκλησις διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Τουρκίας· ἀπὸ τὴν Ρόδον καὶ τὴν Κύπρον διαδηλοῦται ἀκόμη καὶ τώρα ἡ σταθερὰ θέλησις μυριάδων ἀκραιφνῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἑνωθοῦν εἰς ἓν ἀδιαίρετον ὅλον μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Παντοῦ ὅπου καὶ ἂν εὑρέθη ὁ Ἑλληνισμὸς διετήρησε, σχεδὸν κατὰ κανόνα, τὸν χαρακτῆρα τῆς φυλῆς καὶ ἀντέστη ἰσχυρῶς εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀλλοιώσεώς του. Τὰ τμήματα μάλιστα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ἐγνώρισαν τὴν δουλείαν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, κατώρθωσαν, παρ' ὅλους τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰς πιέσεις, νὰ διατηρήσουν καθαρωτάτην ἑλληνικὴν συνείδησιν, ἁγνὴν καὶ ἀδιάφθορον τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἀπαραχάρακτον τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὸν ἀπόδημον ἑλληνισμόν, ἡ θέσις του διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ὑποδούλου. Δὲν ζῇ μὲν ἐντὸς τοῦ κρατικοῦ πλαισίου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἐργάζεται, προοδεύει, εὐημερεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα ἐλευθέρων, ὡς ἡ πατρίς του, κρατῶν. Δὲν εὑρίσκεται εἰς σχέσιν ὑποτελείας πρὸς τὴν φιλοξενοῦσαν ἐπικράτειαν, ἀλλ' ἔχει τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται ἔχουν ἀπέναντι αὐτῆς. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπίδρασις τοῦ περιβάλλοντος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται καὶ προάγεται εἰς πλοῦτον καὶ ἀκμήν, καταντᾷ μοιραία καὶ ἀναπότρεπτος. Ὅπου μάλιστα ἡ ἐλευθερία, τῆς ὁποίας ἀπολαύει ὁ ἀπόδημος ἑλληνισμός, εἶνε μεγαλυτέρα καὶ ἡ οἰκονομική του πρόοδος περισσότερον ραγδαία, εἶνε φυσικὸν ὁ χαρακτὴρ του νὰ μετασχηματίζεται πρὸς ἕνα πνεῦμα εὐρυτέρου διεθνισμοῦ καί, μετὰ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, ν' ἀναπτύσσεται ἓν εἶδος ἀγάπης πρὸς τὴν χώραν, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει εἰς αὐτὸν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀνέσεως.

Τοῦτο ἀκριβῶς παρατηρεῖται εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένον ἀπόδημον Ἑλληνισμόν. Λέγομεν «ἀπόδημον ἑλληνισμὸν» περιληπτικῶς καὶ οὐχὶ κυριολεκτικῶς. Διότι εἰς τὸν ἑλληνισμὸν τοῦτον δὲν περιλαμβάνονται ἁπλῶς καὶ μόνον οἱ μετανάσται, οἱ ὁποῖοι διέπλευσαν τὸν Ἀτλαντικόν, ἐγκαταλείψαντες τὴν ἰδίαν πατρίδα, πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων ζωῆς. Ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν δεκάδες χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐκ πατέρων Ἑλλήνων καὶ μητέρων Ἑλληνίδων ἢ καὶ ξένων. Οἱ Ἑλληνόπαιδες αὐτοὶ εἶνε ἐκ γεννήσεως Ἀμερικανοὶ πολῖται, ἀσχέτως τοῦ ἐὰν οἱ γονεῖς των ἀπέκτησαν ἢ μὴ τὴν ἀμερικανικὴν ὑπηκοότητα. Ἐν ὅμως ἡ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία διεκδικῇ δι' ἑαυτὴν τοὺς Ἑλληνόπαιδας αὐτοὺς —καθὼς διεκδικεῖ καὶ τὴν ἐν Ἀμερικῇ γεννηθεῖσαν γενεὰν ὅλων τῶν ἄλλων φυλῶν— δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς ἡμᾶς νὰ ἀποξενωθῶμεν παντὸς δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των εἶνε Ἕλληνες, ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς ἑλληνικὴν γῆν καὶ μετέδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν ἑλληνικὴν συνείδησιν.

Οἱ Ἑλληνόπαιδες μάλιστα οὗτοι, ἀποτελοῦντες τὴν δευτέραν γενεὰν τοῦ ἀποδήμου ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ἀντιπροσωπεύουν μίαν ἐθνικὴν δύναμιν ἀπαραγνωρίστου σημασίας καὶ πρέπει νὰ συγκεντρώσουν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα τοῦ ἐπισήμου ἐλλαδικοῦ ἑλληνισμοῦ. Διὰ τὴν πρώτην γενεὰν —τοὺς καθαυτὸ μετανάστας Ἕλληνας— τὸ πρᾶγμα εἶνε ἁπλούστερον. Εἴτε ἀποκτήσουν, εἴτε δὲν ἀποκτήσουν τὴν ἀμερικανικὴν ὑπηκοότητα, θὰ παραμείνουν μέχρι τοῦ θανάτου των Ἕλληνες τὸ φρόνημα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν. Τὸ εὐπαθὲς σημεῖον τοῦ ὅλου ζητήματος εἶνε οἱ Ἀμερικανοὶ Ἑλληνόπαιδες, οἱ μὴ γνωρίσαντες τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασις τοῦ περιβάλλοντος εἶνε ἀμεσωτέρα, ζωηροτέρα καὶ περισσότερον οἰκεία.

Πρὶν ὅμως εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τούτου, εἶνε σκόπιμον νὰ γνωρίσωμεν, κατὰ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικά του, τὸν ἀπόδημον ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς, νὰ ἐξετάσωμεν τὰς προόδους του καὶ νὰ ἴδωμεν διὰ τίνων μέσων κατώρθωσε νὰ ἐξυψωθῇ κοινωνικῶς καὶ νὰ ἐξελιχθῇ οἰκονομικῶς εἰς δύναμιν ἀξίαν πάσης προσοχῆς. Ἡ γνωριμία αὐτὴ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ δυνατὸν ἡ δύναμις αὐτὴ νὰ παραμείνῃ ἂ. ὄχι πάντοτε, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἐπὶ μακρότατον χρόνον ἑλληνικὴ ἐθνικὴ δύναμις. Διότι πρέπει ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐκ προοιμίου νὰ λεχθῇ, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς εἶνε προωρισμένος νὰ ἐξαφανισθῇ συντομώτατα, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα νὰ παύσῃ ὁμιλουμένη καὶ ἡ ἑλληνικὴ συνείδησις νὰ ἐκλείψῃ ὁλοτελῶς, ἐὰν τὸ ἐπίσημον Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν λάβῃ ἄμεσα καὶ δραστικὰ μέσα πρὸς διάσωσιν αὐτοῦ.

***

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχεται εἰς ἑξακοσίας περίπου χιλιάδας. Ἐξ αὐτῶν πεντακόσιαι μὲν χιλιάδες εἶνε ἐγκατεστημέναι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, αἱ ἑκατὸν δὲ ὑπόλοιποι εἶνε διάχυτοι εἰς ὅλα τὰ ἄλλα τμήματα τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου, βορείου καὶ νοτίου. Εἰς οἱανδήποτε μεγάλην πόλιν ἢ πολίχνη, ἢ ἐνίοτε καὶ εἰς χωρία ἀπομεμακρυσμένα θὰ συναντήσετε τὸν Ἕλληνα μετανάστην μετερχόμενον κάποιον ἐπάγγελμα, ἀσκοῦντα κάποιο μικρὸ ἢ μεγάλο ἐμπόριον, ἐργαζόμενον μὲ μίαν λέξιν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς κοινωνικῆς κινήσεως. Εἰς μερικὰς μάλιστα μεγάλας πόλεις ὑπάρχει συμπαγὲς ἑλληνικὸν στοιχεῖον, κατανεμημένον εἰς παντὸς εἴδους ἐργασίας, ἐμπορικάς, βιομηχανικάς, βιοτεχνικὰς καὶ ὠργανωμένον εἰς τοπικὰς κοινότητας θαυμαστῆς κοινωνικῆς εὐρωστίας.

Ὅταν κανεὶς ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην —τὸν πρῶτον ἐξ Εὐρώπης σταθμὸν τοῦ ἐπισκέπτου— θὰ ἀντιληφθῇ ἀμέσως τὴν πληθωρικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ τὴν οἰκονομικήν του ἐπίδοσιν. Ἀναμφισβητήτως δὲ θὰ αἰσθανθῇ ὑπερηφάνειαν, ὅταν ἀκούῃ συχνὰ τὴν μητρικήν του γλῶσσαν νὰ ὁμιλῆται εἰς μίαν χώραν, ὅπου ἡ μονογλωσσικὴ ἀποκλειστικότης τῆς ἀγγλικῆς ἔχει ἐκτοπίσει πᾶσαν ἄλλην εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν. Θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι μετὰ τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν —τὴν ὁποίαν γνωρίζουν ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ν. Ὑόρκης ἀνερχόμενοι εἰς 2 1)2 περίπου ἑκατομμύρια— ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀκούεται συχνότερον καὶ ἀπὸ τὴν ἰταλικήν, τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικήν.

Μόνον εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην —συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Μπρούκλιν— ὑπάρχουν ἑξήκοντα περίπου χιλιάδες Ἕλληνες ἐκ τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς δούλης Ἑλλάδος. Εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰς βιοτεχνίας ἀντιπροσωπεύεται τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἐπιχείρησις χωρὶς νὰ ἐργάζωνται εἰς αὐτὴν Ἕλληνες. Εἰς τὰ κουρεῖα, εἰς τὰ ὑποδηματοποιεῖα, εἰς τὰ ἑστιατόρια, εἰς τὰ ξενοδοχεῖα θὰ ὑπάρχῃ καὶ κάποιος Ἕλλην, ἔστω καὶ μὲ ἐξαμερικανισμένον ὄνομα. Μία μικρὰ προσπάθεια ἀρκεῖ διὰ νὰ εὑρεθῇ. Οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ εἶνε κάποτε δυσδιάκριτοι. Ὁμιλοῦν ἀπταίστως τὴν ἀγγλικήν, ἔχουν ἐξοικειωθῆ τελείως πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ ἐργάζεσθαι, εἶνε νοήμονες, δραστήριοι καὶ ὑποβάλλονται εἰς σκληρὰς στερήσεις ἐνίοτε διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀνοίξουν μίαν ἰδικήν των μικρὰν ἐπιχείρησιν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς βιοπαλαιστὰς αὐτούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους στρατολογοῦνται οἱ ἐπιχειρηματίαι τῆς αὔριον, ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐξειλιγμένοι οἰκονομικῶς Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι προΐστανται εὐρώστων ἐπιχειρήσεων καὶ ἀπολαύουν μεγίστης ὑπολήψεως παρὰ τῷ ἐμπορικῷ καὶ τραπεζικῷ κόσμῳ τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Εὐριπίδης Κεχαγιᾶς ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν μιᾶς ἑλληνικῆς καπνοβιομηχανίας ἐκ τῶν ἀνθηροτέρων καὶ θεωρεῖται —δικαίως δὲ— ὡς εἷς ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξειδικευμένων γνωστῶν τῆς ἐν γένει καπνοβιομηχανίας. Οἱ ἀδελφοὶ Στεφάνου ἐπίσης ἀντιπροσωπεύουν ἐπαξιώτατα τὴν ἑλληνικὴν καπνοβιομηχανίαν, καθὼς καὶ ὁ κ. Βαλαβάνης καὶ ἄλλοι διακεκριμένοι Ἕλληνες ἐπιχειρηματίαι.

Εἰς ἄλλο στάδιον οἰκονομικῆς ὀργανώσεως θὰ συναντήσῃ κανεὶς τὸν Πανταζίδην, δραστηριώτατον καὶ τολμηρότατον εἰς οἰκονομικοὺς συνδυασμούς, νὰ εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Ἀμερικῆς. Ἐξαρτῶνται ἐξ αὐτοῦ τριακόσια περίπου θέατρα καὶ κινηματογράφοι ἐγκατεσπαρμένοι καθ' ὅλην τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ συγκροτοῦντες μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν —τὴν μεγαλυτέραν οἰκονομικῶς ὠργανωμένην ἑλληνικὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μεγάλων οἰκονομικῶν παραγόντων, ἰδοὺ καὶ ἄλλαι δευτερεύουσαι ἐπιχειρήσεις, εὐρωστόταται καὶ αὐταί, περιποιοῦσαι δὲ τιμὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Τὰ μεγαλύτερα ἀνθοπωλεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης εἶνε ἑλληνικὰ καὶ ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν των καταπληκτικῶς εὐρύς. Τὰ ἀνθοπωλεῖα τῶν ἀδελφῶν Μαλάνδρη, Δανιήλ, Ρούκη ἀποτελοῦν ἐπιχειρήσεις οἰκονομικῆς εὐρωστίας, τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε εὔκολον ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργούντων ἀνθοπωλείων. Ἐπίσης παντοπωλεῖα, καφετέριες, ἑστιατόρια, ξενοδοχεῖα ὕπνου, φαρμακεῖα, βιβλιοπωλεῖα, ἐμπορικὰ καταστήματα, βιοτεχνίαι πάσης φύσεως συμπληρώνουν τὴν ἐντατικὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς κατέβαλε καὶ καταβάλλει διὰ τὴν οἰκονομικήν του ἀποκατάστασιν.

Εἶνε δὲ ὁμολογουμένως δραματικὴ ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις πάσης ἑλληνικῆς ἐπιχειρήσεως, μικρᾶς ἢ μεγάλης, εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἡ πλήρης ἐξιστόρησις ἑκάστης ἐξ αὐτῶν θ' ἀπετέλει καὶ ἓν ἐξόχου δραματικότητος καὶ περιπετειώδους ἀγωνίας μυθιστόρημα. Ἥρως ὁ Ἕλλην μετανάστης, ὁ ἴδιος πάντοτε ἀπὸ οἱανδήποτε ἑλληνικὴν γωνίαν, ἐλευθέραν ἢ δούλην, καὶ ἂν κατάγεται. Ἐκκινεῖ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ μὲ δανεικὰ χρήματα, ποὺ μόλις ἐπαρκοῦν διὰ τὸ εἰσιτήριον τρίτης θέσεως· ταξειδεύει ὑπὸ συνθήκας πᾶν ἄλλο ἢ ἀνταξίας λογικῶν ὄντων —σήμερον αἱ συνθῆκαι αὐταὶ ἔγιναν ἀνθρωπινώτεραι χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπαθείας τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας— φθάνει εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἐγκλείεται εἰς τὸ διαβόητον Καστιγκάρι, τὴν νησῖδα τοῦ μεταναστευτικοῦ καθαρτηρίου· ἀποβιβάζεται τέλος εἰς τὴν «γῆν τῆς ἐπαγγελίας», ὅπου οἱ αἰώνιοι ἐπιτήδειοι τὸν ἀπογυμνώνουν ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ὀλίγων σέντς τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχαν μείνει εἰς τὰ θυλάκια· καὶ εἰς τὴν ἀθλίαν αὐτὴν κατάστασιν εὑρισκόμενος ὁ Ἕλλην μετανάστης, χωρὶς καμμίαν συνήθως μόρφωσιν, ὁμιλῶν κακῶς καὶ τὴν μητρικήν του ἀκόμη γλῶσσαν, ἀγνοῶν δὲ τελείως τὴν ἀγγλικήν, ρίπτεται εἰς τὴν βιοπάλην.

Εἰς τὰ πρῶτα βήματα ἀντιμετωπίζει τὴν ἀπογοήτευσιν, ποὺ ἐπαυξάνει τὴν πικρίαν τῆς ξενητιᾶς. Ἐκοιμήθη πολλάκις νηστικός, εἰς τὸ ὕπαιθρον, φρίσσων ἀπὸ τὰ ρίγη τῆς ὑπούλου ἀμερικανικῆς νυκτὸς καὶ ἐξυπνῶν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί θὰ κάμῃ καὶ πῶς θὰ ἐξοικονομήσῃ ὀλίγον ξηρὸν ἄρτον, τὸν ὁποῖον τὰ ἑστιατόρια παρέχουν δωρεὰν εἰς τοὺς πελάτας των. Κάποτε ἐμφανίζεται ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεὸς εἰς τὸ πρόσωπον κάποιου προηγηθέντος Ἕλληνος μετανάστου, ὁ ὁποῖος δανείζει ἕνα δολλάριον εἰς τὸν ἀπόκληρον συμπατριώτην. Καὶ τὸ δολλάριον αὐτὸ γίνεται ἡ λυδία λίθος τῆς οἰκονομικῆς του προόδου. Ἕνα καρροτσάκι, ἕνας πάγκος, ἕνα ὑπαίθριον μαγαζάκι, ἕνα κάτι τέλος πάντων κατασκευάζεται καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἐξορμᾷ ἡ μεγάλη προσπάθεια, ποὺ κατασταλάζει εἰς τὴν μεγάλην ἐπιχείρησιν μὲ τὰ εὐπρόσωπα γραφεῖα καὶ τὴν πολυπρόσωπον ὑπαλληλίαν. Ἐρωτήσατε ὅλους σχεδὸν τοὺς καλῶς ἀποκατεστημένους Ἕλληνας καὶ θὰ ἀκούσετε σχεδὸν τὰ ἴδια πράγματα, ἐκτὸς ἐὰν κάποτε εἶνε τραγικώτερα. Διότι ὑπάρχουν περιπτώσεις, ποὺ ὁ μετανάστης ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ Ἔλις Ἄϊλαν — τὸ Καστιγκάρι— χωρὶς οὔτε ἕνα γνωστόν, χωρὶς οὔτε ἕνα σέντς, μὲ τὴν ψυχὴν συνεσφιγμένην ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς ἀμφιβολίας καὶ τὸ φάσμα τῆς πείνης. Αἱ κατὰ μέρος διηγήσεις αὐταὶ συναρμολογούμεναι, ἀποτελοῦν τὸ πλαίσιον ἴσης θλιβερότητος πρὸς τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἐνεφάνιζεν ὁ ἀπόδημος ἑλληνισμὸς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς μεταναστεύσεως εἰς Ἀμερικὴν —πρὸ μιᾶς τεσσαρακονταετίας δηλαδὴ— ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς κοινωνίας ἀγνώστου, φιλοξένου ἀλλὰ καὶ δυσκόλου εἰς τὰς συμπαθείας της.

Πρέπει, πράγματι, νὰ θαυμάσῃ κανεὶς ἀνεπιφυλάκτως τοὺς πτωχοὺς αὐτοὺς βιοπαλαιστάς, ποὺ καθένας των εἶνε καὶ ἕνας ἀφανὴς ἥρως εἰς τὴν δραματικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπείνασαν, ἐγυμνήτευσαν, παρέμειναν ἀνέστιοι, ἀλλὰ δὲν ἐξευτελίσθησαν εἰς τὴν ἐπαιτείαν. Ἀντιθέτως, ἠργάσθησαν τραχύτατα, ἐπάλαισαν καὶ τέλος ἐπεβλήθησαν πρὸς ὅλους χάρις πρὸ παντὸς εἰς τὴν εὐφυΐαν, τὴν ἐφευρετικότητα, τὴν φιλεργίαν καὶ τὴν βαθεῖαν πεποίθησίν των πρὸς τὴν «ἀνωτερότητα» τοῦ Ἕλληνος ἔναντι πάσης ἄλλης φυλῆς.

Π. Γ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η "ΜΕΓΑΛΗ ΕΣΠΕΡΑ„

1ον. - ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΕΝΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΣΠΑΡΑΓΜΟΥ

Πέντε χρόνια μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λένιν, τοῦ πρωτεργάτου τῆς «Μεγάλης Ἑσπέρας», ὁ Γάλλος συγγραφεὺς κ. Pierre Chasles δημοσιεύει μίαν δραματικὴν βιογραφίαν τοῦ ἐπαναστάτου ἀπὸ τῶν παιδικῶν του χρόνων μέχρι τῆς καταλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας. Ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησε τὴν βιογραφίαν αὐτὴν ἀμερόληπτον, βασιζομένην ἐπὶ τοῦ ὄγκου τῶν σχετικῶν ντοκουμέντων, ἀλλὰ καὶ ζωντανήν. Ἐξ αὐτῆς ἀρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν—εἰς σύντομον σειρὰν συνεχειῶν—τῶν ἀφθάστου δραματικότητος σελίδων, εἰς τὰς ὁποίας ἐξιστοροῦνται ὁ πρόλογος, αἱ δύο πράξεις καὶ ὁ ἐπίλογος τῆς «Μεγάλης Ἑσπέρας», τῶν τραγικῶν ἡμερῶν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ὅστις ἀπέληξεν εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Λένιν καὶ τῶν ὀπαδῶν του.

Τὴν νύκτα τῆς 9 πρὸς τὴν 10 Ὀκτωβρίου, ἓν ἀληθινὸν πολεμικὸν συμβούλιον, συγκεντρῶνον ὅλους τοὺς κορυφαίους τοῦ μπολσεβικικοῦ κόμματος, συνεκροτήθη εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν Σουκχάνωφ, εἰς τὴν Πετρούπολιν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ λάβῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μυστικῆς αὐτῆς συγκεντρώσεως κατεσκευάσθη, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ κ. Ἰσαὰκ δὸν Λέβεν, «ἡ ἱστορικὴ βόμβα, ἥτις ἔμελλε νὰ συγκλονίσῃ τὴν κοινωνίαν μέχρι τῶν θεμελίων της.»

Ἡ συνεδρίασις διήρκεσε δέκα συνεχεῖς ὥρας. Ὁ Λένιν εἶχεν ἔλθει μετημφιεσμένος. Ὁ Σβέρντλωφ προήδρευεν. Ἦσαν ἐκεῖ ὁ Καμένεφ, ἀνθρωπάκος μὲ μάτια ζωντανὰ κάτω ἀπὸ τὰ γυαλιά του, ὁ Ζηνόβιεφ, ὁ ὁποῖος εἶχε ξυρίσῃ ἐντελῶς τὰ κοντόσγουρα μαλλιὰ τῆς χονδρῆς κεφαλῆς του, ὁ Οὐρίσκι, ἰσχνὸς καὶ νευρικός, ὅστις ἔμελλεν ὀλίγας ἑβδομάδας βραδύτερον νὰ τρομοκρατήσῃ τὴν Πετρούπολιν — καὶ οἱ τρεῖς ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς. Παρίσταντο ὁ Στάλιν πείσμων καὶ πανοῦργος Γεωργιανός, ὁ Τζερτζίνσκι, εἶδος Πολωνοῦ Μαρά, ὁ μέλλων ὀργανωτὴς τῆς Τσέκας, ἡ κ. Κολλοντάϊ, φλογερὰ καὶ ἑτοίμη πάντοτε νὰ δακρύσῃ... Παρευρίσκετο τέλος ὁ Μπρονστάϊν-Τρότσκι, ὅστις εἶχεν ἀποφυλακισθῆ τὸν Σεπτέμβριον καὶ εἶχε γίνῃ πρόεδρος τοῦ Σοβιὲτ τῆς Πετρουπόλεως. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ συμπαρήδρευε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Λένιν, εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος. Ἦτο «νομοταγής», αἰσθανόμενος ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ λέμβος εἶχε τὸν ἄνεμον οὔριον. Τὸ ἰσχνὸν καὶ ὠχρὸν πρόσωπόν του, οἱ μεφιστοφελικοὶ μορφασμοί του, τὸ βλέμμα του ἀκονισμένον ἀπὸ τὴν εὐφυΐαν, ἐξέφραζον ἕνα εἶδος ἰοβόλου καὶ περιφρονητικῆς χαρᾶς.

Ὁ Ζηνόβιεφ καὶ ὁ Καμένεφ, τῶν ὁποίων τὸ κῦρος ἦτο μέγα, ἐκηρύχθησαν κατὰ πάσης ἀμέσου δράσεως. Κατ' αὐτούς, ἡ ἐξέγερσις δὲν διέθετεν ἀρκετὰ μεγάλον ἀριθμὸν ὅπλων διὰ νὰ νικήσῃ τὰ στρατεύματα τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως: ἡ ἀποτυχία ἦτο βεβαία.

Ἀλλὰ ὁ Λένιν ἀπήντα μὲ τόσην ἐπιμονήν, ὅσην καὶ σφοδρότητα: θὰ πάρωμεν τὴν ἐξουσίαν καὶ—τὸ οὐσιωδέστερον—θὰ τὴν κρατήσωμεν. Δὲν ἀρκεῖ τὸ μέτριον τῶν ὅπλων τὰ ὁποῖα διαθέτομεν. Πρέπει νὰ ζυγίσωμεν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἀστάθμητον ὤθησιν τῶν λαϊκῶν μαζῶν, ἡ ὤθησις αὐτὴ κατευθύνεται σήμερον μὲ τὸ μέρος μας καὶ θὰ μᾶς δώσῃ ἀσφαλῶς τὴν νίκην.

Ἀλλά, ἐτόνιζον οἱ συνετοί, δὲν εἶχον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν μέσα εἰς τὰ Σοβιέτ. Πᾶσα ἀπόπειρα συμφωνίας μὲ τοὺς διεθνιστὰς μενσεβίκους καὶ τοὺς σοσιαλιστὰς-ἐπαναστάτας τῆς ἀριστερᾶς ἀπεδείχθη στεῖρα. Δὲν εἶνε «μπλανκισμὸς» τὸ νὰ θέλωμεν, παρὰ ταῦτα, νὰ καταλάβωμεν πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἐξουσίαν;

Ὁ Λένιν προέβλεπε τὴν ἀντίρρησιν. Ὅταν προσέκρουε τοιουτοτρόπως εἰς τὴν δειλίαν ἢ τὸν σκεπτικισμόν, μεγεθύνοντας κατὰ βούλησιν τὰ ἐμπόδια, κατελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ νὰ μιλήσῃ ὠμὰ πρὸς ὅλους αὐτοὺς τοὺς παλιανθρώπους, ἀλλὰ συχνά, διὰ λόγους τακτικῆς συνεκρατεῖτο. Τότε ἔσφιγγε τὶς μασέλες, καὶ αἱ μηλαί του ἐξεπετιῶντο πλέον γωνιώδεις.

Ναί, ἠρκέσθη νὰ παρατηρήσῃ, θὰ ἦτο τρέλλα νὰ ἐπιχειρήσωμεν πραξικόπημα χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν πλειοψηφίαν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ τώρα δὲν πρόκειται περὶ τῶν τεχνητῶν ἐκείνων πλειοψηφιῶν, τῶν σχολαστικῶς διαχωριζομένων μέσα εἰς ἕνα κοινοβούλιον ἢ καὶ εἰς ἕνα Σοβιέτ. Ἐκεῖνο ποῦ ἐνδιαφέρει, εἶναι ἡ ἀληθὴς πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, ὁ μέγας παλμὸς τῶν ὄχλων.

Ὅπως τὸ ἀντελήφθη πολὺ καλὰ ὁ Τρότσκι, ὁ Λένιν ἠσθάνετο εἰς τὴν ψυχὴν πολλῶν ἐκ τῶν «συντρόφων» κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμήν, τὴν ἀντίστασιν κάποιου συντηρητικοῦ ἐνστίκτου, μᾶλλον ψυχολογικοῦ, εἶνε ἀλήθεια, παρὰ πολιτικοῦ: αὐτὸς ὁ συντηρητικισμὸς ἦτο ἁπλούστατα ὁ φόβος τοῦ μεγάλου ἅλματος μέσα εἰς τὸ ἄγνωστον.

Ὁ Λένιν τοὺς ἐφώναξε: δὲν βλέπετε λοιπόν, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ εἶνε ἴσως πολὺ ἀργά! Αὔριον, ἂν οἱ Γερμανοὶ καταλάβουν τὴν Πετρούπολιν ἢ ἂν ὁ Κερένσκι εὕρῃ τρόπον νὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην, αἱ πιθανότητές μας θὰ πέσουν εἰς τὸ μηδέν. Νὰ περιμένωμεν, μέσα εἰς τὴν ἀβεβαιότητα, ὅπως ἡ ἐξέγερσις ξεσπάσῃ αὐθορμήτως; Βλακεία. Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη στιγμὴ «νὰ σείσωμεν τὰ δένδρον.»

Τέλος, στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ Τρότσκι, τοῦ Στάλιν καὶ τοῦ Σβέρντλωφ, ὁ Λένιν ὑπερίσχυσεν. Ἕνα «πολιτικὸν γραφεῖον» ἑπτὰ μελῶν ἐξελέγη διὰ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐξέγερσιν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Ὁ λαὸς τῆς Πετρουπόλεως παρακολουθεῖ τὴν εἴσοδον τῶν Μπολσεβίκων εἰς τὴν πόλιν.

Ὁ Λένιν

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ἡ ἑτέρα τῶν ἑσπερινῶν κυβερνητικῶν συναδέλφων ἀσχολεῖται διὰ μακρῶν μὲ ὅσα χθὲς ἐγράφαμεν ἐξ ἀφορμῆς τῆς διαμαρτυρίας τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ τῆς εἰς αὐτὴν «φιλολογικῆς» ἀπαντήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Δὲν ἔδωκαν, γράφει, οἱ Φιλελεύθεροι ὑπερβολικὰς ὑποσχέσεις πρὸς τὸν λαὸν—τοῦτο δὲ ἀποδεικνύουν οἱ προγραμματικοὶ λόγοι τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ περὶ μὲν τῶν προγραμματικῶν λόγων δὲν θὰ ὁμιλήσωμεν ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσωμεν τὴν συνάδελφον. Ἀλλ' ἡ προεκλογικὴ πολεμικὴ τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τῶν προκατόχων κυβερνήσεων ὑπῆρξε καθαρῶς δημοκοπική. Ὑπισχνοῦντο πάντες οὗτοι εἰς τὸν λαὸν τὴν σεισάχθειαν τοῦ μακαρίτου Σόλωνος, τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συμβάσεων διὰ τὰ πολεμικὰ χρέη καὶ πλείστας ὅσας «μεταρρυθμίσεις». Οὕτω δὲ καὶ ἐκέρδισαν τὰς ἐκλογάς. Τὸ ὅτι δὲν δύνανται νὰ κάμουν ὅσα ὑπεσχέθησαν, οὐδαμῶς εἶναι περίεργον. Περίεργον μόνον εἶναι πῶς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ ἑσπερινὴ συνάδελφος ἐκπλήττονται διὰ τὸ συλλαλητήριον τῶν Ἰωαννίνων καὶ διὰ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῶν καταδημαγωγηθέντων Ἠπειρωτικῶν πληθυσμῶν. Καὶ περίεργον εἶναι ἀκόμη ὅτι τὸ τροπάριον τῆς «ἀγνωρίστου Ἑλλάδος» συνεχίζεται μὲ τὴν αὐτὴν μονοτονίαν καὶ καλεῖται ὁ κόσμος νὰ θαυμάσῃ τὰ θαύματα τοῦ διαρρεύσαντος Βενιζελικοῦ ὀκταμήνου, τὰ ὁποῖα... δὲν ἔγιναν.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπήντησεν εἰς τὴν πρόκλησιν τῆς ἀλβανικῆς ἐκκλησίας διὰ καθαιρέσεως τῶν ἀντικανονικῶς χειροτονηθέντων Ἀλβανῶν ἐπισκόπων καὶ ζωηρᾶς διαμαρτυρίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῶν Τιράνων. Ἡ σθεναρὰ αὐτὴ στάσις τοῦ Πατριαρχείου δὲν πρόκειται ἴσως νὰ ἔχῃ οὐσιαστικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀλβανικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, δεδομένου, ὅτι ἡ ἀλβανικὴ ἐκκλησία δὲν θὰ προέβαινεν εἰς τοιοῦτον πραξικόπημα ἄνευ προσυνεννοήσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου. Ἡ ἐπέμβασις ὅμως τοῦ Πατριαρχείου θὰ ἔχῃ ἓν ἀναμφισβήτητον ἀποτέλεσμα: ὅτι θὰ ἀποκαλύψῃ τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια τοῦ ἀποτολμηθέντος πραξικοπήματος ἐναντίον τῆς ἑνότητος τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἀπωτέρους σκοπούς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀποβλέπει ἡ τοιαύτη πρόχειρος, ἀψυχολόγητος, σπασμωδικὴ καὶ ἀντικανονικὴ ἀπόσπασις τῆς ἀλβανικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ ὀρθόδοξον ἔρεισμα τοῦ Φαναρίου. Ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως δὲ αὐτῆς πολλὰ θὰ ἔχουν νὰ διδαχθοῦν καὶ νὰ κανονίσουν ἀναλόγως τὴν στάσιν των ἔναντι τῆς ἀποστάτιδος τόσον ἡ ἑλληνικὴ ὅσον καὶ αἱ λοιπαί, κανονικῶς ἐξελιχθεῖσαι εἰς αὐτοκεφάλους ἐκκλησίαι.

ΑΣΥΛΟΝ

Τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως ἀσύλου ἀστέγων, τὴν ὁποίαν ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον μία ἐφημερίς, υἱοθετοῦμεν ἐκθύμως. Ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἀθήνας, πόλιν πολυανθρωποτάτην, πλεῖστοι ὅσοι μονίμως ἢ συμπτωματικῶς ἄστεγοι, οἱ ὁποῖοι τὸ θέρος κοιμῶνται ἀκινδύνως εἰς τοὺς κήπους καὶ τὰς πλατείας τῆς πρωτευούσης, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι δὲν ἀντιμετωπίζουν πάντοτε νικηφόρως τὸν δριμὺν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη Ἀττικὸν χειμῶνα.

Ἰδοὺ ἔργον προνοίας ἀνώτερον τῶν λαμπρῶν ἐμπνεύσεων τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων.

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ

Εἰς τὴν συζήτησιν περὶ ὀρθογραφίας, ἡ ὁποία ἤρχισεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ συνεχίζεται εἰς τὸν Τύπον, δὲν βλέπομεν καμμίαν σκοπιμότητα. Πρὶν ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ τύπου τῆς γραπτῆς μας γλώσσης θὰ ἦτο ὀχληρὸν ν' ἀσχοληθῶμεν περὶ τῆς ὀρθογραφίας της. Ἄλλως τε ὁ κ. Χατζιδάκις, ὅστις ἐγκαινίασε τὴν συζήτησιν ὑπῆρξεν ἐπὶ μίαν 40ετίαν θιασώτης τῆς μᾶλλον περιπλόκου «ἱστορικῆς ὀρθογραφήσεως» τῶν λέξεων. Εἶνε ἀρά γε ἀνάγκη ν' ἀναφέρωμεν ἐδῶ καὶ παραδείγματα, ἢ μήπως δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ὁ κ. καθηγητὴς καὶ ἀκαδημαϊκὸς ἐκαινοτόμησεν ἀκόμη καὶ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ ἰδίου του ἐπωνύμου;

ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΣΤΥΜΦΑΛΙΑΣ

Προεκλογικῶς οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας, μετεκλογικῶς δὲ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Χρηστομάνος εἶχον ὑποσχεθῇ εἰς τοὺς Κορινθίους τὴν ταχίστην λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Στυμφαλίας μετὰ προεκτάσεως τοῦ αὔλακος μέχρι Κορίνθου. Παρῆλθον ὁλόκληροι μῆνες ἔκτοτε χωρίς, ὅπως ἄλλως τε ἦτο ἑπόμενον, οὔτε αἱ ὑποσχέσεις τῶν ὑποψηφίων οὔτε αἱ ὑπουργικαὶ διαβεβαιώσεις νὰ πραγματοποιηθοῦν μέχρι τοῦδε. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐνδιαφερόμενοι πληθυσμοὶ — οἱ ὁποῖοι κατεστράφησαν πέρυσιν ὑπὸ τῶν σεισμῶν τὴν 22 Ἀπριλίου—διατελοῦν εἰς ἀπόγνωσιν, εἶνε δὲ κατηγανακτημένοι διὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀνερυθρίαστον ἀθέτησιν τόσων πανηγυρικῶν ὑποσχέσεων.

Οἱ ὡς ἄνω πληθυσμοί, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἔλαβον τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν, ὅπως ἀπόσχουν τῶν προσεχῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἕως τότε καταρτισθῇ ἡ σχετικὴ σύμβασις. Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὐτὴ θὰ συγκινήσῃ τοὺς ἁρμοδίους καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ γερουσιαστοῦ. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν, εἶνε, ὅτι πρέπει, ἄνευ ἀναβολῆς, νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἀρδεύσεως τῆς ἀνατολικῆς Βόχας, δεδομένου, ὅτι καὶ προτάσεις σχε-

τικαὶ ὑπάρχουν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι πληθυσμοὶ εἶνε πρόθυμοι εἰς οἱανδήποτε χρηματικὴν θυσίαν, προτιμοῦν δὲ ἀπειράκις τὴν «ἁμαρτωλὴν» σύμβασιν τῆς δικτατορίας παρὰ τὴν «ἔντιμον» ἀδιαφορίαν καὶ ἐγκατάλειψιν τῶν κοινοβουλευτικῶν κυβερνήσεων.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ Ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια εἰς τὴν ὕπαιθρον περιῆλθεν εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Ἡ ἀγροζημία καὶ ἡ ζωοκλοπὴ ὀργιάζουν σχεδὸν ἀνεμποδίστως, διότι ἡ ὑπάρχουσα δύναμις ἀγροφυλάκων καὶ χωροφυλάκων εἶνε ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ τὰς προλάβῃ, οἱ δὲ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ εὑρίσκονται εἰς λίαν στενόχωρον θέσιν, μὴ γνωρίζοντες πῶς νὰ προστατεύσουν τὰς περιουσίας των. Ἂς τὰ ἀλλεπάλληλα ψηφίσματα διαμαρτυρίας, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ἰδίως δὲ ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Μεσσηνίαν, διαβιβάζονται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, οὐδεμία σοβαρὰ προσοχὴ δίδεται, τὸ δὲ κατατεθὲν πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀγροφυλακῆς, δὲν ἐψηφίσθη, ἐνῷ ἐπροτιμήθησαν τόσα ἄλλα μικροτέρας σημασίας, κηρυχθέντα κατεπείγοντα. Ἂς εὐδοκήσῃ τοὐλάχιστον ὁ κ. Ζαβιτσιᾶνος ἀφοῦ δὲν ἐννοεῖ νὰ ὀργανώσῃ ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν τῆς προκοπῆς, νὰ τὸ δηλώσῃ καθαρὰ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πληθυσμούς, διὰ νὰ λάβουν αὐτοὶ ἐξ ἰδίων τὰ ἀνάλογα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς περιουσίας των.

ΕΙΣ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΝ Ἕνα ἑκατομμύριον καὶ 300 χιλιάδας ὀφείλει ὁ Δῆμος Πειραιῶς εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Νέου Φαλήρου. Ἀλλὰ προβάλλει τὸ «οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος». Καὶ ἡ νεαρὰ Κοινότης φυτοζωεῖ: θέλομεν νὰ εἴπωμεν μετεβλήθη εἰς λιμνοθάλασσαν ὡς παραστρυμόνιος κώμη.

Τί λέγει ὁ νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας; Τί λέγει ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν; Ἢ δὲν ἐνδιαφέρονται περὶ τῆς ὑγείας 8 χιλιάδων κατοίκων—ὅσους περιλαμβάνει τὸ Νέον Φάληρον κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν;

ΑΥΡΙΟΝ
ΣΤΟ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
Τὸ συνταρακτικὸν μυθιστόρημα τοῦ
ΓΑΣΤΩΝ ΛΕΡΟΥ
Ἡ ἱστορία τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς
ΦΡΙΚΗΣ
ΜΠΑΛΑΟΟ
Ποῦ ἐδημοσιεύθη στὸ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ,,
Ἡ περίφημος θεωρία τοῦ
ΝΤΑΡΒΙΝ:
Οἱ πρόγονοί μας ἦσαν πίθηκοι;
Ο FERRONI
ΚΑΙ
Ο ΠΡΕΔΑΡΗΣ
Θὰ τραγουδήσουν σήμερον ἀπὸ τὰς
3 ½ - 5 ½

ΣΗΜΕΡΟΝ
ΔΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ
ΠΑΙΖΕΤΑΙ
ἀπὸ τὰς 10 π.μ. εἰς τὸ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΜΑΡΙΑ
Η ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ
ταινία ἑλληνικῆς παραγωγῆς

FORT
DUNLOP
FORT
Τὸ εἰδικὸν ἐλαστικὸν διὰ κακοὺς δρόμους

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
ΑΥΡΙΟΝ
ΕΠΑΝΟΔΟΣ

Ἡ μεγαλυτέρα μέχρι σήμερον ὑπερπαραγωγὴ τῆς ΟΥΦΑ ἡ ἑτοία ἐναγωνίως ἀναμενομένη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν
ΕΠΑΝΟΔΟΣ
Δύο ἔνδοξα στὴν ἱστορία τοῦ κινηματογράφου ὀνόματα ποῦ συνδέονται μὲ τὰς μεγαλυτέρας του ἐπιτυχίας
ΕΡΙΧ ΠΟΜΜΕΡ καὶ ΤΖΟΕ ΜΑ'Υ'
εἶνε οἱ σκηνοθέται
Τρεῖς ἄφθαστοι ἠθοποιοί:
Ὁ ΛΑΡΣ ΧΑΝΣΟΝ
(Πρωταγωνιστὴς τοῦ "ΣΑΡΞ καὶ ΔΙΑΒΟΛΟΣ,,
Ἡ ΝΤΙΤΑ ΠΑΡΛΟ
ἕνα αἰθέριο ἀριστούργημα καλλονῆς
καὶ ὁ ΦΡΑΙΛΙΧ
εἶνε οἱ πρωταγωνισταὶ ποῦ ξέρουν ὑπέροχα νὰ ἐκφράζουν τὸν ἀνθρώπινο πόνο, τὴ μέθη του ἔρωτος, τὴν πίκρα τοῦ χωρισμοῦ, τὴν αὐτοθυσία
ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ
ΤΕΧΝΗΣ-ΗΘΟΠΟΙΪΑΣ-ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ

ΧΟΡΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Οἴκων Ἐξωτερικοῦ.
DELICE
26ην Φεβρουαρίου 10 μ. μ.
ΘΑ ΠΑΡΑΣΤΟΥΝ
Ὑπουργοὶ — Πρεσβευταὶ καὶ ξένοι Ἐμπορικοὶ Ἀκόλουθοι.
ΛΑΧΕΙΟΝ 200 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΞΙΑΣ
Συμμετοχὴ εἰς τὸ Λαχεῖον ἑκάστου ἀριθμοῦ εἰσιτηρίου.
Ἄπειρα μικρὰ δῶρα δωρεὰν κοτιγιόν. Πρωτότυποι ἀτραξιόν.
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:
Παρὰ τῷ ταμίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς κ. Η. ΜΠΙΤΖΑΝΗ, Βασιλικῆς ἀριθ. 3
Καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου — Κορνάρου ἀριθ. 5.

DELICE
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΑΜΙΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ
10.30 Μ. Μ.
Ὅπως κάθε χρόνο, ἕνα ἀπὸ τὰ κοσμικώτερα γεγονότα τῆς Ἀθηναϊκῆς Ἀποκρηᾶς.
ΚΟΤΙΓΙΟΝ, ΣΑΜΙΩΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ, ΑΤΤΡΑΞΙΟΝ, ΛΑΧΕΙΑ.
Καὶ κάτι......
ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ ΣΑΝ ΣΕ ΟΝΕΙΡΟ

ΚΑΘΕ σωληνάριον ἀντιβηχικῶν Λάϊφ Σέϊβερς περιέχει 12 δισκία, δύο τρία δισκία ἐξ αὐτῶν φέρουν τὸ ἀποτέλεσμα. Πωλοῦνται δρχ. 6.50 τὸ σωληνάριον.

ΠΟΤΗΡΙΑ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΑ
ΕΙΣ SERVICES ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΜΑΧΙΟΝ
SERVICE VAL ST. LAMBERT 90 τεμάχια Δρ 2.500
BOHMIAΣ TAILLE » » » 3.500
BACCARAT TAILLE » » » 4,200
ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ MODEPNES
Ἀποκλειστικότης Καταστημάτων
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 9

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Διαφωνίαι

Ὁμολογουμένως ποτὲ οἱ ἄνθρωποι δὲν ξέρουν τί θέλουν, καὶ θὰ ἦταν πολὺ γελασμένος ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἤθελε νὰ βάλῃ κάποια λογικὴ καὶ κάποιο κανόνα στὰς πράξεις των.

— Ξέρεις; μοῦ εἶπε κάποιος γνωστός. Ὁ Ψῖ χωρίζει.

Ναί! Ξέρω τί θὰ μοῦ εἰπῇς, ἐπρόσθεσε βλέποντας τὴν ἀπορία μου. Ὅτι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε πιὸ ταιριασμένο ζευγάρι, ὅτι παρθῆκαν ἀπὸ ἀγάπη, ὅτι ποτὲ δὲν εἶπαν ἕνα πικρὸ λόγο, ὅτι χθὲς ἀκόμη τοὺς εἶδες νὰ πηγαίνουν ἀγκαλιασμένοι, ἀλλὰ μὲ ὅλα αὐτὰ δὲν ἕπεται πῶς δὲν χωρίζουν. Χωρίζουν, καὶ γρήγορα μάλιστα. Τὸν εἶδα νὰ βγαίνῃ χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Νίκου. «Κάτι ἀπὸ ἐδῶ;» τὸν ρώτησα. Κόμπιασε λιγάκι κι' ὕστερα μὲ μιᾶς, παίρνοντας θάρρος μοῦ ὡμολόγησε ὅτι δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ ζήσῃ μὲ τὴν γυναῖκά του καὶ ἦρθε νὰ τὸν ρωτήσῃ πῶς θὰ μποροῦσε νὰ χωρίσουν. Δὲν εἶχε καμμιά, μὰ καμμιὰ ἀφορμή, ἀλλά. . .δὲν μποροῦσε πιὰ αὐτὴν τὴν μονότονη ζωή, τὴν ὑπακοή, τὴν παθητική της στάσι ἀπέναντί του. «Αὐτὴ ἡ γυναῖκα, μοῦ εἶπε, μὲ νευριάζει μὲ τὴν γαλήνη της καὶ τὴν ἠρεμία της, τὴν ὑποταγή της, τὴν ἔλλειψι γνώμης της, τὴν δουλικὴ συμμόρφωσι σὲ κάθε τι ποῦ θὰ πῶ ἐγώ. Δὲν ντύνεται, ἂν δὲν μοῦ ζητήσῃ ἑκατὸ φορὲς τὴν γνώμη μου. Δὲν κάνει τίποτε, ποῦ νομίζει πῶς θὰ μποροῦσε νὰ μὲ δυσαρεστήσῃ. Ἂν ὑπῆρξε ποτὲ ἕτερον ἥμισυ ἀνδρός, εἶνε ἀσφαλῶς ἐκείνη. Καὶ ὅμως, φίλε μου, δὲν εἶνε ζωὴ αὐτή. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσῃ ἔτσι. Ὅταν παντρευτῇ κανείς, δὲν θὰ ἤθελε βέβαια νὰ πάρῃ κανένα διάβολο, ποῦ νὰ τοῦ ψήνῃ τὸ ψάρι στὰ χείλη, ἀλλὰ τέλος πάντων θὰ ἤθελε νὰ πάρῃ ἕναν ἄνθρωπο ποῦ νὰ ἔχῃ κάποια πρωτοβουλία, κάποια ἀτομικότητα, κάποια ζωὴ δική του, ἕναν ἄνθρωπο ποῦ νὰ τὸν βοηθῇ νὰ ἐξελέγχῃ τὶς δικές του σκέψεις, τὴν δική του δρᾶσι, τὴν δική του ἀτομικότητα. Ἕναν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ μποροῦσε νὰ ζητήσῃ καμμιὰ συμβουλή, καμμιὰ πρακτικὴ σκέψι, κι' ὄχι νὰ ἀκούῃ διαρκῶς: «Ὅπως σ' ἀρέσει!. . Ὅ,τι θέλεις!. . Ἀφοῦ τὸ λὲς ἐσύ!» Ἄνθρωποι εἴμαστε!. . Κάνουμε καὶ λάθη στὴ ζωή. Ἂν δὲν ἔχουμε δίπλα μας ἕνα δικό μας κριτή, ἕνα σημεῖον συγκρίσεως, ποῦ νὰ βλέπουμε ἂν ἔχουμε δίκηο ἢ ἄδικο, τί θὰ γίνουμε; Καλὴ καὶ ἅγια! Μὰ μοῦ δίνει στὰ νεῦρα!. . . Ἔχω χάσει τὰ νερά μου! Κοντὰ στὴ μητέρα μου, ἀποκτοῦσα πρωτοβουλία, εὕρισκα τὶς σωστὲς λύσεις γιὰ κάθε ζήτημά μου, ἀπὸ τὶς ἀντιρρήσεις ποῦ μοῦ ἔφερνε, καλὲς ἢ κακές. Ἐδῶ, κοντεύω νὰ μὴ ξέρω πιὰ τί νὰ κάμω. Ἔχω πάψει πιὰ νὰ συζητῶ μαζί της τὰ πράγματα ποῦ μ' ἐνδιαφέρουν. Κι' ἅμα πάψῃ νὰ βάζῃ κανεὶς τὴν γυναῖκά του σὲ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ζωῆς του, νὰ μὴν τὴν λογαριάζῃ καθόλου, τί γυναῖκα μπορεῖ νὰ εἶνε αὐτή;. . Μιὰ γυναῖκα πρέπει νὰ εἶνε ἕνας καλός, ἔξυπνος συνεργάτης, σύμβουλος, βοηθός, συζητητής. Ὁ ρόλος της δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται μεταξὺ τῆς εὐνῆς καὶ τῆς κουζίνας. Γι' αὐτὰ ὑπάρχουν καὶ μαγείρισσες καὶ ἐρωμένες!»

Καὶ τὸ κωμικώτερο ἀπ' ὅλα ξέρεις ποιὸ εἶνε; ἐπρόσθεσε ὁ φίλος μου. Ὅτι καὶ ὁ Χῖ κοντεύει νὰ χωρίσῃ, γιατὶ ἡ γυναῖκά του θέλει νὰ ἀνακατεύεται σὲ ὅλες του τὶς δουλειές. Πῆγε νὰ χάσῃ τρακόσες χιλιάδες ἀπὸ κάτι χαρτιὰ ποῦ τοῦ εἶπε ἡ γυναῖκά του στὸ Χρηματιστήριο, πούλησε κάτι οἰκόπεδα γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί. . . Διάλεξε καὶ πάρε!. . .

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ κ. Μαρὺζ Σουαζὺ εἰς Ἀθήνας

Ἡ διακεκριμένη Γαλλὶς δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς κ. Μαρὺζ Σουαζύ, ἀφίχθη χθὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ κ. Σουαζύ, γνωστὴ εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν ἀναγνωστικὸν κοινὸν ἀπὸ τὸ τελευταῖόν της πολύκροτον βιβλίον «Ἑπτὰ μῆνες μὲ τὰ κορίτσια», ἔρχεται ἀπεσταλμένη τῆς παρισινῆς ἐφημερίδος «Ζουρνάλ» διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν τόπον μας καὶ τὴν κοινωνικὴν ζωήν του, καὶ γράψῃ ἕνα βιβλίον ἀφιερωμένον καθαρῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα ἐπὶ ἕνα μῆνα, καὶ θ' ἀναχωρήσῃ κατόπιν εἰς τὴν Ἄγκυραν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ μείνῃ μέχρι τοῦ Ἰουνίου.

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Ἡ τακτικὴ συνεδρία τῆς προσεχοῦς Πέμπτης τῆς Ἀκαδημίας θὰ ἀφιερωθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Χατζηδάκι, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τὸν Ἕλληνα γλωσσολόγον ἑορτάζοντα ἤδη τὴν ὀγδοηκονταετηρίδα του.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Δελτίον 24ας Φεβρουαρίου 1929

Ἀνατολὴ ἡλίου 7ώ. 6λ. Δύσις ἡλίου 6ώ. 11λ. Σελήνη 16 ἡμερῶν.

Ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις πρωΐας Σαββάτου: Ἡ διάλυσις τοῦ ἀντικυκλῶνος συνετελέσθη ἤδη ἐπὶ τῆς βορείου καὶ δυτικῆς Εὐρώπης, συνεχίζεται δὲ αὕτη καὶ ἐπὶ τῆς λοιπῆς. Αἱ κεντρικαὶ περιοχαὶ τοῦ ἀντικυκλωνικοῦ συστήματος παρατηροῦνται σήμερον ἐξησθενημέναι ἐπὶ τῆς βορείου Ρωσσίας μετὰ προεκτάσεως διὰ τῆς νοτίου Ρωσσίας πρὸς τὸν βόρειον Αἷμον καὶ τὴν κεντρικὴν Μεσόγειον. Ἡ βόρειος καὶ δυτικὴ Εὐρώπη καλύπτεται σήμερον ἀπὸ εὐρὺ πεδίον χαμηλῶν πιέσεων. Τὸ μεταξὺ Κρήτης καὶ Αἰγύπτου παρατηρούμενον χθὲς χαμηλὸν βαρομετρικὸν κέντρον, κινηθὲν πρὸς ἀνατολάς, εὑρίσκεται σήμερον παρὰ τὴν Κύπρον. Αἱ περιοχαὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀνέμων καὶ τῆς κακοκαιρίας περιορίζονται τὴν πρωΐαν εἰς τὸ νότιον Αἰγαῖον, τὴν Κρήτην καὶ τὴν ἄκραν ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Αἱ θερμοκρασίαι, ἐξαιρέσει τῆς Ἰταλίας, τοῦ νοτίου Αἵμου καὶ τῶν περὶ τὴν κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου χωρῶν, ἔνθα σημειοῦσιν ἐλαφρὰν πτῶσιν ἀπὸ τῆς χθές, εἰς ὁλόκληρον τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν νότιον Ρωσσίαν ἀνέρχονται. Εἰς Γερμανίαν, Γαλλίαν, καὶ τὰς χώρας τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, ἡ νέα ἄνοδος τῆς θερμοκρασίας, κυμαίνεται μεταξὺ 5 καὶ 15 βαθμῶν. Οὕτω αἱ θερμοκρασίαι τῆς πρωΐας τῆς σήμερον σημειοῦνται μεταξὺ μηδενὸς καὶ 9 ὑπὲρ τοῦτο βαθμῶν εἰς Γαλλίαν, μεταξὺ μηδενὸς καὶ 2 ὑπ' αὐτὸ εἰς βόρειον Γερμανίαν καὶ κάτωθεν τοῦ μηδενὸς μεταξὺ 5 καὶ 15 βαθμῶν εἰς κεντρικὴν Εὐρώπην καὶ νοτιοδυτικὴν Ρωσσίαν, καὶ μεταξὺ 10 ἕως 20 βαθμῶν ἀνὰ τὸν βόρειον Αἷμον, τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν. Ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ λῆξαν 24ωρον ἐσημειώθη ἰσχυρὸς ὁλικὸς παγετὸς (θερμοκρασία συνεχῶς κατωτέρα τοῦ μηδενός) εἰς Μακεδονίαν, Θράκην, Θεσσαλίαν καὶ τὰ ὀρεινὰ τῆς λοιπῆς χώρας, τῶν ἐλαχίστων τῆς θερμοκρασίας σημειωθέντων ὑπὸ τὸ μηδὲν εἰς 21 βαθμοὺς εἰς Φλώριναν, 12 εἰς Ὀρεστιάδα καὶ Κοζάνην, 9 εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σέρρας, 8 Λάρισσαν καὶ Ἀλεξανδρούπολιν, 7 εἰς Τρίπολιν καὶ 5 εἰς Λῆμνον. Εἰς τὰς λοιπὰς περιοχὰς πλὴν τῶν νήσων παρετηρήθη μερικὸς παγετὸς τῶν ἐλαχίστων τῆς θερμοκρασίας σημειωθέντων ὑπὸ τὸ μηδὲν κατὰ 1—4 βαθμούς. Αἱ θερμοκρασίαι τῆς 8ης πρωϊνῆς παρουσιάζονται ἱκανῶς ἀνώτεραι τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐλαχίστων.

Πιθανὸς καιρὸς σήμερον Κυριακήν: Εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν σχεδὸν αἴθριος. Θερμοκρασία ἀνωτέρα τῆς χθές. Ἄνεμοι ἐπικρατοῦντες βορειοανατολικοὶ ἕως βορειοδυτικοὶ ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι βόρειον Αἰγαῖον, Ἰόνιον καὶ μέτριοι ἕως ἰσχυροὶ νότιον Αἰγαῖον, Κρητικόν.

Χθὲς ἔφθασεν ἡ "Μὶς Ἑλλάς,,

Τὸ περιπετειῶδες ταξεῖδι της.—Αἱ ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὸν διαγωνισμὸν

Κατόπιν τῶν γνωστῶν περιπετειῶν του, λόγῳ τῆς μεγάλης θαλασσοταραχῆς, καὶ μὲ καθυστέρησιν δύο ἡμερῶν, ἔφθασεν, ἐπὶ τέλους, χθὲς εἰς τὰς 6 μ.μ. τὸ ἀτμόπλοιον «Ἰφιγένεια», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ἡ «Μὶς Ἑλλάς» ἐπιστρέφουσα ἐκ Γαλλίας. Κατὰ τὸν κατάπλουν του, εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, τὸ πλοῖον, τιμῆς ἕνεκεν, ἐσημαιοστολίσθη.

Ἡ δ. Ἀσπασία Καρατζᾶ, κοντὰ στὶς τόσες θριαμβευτικὲς καὶ αἰσθηματικὲς συγκινήσεις, τὶς ὁποῖες ἐγνώρισεν κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτὸ δίμηνον διάστημα, ἐπέπρωτο νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὴν συγκίνησιν τοῦ κινδύνου ἠναγκασμένη νὰ διαπλεύσῃ τὴν Μεσόγειον εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ποσειδῶν προσεπάθει νὰ συναγωνισθῇ τὴν ὁρμὴν τοῦ ἀντικυκλῶνος.

Καὶ ὅμως ὅταν ἀντικρύσαμεν τὴν «Μὶς Ἑλλάδα» εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Λιμένος Πειραιῶς, ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἀποβίβασίν της, διετήρει ὅλην τὴν χαρακτηριστικήν της γαλήνην, τόσην γνώριμον μας ἀπὸ τὴν βραδυὰ τοῦ θριάμβου της εἰς τὸ «Ντελίς» καὶ ἀπὸ τὴν στιγμήν, ποῦ ἀπεχωρίζετο τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὸ Ἐξπρὲς Ὀριάν, μεταβαίνουσα εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν νὰ διεκδικήσῃ τὰ πρωτεῖα τῶν καλλιστείων. Μὲ τὸ συμπαθητικό της πάντα χαμόγελο στὸ εὐγενικό της πρόσωπο, ποῦ ὁ θαλασσινὸς ἄνεμος κατὰ τὸν ἑπταήμερον πλοῦν της, τοῦ προσέδωσεν ἕνα μελαχροινότερο χρῶμα, χαιρετᾷ συγγενεῖς, φίλους, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἀθηναϊκοῦ καὶ Πειραϊκοῦ Τύπου, τοὺς γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους ποῦ ἔσπευσαν νὰ τὴν ὑποδεχθοῦν. Παίζει μὲ τὸν «Μπόμπυ» της, ἕνα χαριτωμένο σκυλλάκι, ποῦ τὸ μετέφερεν εἰς ἀνάμνησιν ἀπὸ τὸ Παρίσι. Ἡ ζωηρή της ἔκφρασις καὶ ἡ μορφή της, ποῦ δὲν ἐπρόδιδε τὴν ἐλαχίστην κούρασιν ἀπὸ τὸ πολυτάραχο ταξεῖδι,, μᾶς προκαλεῖ νὰ τὴν ἐρωτήσωμεν πῶς ἐπέρασε μὲ τὴν τρικυμίαν.

—Ὄχι πολὺ ἄσχημα, γιατὶ διασκεδάσαμεν. Ὁ κόσμος εἶχε διάθεσι κ' ἐχόρευε... Ἴσως γιὰ νὰ συναγωνισθῇ τὸ βαπόρι μας, ποῦ μιὰ μέρα μετὰ ποῦ φύγαμε ἀπὸ τὴν Μασσαλία ἄρχισε νὰ χορεύῃ τὸ ζωηρότερον τσάρλεστον!

Ὁμολογῶ, πῶς ἡ περιπέτεια αὐτὴ ἦταν διασκεδαστική.

Καθὼς ὡμιλοῦσεν ἡ δ. Καρατζᾶ ἐκύτταζε μὲ συμπάθειαν τὸν μνηστῆρα της, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς περιποιήσεις καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, ὀφείλει ἀσφαλῶς τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἀνάμνησιν ἀπὸ τὸ τρικυμιῶδες ταξεῖδι της.

Παρὰ τὸν διαγωνισμὸν τῶν ἀχθοφόρων τοῦ τελωνείου καὶ τὸν συνωστισμὸν τοῦ πλήθους, ποῦ τὴν περιεκύκλωνε καὶ ποῦ τῆς ἀπέτεινε μύριες ἐρωτήσεις, κατωρθώσαμεν νὰ τῆς ἀποσπάσωμεν ὀλίγα λόγια, σχετικῶς μὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς «Μὶς Οὑγγαρίας» ὡς «Μὶς Εὐρώπης».

— Εἶνε ὡραία κοπέλλα, πράγματι, μᾶς ἀπαντᾷ, ἡ δ. Καρατζᾶ, ἀλλ' ὄχι καὶ πολὺ ὄμορφη. Κατὰ τὴν γνώμη μου ἡ «Μὶς Πολωνία» εἶνε ἀσυγκρίτως ὡραιότερη, ἀλλὰ τὴν ἀδικεῖ κάπως τὸ ἀνάστημά της. Ἡ «Μὶς Οὑγγαρία» κερδίζει ὑπερβολικὰ ἀπὸ τὸ ἐξαίσιο παράστημά της. Ἔχει μιὰ κορμοστασιὰ ὑπέροχη ποῦ καὶ μόνον γι' αὐτὴν τῆς ἀξίζει ὁ τίτλος τῆς «Μὶς Εὐρώπης».

— Καὶ τώρα τί σκέπτεσθε νὰ κάμετε;

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἰδῶ τὶς ἀδελφές μου, ποῦ τὶς ἐπεθύμησα, καὶ θὰ φύγω αὔριον Κυριακὴν μὲ τὸν μνηστῆρα μου καὶ τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὰς Πάτρας. Πηγαίνω νὰ ἰδῶ τοὺς γονεῖς μου, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ ἐπανέλθωμεν μετὰ μίαν ἑβδομάδα διὰ τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς μου Χαρίκλειας, ποῦ θὰ τελεσθοῦν τὸ προσεχὲς Σάββατον.

— Αἱ ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν;

— Ἀδύνατον νὰ σᾶς πῶ τίποτε αὐτὴν τὴν στιγμὴν μέσα σ' αὐτὴ τὴ φασαρία. Εἶμαι συγκινημένη ἀπὸ τὰς περιποιήσεις ποῦ μοῦ ἔκαμαν ἐκεῖ ὅλοι οἱ περὶ τὸν διαγωνισμὸν Γάλλοι δημοσιογράφοι καὶ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Ἡ δ. Ἀσπασία δὲν προφθαίνει νὰ μᾶς πῇ περισσότερα διότι ἀνηρπάγη ἀπὸ τοὺς οἰκείους της, εἰς ἕνα αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον τὴν μετέφερεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ παρέμεινε μετὰ τοῦ μνηστῆρος της καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της, μετὰ τῶν ὁποίων ἀναχωρεῖ σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰς Πάτρας.

Ἡ Παρισινὴ μόδα

Ὁ χορὸς τοῦ Λευκοῦ Λίκνου

Τῆς ἀνταποκριτρίας μας

Φεβρουάριος 1929. — Ὁ χορὸς τοῦ Λευκοῦ Λίκνου εἰς τὴν Ὄπερα, ὁ ὁποῖος δίδεται κατ' ἔτος ἀνελλιπῶς ἀπὸ τοῦ 1920, ἐσημείωσεν ἐφέτως τὴν μεγαλυτέραν του ἐπιτυχίαν. Συνεκεντρώθη ὁ κομψότερος κόσμος, καὶ κάτω ἀπὸ τὰ φῶτα τῶν ἀπειραρίθμων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων καὶ τῶν προβολέων, ἡ τουαλέττες τῶν κυριῶν προσέδιδαν ἕνα θέαμα πραγματικὰ φαντασμαγορικόν. Ποτὲ οἱ Παρισινοὶ δὲν εἶδαν συγκεντρωμένην τόσην ἀπειρίαν κομψοτήτων καὶ ποτὲ ἡ μόδα δὲν ἐνεφανίσθη κατὰ τρόπον τόσον μεγαλειώδη. Φορέματα ἐλαφρά, ἀέρινα, αἰθέρια, τουαλέττες μὲ ὕφος ἐπιβλητικόν, μετάξια, τούλια, μουσελῖνες, κρὲπ Ζωρζέτ, σατὲν Ἀρτέμιδος συνηγωνίζοντο μὲ πολυτελεστάτας καὶ ἐκθαμβωτικὰς ἀμφιέσεις ἀπὸ μαργαριτάρια, παγιέτες καὶ γυαλιστερὰ πετράδια.

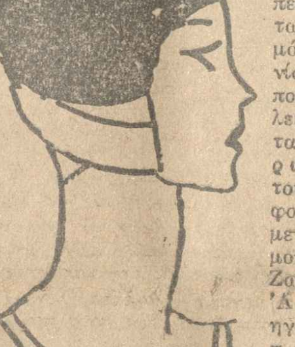

Ἡ φόρμα πρενσὲς ἐκυριάρχει ὅλων σχεδὸν τῶν σχεδίων. Κορσάζο καὶ φούστα μονοκόμματα. Τὸ πρῶτον καλὰ ἐφηρμοσμένο στὸν κορμόν, ἐνῷ ἡ φούστα ξεπετιέται φαρδυὰ κοντὴ ἐμπρὸς καὶ μακρύτερη ὀπίσω.

Γενικῶς ὅλα τὰ φορέματα ἦσαν κοντὰ ἕως τὰ γόνατα, ἐνῷ πίσω κρέμονται ἕως τὰ σφυρά.

Ὅλαι αἱ κυρίαι ἐφοροῦσαν γοβάκια χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, ἢ ἀπὸ παγιέτες, ἢ κεντημένα, ποῦ συνεπλήρωναν τὴν θαυμασίαν ἐμφάνισίν των.

Μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ὅτι αἱ κομψαὶ παρισιναὶ φοροῦν εἰς τὸ κορσάζο των ὄχι πλέον ἕνα λουλοῦδι, ἀλλὰ ὁλόκληρο μπουκέττο, ποῦ πέφτει σὰν πλούσιο ἀνθισμένο κλαδὶ ἀπὸ τὸν ὦμο ἕως στὴν μέσην. Τὸ χρῶμα τῶν λουλουδιῶν αὐτῶν εἶναι ρόδινον, ἢ γαλάζιο, συνδυασμένο μὲ ρὸζ ἢ κίτρινο, ἀπάνω σὲ ἄσπρο καὶ μαῦρο.

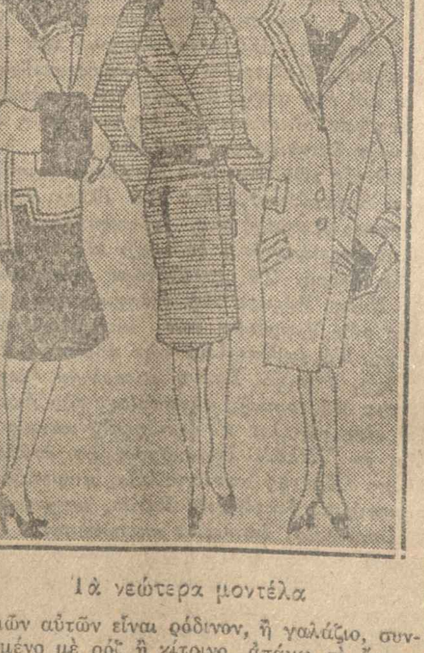

Τὰ νεώτερα μοντέλα

Τὰ φαρδυὰ φορέματα ἔκαμαν τὴ βραδυὰ τοῦ χοροῦ ὡραίαν ἐντύπωσιν, ἐν τούτοις τὰ ἐπεσκίαζεν ἡ λαμπρότης τῶν ἐξαιρετικῶς φαρδυῶν τουαλεττῶν ἀπὸ πέρλες, ποῦ λόγῳ τοῦ βάρους των, δείχνουν ὁλόϊσιο τὸ σῶμα.

Αἱ ἀμφιέσεις, ποῦ εἴδαμεν εἰς τὸν χορὸν τοῦ «Λευκοῦ Λίκνου», δὲν ἔμοιαζαν ἐντελῶς χειμωνιάτικες. Αἱ περισσότερες ἦσαν ἀπὸ σατέν, ἀντὶ βελούδου, ἀπὸ μουάρ ἀντὶ μπροσέ.

Παρ' ὅλον τὸ ψῦχος ποῦ ἐπικρατεῖ στὸ Παρίσι, αἱ φιλάρεσκοι Παρισιναὶ ἤρχισαν νὰ προσβλέπουν ἐνθουσιωδῶς τὴν νέαν ἀνοιξιάτικην μόδα, καὶ μὲ τὸν κίνδυνον νὰ ξεπαγιάσουν βιάζονται ποιὰ πρώτη νὰ φορέσῃ ἕνα παλτὸ ἀπὸ ὕφασμα, μία ρεδιγκότα ἀπὸ σεβιότ ἢ μπυρανίκ.

Τὰ τρία παλτά, ποῦ δείχνουν τὰ σκίτσα, ποῦ σᾶς ἀποστέλλω, εἶναι πολὺ ἁπλᾶ, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς κομψὰ καὶ εἶναι τὰ πρῶτα κροκί, ποῦ ἐσχεδίασαν διὰ τὴν καινούργια μόδα οἱ δημιουργοί της. Ἰδοὺ καὶ ἕνα μικρὸ καπέλλο στολισμένο μὲ πολλὴν χάριν ἀπὸ μιὰ μακρυὰ «πινὸς ντὲ γκρέμπ».

ΜΑΓΔΑ

Ἐκθέσεις

Σήμερον ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ἐκθέσεως τοῦ ζωγράφου κ. Δ. Γιολδάση εἰς τὸ Ζάππειον.

Ἀθλητισμὸς

—Ὁ σημερινὸς ἀγὼν τῶν παικτῶν τῆς Ἐθνικῆς

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συναντῶνται εἰς προκριματικὸν ἀγῶνα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ αἱ δύο ὁμάδες τῶν ὑποψηφίων παικτῶν οἵτινες θὰ ἀπαρτίσουν τὴν ἐθνικὴν ὁμάδα.

—«Ἀπόλλων» — «Γουδί»

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συναντῶνται εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ τὸ πρωτάθλημα αἱ ὁμάδες τοῦ «Ἀπόλλωνος» καὶ τοῦ Γουδί.

—Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες

Σήμερον τὴν πρωΐαν, ὥραν 10 π. μ. τελοῦνται εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη πυγμαχικοὶ ἀγῶνες ὀργανούμενοι ὑπὸ τῆς Πυγμαχικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος.

—«Ἐθνικός» — Μικτή

Τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερον θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον Φαλήρου ἀγὼν μεταξὺ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ μικτῆς Πειραϊκῶν σωματείων.

GEO

Οἱ χοροὶ τῶν Ἀπόκρεων

Ὁ ἀπογινὸς χορὸς εἰς τὸ «Καπρὶς» τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων θεατρικῶν συγγραφέων προμηνύεται ἐξαιρετικῶς ζωηρός, χάρις εἰς τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ προγράμματός του, τὸ ὁποῖον συνετάχθη ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς μὲ πολὺ πνεῦμα καὶ κέφι.

—Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους χοροὺς θὰ εἶναι καὶ ἐφέτος ὁ χορὸς τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς. Ἡ συμμετοχὴ περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁλοκλήρου τῆς Χορῳδίας μὲ ἀνάλογα τραγούδια, τὸ «Μενουέττο», «Γκαβόττα» καὶ «Βάλς», τὰ ὁποῖα θὰ χορεύσουν ζεύγη τῆς καλυτέρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας μὲ ἀναλόγους ἀμφιέσεις καὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς χαριτωμένης μικρούλας Ἠρ. Σωμάνη μαθητρίας τῆς κ. Ραϊμόνδ εἰς μερικὰς στροφὰς τοῦ Βὰλς τοῦ Στράους τὰς ὁποίας θὰ ὁποίας θὰ χορεύσῃ μόνη, θὰ προσελκύσουν ὅλον τὸν κοσμικὸν καὶ τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον τῶν Ἀθηνῶν.

—Ἕνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους χοροὺς τῆς ἐφετεινῆς περιόδου θὰ εἶνε ἀσφαλῶς ὁ χορὸς τῶν Κρητῶν ποῦ δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ «Ντελίς». Εἰς τὸν χορὸν τοῦτον μετέχουν εἰδικῶς ἀφιχθέντες ἐκ Κρήτης 10 λεβεντόκορμοι νέοι οἱ ὁποῖοι μὲ τὰς γραφικάς των στολὰς θὰ χορεύσουν Κρητικοὺς χοροὺς μετὰ δεσποινίδων τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων συνοδείᾳ Κρητικῆς λύρας. Χορῳδία ἐκ καθηγητριῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου θὰ συνοδεύσῃ τοὺς χοροὺς τούτους μὲ τραγούδια καὶ κρητικὲς «μαντινάδες».

—Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὥραν 4—9 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ «Ντελίς» ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν στενογράφων καὶ δακτυλογράφων.

—Μεγάλη κίνησις παρατηρεῖται εἰς τοὺς κινηματογραφικοὺς κύκλους διὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ χοροῦ των ὅστις, ὡς γνωστόν, θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Κεντρικοῦ» τὴν Πέμπτην 7 Μαρτίου. Ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πρόγραμμα, ἀσφαλῶς ὁ χορός των θὰ ἀποτελέσῃ τὸ μεγαλύτερον γεγονὸς τῆς χορευτικῆς περιόδου. Διάκοσμος, κινηματογράφησις, ἀνακήρυξις βασιλίσσης τῆς ὀθόνης, ἀτραξιόν, κοτιγιὸν περιλαμβάνονται εἰς τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ὡς κλοὺ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὴν μεγαλυτέραν μουσικὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὰς ὀρχήστρας τῶν Κινηματογράφων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

—Ὅλος ὁ ἐκλεκτὸς κόσμος τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων εὑρίσκεται εἰς συγκίνησιν καὶ τὸ Λύκειον εἶναι τὸ κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον συναντῶνται εἰς ὡρισμένας ὥρας τῆς ἡμέρας, ὅλαι διὰ τὴν ἐκλογὴν ὡραίας ἐθνικῆς ἐνδυμασίας. Ἐδῶ ἀρχαῖαι Ἑλληνίδες, ἐκεῖ Βυζαντιναὶ δέσποιναι, ἡ πριγκήπισσαι τῆς Κνωσσοῦ, καὶ ἄλλας μὲ τὰς γραφικὰς χωρικὰς ἐνδυμασίας, αἱ ὁποῖαι τόσον ἀναδεικνύουν τὴν γυναικείαν χάριν.

Ὁ χορὸς τοῦ Λυκείου τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου, πρωτότυπος καὶ μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδός του, θὰ συγκεντρώσῃ τὴν Ἑλλάδα ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἐθνικωτέραν εἰκόνα τῶν ἡμερῶν μας.

—Ὁ χορὸς τοῦ Συνδέσμου διὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικός, ὁ ὁποῖος θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὸ «Καπρὶς» θὰ συγκεντρώσῃ ὅπως κατ' ἔτος τὴν καλυτέραν μερίδα τῆς κοινωνίας μας. Ἄλλωστε θ' ἀποτελέσῃ μοναδικὴν βραδυὰν ψυχαγωγίας χάρις εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς προσπαθείας τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ἑτοιμάζει ὡραῖες ἀτραξιὸν καὶ πλούσια δῶρα διὰ τὸ κοτιγιόν.

—Τὴν προσεχῆ Τετάρτην, ἡ Λέσχη Ἐπιστημόνων, δίδει χορευτικὴν ἑσπερίδα εἰς τὸ «Καπρίς».

—Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Βορειοηπειρωτῶν διοργανώνει διὰ τὴν 8ην Μαρτίου εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τὸν μεγάλον ἐτήσιον χορὸν ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Ὅμιλος κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐκ Βορείου Ἠπείρου μὲ Ἠπειρωτικὰς ἀμφιέσεις θὰ χορεύσῃ τῇ συνοδείᾳ Ἠπειρωτικῶν ὀργάνων ἠπειρωτικοὺς χορούς. Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς προμηνύεται πλήρης ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ.

—Τὴν προσεχῆ Δευτέραν δίδεται ἡ ἐτησία χορευτικὴ ἑσπερὶς τοῦ Συνδέσμου «Ἀνατολικὸς Ἀστήρ» ἐν τῇ αἰθούσῃ «Καπρὶς» ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κ. Ἕλενας Βενιζέλου ὑπὲρ συντηρήσεως νυκτερινῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦ Συνδέσμου.

—Τὴν 5 προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Καπρὶς» ἡ ἐτησία χοροεσπερὶς τοῦ φιλανθρωπικοῦ συλλόγου ἡ «Ἀγάπη» ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Προσκληθέντες θὰ παραστοῦν οἱ κ.κ. ὑπουργοί, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, πρεσβευταὶ καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι τιτλοῦχοι. Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ὀρφανοτροφείου τῶν θυμάτων πολέμου. Προμηνύεται ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

—Τὴν 3ην Μαρτίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια» θὰ δοθῇ ἡ ἐτησία χοροεσπερὶς τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις Αἰγινητῶν.

—Τὴν 5ην Μαρτίου εἰς τὴν γερμανικὴν λέσχην «Φιλαδέλφεια» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου 16 δίδεται ὁ χορὸς τῶν Ναυπακτίων. Ἡ χοροεσπερὶς προμηνύεται ἐπιτυχὴς καὶ θὰ ἀποτελέσῃ πραγματικὴν ἀποθέωσιν τῶν ἐθίμων τῆς Ρούμελης μὲ τὸ κοκορέτσι, τὴ ρετσίνα καὶ τοὺς ὡραίους ἑλληνικοὺς χορούς. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐργάζεται ἀόκνως διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν.

Φιλολογικὴ ἑορτὴ

Ὑπὸ τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Συνδέσμου δίδεται τὴν προσεχῆ Τετάρτην φιλολογικὴ ἑορτὴ εἰς τὸν «Παρνασσὸν» κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Στεφ. Στεφάνου θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ ἔργου τῆς κομήσσης ντὲ Νοάϊγ, Ζὰν Μωρεὰς καὶ Ἀντρὲ Σενιέ. Ἡ δ. Μπραγιὸν θ' ἀπαγγείλῃ στίχους τῶν τριῶν μεγάλων αὐτῶν ποιητῶν.

Ἐπίσημα γεύματα

Προχθὲς ἐδόθη γεῦμα παρὰ τῷ ἀρχηγῷ τῆς Ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς κ. Τέρλ, πρὸς τιμὴν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς κ. Ρέννερ.

—Χθὲς διπλωματικὸν γεῦμα παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Α. Καραπάνου, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Πτὶ—Παλαί».

Συναυλίαι

Σήμερον 10.30' π.μ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ἔκτακτος καλλιτεχνικὴ συναυλία τοῦ διεθνῶς διασήμου πρώτου Ἕλληνος τυφλοῦ καλλιτέχνου τοῦ πλαγιαύλου κ. Ε. Πλουμιστοῦ, ἀριστούχου διπλωματούχου (πρῶτον χρυσοῦν βραβεῖον) τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς. Θὰ ἐκτελεσθοῦν συνοδείᾳ πιάνου, τεμάχια Μόζαρτ, Χέντελ, Γκρέτρυ, Ντάπλερ, Πιερόνι καὶ ἄλλων διασήμων μουσουργῶν.

Ἀσπασία. Λυσιστράτη. Ἀριστοφάνης

Ἡ τετάρτη καὶ τελευταία διάλεξις τοῦ κ. Γ. Κ. Πὼπ θὰ γίνῃ ἐν τῷ «Παρνασσῷ» τὴν μεθαύριον Τρίτην ὥραν 6.30' μ. μ. Ὡς ἤδη προανηγγείλαμεν θέμα τῆς διαλέξεως θὰ εἶνε ἡ ἔρευνα τῆς πολιτικῆς ζωῆς εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας καὶ μὲ σύγχρονον ἀνάλυσιν τῶν τεσσάρων πολιτικῶν κωμῳδιῶν τοῦ Ἀριστοφάνους. Ἑπομένως θὰ εὕρωμεν τὴν Ἀσπασίαν καὶ θὰ ἀντικρύσωμεν τὴν δυσθεώρητον Λυσιστράτην τοῦ Ἀριστοφάνους. Ἡ διάλεξις αὕτη εἶνε ὄντως ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἡ συρροὴ προμηνύεται καὶ πάλιν μοναδική. Ἀλλ' ἡ ρύθμισις τῆς αἰθούσης ὥστε ὁ κ. Πὼπ νὰ ὁμιλῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ ἡ πώλησις τῶν δεκαδράχμων εἰσιτηρίων ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων ἀπὸ σήμερον ἐν τῷ «Παρνασσῷ» θὰ εὐκολύνῃ πολὺ τοὺς ἀκροατάς, ὥστε καὶ τὸν συνωστισμὸν νὰ ἀποφεύγωσι καὶ θέσιν νὰ καταλάβουν ἐγκαίρως.

Θεατρικὰ

— Εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» δίδουν αὔριον τὴν 5ην μ. μ. διπλωματικὰς ἐξετάσεις αἱ ἐκ τῶν μαθητριῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου δ-δες Καίτη Φαληρέα (τάξις κυρίας Γκίνη), Μαρία Πριμηκύρη—Ἀργυροπούλου (τάξις κυρίας Φωκᾶ) καὶ Νίτσα Ρίζου (τάξις κυρίας Φωκᾶ). Καὶ αἱ τρεῖς ἀνωτέρω μαθήτριαι εἶνε γνωσταὶ ἀπὸ τὰς μελοδραματικὰς παραστάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Ἡ δ. Φαληρέα ὑπεδύθη κατ' ἐπανάληψιν τὴν Ροζίναν εἰς τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης».

Βιβλιοκρισία

Τὸ «ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα»

Ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Τσαλίκη ἐξεδόθη μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τριακονταετίαν 1898—1923» εἰς ἐκπλήρωσιν ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς Διεθνοῦς Τραπεζιτικῆς Στατιστικῆς Διασκέψεως τῶν Κεντρικῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν, συνελθούσης ἐν Παρισίοις κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1928. Ἡ ἐξέτασις τῆς συναλλαγματικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ κ. Τσαλίκη διαιρεῖται εἰς δύο χρονικὰς περιόδους: ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου (1898) μέχρι τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ ἀπὸ ταύτης μέχρι τῆς νόμῳ σταθεροποιήσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος. Αἱ διακυμάνσεις τῆς ἐθνικῆς πίστεως καὶ αἱ μεταπτώσεις τῆς συναλλαγματικῆς καταστάσεως διερευνῶνται λεπτομερῶς καὶ ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ γεγονότα εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλονται.

Ἡ ἀντικειμενικότης τῆς μελέτης, ἡ ἀκρίβεια τῶν ἀριθμῶν, τὸ εὔστοχον τῶν παρατηρήσεων καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀμεροληψία τῶν κρίσεων ἀποτελοῦν τιμητικοὺς τίτλους διὰ τὸν συγγραφέα καὶ καθιστοῦν τὸ περὶ οὗ πρόκειται πονημάτιον πολύτιμον σύμβουλον τοῦ ἀσχολουμένου εἰς τὴν μελέτην τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν πολυκύμαντον τριακονταετίαν.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ — Ἑσπεριναί)

ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Σαββατοκύριακο».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Φ. Σαμαρτζῆ). «Οἱ ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ποιὸς ἀπ' τοὺς τρεῖς;»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἀποκρηάτικη Βαβυλωνία».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Θίασος Β. Ἀργυροπούλου). Ἐπιθεώρησις «Τόμπολα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Θίασος Ἀμηρᾶ). «Τὸ κλωστοσκούφι».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μαρία Πενταγιώτισσα».
ΙΝΤΕΑΛ. «Καρδία χορευτρίας».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΛΑΣ. «Ἐπίγειος παράδεισος».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ νεότης θριαμβεύει».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μαρία Πενταγιώτισσα».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τὸμ Μίξ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ «Σενορίτα».
Α.Ο.Δ.Ο. «Κυρία μὲ τὰς καμελίας».
ΗΛΥΣΣΙΑ. «Αὐγή».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἐρωτικὸν σκάνδαλον».
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ. «Γιάννης μὲ 2 γυναῖκες».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Λεοντόκαρδος».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Καράβι τραγικοῦ ἔρωτος».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Θίασος Ἑλ. Χαλκούση). Ἡ «Δράκαινα» τοῦ κ. Μπόγρη.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων».
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ. «Πέτσινη μάσκα».

ΜΕ τὰ ἀντιβηχικὰ Λάϊφ Σέϊβερς προφυλάγεσθε ἀπὸ τὴν γρίππην.

ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΩΜΕ ΤΗ ΣΟΦΙΤΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Ὁ κ. Λάμπρος Μαλακώσης ... Τρικκάλων καὶ ἡ δ. Ἄννα Π. ... ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ... σαν Κυριακὴν 17ην τρέχ. μηνός.

Ἀναχωρήσεις

— Ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους ἡ **ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΡΟΥ** διὰ τὴν ... Modèles καὶ ἄλλων εἰδῶν πίλων, ὁδὸς Βουλῆς 26ε.

Ἀφίξεις

—Ὁ κ. Δ. ΤΣΟΥΧΛΟΣ, ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων, ἐκθέτει τὰ ... ρέματα, ἀπὸ τὶς νέες συλλογὲς τῆς ... COUTURE.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ"
Αὔριον Δευτέραν 5 μ. μ.
ΡΕΣΙΤΑΛ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
Κας ΜΑΡΙΤΣΑΣ ΠΡΙΜΙΚΗΡΗ—ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Δίδος ΚΑΙΤΗΣ ΦΑΛΗΡΕΑ
Δίδος ΝΙΤΣΑΣ ΡΙΖΟΥ
Εἰσιτήρια πρὸς Δραχμὰς 25 καὶ ... Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου "Κεντρικόν"

Ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις
ΡΑΚΕΛ ΜΕΛΛΕΡ
στὸ γνωστὸ ἔργο ποῦ ... νεῖ στὸ κινηματογραφικὸ ... ρεῦμα τῆς Εὐρώπης
ΒΕΝΕΝΟΖΑ
παραγωγῆς 1929
βοηθουμένη ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας σὰν τοὺς
ΚΛΑΙΡ Ι ΝΤΕ ΛΟΡΕΖ
ΣΥΛΒΙΟ ΝΤΕ ΠΕΝΤΡΕΛΙ
ΒΑΡΒΙΚ ΒΑΡΝΓ.
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
θὰ διανέμωνται ἄνευ ἐπιβαρύνσεως διὰ κλήρου κατὰ τὸ πρόγραμμα
6—8 μ. μ. ΚΟΥΚΛΑ
10—12 μ. μ. ΚΟΥΚΛΑ
ἐκ τῶν ὁμοιωμάτων τῆς ΡΑΚΕΛ ΜΕΛΛΕΡ τῶν ἐκτεθειμένων εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ—ΠΕΜΠΤΗ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ "ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ,,

Ο ΧΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΝΙΩΝ
ΘΑ ΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΟ
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ"
Τὴν Πέμπτην 28 Φεβρουαρίου

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
=1920=
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ"
Σήμερον Κυριακὴν
Ὥρα 10 μ. μ.
Ο ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΑΥΤΗΣ
Τὰ ἐναπομείναντα εἰσιτήρια καὶ τραπεζάκια πωλοῦνται εἰς τὸ Θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Μὲ τὸ 60ον τεῦχος συνεπληρώθη καὶ ... ὁ 2ος τόμος τοῦ ... Ἤρξατο δὲ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ 3ου τόμου ὅστις θὰ κυκλοφορήσῃ μόνον μεταξὺ τῶν ἐγγραφομένων συνδρομητῶν. Ζητήσατε ὁδηγίας Βουλῆς 6 Ἀθῆναι.
Μεγ. Λεξικὸν [illegible]

FORT
DUNLOP
FORT
Ἐλαστικὰ μεγάλης ... καὶ διαρκείας

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπαι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣΦΑΓΗΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΟΥΙΛΣΟΝ.— Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. ΟΥΪΝΣΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Τί εἶχε συμβῇ καθ' ὃν χρόνον ἀπουσίαζεν; Ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ κ. Κλεμανσὼ εἶχε τὴν 19 Φεβρουαρίου πυροβοληθῇ καὶ τραυματισθῇ ὑπὸ ἑνὸς ἀναρχικοῦ. Ἐπί τινας ἑβδομάδας κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ κ. Μπάλφουρ, ὁ ὁποῖος, κατόπιν τῆς ἀπουσίας τῶν τριῶν ἀρχηγῶν Κυβερνήσεων, ἀνέβη φυσικῶς ἡ κορυφαία μορφὴ τῆς Συνδιασκέψεως, εἶχε καταβάλει τεραστίαν προσπάθειαν πρὸς ἐπίσπευσιν καὶ τερματισμὸν τοῦ ἔργου τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου συνθήκης τῆς εἰρήνης. Τὴν 22 Φεβρουαρίου εἶπεν εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ὅτι «γενικὸν αἴσθημα ἀνυπομονησίας καθίστατο νῦν ἔκδηλον εἰς ὅλας τὰς χώρας λόγῳ τῆς ἐμφανῶς βραδείας προόδου, τὴν ὁποίαν ἔκαμνεν ἡ Συνδιάσκεψις πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς τελικῆς εἰρήνης». Καὶ ὑπέβαλε πρότασιν καθ' ἣν τὸ ἔργον τῶν ἐδαφικῶν ἐπιτροπῶν ἔδει νὰ συμπληρωθῇ καὶ νὰ ὑποβληθῇ μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

Τὸ ὅλον πραγματικὸν ἔργον τῆς Συνδιασκέψεως, προωθούμενον ἐπιμόνως ἄνωθεν, ἤρχισε τώρα νὰ προχωρῇ μὲ ἀξιοσημείωτον ταχύτητα. Αἱ ἐπιτροπαί, αἵτινες ἐλλείψει σταθεροῦ ἐλέγχου ἐχρονοτρίβουν ἀτερμόνως μέχρι τοῦδε εἰς ἐρεύνας καὶ συζητήσεις, τώρα ὑπήκουον εἰς σαφεῖς ἐπιταγὰς ὅπως καταλήξουν εἰς συμπεράσματα. Πανταχόθεν ἤρχισαν ὑποβαλλόμεναι ἐκθέσεις περὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου. Ὅταν ἐπανῆλθεν ὁ Οὐΐλσον, τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν μεγάλων ἐδαφικῶν ζητημάτων εἶχαν φθάσει εἰς τὸ σημεῖον καθ' ὃ τελικαὶ ἀποφάσεις ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν. Ἀλλὰ οἱ στρατιωτικοὶ ὅροι, οἵτινες ἔμελλον νὰ καταρτισθοῦν τόσον ἐσπευσμένως, ἐβραδυπόρουν ἀκόμη. Συνεπῶς καθίστατο πάλιν ἀδύνατον τὸ σχέδιον τοῦ κοινοῦ καὶ ταυτοχρόνου τερματισμοῦ τῆς ὅλης ἐργασίας τῆς συνθήκης. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ κ. Μπάλφουρ εἶχε, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν ἑβδομάδων τῆς οὐσιαστικῆς ἀρχηγίας του, ἐπιφέρει μίαν ἔκτακτον μεταμόρφωσιν τῆς ὅλης καταστάσεως. Ἐνῷ περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου τὸ ἔργον τῆς Συνδιασκέψεως ἐξώκελλε σχεδὸν ἀχαλινώτως εἰς μικρολογίας, τώρα ὅλα εἶχαν ἐπαναχθῇ ἐν τάξει εἰς τὴν πραγματικότητα. Τὰ καταστρώματα εἶχον ἑτοιμασθῇ πρὸς δρᾶσιν καὶ ἡ ἀπὸ μακροῦ ἀναμενομένη σύγκρουσις θελήσεων ἠδύνατο ἐπὶ τέλους νὰ ἀρχίσῃ.

ΕΞΟΔΟΣ

Ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσον οὐδέποτε διημφισβήτησε τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες ἐλήφθησαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του. Ἀπεναντίας, ἐνέκρινε μὲ αὔξουσαν ἐγκαρδιότητα τὸ ἔργον τῆς «περιόδου Μπάλφουρ». Εἶδε πόσον εὐσυνειδήτως εἶχε περιφρουρηθῇ ἡ θέσις του ὑπὸ τῶν σταθερῶν καὶ ἐπιδεξίων χειρῶν εἰς τὰς ὁποίας εἶχε περιέλθει ἡ Συνδιάσκεψις. Ἀντελήφθη ὅτι ὅλα τὰ κύρια ζητήματα παρουσιάζοντο τώρα ἀδέσμευτα, ἀνέπαφα καὶ ὥριμα πρὸς ἀπόφασιν.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Δέκα (ἢ Συμβούλιον τῶν Πεντήκοντα, ὅπως εἶχε κατάντησει) δὲν ἦτο διόλου ὄργανον κατάλληλον νὰ διακανονίσῃ ἢ καὶ νὰ διαρρυθμίσῃ τὰ κεφαλαιώδη ζητήματα μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ἕνας ὀργανισμὸς συμπαγέστερος, μυστικώτερος, στενώτερος, ἀπῃτεῖτο ἐπιτακτικῶς καὶ πρὸς αὐτὸν ἔτεινεν ἡ σκέψις ὅλων τῶν ἀρχηγῶν ὑπὸ τὴν σταθερὰν πίεσιν τῶν γεγονότων. Ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσον, ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ, ὁ κ. Κλεμανσὼ καὶ ὁ κ. Ὀρλάνδο συνήρχοντο τακτικὰ εἰς μυστικὰς συνομιλίας, εἰς τὰς ὁποίας οὔτε γραμματεῖς παρίσταντο. Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀνακωχῆς ἤρχισεν ἡ πλήρης καὶ ἐλευθέρα ἐκείνη συζήτησις, ἥτις ἔπρεπε νὰ εἶχε λάβει χώραν τρεῖς μῆνας πρωτίτερα. Τὸ Συμβούλιον τῶν Δέκα (ἢ τῶν Πεντήκοντα) περιωρίσθη τώρα εἰς τοὺς πέντε ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐξηκολούθησε συνερχόμενον ἐπί τι διάστημα ἀλλὰ στερούμενον πάσης ἀξιολόγου ἐργασίας καὶ ὅλων τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες εἶχον τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνουν ἀποφάσεις, ἀπέθανεν ἀνωδύνως ἐξ ἀσιτίας.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς ἕνα κεφάλαιον τῆς ἱστορίας τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον δύναται κάλλιστα νὰ ἀποκληθῇ Ἔξοδος.

Ἐν εἴδει προοιμίου τῆς παραδοχῆς τοῦ ὠμοῦ γεγονότος ὅτι ὤφειλαν νὰ συμφωνήσουν, ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς «Μεγάλους Τέσσαρας» ἠπείλησεν ὅτι θὰ ἐγκατέλειπε τὴν Συνδιάσκεψιν. Ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος καὶ ὁ πιὸ τεχνίτης. Οὐδὲν ἰδιαίτερον σημεῖον διαφωνίας ἀνέφερεν. Ἦτο ἀποκαρδιωμένος διὰ τὴν βραδεῖαν πρόοδον τῆς Συνθήκης. Ἐφοβεῖτο ὅτι ἔχανεν ἁπλῶς τὸν καιρόν του εἰς τὸ Παρίσι. Ἐν τῷ μεταξύ, εἶχεν ἀμέσους καὶ ἐπειγούσας εὐθύνας εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, ἡ βιομηχανικὴ κατάστασις —ὅλαι ἀπῄτουν τὴν ἄμεσον προσωπικὴν προσοχήν του. Ἀφοῦ οὐδεμία πρόοδος ἐφαίνετο δυνατὴ ἐν Παρισίοις, ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε καὶ νὰ κυττάξῃ τὴ δουλειά του. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπανέλθῃ βραδύτερον, ἂν ὑπῆρχεν ἔνδειξις ὅτι κάποια πρακτικὴ ἐργασία ἐγίνετο ἐν σχέσει μὲ τὴν Συνθήκην. Ὥρισε τὴν 18 Μαρτίου ὡς ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἦτο σημαντικώτερον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετελεῖτο ἐν Λονδίνῳ παρὰ τὸ ἐν Παρισίοις, ἐπλήρωσαν φόβου τοὺς συναδέλφους του. Ἐγνώριζον οὗτοι καλῶς ὅτι οὐδεμία πρόοδος ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐν ἀπουσίᾳ του. Ἀλλὰ τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκλέξει, ἦτο ἀπόρθητον. Πᾶσα προσπάθεια κατεβλήθη πως πεισθῇ καὶ παραμείνῃ. Ἀλλὰ μόνον ὅταν, τὴν 17 Μαρτίου, ἔλαβε κοινὴν ἐπιστολὴν (δημοσιευθεῖσαν βραδύτερον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Χάουζ) ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῶν Οὐΐλσον, Κλεμανσὼ καὶ Ὀρλάνδο, οἵτινες τὸν παρεκάλουν νὰ παραμείνῃ ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον ἑβδομάδας, εὐηρεστήθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Συγκατένευσε νὰ παραμείνῃ, ἀλλὰ ἡ θέσις του εἶχεν ἰσχυροποιηθῇ.

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΟΥ ΤΙΓΡΕΩΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΛΑΝΤΟ

Ὁ Κλεμανσὼ καὶ ὁ Οὐΐλσον ἀπὸ μακροῦ παρεσκευάζοντο διὰ μίαν μονομαχίαν ἐπικρατήσεως. Ὁ Χάουζ μᾶς πληροφορεῖ περὶ τῆς χαρακτηριστικῆς στιχομυθίας, ἥτις ἀντηλλάγη τὴν 28 Μαρτίου ἐξ ἀφορμῆς τῶν συζητήσεων διὰ τὰ γαιανθρακωρυχεῖα τῆς κοιλάδος τοῦ Σάαρ.

— Ὥστε ἂν ἡ Γαλλία δὲν πάρῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ — εἶπεν ὁ Πρόεδρος — θὰ ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ μεθ' ἡμῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μήπως θέλετε νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ σπίτι μου;»

— Δὲν θέλω νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὸ σπίτι σας—εἶπεν ὁ Κλεμανσὼ — ἀλλὰ σκοπεύω νὰ ἐπιστρέψω ἐγὼ»—καὶ ἔφυγε.

Κατ' αὐτὸν τὸν τραχὺν τρόπον συνεννοεῖτο ὁ Τίγρις μὲ τὸν ἀντίπαλόν του. Ἄλλως τε δὲν εἶχε παρὰ νὰ στρίψῃ τὴ γωνιά. Ἀλλὰ ἡ θέσις τοῦ Οὐΐλσον ἦτο πολὺ διαφορετική. Ὁ ἐκ νέου διάπλους τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἦτο τελικὸς καὶ ἀνέκκλητος. Οὐχ ἧττον, πρὸ τῆς συνεχοῦς ἀπειλῆς τοῦ Κλεμανσὼ ὅτι θὰ ἀπέσυρε τὴν Γαλλικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐκ τῆς Συνδιασκέψεως καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀποθαρρύνσεως ἥτις ἐπηκολούθησε τὴν προσβολήν του ὑπὸ τῆς ἰμφλουέντζας, ὁ Πρόεδρος ἐτηλεγράφησε, τὴν 7 Ἀπριλίου, ὅπως ὁ «Γεώργιος Οὐάσιγκτον» ἐπαναπλεύσῃ εἰς Γαλλίαν. Ὁ πιστὸς γραμματεὺς τοῦ κ. Τούμουλτυ, ὅστις παρέμενε φρουρὸς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἰδοποίησε τὸν Πρόεδρον εἰς γλῶσσαν λίαν ἀπροκάλυπτον ὅτι ἡ ἔξοδός του ἤθελε θεωρηθῇ ὑπὸ φίλων καὶ ἐχθρῶν ἐν Ἀμερικῇ ὡς «πρᾶξις ἀνυπομονησίας καὶ ἰδιοτροπίας. . . μὴ γινομένη δεκτὴ ἐνταῦθα μὲ καλὴν πίστιν. . . λίαν ἀσύνετος καὶ συνεπάγουσα ἐπικινδυνότατα ἐνδεχόμενα. . . λιποταξία». Τὸ πλῆγμα ἦτο ἀποφασιστικόν. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποχωρήσῃ. Ὤφειλε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κλεμανσὼ δὲν εἶχε ξανακάμει λόγον περὶ ἀποχωρήσεως καὶ ἐξηκολούθει νὰ συμμετέχῃ καθημερινῶς εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

Ἡ τελευταία ἔξοδος ἦτο ἡ τοῦ Ὀρλάνδο. Ὅταν, συζητουμένου τοῦ ζητήματος τοῦ Φιούμε, ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσον, ἠπείλησε νὰ ἀπευθυνθῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ἰταλικὸν λαὸν καί, ὀχυρούμενος ὄπισθεν τῆς τριημέρου ἐπισκέψεώς του εἰς Ἰταλίαν, ἀνεφώνησε: «Γνωρίζω τὸν ἰταλικὸν λαὸν καλύτερα ἀπὸ σᾶς», ὁ Ὀρλάνδο ἐπῆγε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἀνεχώρησε μὲ καταφανῆ ἀγανάκτησιν εἰς Ρώμην. Αὐτὸς τοὐλάχιστον ἐπραγματοποίησε τὴν ἀπειλήν του. Ἀλλὰ τοῦτο συνήσπισεν ἁπλῶς τοὺς ἄλλους. Ἡ Τριανδρία εὗρε ἕνα κοινὸν ἔδαφος ἀπὸ τοῦ ὁποίου νὰ τὸν ἀντιμετωπίσῃ. Ἀφοῦ ἀνέμεινεν, ἐπὶ δεκαπενθήμερον, ἐκκλήσεις πρὸς τὰ ἀνώτερα αἰσθήματά του, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἔλαβεν, ἐπανῆλθεν αὐτοπροαιρέτως ἐν καιρῷ διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Πέντε σχεδὸν μῆνες παρῆλθον ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου καὶ μόνον τώρα ἀρχίζει ἡ πραγματικὴ κατάρτισις τῆς εἰρήνης. Τέσσαρες ἄνδρες, οἵτινες ἐπί τινα καιρὸν ἠλαττώθησαν εἰς τρεῖς καὶ ἕκαστος τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ὑπεύθυνος κεφαλὴ ἑνὸς μεγάλου νικήσαντος κράτους, εἶνε οἱ μόνοι ἐναπομείναντες. Ἐπὶ ἕνα μῆνα (20 Μαρτίου—19 Ἀπριλίου) συζητοῦν καὶ συσκέπτονται μόνοι, ὁμιλοῦντες ὅλοι ἀγγλιστί. Πολὺ κοινὸν ἔδαφος κερδίζεται· ἀλλὰ δὲν περιχαρακώνεται κάθε νύκτα. Ἀκόμη καὶ αἱ συναντήσεις τῶν Τεσσάρων ἐνίοτε ναυαγοῦν. Ὁ ἕνας πηγαίνει εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κ. Κλεμανσὼ καὶ ὁ ἄλλος εἰς τοῦ Οὐΐλσον. Τώρα μόνον ὀργάνωσις χρειάζεται. Προσλαμβάνουν, λοιπόν, ὡς γραμματέα τὸν Μώρις Χάνκεϋ. Αὐτὸς ἀκούει ὅλα τὰ λεγόμενα καὶ κρατεῖ τὰ πρακτικὰ καὶ λέγει εἰς αὐτούς, εἰς τὸ τέλος κάθε ἡμέρας, τί συνεφώνησαν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης αἱ ἀποφάσεις των διαβιβάζονται εἰς τοὺς νομομαθεῖς καὶ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ἐν ρεύματι ὁλοὲν ὀγκουμένῳ. Τὴν 7 Μαΐου ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν ἔχει ἐκτυπωθῇ καὶ τὴν 9 ἡ Σύνοδος τῆς ὁλομελείας τῆς συνδιασκέψεως ἀποδέχεται μετ' ἐγκαρτερήσεως ἢ δυσφορίας τὸ τετελεσμένον γεγονός.

. . . .

Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ καλέσουν τὸν ἐχθρόν. Περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου οἱ Γερμανοὶ ἀπεσταλμένοι παρουσιάσθησαν εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν Βερσαλλιῶν ἵνα λάβουν τὸν τόμον εἰς τὸν ὁποῖον περιελαμβάνοντο οἱ προκαταρκτικοὶ ὅροι τῆς εἰρήνης· καὶ περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου ἡ εἰρήνη, οὐσιωδῶς σύμφωνος πρὸς τοὺς ὅρους τούτους, ὑπεγράφετο δεόντως.

WINSTON CHURCHILL

ΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΔΡΥΪΝΩΝ ΣΤΡΩΤΗΡΩΝ

Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Σιδ)μων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν προμήθειαν 400 περίπου κυβικῶν μέτρων εἰδικῶν στρωτήρων ἐκ δρυός, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 5. Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 14ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέρας Πέμπτης. Οὐδεμία προσφορὰ δεκτὴ ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὅροις τῆς μειοδοσίας καθοριζομένης ἐγγυοδοσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1929

(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως)

FORT
FORT
DUNLOP
Ἡ τελευταία λέξις τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἀγγλικῆς βιομηχανίας τοῦ ἐλαστικοῦ

Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Ρωμαντισμοῦ

Ἡ Μεγάλες Ρωμαντικὲς Ἐρωτευμένες

5ον Μαντὰμ Ρεκαμιὲ

Μία σειρὰ ἀριστουργηματικῶν μονογραφιῶν ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Γκαμπριὲλ Ρεβὰλ

Ἡ χοροεσπερὶς ἐτελείωσεν, ἡ Ἰουλιέττα ἐχόρεψεν ὑπέροχα ἕνα χορὸ ποῦ αὔριο θὰ εἶνε διάσημος. Οἱ προσκεκλημένοι ἔφυγαν καταγοητευμένοι ἀπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς σουπὲ ποῦ τοὺς ἐκράτησεν ἕως τὰ ξημερώματα στὸ μέγαρο, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ρεκαμιὲ προσέφερε τελευταῖα στὴν νεαρὰ σύζυγόν του.

Ὁ ἀριστοκρατικώτερος κόσμος τοῦ Παρισιοῦ παρίστατο σ' αὐτὴν τὴν τελετή, τὴν ὁποίαν ἐνεψύχωναν ὁ οἶστρος τῆς μαντὰμ ντὲ Στάλ, ποῦ τόσον ἐπιθυμοῦσε νὰ ἀρέσῃ στὸν Βενιαμὶν Κονστάν, τὰ ἡδονικὰ λόγια τῆς Κας Ταλλιέν, ποῦ διατηροῦσεν ἀκόμη τὰ θέλγητρα τῆς Κύπριδος, ἀλλὰ τί δύναμι ἔχουν τὸ πνεῦμα, ἡ κομψότης καὶ ἡ τόλμη μπροστὰ στὰ νειάτα καὶ στὴν ὀμορφιά.

Ὅλοι ἀποτίουν φόρον θαυμασμοῦ στὴν Ἰουλιέττα Ρεκαμιέ. Εἶνε εἴκοσι χρόνων. Ἡ κοινὴ γνώμη τὴν ἔχει ἀνακηρύξῃ ὡραιότερη γυναῖκα τῆς Γαλλίας! Στὸ δρόμο οἱ μικροὶ καπνοδοχοκαθαριστὲς μένουν ἐκστατικοὶ ὅταν περνᾷ· στὰ σαλόνια, αἰχμαλωτίζει ὅλων τὶς καρδιές. Εἶνε ὁ θρίαμβος τῆς Ἑλένης στὴν πόλι τῆς Τροίας, μὲ μόνη τὴ διαφορὰ πῶς ἡ Κα Ρεκαμιὲ εἶνε ἁγνὴ σὰν ἄγγελος.

Διακριτικός, ὁ κ. Ρεκαμιὲ ἀπεσύρθη ἀπὸ τὸ κατῶφλι τῆς κρεββατοκάμαρης. Ἡ Ἰουλιέττα μπαίνει μόνη· σβύνει τὰ φῶτα ποῦ φλογίζουν μὲ χίλιες φωτιὲς τὴν κλίνη της, σὰν βωμὸ Παρθένου ἕνα ἀνοιξιάτικο βράδυ. Ἀνοίγει τὸ παράθυρό της· τὸ σεληνόφως λούζει μὲ τὴν ἀνταύγειά του τοὺς ὁλογυάλινους τοίχους καὶ τὸ κρεββάτι, ἄσπρο σὰν τὸ χιόνι. Μέσα σ' αὐτὴ τὴ νυχτερινὴ φαντασμαγορία, δέκα, εἴκοσι, ἑκατὸ Ἰουλιέττες προβάλλουν ἀπὸ παντοῦ, ντυμένες ὅπως ἡ νέα γυναῖκα μὲ ἄσπρο σατέν, μὲ τὰ μπράτσα γυμνά, τοὺς ὤμους σχεδὸν γυμνούς, μαργαριτάρια στὸ λαιμό, διάδημα στὸ μέτωπο ποῦ δένεται μέσα στὰ βοστρυχωμένα μαλλιά. Τὰ βλέφαρα, χαμηλωμένα, ἀνασηκώνονται καὶ τὰ καταπληκτικὰ ὡραῖα μάτια κυττάζουν αὐτὲς τὶς ἀναρίθμητες ἀδελφὲς ποῦ σχηματίζουν μία γοητευτικὴ πομπὴ γύρω ἀπὸ τὴν παρθενική της κλίνη. Εἶνε τὰ σύμβολα τῆς ἀθωότητος, τῆς ρέμβης, τῆς καλωσύνης. Τὸ χαμόγελο ποῦ φτερουγίζει ἐπάνω σ' ἐκεῖνα τὰ πορφυρᾶ χείλη ὑποτάσσει ἀνίκητες καρδιές· ἡ χάρις τῶν κινήσεων, ἡ μετριοφροσύνη τῆς στάσεως θὰ συνήρπαζαν ἕναν βάρβαρον, ὅσο κι' ἕναν μεγάλον ἄρχοντα. Ὑπάρχει δὲν ξέρω τί τὸ τόσο ἁγνὸ στὴν κίνησι τοῦ σαλονιοῦ ποῦ ἔρχεται νὰ κρύψῃ τὸ στῆθος, ποῦ μόλις ξεπετιέται, ὥστε δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανεὶς πιὸ αἰδήμονα συνοδείαν τῆς ἁγίας Οὐρσούλας στὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου της ἢ τῶν Ἑστιάδων ποῦ φυλᾶνε τὸ ἱερὸν πῦρ.

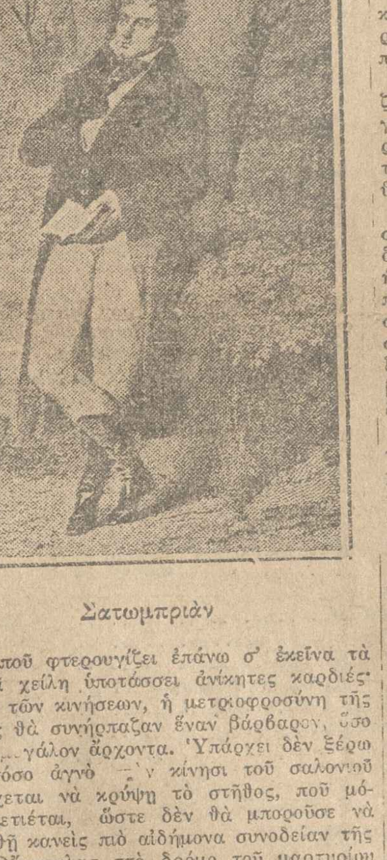

Σατωμπριάν

Ἡ Ἰουλιέττα ταράσσεται ἀπὸ αὐτὸν τὸν πολλαπλασιασμὸ τοῦ ἑαυτοῦ της μέσα στὸ διάφανο νερὸ τῶν καθρεφτῶν ποῦ ἀποτελοῦν τὴν διακόσμησι τῆς κρεββατοκάμαράς της. Δὲν τολμᾷ πιὰ νὰ γδυθῇ, οὔτε νὰ ξαπλωθῇ κάτω ἀπὸ τὰ φτερὰ τοῦ κύκνου ποῦ στολίζουν τὸ κρεββάτι της, γιατὶ τὸ φεγγάρι, παίζοντας ἀνάμεσα στὰ σύννεφα, ἁρπάζει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ σκιὲς τὶς ὁποῖες πανδρεύει μὲ τὰ φάσματα τῆς Ἰουλιέττας Ρεκαμιέ.

Ἡ ὡραία κοκκινίζει, ὠχριᾷ, ἀνατριχιάζει ἀπὸ μιὰ παράξενη ταραχή, γιατὶ ἡ ἀπάνθρωπη αὐτή, λατρευομένη ἀπὸ ὅλους ὅσοι τὴν πλησιάζουν, δὲν ἀνετρίχιασε ποτὲ ἀπὸ εὐχαρίστησι σὲ ἀνδρικὴ ἀγκαλιά.

Θαρρεῖ πῶς ἀναγνωρίζει σ' αὐτὲς τὶς σκιές, ποῦ ὁ ἀδιάκριτος ἔρως φέρνει γονατιστὲς γύρω ἀπὸ τὴ μοναχική της κλίνη, γνώριμες μορφές: τὸν Λὰ Ἄρπ, τὸν γέρο δάσκαλό της, μὲ τ' ἄψαρα μαλλιά, τὸν βρωμικοσκοῦφο, ποῦ ἔχει ἀφοσιωθῇ στὴ μαθήτριά του σὰν σὲ Θεά· τὸν Μπαλλάνς, θαυμαστὴ ψυχὴ ποῦ τὴν λατρεύει καὶ ὑποφέρει χωρὶς νὰ παραπονεθῇ· τὸν Καμὶλ Ζορντάν, εὐγενικὸ φιλόσοφο· τὸν Ἀμπέρ, τὸν ποιητή, τὸν Ματτιὲ ντὲ Μονμορανσύ, ποῦ τῆς κηρύσσει εὐλάβεια καὶ τῆς συνιστᾷ σοφία, μιὰ καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ἀποπλανήσῃ τὴν ἀρετή της· τὸν πρίγκηπα Εὐγένιον, μὲ τὸ δαχτυλίδι του στὸ δάχτυλο· τὸν Μέττερνιχ, αὐτὸν τὸν Βέρθερο ποῦ τόσο συχνὰ παρηγορεῖται μὲ τὶς φίλες καὶ τὴν ἀδελφὴ τοῦ Ναπολέοντος· τὸν Ἀντριὲν ντὲ Μονμορανσύ, ποῦ τῆς προσφέρει τὸν ἀνθὸ τοῦ πνεύματός του. Κ' ἔπειτα τοὺς στρατιωτικούς, ποῦ ἔκαμαν ἔφοδο· τὸν Ζουνό, ποῦ σιδερώνει τὸ ξανθὸ μουστάκι του· τὸν Μορώ, ποῦ θὰ τὴν προστατεύσῃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων· τὸν Μασσενά, ποῦ φορεῖ τὰ χρώματά της τὶς ἡμέρες τῆς μάχης· τὸν Μπεραντόν, τὸν Μυρά, πιστοὺς λάτρας· τὸν Λουκιανὸ Βοναπάρτη, ποῦ παριστάνει τὸν Ρωμαῖο· τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας καὶ ὅλους τοὺς Ἄγγλους τοῦ Λονδίνου ποῦ λίγο ἔλειψε νὰ τὴν πνίξουν γιὰ νὰ ἰδοῦν καλύτερα αὐτὴν τὴν περιστέρα τὴν φερμένη ἀπὸ τὴν Γαλλία.

Εἶνε ὅλοι νέοι, ἑλκυστικοί, γεμᾶτοι φωτιά. Ὅλοι θέλουν νὰ εἶνε ὁ καθεὶς—ὁ ἐκλεκτός. Ὁ Λουκιανὸς Βοναπάρτης τῆς γράφει. «Διψῶ αἴσθημα, δὲν βρίσκω παρὰ εὐγένεια. Παραπονιέμαι, αὐτὴ γελᾷ· καίγομαι ἀπὸ τὶς φωτιὲς ποῦ αὐτὴ ἄναψεν ἀτιμώρητα... Ὢ Ἰουλιέττα, ποτὲ δὲν ἀγαπηθήκατε ὅσο σᾶς ἀγαπῶ ἐγὼ τώρα. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς μισήσω, ἀλλὰ μπορῶ νὰ σκοτωθῶ. Αὐτὴ ἡ λέξις σᾶς κάνει νὰ μειδιᾶτε, καὶ ἂν ἔχετε τὸν καθρέφτη σας μπροστά, ὁ καθρέφτης ἐπαναλαμβάνει τὸ καννιβαλικὸ μειδίαμά σας. Ἐ λοιπόν, γελᾶστε, μειδιᾶστε, εἶσθε ὡραία, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε οὔτε νὰ μετρήσετε μὲ τὴ σκέψι τὴ δύναμι τοῦ ἔρωτός μου, τῆς τρέλλας μου, τῆς ἀρρώστειάς μου.» Ὅπως ἡ Πηνελόπη ἐν μέσῳ τῶν τρομερῶν μνηστήρων της, ἡ Ἰουλιέττα ὑπερασπίζει τὴν ἀσφάλειά της μᾶλλον παρὰ τὴν ἀρετή της, γιατὶ δὲν εἶνε σύζυγος τοῦ κ. Ρεκαμιὲ παρὰ κατ' ὄνομα, αὐτὸ τὸ ξέρουν ὅλοι. Μέχρι τοῦ θανάτου του, δὲν θὰ εἶνε γι' αὐτὸν παρὰ ἡ Δεσποινὶς σύζυγός μου.

Ἡ ὡραία κόρη δὲν τὸν ἀγαποῦσεν, ὅταν, στὰ δεκαπέντε χρόνια της, ἡ μητέρα της, ἡ κυρία Μπερνάρ, ἐδιάλεξεν αὐτὸν τὸν γεροξούρη, ποῦ μποροῦσε νὰ ἦταν καὶ πατέρας της, ποῦ ἦταν ἴσως. Ἡ Ἰουλιέττα, σ' αὐτὸν τὸν χρηματικὸ γάμο, διεφύλαξε τὸ ἄνθος τῆς πορτοκαλλέας της. Γιατί; Ἀπὸ φόβο αἱμομιξίας; Ὁ σύζυγος ἐπρόδωσε τὰ μυστικὰ τοῦ κρεββατιοῦ καὶ ὡμίλησε περὶ εὐθιξιῶν, περὶ ἀπεχθειῶν ἐκ μέρους τῆς νεονύμφου. Βρισκόμαστε ἆρά γε μπροστὰ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μυστήρια ἐκεῖνα τῆς συζυγικῆς συμβιώσεως, τὰ ὁποῖα ὁ Μπαλζὰκ θὰ μελετήσῃ ἀργότερα στὴν «Φυσιολογία τοῦ γάμου» του; Μιὰ βεβιασμένη ἐπίθεσις ἔδωκεν ἆρά γε γιὰ πάντα, στὴν Ἰουλιέττα, τὸν ἀποτροπιασμὸ τῶν πραγματικοτήτων τοῦ ἔρωτος; Ἢ μήπως ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ ψυχρότης, ποῦ ἀπελπίζει τοὺς ἐρωτευμένους της, εἶνε ἐκδήλωσις γυναίκας ποῦ δὲν ἔχει αἰσθαντικότητα;

Ἡ ἀρετή της τότε θὰ ἦταν εὔκολη. Θὰ ζοῦσε ἁγνὴ καὶ παγωμένη, σὰν θαυμάσιο ἄγαλμα, ἀνάμεσα στοὺς ἄνδρες ποῦ τὴν περικυκλώνουν, θὰ ἦταν ἥσυχη «σὰν τὶς πρῶτες ἐκεῖνες χριστιανὲς ποῦ παρεδίδοντο στὰ θηρία.» Ἴσως.

Ὁ κόσμος, ποῦ δὲν καταλαβαίνει τὸ μυστήριο αὐτῆς τῆς ἁγνότητος, σὲ μιὰ ἐποχὴ ὅπου τὰ ἤθη εἶνε τόσον διεφθαρμένα, ὅπου ἡ γυναῖκες δὲν κρύβουν πῶς ἔχουν ἕναν ἢ πολλοὺς ἐραστάς, ὁ κόσμος τὴν κατασπαράσσει: εἶνε μιὰ μεγάλη κοκέττα, λένε· μιὰ σκληρὴ ποῦ ἀπολαμβάνει τὸν πόνο ποῦ προξενεῖ· δὲν ἔχει παρὰ τὴν ἀλαζονία, θέλει νὰ βασιλεύῃ ἐπάνω σὲ ὅλους, ὅπως ἡ Ἀφροδίτη ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους!

Καϋμένη Ἰουλιέττα! Ἀφήνει νὰ λένε καὶ νὰ φαντάζωνται, γιατὶ κανεὶς ποτὲ δὲν θὰ μάθῃ τὴ φρικτὴ ἀλήθεια. Ἀγωνίζεται μὲ ὅλη της τὴ δύναμι νὰ φυλάξῃ τὸ μυστικό της, τὸ ὁποῖον ἡ τύχη, μιὰ ἀπόπειρα ἴσως, τὰ λόγια κάποιου γιατροῦ, τῆς ἀπεκάλυψαν. Νὰ εἰπῇ στὸν ἐραστὴ ποῦ τὴν πιέζει πῶς τῆς εἶνε ἀδύνατο νὰ ἑνωθῇ μαζί του, νὰ ἐξομολογηθῇ πῶς εἶνε ἕνα λουλοῦδι ποῦ δὲν θὰ ἀνοίξῃ ποτέ, θὰ ἦταν σὰν ὡμολογοῦσε μιὰν ἀναπηρία γιὰ τὴν ὁποίαν κοκκινίζει καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρει. Αὐτὴ ἡ ὁμολογία θὰ συνεπήγετο κατάπτωσιν. Ποτὲ δὲν θὰ φανερώσῃ τὸ μυστικό της· ἀλλ' αὐτὴν τὴν μυστηριώδη ὥρα, ποῦ τὰ πάντα εἶνε ἔρως μετὰ τὴν ἑορτή, ἡ Ἰουλιέττα Ρεκαμιὲ στριφογυρίζει ἐπάνω στὴν πολυτελῆ κλίνη της, σὰν σὲ κλίνη πόνου. Θὰ ἔδινε καὶ ὀμορφιὰ καὶ τιμὲς καὶ πλούτη γιὰ νὰ εἶνε αὐτὴν τὴ στιγμή, ὅμοια μὲ τὴν ὑπηρέτρια ποῦ, στὴ σοφίτα, στενάζει ἀπὸ ἡδονή, κάτω ἀπὸ τὰ χάδια τοῦ ἱπποκόμου.

Περνοῦν τὰ χρόνια, τὰ ὁποῖα δίδουν στὴν Κα Ρεκαμιὲ μιὰ πνευματικὴ βασιλεία. Ἡ δύναμίς της ἁπλώνεται πολὺ μακρυά· ὀφείλεται στὴν ὀμορφιά της, στὴν καλωσύνη της καὶ στὴ δύναμι τοῦ ἔρωτος ποῦ συγκεντρώνει γύρω της ἐραστὰς ποῦ τὴν λατρεύουν καὶ μισοῦνται ἀνάμεσά τους. Φτωχὴ ἢ πλουσία, εἴτε στὸ Παρίσι εἶνε, εἴτε στὴν Λυὼν ἐξόριστη ἀπὸ γράμμα τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ ὡραία Ἰουλιέττα ἔχει ἕνα λαμπρὸ σαλόνι. Ὅλοι ὅσοι λογαριάζονται στὸν κόσμο τῶν γραμμάτων, στὴν πολιτική, στὴν κοσμικὴ ζωή, θεωροῦν τιμή τους νὰ μποῦν ἐκεῖ μέσα· κι' αὐτὸς ὁ ἀσύγκριτος θρίαμβος τὴν γαληνεύει καὶ τὴν παρηγορεῖ. Ἀνήκει σ' ὅλους χωρὶς νὰ ἔχῃ δοθῇ σὲ κανέναν· εἶνε ὅ,τι ἤθελε: μὴ μπορῶντας νὰ εἶνε ἡ μαιτρέσσα, εἶνε ἡ ἐρωμένη τῶν πιστῶν λατρευτῶν της καὶ ἡ δέσποινα τῶν λογισμῶν των.

Γεγονότα σοβαρώτατα ἀναστατώνουν τὴν αὐτοκρατορία, τὰ πλούτη τὴν ἐγκαταλείπουν, ἡ ἐρωτικὴ φιλία τῆς μένει. Ἀκόμη περισσότερο, ὁ ἔρως προχωρεῖ, νικητής, ὑπὸ τὴν μορφὴν ἑνὸς νεαροῦ πρίγκηπος τὸν ὁποῖον συναντᾷ στὸ Κοππέ, στὸ σπίτι τῆς κυρίας ντὲ Στάλ. Στὶς ὄχθες τῆς λίμνης τοῦ Λεμάν, τὰ πάντα εἶνε μανία καὶ ἔκστασις. Διὰ μέσου τῶν ἐκμυστηρεύσεων τῆς Κορίννας, ἡ Ἰουλιέττα ἐδοκίμασεν ἄγνωστες παραφορές, ξέρει πῶς τὸ παραστρατημένο πάθος μπορεῖ νὰ σπρώξῃ μιὰν ἀλλόφρονα γυναῖκα μέχρι τοῦ νὰ στραγγαλίσῃ τὸν ἐραστή της· ξέρει μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ τὸ σίγμα τὰ ἐρωτικὰ ἁμαρτήματα τῆς Κας Ταλλιὲν καὶ τὶς ἀπολαύσεις των· διαβάζει σὰν σὲ ἀνοιχτὸ βιβλίο, τὴν ἡδονικὴ καὶ ἐπιπόλαιη ζωὴ τῆς Κας Ἀμελέν. Καὶ ἡ Κα Ρεκαμιὲ θὰ βρῇ τὴν εὐτυχία ποῦ δὲν ἤλπιζε πιὰ νὰ συναντήσῃ. Ἀγαπᾷ, ἀνταγαπᾶται· τὸ χέρι της τρέμει μέσα στὸ χέρι ἑνὸς ἄλλου· τὸ σῶμα της ἀνατριχιάζει ὅταν ὁ νεαρὸς πρίγκηψ τὴν σφίγγῃ στὴν ἀγκαλιά του, ὅταν δοκιμάζῃ τὸ φιλί του μέσα στὴ βάρκα ποῦ τοὺς μεταφέρει μόνους, μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ ὑδάτων. Ὁρκίζεται νὰ γίνῃ δική του τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ γίνῃ γυναῖκα του.

Εἶνε εὐτυχισμένη καὶ ὁ πρίγκηψ Δὸν Ζουὰν ὁρκίζεται ὅτι μόνο στὴν Ἰουλιέττα θὰ ἀνήκῃ:

«Ὁρκίζομαι εἰς τὴν τιμὴν καὶ εἰς τὸν ἔρωτα ὅτι θὰ διατηρήσω ἐν ὅλῃ του τῇ ἁγνότητι τὸ αἴσθημα τὸ ὁποῖον μὲ συνδέει μὲ τὴν Ἰουλιέττα Ρεκαμιέ, ὅτι θὰ προβῶ εἰς ὅλα τὰ διαβήματα τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ καθήκοντος διὰ νὰ συνδεθῶ μετ' αὐτῆς διὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ γάμου καὶ ὅτι μὲ οὐδεμίαν γυναῖκα θὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν ἐφ' ὅσον θὰ ἔχω τὴν ἐλπίδα νὰ ἑνώσω τὸ πεπρωμένον μου μὲ τὸ ἰδικόν της.

»Ἐν Κοππέ, 28 Ὀκτωβρίου 1807.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ,
πρίγκηψ τῆς Πρωσσίας.»

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἡ Ἰουλιέττα ὑπέγραφε τὴν ὑποχρέωσί της:

«Ὁρκίζομαι εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου ὅτι θὰ διατηρήσω ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἁγνότητι τὸ αἴσθημα τὸ ὁποῖον μὲ συνδέει μὲ τὸν πρίγκηπα Αὔγουστον τῆς Πρωσσίας, ὅτι θὰ πράξω πᾶν ὅ,τι ἐπιτρέπει ἡ τιμὴ διὰ νὰ ἐπιτύχω διάλυσιν τοῦ γάμου μου, ὅτι δὲν θὰ δείξω ἔρωτα ἢ φιλαρέσκειαν πρὸς ἄλλον ἄνδρα, ὅτι θὰ τὸν ἐπανίδω ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον καὶ ὅτι, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ μέλλον, θὰ ἐμπιστευθῶ τὴν τύχην μου εἰς τὴν τιμήν του, εἰς τὸν ἔρωτά του.

»Κοππέ, 28 Ὀκτωβρίου 1807.

Ἰουλιέττα ΡΕΚΑΜΙΕ.»

Ὁ πρίγκηψ φεύγει. Ἡ Ἰουλιέττα ἐπιστρέφει στὴ Γαλλία καί, ἀντικρύζοντας τὸν ἑαυτό της, ἡ ἐρωτευμένη κυριεύεται ἀπὸ τρόμο.

Βέβαια, τὸ διαζύγιο εἶνε εὔκολο· δὲν ἐνυμφεύθη τὸν κ. Ρεκαμιὲ παρὰ πολιτικῶς, καὶ ὁ γάμος οὐδέποτε ἐτελειώθη. Δὲν ἔχει κανέναν ἐνδοιασμὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ ἕναν σύζυγο, ὁ ὁποῖος ζῇ μακρυά της καὶ τὸν ὁποῖον δὲν ἀγάπησε ποτέ. Ἀλλὰ πῶς νὰ νυμφευθῇ ἕναν πρίγκηπα, χωρὶς νὰ παραβῇ ὑποχρέωσιν τιμῆς, ἀφ' οὗ ξέρει πῶς εἶνε στεῖρα, ἀφ' οὗ ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ γυναῖκα τοῦ συζύγου της, ἀφ' οὗ ἡ μητρυιὰ φύσις τὸ ἀπαγορεύει; Θὰ πάῃ νὰ τοῦ ἐξομολογηθῇ, νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ μυστικό της σ' ἕναν ὡραῖον νέον, νὰ ταπεινωθῇ μπροστά του, νὰ θεωρηθῇ θῦμα καὶ ὄχι ἡμεμονίς; Ποτέ.

Τότε, αὐτὴ ἡ γυναῖκα ὑφίσταται τὸ φρικτότερο τῶν μαρτυρίων, ἀγαπῶντας μάταια, ἀποκρούοντας τὴν καρδιὰ ποῦ λατρεύει. Φεύγει, κάνει πῶς λησμονεῖ, ἀναβάλλει τὸ γάμο. Ἀλλ' αὐτὸς ὀργίζεται καὶ φωνάζει. Καὶ ἡ δυστυχισμένη, παρὰ νὰ ὁμολογήσῃ, θέλει νὰ πάρῃ τὸ μυστικό της στὸν τάφο. Γράφει στὸν κ. Ρεκαμιὲ πῶς θὰ σκοτωθῇ· ἔχει στὰ χέρια της τὰ χάπια ὀπίου· ὁ οἶκτος ἑνὸς ἀνδρὸς θὰ τὴν σώσῃ ἀπὸ τὴν θλιβερὴ αὐτὴ τύχη· ὁ Μπριγιὰ-Σαβαρὲν θὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ δηλητηριασθῇ. Ὁ ἔρως τοῦ πρίγκηπος Αὐγούστου τῆς Πρωσσίας ἀπέθανε· καὶ ἡ Ἰουλιέττα Ρεκαμιὲ ἔχει ξεχάσῃ αὐτὴν τὴν περιπέτεια ὅταν ὁ Σατωβριάνδος ἐμφανίζεται.

Εἶνε ὡραῖος ἀκόμη· τὰ μαλλιά του ἀνεμίζουν· ἔχει τὴ γοητεία τοῦ ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος στὸν ἔρωτα εἶνε δεσποτικός. Εἶνε σὰν τὸ γεράκι· καὶ ἡ περιστερὰ τὸν ἐρωτεύεται τρελλά. Τῷ 1818, κατὰ τὴν ἔκφρασι τοῦ Ζὺλ Λεμαίτρ, ἔγιναν «περισσότερο ἀπὸ φίλοι.» Ἡ Ἰουλιέττα ἦταν 41 ἐτῶν καὶ ὁ ὑποκόμης 50. Τῷ 1822 τῆς γράφει: «μὴ θλίβεσθε ὡραῖέ μου ἄγγελε, σᾶς ἀγαπῶ, θὰ σᾶς ἀγαπῶ πάντα, δὲν θὰ ἀλλάξω ποτέ.»

Αὐτὴ τὸν πιστεύει καὶ ὅμως ἀνησυχεῖ.

«Μὴν ξεχνᾶτε τὸ δάσος τοῦ Σαντιγύ! Σκεφθῆτε τὸ Σαντιγύ, γράψετέ μου—λέει αὐτὸς—ἔτσι ὥστε νὰ μὲ παρηγορήσετε!... Νὰ ξεχάσετε τὸ Σαντιγύ! Δὲν σᾶς μίλησα πολλὲς φορὲς γι' αὐτό;»

Τί συνέβη στὸ Σαντιγύ; Εἶνε εὔκολο νὰ τὸ μαντέψωμε, ἂν καὶ μᾶς λείπουν τὰ γράμματα τῆς Ἰουλιέττας καὶ ξέρομε ἀπὸ τὴν ἀνηψιά της ὅτι, ὅταν ἔγραφε στὸν Σατωβριάνδο, ἐχρησιμοποιοῦσεν ἀνάμεσα στὶς γραμμὲς ἕνα μυστικὸ μελάνι. Ἐφοβόταν λοιπὸν μήπως ντραπῇ γιὰ τὶς ὁμολογίες της, γιὰ τὶς ἐκκλήσεις της, γιὰ τὰ βάσανά της ἀφ' ὅτου εἶχε καταγάγει μιὰ τόσο περιφανῆ νίκη κατὰ τῆς δυστροπούσης φύσεως. Ἡ ἐπιστήμη ἡ ὁποία ἠσχολήθη μ' αὐτὸ τὸ παράξενο πρόβλημα ποῦ τῆς προσέφερεν ἡ ἐρωτικὴ ζωὴ τῆς Κας Ρεκαμιὲ ἐξήγησε, διὰ τῆς γραφίδος τοῦ δρος Ποτιέ, τὸ μυστικὸ τῆς Κας Ρεκαμιέ!

«Ὅπως ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Σατωβριάνδος εἶχε ταξειδέψῃ, σὲ πολλὲς θάλασσες, εἶχεν ἀράξῃ σὲ πολλοὺς γιαλούς. Τῷ 1819, ἐνῷ μιὰ σειρὰ κουρασμένων θαυμαστῶν ἔφευγαν δειλὰ καὶ ἄθελα πρὸς τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὥρμουσε κατεπάνω καὶ διέσχιζε τὸ φραγμό, βοηθούμενος ἀπὸ ἕνα διαρκὲς μεγάλο κῦμα.»

Ἕνας ἄνδρας ὑφίσταται τοῦ λοιποῦ γιὰ τὴν Ἰουλιέττα, ὁ Σατωβριάνδος· δὲν ζῇ παρὰ γιὰ νὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὸν ὑπηρετῇ! Εὕρηκε τὸν ἀφέντη της.

Ἡ Παλινόρθωσις θὰ χορηγήσῃ στὸν μεγαλοφυῆ αὐτὸν ἄνθρωπον τὶς τιμὲς ποῦ φιλοδοξεῖ καὶ ποῦ δικαιοῦται; Αὐτός, ὁ παλινορθωτὴς τοῦ θρόνου καὶ τοῦ βωμοῦ, αὐτός, ὁ συγγραφεὺς τῶν «Μαρτύρων» καὶ τοῦ «Πνεύματος τοῦ Χριστιανισμοῦ;» Ἡ Κα Ρεκαμιὲ χρησιμοποιεῖ ὅλη τὴν ἐπιρροή της καὶ ὅλες τὶς σχέσεις της γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸς ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ὁλόψυχα· θὰ γίνῃ ὑπουργός, πρέσβυς, θὰ ξαναγυρίσῃ πανίσχυρος πλέϊ τῆς φίλης του.

Τὴν ἀνταμείβει πηγαίνοντας νὰ τὴν ἰδῇ κάθε μέρα στὶς τρεῖς· ἀπαιτεῖ νὰ εἶνε οἱ δυό τους μόνοι ἢ ἡ συγκέντρωσις νὰ εἶνε διαλεχτή· κάθε πρωῒ ὁ Ρενὲ στέλνει ἕνα ραβασάκι στὴν Ἰουλιέττα. Εἶνε ἡ ἐρωμένη καὶ ἡ μαιτρέσσα μπρὸς τὴν ὁποίαν ὅλα σβύνουν. Ἀφ' ὅτου τὴν εἶδε νὰ προβάλῃ ἕνα βράδυ κάτω ἀπὸ τὴ φεγγαροφώτιστη φιλλύρα, μέσα σ' ἕνα ἄϋλο φῶς ποῦ ταιριάζει μὲ τοὺς ἔρωτές των, ὁ Σατωβριάνδος ξεχνᾷ τὴν Πωλὶν ντὲ Μπομόν, τὴν μαντὰμ ντὲ Ντυρά, τὴν Μαντὰμ ντὲ Μουσύ, τὴν μαντὰμ ντὲ Κουστίν.

Ἡ Ἰουλιέττα δὲν ἔχει μάτια παρὰ γιὰ τὸν μεγάλον ἄνδρα, εἶνε κρεμασμένη ἀπὸ τὰ χείλη του· πίνει τὰ λόγια του· προσκαλεῖ γύρω του τὶς νεαρὲς δόξες τῆς Μοναρχίας: τὸν Λαμαρτῖνο, τὸν Μπαλλανσ, τὸν Μεριμέ, τὸν Σαὶντ-Μπέβ, τὸν Ἐντγκὰρ Κινέ. Ὁ Σατωβριάνδος τὴν ἀφήνει νὰ τὸν λατρεύῃ, ἀλλὰ τὴν ἀπατᾷ. Ἡ Ἰουλιέττα φεύγει στὴν Ἰταλία νὰ κρύψῃ τὸν πόνο της. Ὅταν γυρίζῃ, μὲ πληγωμένα τὰ φτερά, ξαναβρίσκει τὸν Σατωβριάνδο μονάχον· ἑτοιμάζει τὰ «Μεταθανάτια Ἀπομνημονεύματά» του. Ἀκούει κραυγὲς μίσους καὶ μανίας ἀπὸ αὐτόν. Ὁ ρόλος της εἶνε νὰ γαληνεύῃ αὐτὸν τὸν Ὅμηρο τῆς μελαγχολίας. Καὶ τὰ καταφέρνει μὲ τὴ μεγαλοφυΐα ποῦ πηγάζει ἀπὸ τὴν καρδιά, χωρὶς καμμιὰ μομφὴ καὶ χωρὶς μιὰ λέξι ποῦ νὰ προδίδῃ τὴν ἀπελπισία της γιατὶ τὸν εἶδε νὰ προτιμᾷ τὴν Ὀρτενσία Ἀλλάρ. Εἴκοσι χρόνια περνοῦν. Εἶνε πολὺ γέροι καὶ πολὺ λυπημένοι ποῦ ἔζησαν τόσο. Ἀλλὰ εἶνε ἀκόμη ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλον.

Μὲ τὰ πόδια κοντὰ στὸ τζάκι, ὁ μεγάλος ἄνθρωπος χωρὶς δύναμι πιά, ὀνειρεύεται τὴ δόξα του, κοντὰ σ' αὐτὴν τὴν ἀσπρομαλλοῦσα γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὰ μάτια, τόσο γλυκά, δὲν βλέπουν πιὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ μέσα σ' αὐτὴ τὴ βαθειὰ νύχτα, μὲ τὰ μάτια τῆς καρδιᾶς, βλέπει νὰ λάμπῃ ἀθάνατα νέο καὶ ὡραῖο τὸ πρόσωπο τοῦ Πολυαγαπημένου.

Νάτος, ὁ ἔρως ὁ ἁγνός!

GABRIELLE REVAL

ΑΥΡΙΟΝ: Ὀρτενσία Ἀλλάρ.

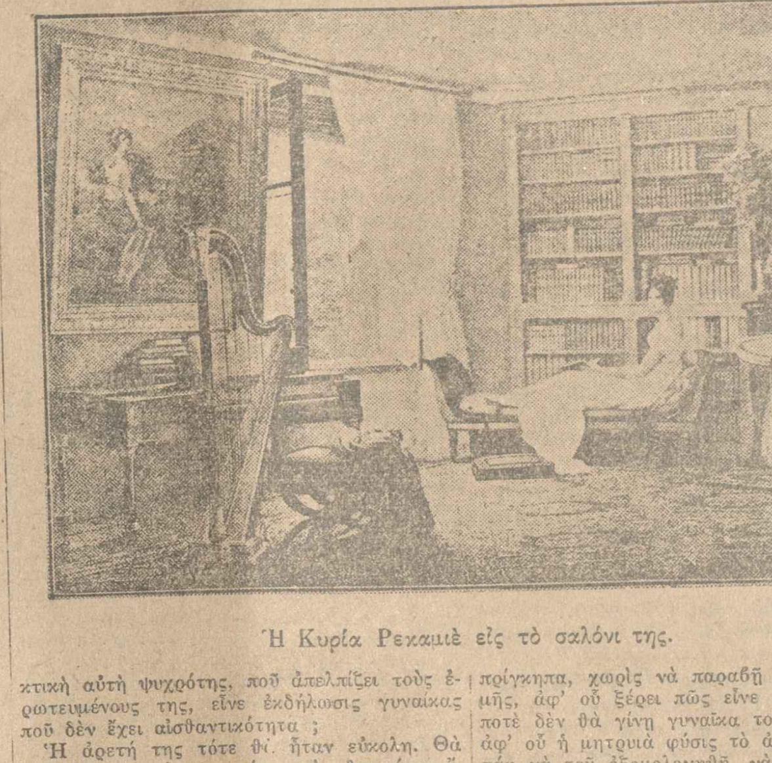

Ἡ Κυρία Ρεκαμιὲ εἰς τὸ σαλόνι της.

ΕΠΙ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΟΕΛΒΕΤΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

36ον

Ὅταν ὁ Τζαίημς Μάγερ εἶχε πλέον δεθῇ, ἐστράφην πρὸς τὸν σύντροφόν μου καὶ εἶπα:

—Θὰ τρέξῃς εἰς τὴν Καρούζ καὶ θὰ παρακαλέσῃς τὴν χωροφυλακὴν ἐξ ὀνόματος τοῦ κ. Ν., ἀρχηγοῦ τῆς ἐλβετικῆς στρατιωτικῆς ἀσφαλείας, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ τηλεφωνήσῃς προηγουμένως ἐκ μέρους μου, νὰ ἀποστείλῃ ἐδῶ δύναμιν χωροφυλάκων μὲ ἕνα ἀξιωματικὸν ἐπὶ κεφαλῆς.

—Πρέπει νὰ ἀναφέρω περὶ τίνος πρόκειται.

—Φυσικὰ ὅτι πρέπει. Ἠμπορεῖς μάλιστα νὰ προσθέσῃς ὅτι εἶμαι ἐντελῶς μόνος μέσα εἰς τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ κρησφύγετον, τοῦ ὁποίου ἀγνοῶ τὰ κατατόπια καὶ ὅτι οἱ Γερμανοὶ πράκτορες ἐνδέχεται νὰ ἔλθουν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ νὰ μὲ πληρώσουν ὅπως ἀξίζει διὰ τὴν ἀνήκουστον αὐθάδειάν μου.

Καὶ ὅταν ἔφευγε, τὸν ἐφώναξα:

—Πρόσεξε καλὰ τώρα ποῦ θὰ βγαίνῃς. Ἐκτὸς τοῦ σκύλου, ὑπάρχουν καὶ παγίδες ἄλλες. Θὰ ἦταν κρῖμα νὰ μᾶς πιάσουν, ἀντὶ νὰ τοὺς πιάσωμε!

Ὁ σύντροφός μου ἤνοιξε μὲ πολλὰς προφυλάξεις τὴν πόρτα τῆς αὐλῆς καὶ ἐκύτταξεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν εἰς τὸ σκότος, διὰ νὰ συνηθίσουν τὰ μάτια του. Ἔπειτα ἐχάθη μέσα εἰς τὴν νύκτα.

Τότε ἐπλησίασα καὶ πάλιν τὸν Μάγερ, ὁ ὁποῖος ἐκυλίετο σὰν σκουλήκι εἰς τὸ πάτωμα, προσπαθῶν νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὰ δεσμά του.

—Ἠμπορεῖς νὰ προσπαθῇς ὅσον θέλεις, τοῦ εἶπα γελῶν. Τοὺς κόμπους αὐτοὺς μοῦ ἔμαθε νὰ τοὺς δένω κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἕνας θαλασσινὸς γερόλυκος. Εἶνε ἀδύνατον νὰ γλυτώσῃς.

Ὁ Τζαίημς Μάγερ φαίνεται ὅτι ἐπείσθη περὶ τοῦ ματαίου τῶν προσπαθειῶν του καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος.

—Γνωρίζεις, τοῦ εἶπα ἐκ νέου ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς ἐλβετικὸν ἔδαφος καὶ ὅτι συνεπῶς δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὲ ἀνακρίνω. Ἄλλοι θὰ λάβουν αὐτὸν τὸν κόπον. Ἐν τούτοις, ἐὰν νομίζῃς ὅτι ἠμπορεῖς νὰ μοῦ ἐμπιστευθῇς μερικὰ πράγματα, κάμε το, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου. Δὲν θέλεις; Τόσον τὸ χειρότερον γιὰ σένα. Ἐὰν ἐγνώριζα τὰ καθέκαστα, θὰ ἠμποροῦσα νὰ μεσολαβήσω γιὰ σένα παρὰ τοῖς Ἐλβετοῖς συναδέλφοις μου.

Βλέπων ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποσπάσω τίποτε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ἐπλησίασα εἰς τὸ τραπέζι καὶ ἤρχισα νὰ ἐξετάζω τοὺς φακέλλους, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἀφίνω καὶ τὸν αἰχμάλωτόν μου ἄνευ τῆς δεούσης ἐπιτηρήσεως.

Μεταξὺ τῶν φακέλλων ἐκείνων, δύο ἀφεώρων τὴν Γαλλίαν. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄλλοι ἀφεώρων τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐλβετικοῦ στρατοῦ. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ἦσαν πράγματι κεφαλαιώδους σημασίας, διότι παρεῖχον διαφωτιστικὰς πληροφορίας τεχνικῆς φύσεως, περὶ τῶν διαφόρων ἀμυντικῶν συστημάτων τῆς Ὁμοσπονδίας.

Εἶχον προχωρήσει ἀρκετὰ εἰς τὴν μελέτην τῶν φακέλλων αὐτῶν, ὅταν αἴφνης ἤκουσα ἀπὸ τὸ διπλανὸν δωμάτιον ἕνα κουδούνισμα. Χωρὶς ἀμφιβολίαν, τὸ τηλέφωνον.

Ἐξήγαγον τὸ περίστροφόν μου ἀπὸ τὴν τσέπην μου καὶ ἐπλησίασα τὸν Μάγερ.

—Σύ, ἀγαπητέ μου, θὰ σηκωθῇς τώρα καὶ θὰ προηγηθῇς. Σὲ προειδοποιῶ ὅμως ὅτι ἂν κάμῃς καμμίαν ἀπερισκεψίαν, θὰ σὲ περιποιηθῶ καὶ μὲ τὶς ἕξη σφαῖρες τοῦ περιστρόφου μου.

Τοῦ ἐξέσφιξα τὸ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχα δέσει τὰ πόδια του, καὶ τὸν ἐβοήθησα νὰ σηκωθῇ.

—Προχώρει, τοῦ εἶπα.

Ὁ Μάγερ ὑπήκουσε καὶ πέρασε πρῶτος εἰς τὸ δωμάτιον ποῦ ἠκούσθη τὸ τηλέφωνον νὰ σημαίνῃ.

Ἥρπασα τὸ ἀκουστικὸν καὶ ἐστράφην ἀστραπιαίως πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μάγερ διὰ νὰ παρακολουθήσω τὰς κινήσεις του.

—Ἐμπρός! Ποιὸς ἐκεῖ!

—Α. Φ. 321. Πρὸς ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ...

—Πρὸς τὸν Τζαίημς Μάγερ.

—Φαντασθῆτε! Δὲν ἀναγνωρίζω διόλου τὴν φωνήν σας. Περίεργον!

Ἐχαμογέλασα.

—Δὲν εἶνε καθόλου περίεργον. Τὰ ἐλβετικὰ τηλέφωνα ἔχουν, καθὼς ξέρετε, ἀδιόρθωτα χάλια.

—Δὲν ἔχετε ἄδικον. Ὁ Ὄμπερστ εἶνε ἐκεῖ;

—Ὄχι, ἀλλὰ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ. Μήπως ἔχετε νὰ μοῦ ἐμπιστευθῆτε τίποτε διὰ νὰ τοῦ τὸ μεταδώσω;

Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐτηλεφώνει, καὶ τὸ ὁποῖον ἦτο γυναῖκα, ἐφάνη πρὸς στιγμὴν διστάζον, κατόπιν ὅμως εἶπε:

—Μὰ τὴν πίστιν μου, δὲν βλέπω διὰ ποῖον λόγον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ σᾶς εἴπω περὶ τίνος πρόκειται. Εἰδοποιήσατε λοιπὸν τὸν Ὄμπερστ ἐκ μέρους τῆς Ἴρμας Στάουμπ, ὅτι δύο ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἀνέμενε καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ παρουσιάζοντο προηγουμένως σὲ σᾶς, συνελήφθησαν χθὲς εἰς τὸ Σαὶν Ζυλιὲν ἀπὸ τοὺς τελωνοφύλακας τῶν συνόρων.

—Ὢ διάβολε! Αὐτὸ εἶνε δυσάρεστον! Θὰ πρόκηται ἀσφαλῶς περὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔφερον τὰ ὀνόματα Βερνιὲ καὶ Καστρά.

—Ἀκριβῶς.

—Δὲν γνωρίζετε ἄλλας λεπτομερείας;

—Δὲν γνωρίζω τίποτε ἄλλο.

—Αὐτὰ λοιπὸν καὶ μόνον θὰ ἀνακοινώσω εἰς τὸν Ὄμπερστ;

—Τὰ εὑρίσκετε ὀλίγα;

—Κάθε ἄλλο. Ἀλλ' ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἔχετε καὶ ἄλλα νὰ τοῦ ἀνακοινώσετε.

Ὄχι; Ὠρεβουάρ, ἀγαπητὴ κυρία.

Καὶ ἐκρέμασα τὸ ἀκουστικὸν εἰς τὴν θέσιν του.

Καθὼς βλέπετε, ὁ σύντροφός μου καὶ ἐγὼ τὴν ἐγλυτώσαμεν φθηνά. Ἐὰν τὸ τηλεφώνημα τῆς Ἴρμας Στάουμπ ἤρχετο δυὸ ὥρας ἐνωρίτερον, θὰ ἐπιπτάμενεῖς μίαν παγίδα τοῦ διαβόλου.

Τὸ ἐπάγγελμά μας, βλέπετε, δὲν εἶνε καὶ τόσον εὔκολον.

Χωρὶς νὰ σκέπτωμαι πλέον τὸ τί ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ καὶ δὲν συνέβη, εὐτυχῶς, ὡδήγησα τὸν αἰχμάλωτόν μου εἰς τὴν πρώτην θέσιν του.

Μόλις τὸν εἶχα τοποθετήσει ἐκεῖ ποῦ ἤθελα καὶ τοῦ ἔσφιξα πάλιν τὰ πόδια του, ἤκουσα τὸν σκύλον ποῦ ἐγαύγιζεν εἰς τὴν αὐλήν. Ἐγαλοῦσε κυριολεκτικῶς τὸν κόσμον καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι κάποιοι θὰ ἦσαν ἐκεῖ κοντά. Ποῖοι νὰ ἦσαν ἆρά γε;

Ἐὰν ἦσαν Γερμανοί, ἐσκέφθην, ὁ σκύλος θὰ τοὺς ἐγνώριζε καὶ δὲν θὰ ἐγαύγιζε.

Αἴφνης ἤκουσα ἕνα πυροβολισμόν.

Ὁ σκύλος οὔθλιασε πρὸς στιγμὴν καὶ ἐσώπασε.

Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὅτι εἶχε σημάνει τὸ τέλος του.

Μετά τινα δευτερόλεπτα ἤκουσα ἕνα κτύπημα εἰς τὴν πόρτα. Πιστὸς εἰς τὸν ρόλον ποῦ ἔπαιζα, εἶπα τὴν συνθηματικὴν λέξιν, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχεν ὑποδεχθῇ πρὸ μιᾶς ὥρας ὁ Ὄμπερστ.

—Βέρντα!

—Φίλοι! ἤκουσα μίαν φωνὴν γνώριμον, τὴν φωνὴν τοῦ φίλου μου. Ἀνοίξετε. Φέρω ἐνισχύσεις.

Ἤνοιξα τὴν πόρταν καὶ παρετήρησα μὲ ἱκανοποίησιν ὅτι τὸν φίλον μου ἠκολούθει δεκὰς Ἐλβετῶν χωροφυλάκων μὲ ἕνα ἀξιωματικὸν ἐπὶ κεφαλῆς.

Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἔρριψεν ἕνα βλέμμα γύρω του καὶ ἔπειτα, βλέπων τὸν αἰχμάλωτον, εἶπε γελῶν:

—Αὐτὴ ἐδῶ εἶνε ἡ ἀλεπού;

—Αὐτὴ ἐδῶ εἶνε, κύριε ὑπομοίραρχε. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ εἶχε γιὰ σᾶς μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον μία ἐξέτασις τῶν φακέλλων ποῦ εὑρίσκονται ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι.

Ὁ Ἐλβετὸς ὑπομοίραρχος ἐπλησίασεν εἰς τὸ τραπέζι καὶ ἤρχισε νὰ ξεφυλλίζῃ τοὺς φακέλλους. Τὸν παρηκολούθουν προσεκτικὰ καὶ εἶδα ὅτι εἶχε γίνει κάτωχρος. Ὅταν ἐτελείωσε τὴν ἐξέτασιν, ἐστράφη καὶ μοῦ εἶπε:

—Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν προσεφέρατε εἰς τὴν πατρίδα μου.

Κατόπιν ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ προσέθεσε:

—Ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν. Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἤμην γερμανόφιλος. Τώρα ὅμως εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ ἀναθεωρήσω τὰς γνώμας καὶ τὰς συμπαθείας μου.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς ἄνδρας του, διέταξε:

—Πάρετε αὐτὴν τὴν ἀλεποῦ ἀπὸ δῶ. Βάλετέ τον εἰς ἀσφαλὲς μέρος διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ τὸν ἀνακρίνῃ ὁ ἀρχηγὸς μόλις καταφθάσῃ.

—Νά τος κι' ὅλας! ἐφώναξεν ἕνας χωροφύλαξ ποῦ ἐφρούρει εἰς τὴν πόρτα τῆς αὐλῆς. Ἀκούω τὸν κρότον ἑνὸς μοτέρ· ἀσφαλῶς θὰ εἶνε αὐτός.

Πράγματι, μετ' ὀλίγας στιγμὰς εἰσήρχετο εἰς τὸ ἄντρον τῶν κατασκόπων ὁ κ. Ν., συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἐπιθεωρητῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὑρίσκετο καὶ ὁ διάσημος Ζ..., ὁ ἄσος τῆς ἐλβετικῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας.

—Τί συμβαίνει λοιπὸν ἐδῶ; ἠρώτησε.

Συγχρόνως ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος μου καὶ μὲ ἠρώτησεν αὐστηρῶς:

—Καὶ ἐν πρώτοις σεῖς ποῖος εἶσθε; Τί θέλετε ἐδῶ μέσα;

Ὁ ἀρχηγὸς δὲν μὲ ἀνεγνώρισε καὶ οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ.

Ἐχαμογέλασα καὶ ἀφαιρῶν τὰ ψεύτικα μουστάκια καὶ τὴν περοῦκαν μου, τοῦ εἶπα:

—Ποῖος εἶμαι; Ἰδού, ἀρχηγέ μου!

Ὁ κ. Ν. ἔμεινεν ἄναυδος.

—Ὄχι δά! εἶπεν ἀφοῦ συνῆλθεν. Αὐτὸ εἶνε εἶνε ἀπίστευτον. Καὶ ἂν ἀκόμη εἶχα τὸν διάβολον μέσα μου, θὰ ἦτον ἀδύνατον νὰ σᾶς ἀναγνωρίσω.

Καὶ ἀφοῦ μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι:

—Τί συμβαίνει λοιπὸν ἐδῶ; μὲ ἠρώτησε. Γιὰ νὰ εἶσθε σεῖς, ἀναμεμιγμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, φαίνεται ὅτι θ' ἀξίζῃ τὸν κόπον.

—Αὐτὸ θὰ τὸ κρίνετε μόνος, ἀπήντησα.

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς συνελήφθη ὁλόκληρος ἡ συμμορία ἐκτὸς τοῦ Ὄμπερστ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 866 τῆς 18ης Μαρτίου 1925 ἀφορῶντος «ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΚΥΛΙΝΔΡΙΚΩΝ ΣΩΛΗΝΩΝ ΑΝΕΥ ΣΥΝΔΕΤΙΚΗΣ ΡΑΦΗΣ» καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑταιρείας «SOCIETA ETERNIT PIETRA ARTIFICIALE», ἑδρευούσης ἐν Γενούῃ, Ἰταλίας.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Π. Δ. Θεοδωρίδῃ, ὁδὸς Φιλελλήνων ἀριθ. 27.

FORT
DUNLOP
FORT
Ἐλαστικὸν μεγάλης ἀντοχῆς καὶ διαρκείας, Ἀγγλικῆς προελεύσεως

FORT
FORT
DUNLOP
Τὸ νέον ἐλαστικὸν Ἀγγλικῆς βιομηχανίας

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΥΠΕΒΛΗΘΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΛΛΙΔΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΝ ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Εἰς τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ἐλήφθη χθὲς ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Καλλιδοπούλου ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑφισταμένην διαφορὰν μεταξὺ τῆς ἑταιρείας Χαριλάου καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἐν τῷ οἰκοπέδῳ αὐτῆς ἀνέγερσιν συνοικισμοῦ.

Ὁ κ. Καλλιδόπουλος ἐν τῇ ἐκθέσει του παρακαλεῖ ὅπως μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν οἰκοπέδων, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀπαλλοτριωθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων.

Ὑπ' ὄψει τῆς κυβερνήσεως ἐτέθησαν ὑπὸ τοῦ κ. γενικοῦ διοικητοῦ καὶ οἱ ὅροι τῆς οἰκοδομικῆς ἑταιρείας Χαριλάου, οἱ ὁποῖοι ἀντιπαραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς ὅρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων παρουσιάζουν τὸ μειονέκτημα ὅτι ἐνῷ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν οἰκιῶν τῆς πρώτης, ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς 160 χιλ. δραχμῶν, ἀπαιτεῖται προκαταβολὴ τῶν 3)4, διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. κατασκευαζομένας τοιαύτας ἀξίας 40—45 χιλιάδων δραχμῶν ἀπαιτεῖται προκαταβολὴ μόνον 2.500 δραχμῶν, τῆς ὑπολοίπου ἀξίας ἀποπληρωνομένης ἐντὸς 15ετίας καὶ μὲ τόκον πολὺ εὐθηνότερον τῆς ἑταιρείας Χαριλάου.

—Ἐξακολουθοῦν αἱ φυλακίσεις τῶν προσφύγων.

Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ἐλήφθη χθὲς τηλεγράφημα διαμαρτυρίας τοῦ βουλευτοῦ Θεσσαλονίκης κ. Ἰασωνίδου, διὰ τοῦ ὁποίου τονίζεται ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν εἰς τὰς Ν. φυλακὰς, ἓξ δυστυχεῖς πρόσφυγες Κολοκουριοῦ Κατερίνης διὰ χρέη πρὸς τὸν Ἐποικισμόν. Εἰς τὸ τηλεγράφημα προστίθεται ὅτι αἱ διαβιβασθεῖσαι σχετικαὶ ἐκκλήσεις καὶ ἐπικλήσεις ἐστάθησαν ἀνίκανοι νὰ κάμψωσι τὴν σκληρότητα τῶν ἐποικιστικῶν ἀρχῶν.

—Διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνέλευσιν τῆς ΕΑΠ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Ἔντυ, ἐνεκρίθη ἡ διάθεσις 4 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ τῶν ἀπροβλέπτων, πρὸς παροχὴν βοηθείας εἰς τοὺς πλημμυροπαθεῖς πρόσφυγας Μακεδονίας καὶ Θράκης.

—Ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Σίμψων

Ἀναχωρεῖ σήμερον μὲ τὸ ἐξπρὲς ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ΕΑΠ σὲρ Τζὼν Χὸπ Σίμψον, μεταβαίνων εἰς Παρισίους ὅπως παραστῇ εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν

—Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 906.50—910 καὶ 908 κλείσιμον, ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 909—913 καὶ 911.50 κλείσιμον.

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ τῶν 465—466 καὶ 466.50 κλείσιμον.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἐνεκρίθη ἡ πληρωμὴ 9.500 δρχ. εἰς τὴν σχολικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ συνοικισμοῦ Μπρακάτας ἐκ τῶν προσόδων τῆς βοσκῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σχολικοῦ κτιρίου.

—Ὡσαύτως ποσὸν 5.200 δρ. εἰς τὴν σχολικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ συνοικισμοῦ Τερπύλλου διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

—Ἐπίσης 20.350 δρ. εἰς τὸν συνοικισμὸν Σερβίνης διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐκκλησίας του.

—Ὡσαύτως 12.000 δρ. εἰς τὴν σχολικὴν ἐπιτροπὴν Μπαγιάλτζης—Ἀξιουπόλεως διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχολείου.

—Ἡ ΓΔΕΜ παρεκάλεσε τὸ ἐν Βεροίᾳ ὑποκατάστημα τῆς Ε.Τ.Ε. νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν παράδοσιν ἐν Ναούσῃ τῶν 50 στρεμμάτων ἐν συνεχείᾳ τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀστικοῦ συνοικισμοῦ.

—Ἐνεκρίθη δαπάνη 40.000 δρ. εἰς τὸ Γ. Γραφ. Χαλκιδικῆς διὰ τὴν χορήγησιν βραχυπροθέσμων δανείων εἰς κτηνοτρόφους πρόσφυγας ἔχοντας ἄνω τῶν 25 προβάτων.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη πίστωσις 200.000 δρ. εἰς τὸ Γ. Γραφ. Θεσ)νίκης διὰ τὴν χορήγησιν βραχυπροθέσμων δανείων εἰς κτηνοτρόφους πρόσφυγας τῆς περιφερείας του.

—Ἐνεκρίθη διάθεσις 31.000 δρχ. ἐκ τῶν προσόδων τῶν βοσκῶν τοῦ συνοικισμοῦ Βοζίνης διὰ τὴν πληρωμὴν μέρους τῶν δαπανῶν τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ συνοικισμοῦ.

—Παρεκλήθη ἡ ΕΑΠ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀπὸ τοῦδε παράδοσιν εἰς τὴν Φαουντέσιον κτηματικῆς περιοχῆς παρὰ τὸ Πλατὺ λόγῳ ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν.

—Γίνεται σκέψις ὅπως ὁ γηγενὴς συνοικισμὸς τῆς Σιθωνίας (Παρθενὼν) συγχωνευθῇ μετὰ τοῦ προσφυγικοῦ τοιούτου Ν. Μαρμαρᾶς. Εἰς τοὺς ἐγκαθισταμένους γηγενεῖς θὰ παραχωροῦνται οἱ οἰκίσκοι ἔναντι τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

—Ἡ συνέλευσις τῶν προσφύγων φοιτητῶν

Κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως προσφύγων φοιτητῶν ἐλογοδότησε τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Χρ. Θεοδωρίδου διοικ. συμβούλιον. Μετὰ ταῦτα γενομένης ψηφοφορίας ἐξελέγη τὸ νέον διοικ. συμβούλιον καταρτισθὲν ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος, Τζὰκ Παπαδόπουλος, ἀντιπρόεδρος Σ. Παπάζογλου, γεν. γραμματεὺς Κ. Μαβόγλου, ταμίας Χ. Μανούσης. Σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Ν. Παπαϋψηντριάδης, Β. Καραβασίλης, Π. Πετρίδης, Ε. Τζούμας καὶ Ν. Παπαχατζῆς.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ Α. Ε.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι	339.953.95	Κεφάλ. ἐγκεκριμ. 8.000.000.—	
Προεξοφλήσεις	3.312.452.20	Κεφάλ. καταβεβλημένον	4.000.000.—
Χρεώγραφα ἰδιοκτησίας	23.108.10	Προβλέψεις δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις	4.701.007.05
Ἀκίνητα Τραπέζης	333.097.30	Καταθέσεις ἐν γένει	2.533.562.80
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ	54.094.70	Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαὶ πληρωτέαι	14.397.15
Συμμετοχὴ εἰς ἐπιχειρήσεις	23.988.—	Ὑποκ)ματα, Πρακτορεῖα καὶ Ἀνταποκριταὶ	868.920.60
Ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὶ	410.748.25	Διάφοροι πιστωτικοὶ λ)σμοὶ	167.630.65
Ἠγγυημένοι λ)σμοὶ διὰ διαφόρων ἐγγυήσεων	2.296.721.80	Λογαριασμοὶ Τάξεως	11.591.142.90
Διάφοροι χρεωστικοὶ λ)σμοὶ	4.754.241.35		
Ἔπιπλα, ἔξοδα ἐγκαταστάσεως, Ἀποθήκη ὑλικοῦ	737.112.60		
Λογαριασμοὶ Τάξεως	11.591.142.90		
Δρχ.	23.876.661.15	Δρχ.	23.876.661.15

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ„

ΧΡΕΩΣΙΣ			ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον 31 Δ)βρίου 1927		870.208.70	Διαφορὰ ἐξ ἐγκριθείσης μειώσεως Παλαιοῦ Κεφαλ. Δρ. 9.452.900 εἰς Δρ. 1.890.580	7.562.320.—
Ἔπιπλα, ἔξοδα ἐγκαταστάσεως, ἀποθ. ὑλικοῦ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927	2.136.614.50		Τόκοι καὶ Προμήθειαι	279.907.40
Βελτιώσεις καὶ προσθῆκαι κατὰ τὸ 1928	41.513.80		Διάφορα	172.695.30
	2.178.128.30			
Ἀπόσβεσις κατὰ τὸ 1928	1.441.015.70	1.441.015.70		
Ὑπόλ. τὴν 31 Δ)βρίου 1928	737.112.60			
Ἀκίνητα Τραπέζης τὴν 31ην Δ)βρίου 1927	685.583.95			
Ἀγορὰ οἰκοπέδ. Φαλήρου κλ.	33.097.30			
	718.681.25			
Ἀπόσβεσις κατὰ τὸ 1928	385.583.95	385.583.95		
Ὑπόλ. τὴν 31 Δ)βρίου 1928	333.097.30			
Γενικὰ ἔξοδα		585.600.10		
Συν)κὴ διαφορὰ καὶ κτηματικαὶ συναλλαγαὶ		9.532.90		
Ζημία Ὑποκαταστήματος Σερρῶν		21.974.30		
Ποσὸν μεταφερόμενον εἰς «Προβλέψεις δι' ἐπισφαλεῖς Ἀπαιτήσεις»		4.701.007.05		
		8.014.922.70		8.014.922.70

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΙΩΑΝ. ΖΕΠΟΣ

(Οὐδεμία δημοσίευσις ἀναγνωρίζεται ἄνευ ἐγγράφου ἐντολῆς.)

Δισκία Schering
ΑΤΟΦΑΝ

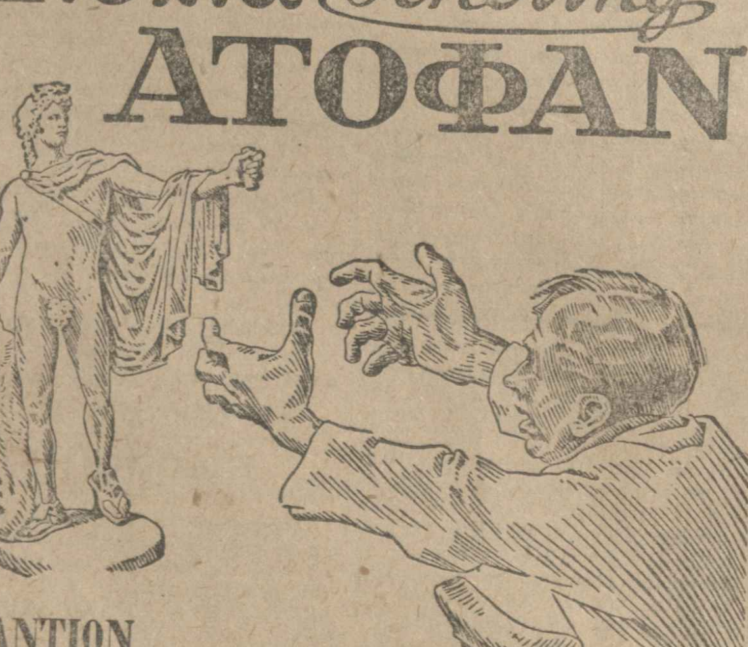

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ.
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΑΠΟΚΡΟΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΟΥΡΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ, ΔΕΝ ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ.
Προσοχὴ εἰς τὴν μάρκαν Schering
ἀπαιτήσατε τὸ γνήσιον ἐμβαλλάγιον τῶν 20 δισκίων ἡμίσεος γραμμαρίου.
K01700S

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Ι. Κοντάραν, Δοκόν. — Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 170 ἀπόφασις τῆς ΚΣΤ' ἐπιτροπῆς διὰ λίρας 630 κεφάλαιον καὶ 292 εἰσόδημα.

κ. Γ. Θεοφίλου, Χαλκίδα. — Ὁμοίως τῆς ΙΘ' ἐπιτροπῆς, πρᾶξις 225 διὰ λίρας 400 κεφάλαιον καὶ 90 εἰσόδημα.

κ. Δημ. Θεοφίλου, Χαλκίδα. — Ὁμοίως 274 τῆς Κ' ἐπιτροπῆς διὰ λίρας 200 κεφάλαιον καὶ 3 εἰσόδημα.

κ. Α. Λαδ. Θεσ)νίκην. — Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Ι. Ἀλεβίζον, Χαλκίδα. — Ἡ δήλωσίς σας ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 281 ἀποφάσεως τῆς ΜΖ' ἐπιτροπῆς.

κ. Παρ. Ἀθανασίου, Χαλκίδα. — Ὁμοίως ἀπερρίφθη διὰ τῆς 97 ἀποφάσεως τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς.

κ. Θ. Κοχλιαρίδην, Διγούδισταν.—Δὲν κατηρτίσθη ἀκόμη. Ἐν καιρῷ θὰ καταχωρηθῆτε ἀσφαλῶς.

κ. Π. Ξυδιᾶν, Σόροβιτς. — Νὰ κάμετε μίαν ὑπόμνησιν τῆς προηγουμένης αἰτήσεώς σας, τὴν ὁποίαν νὰ στείλετε ἐγκαίρως εἰς τὴν ἑταιρίαν καὶ θὰ συνηγορήσωμεν.

κ. Ν. Κοσκινᾶν, Βέρροιαν. — Διωρίσθη ἄλλος.

κ. Φ. Ν., Αἴγιον. — Δὲν ἀπεφασίσθη ἀκόμη.

κ. Γ. Μαροῦτσον, Κόρινθον. — Διατυπώσατέ μας σαφέστερα τὸ ἐρώτημα, διότι δὲν ἐννοοῦμεν.

κ. Γ. Κρίκην, Θεσ)νίκην. — Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς τὸ στείλωμεν.

κ. Χ. Τσαμαδόν, Πύργον. — Ἀποστέλλομεν αἰτηθὲν νομοσχέδιον. Δὲν ἐψηφίσθη ἀκόμη.

κ. Σοφίαν Ἰστίλογλου, Χαλκίδα.—Ἡ μὲν Ἄννα κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικόν, σεῖς δὲ εἰς τὸ φύλλον Προκοπίου ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 64.

κ. Κυρ. Ταξείδου, Σπάρτην. — Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον.

κ. Ἑλένην Παπαδοπούλου, Χαλκίδα.— Εἰς τὰ εὑρετήρια δὲν ἀναφέρεται. Ἀποστείλατέ μας τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως.

κ. Γ. Τρικίδην, Βόλον. — Ἐπιστρέφομεν ἀποσταλέντα δικαιολογητικὰ μετὰ σχετικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

κ. Μαρίαν Μοράκη, Ρέθυμνον. — Εἰς τὸ σταλὲν πιστοποιητικὸν ἀναφέρεται ὅτι ὁ Δημήτριος Μοράκης ἐφονεύθη εἰς Μικρὰν Ἀσίαν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1914. Ἴσως πρόκειται περὶ τοῦ 1922. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποστείλατε νέον πιστοποιητικὸν μὲ τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν θανάτου. Τὰ λοιπὰ δικαιολογητικὰ κρατοῦμεν διὰ νὰ τὰ συνυποβάλωμεν μόλις λάβωμεν τὴν βεβαίωσιν.

Τὸ νέον μυθιστόρημά μας

"Τὸ ἐπικίνδυνο μονοπάτι„

W. Somerset Maugham

XVI.

Τέλος ἔφθαναν εἰς τὸν προορισμόν των. Ὁλόκληρες ἡμέρες ἐδιάβαιναν, καθισμένοι σὲ σέντιες, ἕνα στενὸ δρόμο ἀνάμεσα ἀπὸ ἀτελεύτητους ὀρυζῶνες. Κάθε αὐγὴ ξεκινοῦσαν γιὰ τὸ ταξεῖδι των κ' ἐσταματοῦσαν τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ ἀφόρητος καύσων τοὺς ἀνάγκαζε νὰ ζητήσουν καταφύγιο σὲ κανένα χάνι, ποὺ βρισκόταν ἀπάνω στὸ δρόμο των. Ἐπὶ τέλους ἐπλησίαζαν στὴν πόλι ποὺ θὰ παρέμεναν ὁριστικῶς. Ἐμπρὸς ἐπήγαινε ἡ Κίττυ καὶ τὴν ἀκολουθοῦσεν ὁ Βάλτερ. Ἀπὸ πίσω τους ἐρχόταν οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κουβαλοῦσαν τὶς ἀποσκευὲς καὶ τὶς προμήθειες.

Ἡ Κίττυ περνοῦσεν ὅλα τὰ μέρη σὰν ὑπνωτισμένη. Τὶς ἀτελεύτητες ὧρες τῆς σιωπῆς, ποὺ τὴν διέκοπτε μόνον κάποια παρατήρησις ἑνὸς τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐσήκωναν τὴν σέντια ἢ κανένα λαϊκὸ τραγοῦδι, τὸ πνεῦμα τῆς Κίττυ πλανιώταν στὴ θλιβερὴ σκηνὴ μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ Τσάρλη.

Τὶς νύχτες, ποὺ τὶς περνοῦσαν στὰ πανδοχεῖα, κοιμόταν μὲ τὸν σύζυγό της στὴν ὡραιότερη κρεββατοκάμαρα, καὶ γνωρίζοντας ὅτι αὐτὸς δὲν ἐκοιμόταν οὔτε στιγμὴ ἀπάνω στὸ κρεββάτι ἐκστρατείας, ἐδύγκωνε τὸ μαξιλάρι της γιὰ νὰ πνίξῃ τοὺς λυγμούς της. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας, πίσω ἀπὸ τὶς κουρτίνες τῆς σέντιας της, ὑπέφερε τραγικὰ κ' ἐκραύγαζε ἀπὸ τὸν πόνο. Ποτέ της δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψῃ πῶς μποροῦσε ν' ἀνθέξῃ σὲ μιὰ παρόμοια θλῖψι, καὶ διηρωτᾶτο τί κακὸ ἔκανε γιὰ νὰ βασανίζεται ἔτσι.

Ἕως τὴν ὥρα ποὺ ἐγκατέλειψαν τὸν ποταμὸ Σὶ-Κάνγκ, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ταξεῖδι των μὲ τὶς σέντιες, ὁ Βάλτερ, στὸ βαπόρι, ἐδιάβαζε συνεχῶς. Ὡστόσο τὴν ὥρα ποὺ καθόταν στὸ τραπέζι ἀναγκαστικῶς συνομιλοῦσαν. Καὶ μιλοῦσε στὴν Κίττυ σὰν νὰ ἦταν μιὰ ἄγνωστη γυναῖκα, ποὺ συνήντησε στὸ ταξεῖδι, γιὰ ζητήματα διάφορα· τῆς μιλοῦσεν ἔτσι ἀπὸ εὐγένεια, ἤ, ὅπως αὐτὴ ἐφαντάζετο, γιὰ νὰ τῆς δείξῃ ἐντατικώτερα τὴν ἄβυσσο ποὺ τοὺς ἐχώριζε.

Κατ' ἀρχὰς ἤλπιζεν ὅτι τὸ πρᾶγμα θὰ ἐδιορθώνετο καὶ ὅλο περίμενε νὰ τῆς χαμογελάσῃ σὰν γιὰ νὰ τῆς πῇ ὅτι θὰ τὴν ἄφινε νὰ γυρίσῃ πίσω. Τί ἐσκέπτετο τάχα αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;

Μὰ εἶνε δυνατὸν αὐτὸς ποὺ τόσον τὴν ἀγάπησε, νὰ ἐπιθυμοῦσε τώρα τὸν θάνατόν της; Τώρα ποὺ ἐγνώριζε τὸν ἔρωτα, χίλιες ἀποδείξεις τῆς λατρείας τοῦ συζύγου της τῆς ἤρχοντο στὸν νοῦ. Ἦταν ἀδύνατον, ὕστερα ἀπὸ ἕνα τόσον μεγάλον ἔρωτα, νὰ μὴ τὴν ἀγαπᾷ πλέον. Ἀπαρνεῖται κανεὶς μιὰ γυναῖκα ἐπειδὴ τὸν ἐτυράννησε; Ἄλλωστε, δὲν τοῦ προξένησε τέτοιες θλίψεις σὰν αὐτὲς ποὺ τὴν ἔκαμε νὰ νοιώσῃ ὁ Τσάρλης, καὶ ὅμως στὸ πρῶτο νεῦμα τοῦ ἐραστοῦ της θὰ τὰ λησμονοῦσεν ὅλα γιὰ νὰ πέσῃ στὴν ἀγκαλιά του. Ὁ Τσάρλης ἦταν ἀναίσθητος καὶ ἄκαρδος. Μολαταῦτα ἂν καὶ θυσιαζόταν γιὰ χάρι του, ἂν καὶ περιφρονημένη, τὸν ἀγαποῦσε πάντα.

Ἡ ἀγάπη ποὺ ἔτρεφε γι' αὐτὴν ὁ Βάλτερ ἦταν πολὺ μεγάλη γιὰ νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ χαθῇ ἔτσι. Δὲν ὑπάρχει βασανιστήριο ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ ἡ ἀγάπη. Ὡστόσο σιγὰ-σιγὰ ἡ ἐμπιστοσύνη της ἐλιγόστευε. Καὶ ὅταν ἐταξείδευαν στὴν ἐξοχή, ὅταν τὸ βράδυ μέσα στὸ χιόνι, ὁ Βάλτερ καθισμένος σὲ μιὰ ξύλινη καρέκλα, ἐδιάβαζε κάτω ἀπὸ τὸ φῶς ἑνὸς φαναριοῦ, ἐκείνη ξαπλωμένη στὰ σκοτεινὰ σὲ μιὰ ψάθα, ποὺ τῆς ἐχρησίμευε γιὰ στρῶμα, τὸν παρακολουθοῦσε μὲ τὸ βλέμμα της.

Τὰ κανονικά του χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔδιναν μιὰν ἔκφρασι σοβαρᾶς αὐστηρότητος. Ἦταν τόσον ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι, ποὺ ἦταν τὸ ἴδιο σὰν νὰ τοὺς ἐχώριζαν ὁλόκληρα μίλλια. Τὸν παρατηροῦσε καθὼς γυρνοῦσε τὶς σελίδες καὶ καθὼς ἀκολουθοῦσαν μὲ κίνησι κανονικὴ τὰ μάτια του τὶς γραμμὲς τοῦ βιβλίου.

Ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι δὲν τὴν ἐσκέπτετο καθόλου. Καὶ ὅταν τὸ τραπέζι ἦταν ἕτοιμο γιὰ νὰ καθήσουν νὰ φᾶνε, ἐκεῖνος ἀκουμποῦσε τὸ βιβλίο του κ' ἰ τῆς ἔρριχνε μιὰ ματιὰ ποὺ φανέρωνε τὴν ἀπόστασι ποὺ τοὺς ἐχώριζε. Αὐτὴ ἡ εὔγλωττη ματιὰ τὴν ἔκαμε ν' ἀνατριχιάζῃ καὶ νὰ παγώνῃ ὡς τὸ κόκκαλο. Μὰ δὲν τὴν ἀγαποῦσε πιὰ καθόλου; Ἔφθασε στὸ σημεῖον νὰ προπαρασκευάζῃ τὸν θάνατο τῆς γυναῖκας του; Αὐτὸ ἦταν πρᾶξις τρελλοῦ. Στὴν ἰδέα ὅτι ὁ Βάλτερ ἦταν δυνατὸν νὰ τρελλαθῇ τὴν ἔφερνε σὲ ἀπόγνωσι.

XVII

Ἔξαφνα, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὑπεβάσταζαν τὴν σέντιά της ἄρχισαν νὰ μιλοῦν ζωηρά. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐγύρισε πίσω μὲ χειρονομίες, ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ μεταφράσουν τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα αὐτὴ δὲν καταλάβαινε, τῆς ἔσυρε τὴν προσοχὴ πρὸς ἕνα σημεῖον. Πράγματι ἡ Κίττυ διέκρινεν στὴν κορυφὴ ἑνὸς λόφου, μιὰν ἁψίδα στημένη ἀναμφιβόλως εἰς μνήμην ἑνὸς διασήμου διανοουμένου ἢ μιᾶς ἐναρέτου χήρας. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ ταξείδευε μὲ σέντια, εἶχε συναντήσει συχνὰ τέτοιου εἴδους μνημεῖα, ἀλλὰ κανένα δὲν τῆς ἐφάνηκεν τόσον ἐπιβλητικὸ σὰν αὐτό, ποὺ τὸ σχῆμα του διεγράφετο ἀπάνω στὸν δύοντα ἥλιον. Αὐτὸ τὸ θέαμα τῆς ἐγέννησε παράξενο συναίσθημα τῆς ἔσφιξε τὴν καρδιά. Ἐπέρασε μιὰν ἔκτασι ὅπου ἐφύτρωναν μπαμποῦ, τὰ ὁποῖα καθὼς ἔσκυβαν στὸ δρόμο ἔμοιαζαν σὰν νὰ θέλουν νὰ τὴν συγκρατήσουν. Παρ' ὅλη τὴ γαλήνη, ποὺ βασίλευεν ἐκείνη τὴν καλοκαιρινὴ βραδυά, ἕνα ἐλαφρότατο ἀεράκι ἔκανε νὰ ἀνατριχιάζουν τὰ λεπτὰ φυλλώματα. Μήπως ἦταν κάποιος μυστηριώδης, ποὺ κρύβονταν μέσ' στὰ κλαδιὰ παραμονεύοντας τὸ πέρασμά της; Τέλος, ἡ συνοδεία ἔφθασε στὰς ὑπώρειες τοῦ λόφου κ' ἐβγῆκε ἀπὸ τοὺς ὀρυζῶνες. Οἱ βαστάζοι ἄνοιξαν τὸ βῆμα τους. Κοντὰ σὲ κάθε πόλη πυκνοκατοικημένη ἔβλεπεν ἡ Κίττυ ὅτι ὑπῆρχε μία ἴδια ἔκτασις. Ἦταν τὸ νεκροταφεῖο. Καὶ ἔτσι κατάλαβε γιατὶ οἱ Κινέζοι τῆς ἔδειξαν τὸ μνημεῖο, ποὺ ἦταν στημένο στὴν κορυφή: ἐπλησίαζαν νὰ φθάσουν στὸ τέρμα των.

Πέρασαν κάτω ἀπὸ τὴν ἁψίδα, καὶ οἱ βαστάζοι σταμάτησαν γιὰ ν' ἀλλάξουν τὰ δοκάρια, μὲ τὰ ὁποῖα κρατοῦσαν στοὺς ὤμους των τὶς σέντιες. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐσκούπισε τὸ ἱδρωμένο του μέτωπο μ' ἕνα βρώμικο κουρέλι. Ὁ δρόμος, γεμᾶτος ἀπὸ ξεχαρβαλωμένα σπίτια, κατέβαινε σὲ κορδέλλες. Ἄρχιζε νὰ σουρουπώνῃ. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ Κίττυ εἶδε τέσσαρες σιωπηλοὺς χωριάτες, νὰ βαστάνε ἕνα καινούργιο ξύλινο φέρετρο, ποὺ τὸ λευκό του χρῶμα ξεχώριζε μέσα στὸ σύθαμπο. Καθὼς ἐπέρασαν ἀπὸ κοντά της, σχεδὸν ἀγγίζοντάς την, ἡ καρδιά της ἐχτύπησε δυνατὰ ἀπὸ τρόμο. Τὸ φέρετρο ἐπέρασε, μὰ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κουβαλοῦσαν τὴν σέντια ἐστέκονταν ἀκίνητοι, σὰν νὰ τοὺς ἔλλειπε τὸ θάρρος νὰ συνεχίσουν τὸν δρόμο τους. Μιὰ φωνὴ ὅμως, ποὺ ἀκούσθηκε ἀπὸ πίσω τους. Τώρα, δὲν μιλοῦσε πειὰ κανεὶς ἀπ' αὐτούς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ			Κεφάλαιον μετοχικὸν καταβληθὲν		Δρχ. 15.000.000.—
Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ Τραπέζαις ἐνταῦθα καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ		Δρχ. 8.058.017.75	» ἀποθεματικὸν τακτικὸν		605.537.85
Χρεώγραφα ἰδιοκτησίας		353.895.30	» ἔκτακτον		600.000.—
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ			» προνοίας		250.000.—
Προεξοφλήσεις γραμματίων		10.390.433.60	ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ		
Δάνεια καὶ Λ)σμοὶ ἠγγυημένοι διὰ χρεωγράφων		9.094.348.10	Καταθέσεις ὄψεως καὶ προθεσμίας	Δρ. 13.115.683.05	
Ἠγγυημένοι λ)σμοὶ διὰ διαφόρων ἐγγυήσεων		702.354.15	Ταμιευτήριον	» 5.430.006.15	18.545.689.20
Προκαταβολαὶ καὶ δάνεια ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ ἐμπορευμάτων		12.445.222.65	Διάφοροι λ)σμοὶ πιστωτικοὶ		6.377.917.85
Ὑποκαταστήματα (προσωριναὶ ἐγγραφαὶ)		2.241.311.89	Ἀνταποκριταὶ Ἐξωτερικοῦ		4.401.331.75
Διάφοροι λογαριασμοὶ χρεωστικοὶ		3.959.614.05	Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαὶ πληρωτέαι		326.951.85
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ			Μερίσματα παρελθουσῶν χρήσεων πληρωτέα		129.580.—
Ἀξία ἐπίπλων, χρηματοκιβωτίων ἐντύπων κλπ. Κεντρικοῦ καὶ Ὑπ)των	Δρχ. 1.277.410.—		Μέρισμα χρήσεως 1928		1.200.000.—
Μεῖον ἀποσβεννυμένων 1928	» 600.000.—	677.410.—	Φόροι Δημοσίου ἐπὶ μερίσματος 1928		421.621.60
			Κέρδη καὶ Ζημίαι ὑπόλοιπον εἰς Νέον		63.997.30
		Δρχ. 47.922.607.40			Δρχ. 47.922.607.40
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ			ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		
Τίτλοι πρὸς φύλαξιν		4.886.080.—	Καταθέται τίτλων πρὸς φύλαξιν		4.886.080.—
Τίτλοι εἰς ἐγγύησιν λογαριασμῶν		16.906.228.—	Καταθέται τίτλων εἰς ἐγγύησιν		16.906.228.—
Χρεῶσται πιστώσεων ἔναντι φορτωτικῶν		1.658.068.30	Πιστώσεις ἔναντι φορτωτικῶν		1.658.068.30
Διάφοροι λογαριασμοὶ τάξεως		30.355.658.40	Διάφοροι λογαριασμοὶ τάξεως		30.355.658.40
		Δρχ. 101.728.642.10			Δρχ. 101.728.642.10

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Τόκοι πληρωθέντες	Δρχ. 950.997.20	Ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως	Δρχ. 31.180.90
Γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως	1.265.912.40	Τόκοι εἰσπραχθέντες	3.909.648.45
Φόροι Δημοσίου διάφοροι	72.394.10	Προμήθειαι, κέρδη συν)τος καὶ διάφορα	1.395.384.55
Ὑπόλοιπον κερδῶν πρὸς διανομὴν	3.046.910.20		
	Δρχ. 5.336.213.90		Δρχ. 5.336.213.90

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 3.046.910.20

Πρὸς ἀπόσβεσιν ἐξόδων ἐγκαταστάσεως		
Εἰς τακτικὸν ἀποθεματικὸν 10 ο)ο ἐπὶ δρχ. 2.446.910.30	Δρχ.	600.000.—
Εἰς ἔκτακτον ἀποθεματικὸν		244.691.—
Εἰς μέρισμα τακτικὸν πρὸς Δρχ. 7.— κατὰ μετοχὴν		300.000.—
Εἰς πρόσθετον μέρισμα πρὸς Δρχ. 3.81 κατὰ μετοχὴν	Δρ. 1.050.000.—	
	» 571.621.60	
Μεῖον φόρου καθαρᾶς προσόδου πρὸς 26 ο)ο	Δρ. 1.621.621.60	
	» 421.621.60	1.200.000.—
Φόρος καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τοῦ ἄνω μερίσματος		421.621.60
Ἀντιμισθία Διευθύνοντος Συμβούλου, ποσοστὰ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ποσοστὰ Διευθύνσεως		216.600.30
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον		63.997.30
	Δρχ.	3.046.910.20

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΣ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Ξ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΑΝΤ. Α. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Τὸ μέρισμα ἐκ δρχ. 8.—κατὰ μετοχήν, ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου ἢ κρατήσεως, πληρωθήσεται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (LIMITED)
1839
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ἐν ΛΟΝΔΙΝΩ, ΕΛΛΑΔΙ, ΑΙΓΥΠΤΩ, ΚΥΠΡΩ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΛΙΡ. 850.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ
» » ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΥΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ
Ἐνέργεια πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας

XVI FOIRE DE VIENNE
16η ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΒΙΕΝΝΗΣ
10—17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1929
Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἔκθεσιν Βιέννης ὅπου θὰ εὕρῃτε πρώτη τάξεως ὑλικά, λεπτὴν ἐργασίαν, πλουσίαν ἐκλογὴν καὶ πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον.
1) Εὐκολίαι διαβατηρίων
2) Ἐκπτώσεις στοὺς ναύλους
3) Εὐκολίαι διὰ τὴ παραμονὴν
Πληροφορίαι
Ι. ΒΟΡΡΕΣ & Σια
Ὁδὸς Βουλῆς 4—ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ἀποφάσεως. Ἀριθ. 371 Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ἀθαν. Σωτήρχου Προέδρου Εἰσηγητοῦ, Νικολάου Κάτελα καὶ Παναγιώτου Ζερβοῦ. Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1928 παρόντων τοῦ τε εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Νικολάου Γερακάρη, καὶ τοῦ γραμματέως Νικ. Τριάντου, ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἑξῆς ὑποθέσεως, μεταξὺ: τοῦ ἐνάγοντος Νικολάου Θωμᾶ ἢ Βασιλείου, ἐμπόρου κατοίκου Κερκύρας, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Ἰωάννου Μπουνιᾶ καὶ τοῦ ἐναγομένου Παναγιώτου Φιρμάνη, ἐμποροπλοιάρχου, τέως κατοίκου Κερκύρας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς μὴ ἐμφανισθέντος κλπ. Διὰ ταῦτα. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ δεχόμενον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν ὑποχρεοῖ τοῦτον ἵνα, διὰ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ (ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1928) ἀναφερομένην αἰτίαν, πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως λίρας αἰγυπτιακὰς ἑβδομήκοντα ὀκτὼ (78) καὶ γρόσια ἑξήκοντα δύο (62) ἐντόκως πρὸς 15 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως. Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν. Ὁρίζει δραχμὰς 200 καταβλητέον ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου παράβολον διὰ τὴν περίπτωσιν ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἀνακοπῆς καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐνάγοντα πληρωμὴν τῆς δικαστικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν χιλίων ἑξακοσίων (1600) ἐξ ὧν δραχμὰς χιλίας διακοσίας ἐνενήκοντα (1290) δι' ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Κερκύρᾳ τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1928 καὶ ἐδημοσιεύθη αὐτόθι τῇ 15 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους. Ὁ Πρόεδρος ΑΘ. ΣΩΤΗΡΧΟΣ. Ὁ γραμματεὺς Ν. Τριάντος. Ὁ πληρεξ. τοῦ ἐνάγοντος δικηγόρος. Ἰωάννης Μπουνιᾶς.

Γιὰ τὸ ἄσθμα καὶ παθήσεις πνευμόνων τὸ
Antiasthme Bengalais
Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα

Ἡ τελεσφορωτέρα, ταχυτέρα καὶ εὐθηνοτέρα θεραπεία
ΤΗΣ ΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ
SANTAL HENRY
τοῦ ἐν Λυῶνι Dr H. PHILIPPE
Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σια
Ἀθηνᾶς 27—ΑΘΗΝΑΙ

Λαμὲ—Δαντέλλες—Τούλια—Στρὰς χοροῦ—Κάλτσες μεταξωτὲς—Κυλόττες—Γάντια, μὲ πολὺ μικρὰς τιμάς,
ΕΙΣ ΤΟ „ΡΕΚΟΡ"
ΔΗΜ. ΚΟΡΑΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 10

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡ
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RODA„
ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὴν 26ην Φεβρουαρίου 3 μ. μ. εὐθεῖαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RASHID„
ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὸ 2αν Μαρτίου 5 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν Κωνσταντινούπολιν καὶ στάντζαν.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝ
Ἐν Ἀθήναις Κοραῆ 1 τηλ.
Ἐν Πειραιεῖ λεωφ. Μιαούλη 2

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠ
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ — ΚΩΝΣΤΑΝ
«DACIA» Κυριακὴν 24 τρέχ.
Γεν. Πράκτορες: W. E. VAN
Ὁδὸς Ρέπουλη, τηλ. 3—86.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν τὴν περίφραξιν τοῦ παρὰ τὴν μοῦ ΣΠΑΠ ἐν Ἀθήναις χιλ. τῶν Σ.Ε.Κ. ἐπὶ τῇ βάσει καὶ λοιπῶν σχετικῶν, ὧν οἱ ται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ θύνσει (Τ.Υ.Α.) καὶ παρὰ τῷ νικῷ Γραμμῆς (Πανεπιστημίου Αἱ ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ χειρισθῶσι εἰς τὴν Γ. Διεύθυνσιν Διεύθυνσιν Ἀης περιφερείας ὥρας τῆς 7ης Μαρτίου 1929.

(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθ

FORT
FORT DUNLO
Ἐλαστικὰν κονφὸρ δι' τοὺς δρόμους, Ἀγγ προελεύσεως

Β. Σ. ΚΑΛΚΑΝΗ ΝΟΜΙΚΟ ΓΙΣΤΗΡΙΟ Χαριλάου
πη 1 Β. Ἄρχονται νέα τμήματα μεσημβρινὰς καὶ ἑσπερινάς.

ΥΠΑΡΧΕΙ κάτι ἀνώτερον τῶν Σέϊβερς; Ὄχι, ἀπαντᾷ ὁ κόσμος

ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΕΒΙΤΣ ΚΑΙ ΟΒΡΕΝΟΒΙΤΣ

ΗΡΩ-Ι-ΣΜΟΙ, ΣΚΑΝΔΑΛΑ, ΕΡΩΤΕΣ, ΑΚΟΛΑΣΙΑΙ, ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΙ, ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ, ΕΚΘΡΟΝΙΣΕΙΣ, ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΓΕΝΟΝΟΤΑ

42ον

Ὁ Δημητρίεβιτς Ἄπις ματαίως ὑπερήσπισεν ἑαυτόν. Ματαίως ὑπενθύμισε τὰς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν συνένωσιν τῶν βαλκανικῶν κρατῶν κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913, τὰς ἰδιαιτέρας σχέσεις του μὲ τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Μιλοβάνοβιτς, τὴν δρᾶσίν του εἰς τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους καὶ πολλὰς ἄλλας ἀναλόγους ὑπηρεσίας.

Ἤδη ἐδικάζετο διὰ πράξεις ἀναγομένας εἰς τὸ κοινὸν ποινικὸν δίκαιον: Ὅτι ὑπῆρξε ὁ ἀρχηγὸς μυστικῆς ὀργανώσεως, τῆς ὁποίας αἱ ἀξιόποινοι πράξεις διέφυγαν τότε τὸν ἔλεγχον τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ δευτέρα κατηγορία κατὰ τοῦ Δημητρίεβιτς Ἄπις ἦτο ὅτι κατὰ τὸ 1914 προσεπάθησε ν' ἀνατρέψῃ τὴν κυβέρνησιν Πάσιτς. Τοῦτο διὰ τοὺς ριζοσπάστας ἦτο πραγματικὸν ἔγκλημα. Δὲν εἶχαν οὔτε δι' αὐτὸ ἀποδείξεις, ἀλλ' ἤρκει ὅτι ὑπῆρχαν μάρτυρες καταθέτοντες ὅτι ὁ Δημητρίεβιτς, κατὰ τὴν ἀντίληψίν των, προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὴν τὴν ἀνατροπήν.

Ἡ τρίτη κατηγορία ἦτο ἡ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου παρὰ τὸ Ὄστροβον. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν δύο ἄνθρωποι ἔπαιξαν τοὺς κυριωτέρους ρόλους. Ὁ Ράντι Μαλόμπαμπιτς ὁ ἔμπιστος τοῦ Δημητρίεβιτς εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς κατασκοπείας καὶ ὁ χωρικὸς Βελζάνοβιτς, ὁ μόνος αὐτόπτης μάρτυς. Ὁ Μαλόμπαμπιτς τὸν ὁποῖον ἐθεωροῦσαν αὐτουργὸν δὲν ὡμολόγησε τίποτε, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε ν' ἀποδείξῃ τὸ ἄλλοθι. Ἀνεγνώρισε τοὐναντίον ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποπείρας εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ὀστρόβου, ὅτι εἶχε συναντήσει τὸ αὐτοκίνητον τοῦ πρίγκηπος διαδόχου καὶ ὅτι εἶχε ἀποδιώξει μερικὰ γαϊδούρια ποὺ εὑρέθησαν ἐπὶ τοῦ δρόμου διὰ νὰ περάσῃ εὔκολα τὸ πριγκηπικὸν αὐτοκίνητον. Ἤκουσε ἔπειτα εἰς τὰ Βοδενὰ νὰ ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἀποπείρας καὶ ἐπῆγε εἰς τὸν διοικητὴν τῆς φρουρᾶς τῆς Θεσσαλονίκης διὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ τὸ γεγονός. Παρετηρήθη ὅτι κάθε φορὰν ποὺ ὡμίλει ὁ Μαλόμπαμπιτς αἱ καταθέσεις του ἦσαν διαφορετικαί. Ἦτο προφανὲς ὅτι κάτι ἤθελε νὰ εἴπῃ καὶ ἐδίσταζε. Ὁ Δημητρίεβιτς ἔμεινε μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶχε πιεσθῇ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τὸν ἀπήλλασσαν νὰ καταθέσῃ ἀποδείξεις διὰ τὴν ἀπόπειραν προσθέτων ταυτοχρόνως ὅτι ἠθικὸς αὐτουργὸς αὐτῆς ἦτο ὁ Δημητρίεβιτς. Ὁ Μαλόμπαμπιτς ἐφαίνετο παλαίων μεταξὺ τῆς πιέσεως ποὺ ἐξήσκησαν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῆς συνειδήσεώς του, ποὺ τοῦ ἀπέτρεπε νὰ ἀποδώσῃ ἐνοχὴν εἰς ἕνα ἀθῶον.

Ὁ Βελζάνοβιτς, ὁ ὁποῖος ὡμολόγησεν ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποπείρας ἔκαμε ἀντιφατικὰς καταθέσεις. Ἦτο φανερὸν ὅτι προσεπάθει νὰ εἴπῃ πράγματα εὐχάριστα εἰς τὸ στρατοδικεῖον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτον κατηγορίαν. Αἱ πληροφορίαι ποὺ παρεῖχε ἦσαν ἀμφίβολοι. Δὲν κατώρθωνε νὰ διευκρινήσῃ ἂν τὸ αὐτοκίνητον τοῦ πρίγκηπος ἦτο κλειστὸν ἢ ἀνοικτόν.

Ὅσον διὰ τὸν Μαλόμπαμπιτς ἐκεῖνο ποὺ προεκάλεσε τὴν σύλληψίν του ἦσαν αἱ σχέσεις του μὲ τὸν Δημητρίεβιτς αἱ χρονολογούμεναι ἀπὸ μακροῦ. Ὁ Μαλόμπαμπιτς ἦτο πάντοτε ὕποπτος διὰ τὴν σερβικὴν ἀστυνομίαν, θεωρούμενος παρ' αὐτῆς ὡς αὐστριακὸς κατάσκοπος. Πολλάκις ὁ Δημητρίεβιτς κατώρθωσε νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας. Τὸν ἐπροστάτευε καὶ τὸν ἔκρυβε. Ὅταν τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον ἀπηυθύνθη εἰς τὸν Δημητρίεβιτς διὰ τὸν Μαλόμπαμπιτς, ἐκεῖνος ἀπήντησε ὅτι δὲν ἐγνώριζε τίποτε περὶ αὐτοῦ, μολονότι ὁ Μαλόμπαμπιτς ὄχι μόνον εὑρίσκετο εἰς τὸ Ὄστροβο, ἀλλὰ καὶ ἐπροστατεύετο ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην. Ἀργότερον, μετὰ τὴν ἀπόπειραν, ἀπέστειλε τὸν Μαλόμπαμπιτς εἰς τὸ μέτωπον, πλησίον φίλων του ἀξιωματικῶν διὰ νὰ κρυβῇ.

Αὐτὰ ὅλα ἐθεωρήθησαν στοιχεῖα ἐπιβαρυντικὰ διὰ τὸν Δημητρίεβιτς. Αὐτὴ ἡ φιλία ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου μὲ τὸν Μαλόμπαμπιτς, ἕνα «αὐστριακὸν κατάσκοπον», ἐθεωρήθη ἀκατανόητος ἀπὸ τὸν πρόεδρον. Τὸ ἀκατανόητον ἐσήμαινε ὅτι μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἀνθρώπων ὑπῆρχαν μυστικαὶ σχέσεις κοινῶν ἐγκλημάτων, δικαιολογοῦσαι τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἦσαν συνένοχοι τῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ διαδόχου. Δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ Δημητρίεβιτς διηύθυνε τὸ γραφεῖον πληροφοριῶν τοῦ ἐπιτελείου, δηλαδὴ τῆς κατασκοπείας, καὶ ὅτι ἦτο ἀναπόφευκτον νὰ εὑρίσκεται εἰς σχέσεις μὲ πρόσωπα ὡς ὁ Μαλόμπαμπιτς. Ἔπειτα ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς παρὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς σερβικῆς ἀστυνομίας, ὅτι ἐξυπηρέτει τοὺς αὐστριακούς, εἶχε παράσχει ἀναμφισβητήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ σερβικὸν ἐπιτελεῖον καὶ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτο. Πολλάκις διέβη κολυμβῶν τὸν Δρίναν ποταμὸν ἐπὶ τῶν σερβοαυστριακῶν συνόρων διὰ νὰ πληροφορήσῃ τοὺς Σέρβους ἀξιωματικοὺς διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὰς γραμμὰς τῶν αὐστριακῶν στρατευμάτων. Ὁ Σέρβος ἀξιωματικὸς Τοντόροβιτς εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὸ ὁποῖον εἶχε πέσει εἰς χεῖρας τῶν αὐστριακῶν δὲν εὕρισκε λόγους ἐπαρκεῖς διὰ νὰ ἐξάρῃ τὴν ἡρωϊκὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Μαλόμπαμπιτς εἰς τὴν σερβικὴν ὑπόθεσιν. Ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης τῆς Θεσσαλονίκης καταφαίνεται ὅτι κατὰ τὴν δίκην ἔγινε πᾶν δυνατὸν διὰ νὰ ἐκμηδενίσουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ ἐνεφάνιζαν τὴν προσωπικότητα τοῦ Δημητρίεβιτς καὶ τοῦ ἐφέρθησαν ὡς εἰς κοινὸν ἐγκληματίαν.

Κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν παρετηρήθη, ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἑνότης μεταξὺ τῶν κατηγορουμένων. Ἄλλοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ὁμιλήσουν διὰ νὰ μὴ ἀποκαλύψουν τὰ μυστικὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς «Μαύρης Χειρὸς» τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ὡς ἐξυπηρετοῦσαν ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἄλλοι ἔδειξαν ὅτι δὲν ἀντελαμβάνοντο καὶ διατὶ κατηγοροῦντο, καὶ ἄλλοι ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἦσαν ἀθῶοι καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ εὑρίσκοντο ἔνοχοι μεταξὺ τῶν ἄλλων κατηγορουμένων.

Ὁ Δημητρίεβιτς ἀπεδέχθη ὑπερηφάνως τὴν εὐθύνην ὅλων τῶν πράξεων τῆς «Μαύρης Χειρὸς» προσπαθήσας διὰ τῆς ἀπολογίας του ν' ἀπαλλάξῃ πάσης κατηγορίας τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἠρνήθη τὴν ἐνοχὴν διὰ τὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ διαδόχου.

Ἐπὶ τέλους, οἱ στρατοδίκαι ἀπεσύρθησαν εἰς σύσκεψιν.

(Αὔριον τὸ τέλος)

Ἡ ὑγεία τοῦ στόματος, καὶ τοῦ λάρυγγος σᾶς ἐπιβάλλει νὰ μεταχειρίζεσθε
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε
ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ
φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ πολυτελεστάτη καὶ κεντρικωτάτη μονοκατοικία. Παρκέ, κεντρικὴ θέρμανσις, ὕδωρ ἄφθονον. Ἐπισκέψεις καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 2—5 μ. μ. ὁδὸς Πατησίων 53.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΙΣ ΒΟΡΟΝΩΦ

ΕΠΙΤΥΧΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΟΥ ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Συνῆλθε χθὲς εἰς τὴν ἐνάτην αὐτοῦ συνεδρίασιν ὁ Ροταριανὸς Ὅμιλος τῶν Ἀθηνῶν.

Παρόντες οἱ κ. κ. Σ. Λοβέρδος, Πρόεδρος, Ἀντώνιος Στεθᾶτος, Ἀντιπρόεδρος, Ἀρ. Βαλαωρίτης, Γραμματεύς, Γρηγόριος Ρακτιβάν, Τάκης Καμπᾶς, Ἀθανάσιος Φίλων, Στέφανος Πεσμαζόγλου, Ν. Ἀποστολόπουλος, Φ. Θεοδωρίδης, Γ. Χαριτάκης, Βασίλειος Ἀκριβός, Σπήλιος Ἀγαπητός, Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος, Ἰωάννης Ἀθηνογένης, Γεώργιος Καραγιαννόπουλος, Ἀντώνιος Φίξ, Θεόδωρος Πετρακόπουλος, Ἄγγελος Οἰκονόμου, Βασίλειος Βοΐλας, Κυριάκος Κυριαζίδης, Χρῆστος Καλαντίδης, Ἀνδρέας Ἀνδρεάδης, Προκόπιος Ζαχαρίας.

Μετὰ τὸ πρόγευμα ὁ Πρόεδρος κ. Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Β. ΒΟΪΛΑΝ, προκειμένου οὗτος νὰ ὁμιλήσῃ περὶ ἑνὸς Βήματος πρὸς τὴν Νεότητα καὶ τὴν Ἀθανασίαν».

Ὁ κ. ΒΟΪΛΑΣ λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐμφάνισις τῆς ζωῆς τῶν ὀργανικῶν ὄντων συνδέεται ἀρρήκτως πρὸς τὸν ἀρχεγονώτατον ἔμμορφον ὀργανισμὸν τὴν ἀμοιβάδα, ἀποτελεῖται ἐκ πρωτοπλάσματος καὶ πυρῆνος. Αὐτὴ εἶνε αἰωνόβιος, πολλαπλασιαζομένη διὰ διχασμοῦ καὶ ἀγνοοῦσα τὸν θάνατον.

Διὰ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τοῦ πρωτογόνου κυττάρου καὶ τῆς συμπτύξεως κοινωνιῶν κυτταρικῶν, ἐγεννήθησαν οἱ πολύπλοκοι ὀργανισμοί. Εἰς τούτους τὰ κύτταρα ἅπαντα ἐργάζονται διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, τὴν διατήρησιν τοῦ ὄντος. Διαιροῦνται εἰς εὐγενῆ καὶ ἀγενῆ κύτταρα. Τὰ εὐγενῆ εἶνε τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν νεύρων, τῶν ἀδένων ἐν γένει, τῶν μυῶν κ.ο.κ. Τὰ δεύτερα, τὰ κύτταρα τοῦ συνεκτικοῦ ἱστοῦ, οἱ πληβεῖοι οὗτοι τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ χρόνου πολλαπλασιάζονται καὶ ἐπικρατοῦν τῶν ἄλλων, ἐπιφέρουν δὲ οὕτω τὸν μαρασμὸν καὶ τὸ γῆρας. Σὺν τῷ γήρατι δὲ ἐπέρχεται καὶ ὁ θάνατος.

Τὰ ὀργανικὰ ὄντα θὰ ἦσαν ἀθάνατα, διότι ἐν τῇ φύσει δὲν ὑφίσταται οὐσιαστικῶς θάνατος, ἂν αἱ βίαιαι ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις καὶ αἱ νόσοι δὲν κατέστρεφαν τὴν ἰσορροπίαν τῆς ζωῆς καὶ δὲν ἐπέφερον τὸν θάνατον.

Διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἁρμονικῆς λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ κατ' ἐξοχὴν ἐργάζονται συγκροτήματα κυττάρων πολλάκις ἐλαχίστου μεγέθους. Ταῦτα καλοῦνται ἀδένες ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως. Εἶνε τοποθετημένοι εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη καὶ ἐκεῖθεν διοχετεύουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τὰς ἐκκρίσεις, αἱ ὁποῖαι καλοῦνται ὁρμόναι. Τοιοῦτοι ἀδένες εἶνε ἡ ὑπόφυσις, ὁ θυρεοειδής, ὁ θύμος, τὸ πάγκρεας, τὰ ἐπινεφρίδια καὶ τέλος αἱ ὠοθῆκαι καὶ οἱ ὄρχεις. Ἐν τῇ προόδῳ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἕκαστος τῶν ἀδένων τούτων ἐπιτελεῖ λειτουργίαν σημαντικὴν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ γένους, τὴν λειτουργίαν τῆς καρδίας, τὴν ἰσορροπίαν τῶν καύσεων, ἰδίως τοῦ σακχάρου. Ἐκ τούτων σπουδαιόταται εἶνε διὰ μὲν τὰς γυναῖκας αἱ ὠοθῆκαι, διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας οἱ ὄρχεις.

Τὸ τρυφερὸν τῶν γυναικῶν κάλλος, αἱ φυσικαὶ των ἀρεταὶ καὶ ἡ τρυφερότης τῆς ψυχῆς των ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς ὠοθήκας.

Ἡ ἀρειμάνιος ἀλκὴ καὶ τὸ ἀρρενωπὸν τῶν ἀνδρῶν ὕφος ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ὄρχεων.

Δυσπραγία τῆς ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως τῶν ἀδένων τούτων ἢ καὶ ἀπραξία ἰδίως κατὰ τὴν μεταβατικὴν ἡλικίαν, ὁπότε εἰς τὰς γυναῖκας ἐμφανίζεται ἡ ἔμμηνος κάθαρσις καὶ οἱ μαστοὶ ἀναπτύσσονται ὡς δίδυμον ζεῦγος δορκάδος, παράγει ἀτελῆ γεννητηρίως καὶ φυσικῶς ὄντα, παχύσαρκα, μὲ πλαδαρὰς σάρκας, μὴ ἐμφανίζοντα τὸν γυναικεῖον χαρακτῆρα. Εἰς δὲ τοὺς ἄρρενας, ὄντα ἀγένεια, πελιδνά, μὲ γραιώδη πρόσωπα, σωματικὴν δυσαναλογίαν καὶ δυσαρμονίαν, ἀτελῆ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς, τὰ εὐνουχοειδῆ. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δύναται νὰ δημιουργηθῇ καὶ δι' ἐκτομῆς ὁλικῆς τῶν γεννητηρίων ἀδένων, ἰδίως εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ὁπότε δὲν ἔχει τὸ σῶμα ἀκόμη διαμορφωθῇ. Οὕτω γίνονται οἱ εὐνοῦχοι, οἵτινες σωματικῶς εἶνε γιγαντώδεις, μὲ φωνὴν ἀδιάπλαστον, γεννητηρίως τελείως ἄχρηστοι, οὐδέτεροι, διανοητικῶς δὲ ἀτελεῖς καὶ μὲ χαρακτῆρα διεστραμμένον.

Τῶν γεννητηρίων ὅμως ἀδένων ἡ ἀποστολὴ δὲν εἶνε μόνον ἡ διαιώνισις τοῦ εἴδους. Οὗτοι διὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως ἐρεθίζουν πρὸς ἁρμονικὴν λειτουργίαν ὅλα τὰ κύτταρα τοῦ ὀργανισμοῦ, διατηροῦν ἀκμαῖον τὸν ὀργανισμὸν καὶ ἀνθηρὰν τὴν διάνοιαν. Ἡ ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλάττωσις τῆς ἐκκρίσεώς των ἐπιφέρει τὸν προϊόντα μαρασμὸν καὶ τὸ γῆρας μεθ' ὅλων τῶν σημείων τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς καταπτώσεως καὶ τέλος τὸν θάνατον.

Πρὸς συντήρησιν τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἀκμαιότητος κατόπιν τῶν ἐπὶ τῶν εὐνούχων παρατηρήσεων ἐσκέφθησαν τὴν μεταμόσχευσιν ἀδένων ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως.

Μεταμοσχεύσεις ὀργάνων καὶ ἀδένων εἰς ζῷα ἐγένοντο πλειστάκις. Τῷ 1909 δὲ ὁ Ἕλλην χειρουργὸς κ. Ζερβὸς ἐπέδειξεν εἰς τὸ συνέδριον τῆς Βουδαπέστης ζῷα, ὑποστάντα ἐπιτυχῆ τοιαύτην.

Ὁ χειρουργὸς Σέργιος Βορονώφ, πειραματισθεὶς ἐπὶ ζῴων, ἐφήρμοσεν ἀπὸ τοῦ 1918 τὴν ὁμοιομεταμόσχευσιν, διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν γενῶν ἐν τῇ κτηνοτροφίᾳ. Ἐν Γαλλίᾳ δὲ καὶ εἰς τὰς ἀποικίας της ἀπὸ τοῦ 1923 ἐφαρμόζεται εἰς μεγίστην κλίμακα εἰς τὰ ζῷα, πρωτίστως εἰς τὰ γεγηρακότα διὰ λόγους ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἰδίως ταύρους, κριούς, τράγους μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας, καὶ εἰς νεαρὰ τοιαῦτα, ὁπότε παράγονται ὑπεργενεαί. Τὰ ἐκ τῶν μεταμοσχευθέντων συλλαμβανόμενα ζῷα ἐν συγκρίσει πρὸς ἕτερα ἴσης ἡλικίας εἶνε βαρύτερα κατὰ 4-5 χιλιόγραμμα, τὸ δὲ μαλλίον των εἶνε καλύτερον καὶ κατὰ 800-1000 γραμμάρια περισσότερον. Ἕκαστος ἐννοεῖ τὸ μέγα πλεονέκτημα διὰ τὴν κτηνοτροφίαν, ἀπότοκον τῆς ἐλαχίστης δαπάνης τῆς μεταμοσχεύσεως.

Κατὰ περιόδους ἐφηρμόσθη ἡ ὁμοιομεταμόσχευσις καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἄνευ συστήματος ὅμως, ὅπως ὑπὸ τοῦ Στάϊναχ καὶ ἄλλων ἰδίως ἐξ ἀτόμων, ὑποστάντων βιαίους θανάτους ὑπὸ τῶν ὅμως, μετ' ἐπιτυχίας. Δυστυχῶς ὅμως οἱ γεννητήριοι ἀδένες εἶνε φυσικὸν δῶρον, οὗτινος δὲν ἀποχωρίζεται πᾶς τις οἰκειοθελῶς καὶ διὰ τοῦτο ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἑτερομεταμόσχευσιν.

Ὁ Σέργιος Βορονὼφ πάλιν, μετὰ πειραματισμὸν μακρὸν ἀπὸ τοῦ 1920 ἐφήρμοσε τὴν ἑτερομεταμόσχευσιν, ἐκ τῶν πλησιεστέρων πρὸς τὸν ἄνθρωπον γενῶν πιθήκων, τοῦ χιμπατζῆ καὶ τοῦ κυνοκεφάλου εἰς τὸν ἄνθρωπον, μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας. Εἰς χιλίας ἀνέρχονται ἤδη αἱ μεταμοσχεύσεις, πλεῖστοι δὲ ἀνέκτησαν τὰς ἀπολεσθείσας σωματικάς των δυνάμεις διὰ ταύτης.

Τὰ ἐκ τῆς μεταμοσχεύσεως ὠφελήματα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς μεθόδου καὶ τῆς εἰς μείζονα κλίμακα ἐφαρμογῆς, δύνανται νὰ εἶναι:

Ἡ μεταμόσχευσις θυρεοειδοῦς ἢ καὶ ἑτέρων ἀδένων, συμβαλλομένων κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεως εἰς παιδία ἰδίως, ὧν οἱ ἀδένες ἀτελῶς ἐκκρίνουσιν.

Ἡ μεταμόσχευσις γεννητηρίων ἀδένων εἰς νεαρὰν ἡλικίαν ἴσως θὰ ἠδύνατο νὰ παράγῃ ὑπερανθρώπους, προικιζομένους ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ὑπεργενεᾶς ταύτης δι' ἰδιοτήτων, ὧν δὲν κέκτηται ἡ ὑφισταμένη.

Διὰ τῆς πρωΐμου μεταμοσχεύσεως εἰς ὀργανισμούς, κάμνοντας ὑπὸ τὸ γῆρας τὸ πρόωρον, θὰ δώσωμεν τὴν ἀκμαιότητα τὴν σωματικὴν καὶ τὴν πνευματικήν, θὰ παρατείνωμεν τὸν βίον ἀνθρώπων, οἵτινες ἐγεννήθησαν ὑπεράνθρωποι, ἀναμορφωταί, συγγραφεῖς, ἐφευρέται, μεγάλοι ἐπιστήμονες καὶ οἵτινες ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ γήρατος καὶ τῆς κατατριβῆς τοῦ ὀργανισμοῦ ἀδυνατοῦν περαιτέρω νὰ παράσχουν τοῦ νοῦ των καὶ τῆς πείρας των τὰ φῶτα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἔναντι τῶν ὠφελειῶν τούτων ἡ διατήρησις τῆς γεννητηρίου δυναμικότητος, τῆς ἐπιτυγχανομένης διὰ τῆς μεταμοσχεύσεως εἶνε μηδαμινὴ καὶ ἀνυπολόγιστος. Διότι μὲ τὴν πρόοδον τῆς ἡλικίας καὶ τὴν ἐξασθένησιν τῆς φαντασίας αἱ γεννητήριοι ἀπολαύσεις ἀμβλύνονται.

Ἂν εἰς ἕκαστον γηράσκοντα καὶ καμόντα εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου δώσωμεν ἔστω καὶ ὀλίγα ἔτη ζωῆς, εὐεξίας σωματικῆς καὶ πνευματικῆς, τότε ὡρισμένως θὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι κατεκτήσαμεν τὴν ζωήν.

Τὸ πρῶτον βῆμα ἔγινεν ἤδη. Ἐν τέλει ὁ κ. Βοΐλας ἀναφέρει μεταμόσχευσιν γενομένην ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ. Ἐπιδεικνύει δὲ σχετικὰς εἰκόνας ἑνὸς γέροντος ὅστις ὑπέστη μεταμόσχευσιν τῶν ὀργάνων ἑνὸς νέου θνήσκοντος ἐκ τραυμάτων κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας.

Οἱ δύο εἰκόνες παριστῶσιν τὴν διαφοράν. Ὁ γέρων φαίνεται εἰς τὴν μίαν καταβεβλημένος πρὸ τῆς μεταμοσχεύσεως καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὴν—μετὰ τὴν μεταμόσχευσιν—φαίνεται πλήρης ἀκμῆς.

Ὁ κ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ παρατηρεῖ ὅτι ὁ Βορονὼφ ἔχει [illegible] καὶ πολλὰς ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων. Ἐρωτᾷ δὲ τὸν κ. Βοΐλαν ἐὰν ἡ μεταμόσχευσις δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀπόδοσιν δυνάμεων πρὸς τὸν ὑποστάντα αὐτήν, ἀλλὰ παρατείνει καὶ τὴν ζωήν. Μήπως ἡ μεταμόσχευσις ἐπιταχύνει τὸν θάνατον;

Ὁ κ. ΒΟΪΛΑΣ ἀπαντᾷ ὅτι μέχρι τοῦδε ἔχουν γίνει 1000 μεταμοσχεύσεις· τὸ σύνολον τοῦ ὀργανισμοῦ ἀποδεικνύει πλήρη συναναγέννησιν. Δὲν εἶνε ὅμως δυνατὸν νὰ γνωρίζομεν ἐὰν ἡ ἐπαναφέρουσα τὴν νεότητα μεταμόσχευσις παρατείνει καὶ τὴν ζωήν. Μόλις πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἤρχισε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τούτου καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν στατιστικὰς ἱκανὰς νὰ μᾶς διαφωτίσουν.

Ὁ κ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ ἐρωτᾷ ἐὰν ἡ μεταμόσχευσις σήμερον ἀποτελεῖ ἁπλοῦν ἐπιστημονικὸν πείραμα ἢ μέθοδον θεραπευτικὴν προκαλοῦσαν πελατείαν.

Ὁ κ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ θεωρεῖ ἐπικίνδυνον τὴν μεταμόσχευσιν ὡς ἱκανὴν νὰ παρατείνῃ τὴν ζωὴν ἀχρήστων ἀνθρώπων. Φαντασθῆτε ἕνα φλύαρον πολιτικὸν νὰ παρατείνῃ διὰ τῆς θεραπείας αὐτῆς τὴν ζωήν του! Θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ πρόνοια ὅπως μόνον κατόπιν δημοψηφίσματος ὑφίστανται μεταμοσχεύσιν οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τὰ κοινά.

ΑΓΑΠΗΤΟΣ. Μὴ λησμονῆτε ὅτι πολλάκις σφάλλουν καὶ τὰ δημοψηφίσματα.

Ὁ κ. ΒΟΪΛΑΣ κατόπιν σχετικῆς ἐρωτήσεως ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἡλικία κατὰ τὴν ὁποίαν δέον νὰ γίνῃ ἡ μεταμόσχευσις εἶνε τὸ πεντηκοστὸν ἔτος.

Ὁ κ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐκφράζει πολλοὺς ἐνδοιασμοὺς ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συστήματος τοῦ Βορονώφ. Τίποτε εἰσέτι τὸ θετικόν. Πάντως πρέπει νὰ ἀποδίδωμεν σημασίαν δεδομένου ὅτι οἱ ἐπιστήμονες καίτοι κατ' ἐπανάληψιν κατηγορήσαντες τὸν Βορονώφ, τὸν ἐνεκολπώθησαν καὶ πάλιν ἐν μέρει. Δὲν ἀποκλείεται δὲ ὁ φόβος μήπως ἡ μεταμόσχευσις ἐπαναφέρει προσωρινῶς μόνον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν νεότητα, δεδομένου ὅτι πᾶσα ἐγχείρησις ἐξασθενίζει τὸν ὀργανισμόν.

Ὁ Πρόεδρος κ. Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ λύει τὴν συνεδρίασιν.

Κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ν. Π. Ἀποστολόπουλος περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΓΡΑΦΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 6 ο)ο 1925

(Β' ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΝ)

Πληρωμὴ τοκομεριδίου λήξεως 1ης Φεβρουαρίου 1929 καὶ κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν.

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ κατὰ τὰς μ.μ. ὥρας ἐνεργουμένη πληρωμὴ τοῦ ὑπ' ἀρ. 3 τοκομεριδίου λήξεως 1 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. τοῦ ἄνω δανείου καὶ τῶν εἰς τὸ ἄρτιον κληρωθεισῶν κατὰ τὴν 3ην κλήρωσιν τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1928 ὁμολογιῶν αὐτοῦ, θέλει ἐνεργεῖται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 25ης τρέχοντος κατὰ τὰς ἐργασίμους πρωϊνὰς ὥρας τῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22)2)1929.

(Ἐκ τῆς Γραμματείας)

Τὸ Φαρμακεῖον Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ Ὁμόνοια, κατήρτισε τέλειον τμῆμα ΦΩΤΟ-ΟΠΤΙΚΟΝ.

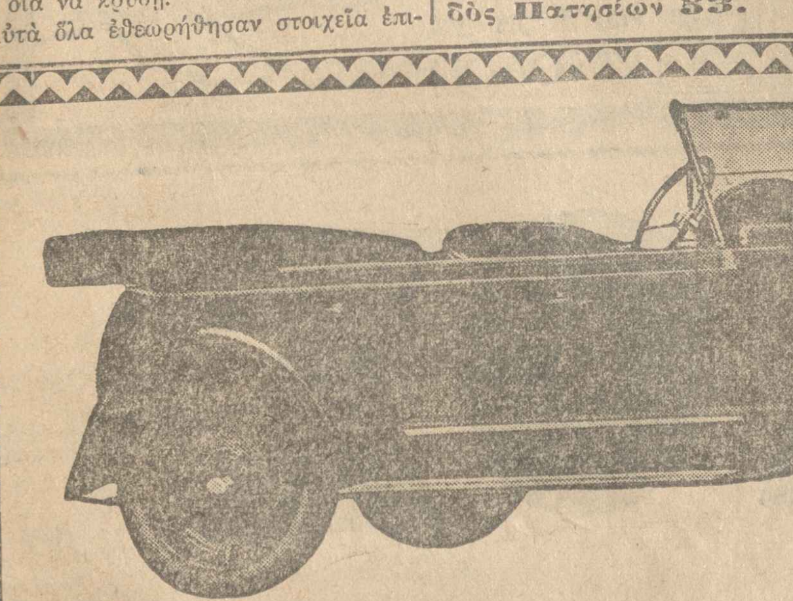

ΣΕΒΡΟΛΕΤ
Τὰ στερεώτερα καὶ οἰκονομικώτερα αὐτοκίνητα ἅτινα δύνασθε νὰ ἀγοράσητε μόνον μὲ
ΔΟΛΛΑΡΙΑ 770 (ΠΛΕΟΝ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ)
ΕΥΚΟΛΙΑΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Ἐπίσης πωλοῦνται ρνήσια ἀνταλλακτικὰ "Σεβρολέτ„ παντὸς εἴδους εἰς τιμὰς ἠλαττωμένας κατὰ 15 ο)ο.
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΒΟΥΤΣΑΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ, Βουλῆς 3
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Τσιμισκῆ 67
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Ναυάρχου Μπήτυ Κολοκοτρώνη
ΚΑΛΑΜΑΙ—ΤΡΙΠΟΛΙΣ—ΧΑΛΚΙΣ—ΘΗΒΑΙ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΚΕΛΛΟΓΚ ΚΑΙ ΑΙ ΡΩΣΣΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η ΥΠΟΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 15 Φεβρουαρ. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἶνε γνωστὸν ἤδη ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν ἔχει ὑπογραφῆ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας κ. Λιτβίνωφ ἀπ' εὐθείας μὲν προταθὲν εἰς τὴν Πολωνίαν, ἐμμέσως δὲ εἰς τὰ ἄλλα βαλτικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου τίθενται ἀμέσως ἐν ἰσχύι αἱ διατάξεις καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ Συμφώνου Κέλλογκ. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπεγράφη ἐν Μόσχᾳ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν κρατῶν τῆς Ρωσσίας, Πολωνίας καὶ Ρουμανίας ταυτοχρόνως.

Τοιουτοτρόπως δὲ ἀπὸ τῆς 9 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τὰ τρία ταῦτα κράτη δὲν ἔχουν πλέον τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικήσουν ὁποιονδήποτε δικαίωμα ἢ ἀπαίτησιν των διὰ τῶν ὅπλων, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχουν νὰ κάμουν μὲ τὰ κράτη ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα θὰ σπεύσουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν εἰρήνην εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, καταπατήσαντες τὴν ὑπογραφήν των, ἐτόλμησαν νὰ διαταράξουν τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Ἕνεκα τούτου εἰς τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποδίδεται μεγάλη σημασία ὄχι μόνον ἐν Ρουμανίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐν γένει. Ἡ ἐντύπωσις δὲ ἡ προξενηθεῖσα ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ταύτης τοῦ πρωτοκόλλου, εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον μεγαλυτέρα, καθόσον ἐνῷ τὰ σοβιὲτ μέχρι σήμερον εἶχον ὡς ἀρχήν των τὴν ἀδιαλλαξίαν, τὴν φορὰν ταύτην, ἵνα ἐπιτύχουν, ὡς φαίνεται, πάσῃ θυσίᾳ τὴν ὑπογραφήν, ὑπεχώρησαν τόσον, ὥστε παρεδέχθησαν ἐν τέλει τὰς προτάσεις τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως τὰς σχετικὰς μὲ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας διετύπωσεν ἡ Ρωσσία κατὰ τὴν προσχώρησίν της εἰς τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ.

Αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐπιφυλάξεις εἶνε ἤδη γνωσταὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πρωΐας». Πρόκειται περὶ τῆς ἑρμηνείας τῆς λέξεως «πόλεμος». Κατὰ τὰ Σοβιέτ: «ὅταν μία χώρα εὑρίσκεται ὑπὸ ξένην στρατιωτικὴν κατοχήν, τελεῖ εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ἐπειδὴ δὲ ἡ Βεσσαραβία θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Σοβιὲτ ὡς χώρα ὑπὸ ρουμανικὴν στρατιωτικὴν κατοχήν, εἶνε ἑπόμενον ὅτι αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν.» Ὥστε ἐὰν ἡ Ρωσσία ἐπιχειρήσῃ διὰ τῶν ὅπλων νὰ καταλάβῃ αὐτήν, δὲν θὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, διότι ἡ Βεσσαραβία εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν.»

Αὐταὶ εἶνε αἱ παρατηρήσεις τὰς ὁποίας συνυπέβαλεν ἡ Ρωσσία κατὰ τὴν προσχώρησίν της εἰς τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν ἀνταποκρίνονται διόλου μὲ τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Συμφώνου. Διότι δι' αὐτοῦ ἐπιδιώκεται ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ἡ δὲ παροῦσα κατάστασις ἐν Εὐρώπῃ θεωρεῖται ὡς κατάστασις εἰρήνης καὶ ἑπομένως τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὴν διατήρησιν τοῦ «Στάτους Κβό», ἤτοι τὴν διατήρησιν τῶν ὑπὸ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καθορισθέντων γεωγραφικῶν ὁρίων τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῇ ἐγένοντο αἱ προτάσεις τῆς Ρουμανίας πρὸς τὰ Σοβιὲτ μέσῳ τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ρουμανία δηλαδὴ ἐζήτησεν ὅπως ἡ Σοβιετικὴ Δημοκρατία ἀναγνωρίσῃ τὴν σημερινὴν κατάστασιν, ὡς κατάστασιν εἰρήνης καὶ ἀναγράψῃ τοῦτο εἰς τὸ κείμενον τοῦ προταθέντος πρωτοκόλλου.

Αἱ διαπραγματεύσεις αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ Πολωνίας ἀπ' εὐθείας περιεστρέφοντο πέριξ αὐτοῦ τοῦ σημείου, ἐστέφθησαν δὲ ἐν τέλει ὑπὸ ἐπιτυχίας αἱ ρουμανικαὶ ἀπόψεις.

Αἱ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος ἀνταλλαγεῖσαι διπλωματικαὶ διακοινώσεις εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παραδοχὴν κατ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῶν ρουμανικῶν ἀπόψεων.

Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἐδῶ κύκλοι ἦσαν πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρωτόκολλον Λιτβίνωφ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπογραφῇ πρὸ τῆς εἰς Βαρσοβίαν μεταβάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μυρωνέσκου, αἴφνης ἀπροσδοκήτως ἐδημοσιεύθη ἡ εἴδησις ὅτι «τῶν Σοβιὲτ παραδεχθέντων πλήρως τὰς ἀπόψεις τῆς Ρουμανίας, ὁ ἐν Βαρσοβίᾳ πρεσβευτὴς κ. Δαβιλλὰ διετάχθη ὅπως μεταβῇ καὶ ὑπογράψῃ εἰς Μόσχαν ταὐτοχρόνως μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Πολωνίας, τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Λιτβίνωφ προταθὲν πρωτόκολλον.»

Πράγματι δὲ τὴν 9ην Φεβρουαρίου οἱ κ.κ. Δαβιλλά, Λιτβίνωφ καὶ Πάτεκ, πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας ἐν Μόσχᾳ, ὑπέγραψαν τὸ πρωτόκολλον μὲ τὴν ἑξῆς προσθήκην: «Διαπνεόμενοι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὑφισταμένης εἰρήνης μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, τῆς Πολωνίας καὶ Ρουμανίας, ὑπογράφομεν τὸ παρόν...»

Οὕτω διὰ τῆς προσθήκης ταύτης εἰς τὸ τέλος τοῦ πρωτοκόλλου, τὰ Σοβιὲτ ἀναγνωρίζουν: 1ον) ὅτι ἡ παροῦσα κατάστασις μεταξὺ Πολωνίας, Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας εἶνε κατάστασις εἰρήνης καὶ 2) ὅτι ἡ Βεσσαραβία δὲν εἶνε εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, δὲν εἶνε δηλαδὴ ὑπὸ στρατιωτικὴν κατοχὴν ὡς διϊσχυρίζοντο.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸ ὑπογραφὲν πρωτόκολλον θεωρεῖται ὡς «Σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως μεταξὺ Ρωσσίας-Ρουμανίας-Πολωνίας.»

Ἡ πραγματοποίησις αὐτοῦ εἶνε μία μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Ρουμανίας, ἰδίως δὲ τῆς νέας κυβερνήσεως, ἡ ὁποία μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου καὶ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ λέϊ, σήμερον ἐπέτυχε, ἂν ὄχι τὴν ἐπανάληψιν τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ρωσσίας, τοὐλάχιστον αὐτοῦ τοῦ «συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως», διότι ἔτσι ἀποκαλοῦν τὸ ὑπογραφὲν πρωτόκολλον οἱ ἐνταῦθα κύκλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τῆς Ρουμανίας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν ρωσσικὸν τύπον νὰ ἀρχίσῃ σφοδρὰν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Μυρωνέσκου, «διότι, λέγει, ἡ Ρουμανία εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐξῆλθε κερδισμένη ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, καθότι χωρὶς νὰ δώσῃ τίποτε, ἐπέτυχε πάρα πολλά...»

Ἡ στάσις αὐτὴ τοῦ ρωσσικοῦ Τύπου μετὰ πολλῆς πικρίας ἐγένετο γνωστὴ εἰς τοὺς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κύκλους, δεδομένου ὅτι κατόπιν ἑνὸς τοιούτου γεγονότος, ὁ ρωσσικὸς τύπος ὤφειλε νὰ φερθῇ μετὰ μεγαλυτέρας εὐγενείας, πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἑνὸς κράτους, μὲ τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ὑπεγράφη «Σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἀπ' εὐθείας συγκοινωνίας μετὰ τῆς Μόσχας, ἡ εἴδησις τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου ἀνεκοινώθη καὶ ἐπισήμως εἰς τὴν Ρουμανικὴν Βουλὴν μόλις τὴν 14ην Φεβρουαρίου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μυρωνέσκου, ἀφοῦ προηγουμένως διὰ μακρῶν ἐξέθεσε τὰς διαφόρους φάσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας διῆλθον αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ρωσσίας, κατέληξε διὰ τῶν ἑξῆς χαρακτηριστικωτάτων λόγων: «Ἡ ἐξασφάλισις αὐτὴ τῆς εἰρήνης τοῦ Κόσμου ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν πολωνορρουμανικὴν συμμαχίαν καὶ εἰς τὴν στενὴν ἀλληλεγγύην μεταξὺ τῶν δύο τούτων Κρατῶν.

»Ἐπιτυχόντες τὴν ἀλληλεγγύην ὅλων τῶν Κρατῶν, ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς μέχρι τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἔχομεν δώσει εἰς τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ μίαν ἐφαρμογὴν τοπικήν, ἥτις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀναπτυχθῇ καὶ θὰ καταστῇ ἕνα πραγματικὸν Λοκάρνο τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

»Ἡ Ρουμανία, εἶπεν ὁ κ. Μυρωνέσκου, πρέπει νὰ εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη διότι συνέβαλε διὰ τῆς φιλειρηνικῆς της πολιτικῆς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς συμμάχου Πολωνίας, εἰς τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας περιόδου εἰρήνης καὶ προόδου δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Κράτη τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἐξασφαλιζομένης οὕτω τῆς εἰρήνης ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου.»

Τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διεδέχθησαν δηλώσεις ὅλων ἐν γένει τῶν κομμάτων.

Οἱ φιλελεύθεροι, διὰ τοῦ κ. Δούκα, ἐξεδήλωσαν τὴν χαράν των, διὰ τὴν γενομένην ὑπογραφὴν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι «ἡ ἐπανάληψις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τῶν Σοβιὲτ δὲν προσκόπτει πλέον εἰς κανὲν ἐμπόδιον βασικῆς φύσεως.»

«Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, εἶπεν ὁ κ. Δούκα, ἡ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐλεύθερον νὰ ἐκλέξῃ τὸν τρόπον τῆς κυβερνήσεώς του. Τὸ μόνον ἐμπόδιον πρὸς ἐπανάληψιν τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Χώρας ταύτης θὰ ἐξαλειφθῇ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ Σοβιὲτ θὰ ἐπικυρώσουν διὰ κοινοβουλευτικῆς ἀποφάσεως καὶ νομίμως τὴν Ἕνωσιν τῆς Βεσσαραβίας μὲ τὴν Ρουμανίαν.»

Δ. ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΝΕΑ ΤΕΧΝΗ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΖΩΓΡΑΦΟΝ κ. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΝ

Ὁ ζωγράφος Γ. Γουναρόπουλος, ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὕστερα ἀπὸ πέντε χρόνων γόνιμης ἐργασίας του, ἡ ὁποία ἐδραίωσε τὴν φήμη του ἀνὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ τὸν ἔφερε στὴν πρώτη πεντάδα τῶν μεγαλυτέρων συγχρόνων καλλιτεχνῶν.

Μᾶς εἶχεν ἀφήσει μὲ τὰς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἔκθεσίν του κατὰ τὸ 1923, ὁπότε μὲ τὰ ἔργα του ἐκεῖνα ἐξεδήλωσε τὴν πρώτην του προσπάθειαν νὰ ἀναζητήσῃ ἴδιον τρόπον ἐκφράσεως τῶν προσωπικῶν του συγκινήσεων, ἐγύρισε διὰ νὰ δικαιώσῃ ὅσους ἀπὸ τότε ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἐξέλιξίν του.

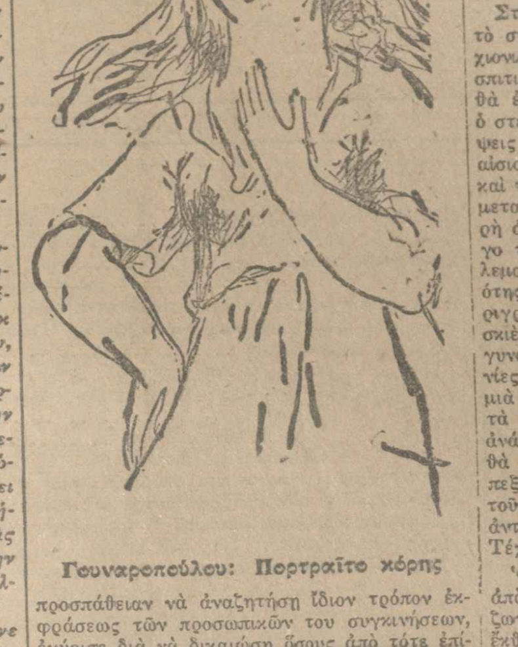

Γουναροπούλου: Πορτραῖτο κόρης

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν νεωτέρων πινάκων του ἀποκαλύπτεται ἕνας καλλιτέχνης γεμᾶτος χυμοὺς ζωῆς, ἀνδρισμὸν καὶ ἰσχυρὰν προσωπικότητα! Ἐκεῖνοι ποὺ ἔτυχε νὰ παρακολουθήσουν εἰς τὸν ξένον τύπον τὰ σχόλια ποὺ ἀκολουθοῦσαν κάθε ἐμφάνισιν νέων του ἔργων, νὰ διαβάσουν τὰς ἀναλύσεις ποὺ ἐγράφησαν ἀπὸ σημαίνοντας Γάλλους κριτικοὺς καὶ Εὐρωπαίους τεχνοκρίτας, νὰ διεξέλθουν τὰς σημειώσεις τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδόσεων καὶ τῶν καταλόγων, εἶχαν μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ τί περίπου εἶχε συντελέσει ἡ ἐργατικότης τοῦ Γουναροπούλου εἰς τὰ τελευταῖα τρία χρόνια τῆς δράσεώς του. Ἀλλά, οἱ ἴδιοι αὐτοί, ποὺ θὰ ἀντικρύσουν εἰς τὴν νέαν του ἔκθεσιν τὴν σειρὰν τῶν 25 πινάκων του, θὰ ἀντιληφθοῦν πόσον δύσκολον εἶνε νὰ πληροφορηθῇ κανεὶς περὶ τῆς νεωτέρας ζωγραφικῆς μόνον ἀπὸ τὸν τύπον. Ἡ φωτογραφία ἀδυνατεῖ νὰ ἀποδώσῃ τὰς ἁρμονίας τῶν χρωμάτων, ποὺ διαπερνοῦν τὰ σχήματα καὶ ἐξουδετερώνουν τὸν ὄγκον, ἡ δὲ κριτικὴ ἀνάλυσις διευκρινίζει μᾶλλον τὴν ἱστορίαν τῆς ζωγραφικῆς ἢ τὴν οὐσίαν της.

Ἐπισκεφθήκαμε τὸν Γουναρόπουλο κατὰ τὸ χθεσινὸ ψυχρὸ ἀπόγευμα στὸ σπίτι του. Ὅλη ἡ διαδρομὴ ἕως τὴν κατοικία του, ποὺ βρίσκεται πολὺ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, στὸν ἀραιοκατοικημένο οἰκισμὸ τῶν Κουπουνιῶν, ὅπου οἱ δρόμοι εἶνε δρόμοι ἐξοχῆς, τὰ σπίτια χαμηλὰ καὶ σκορπισμένα, ἦταν μιὰ ἁπλῆ εἰσαγωγὴ ποὺ μᾶς προδιέθεσε γιὰ τὸν σκοπό μας. Καὶ ὁ Γουναρόπουλος εἶνε ὁ ἁπλούστερος τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἴδιος ποὺ ἔφυγε ἀπὸ 'δῶ, ὅπως ἁρμόζει στὴν φύσιν τοῦ ἀληθινοῦ καλλιτέχνου. Δυσκολεύεται καλὰ-καλὰ νὰ διατυπώσῃ τὰς δικαιολογίας του, νὰ μεταφέρῃ εἰς φράσεις τὰς σκέψεις του, καὶ μόνον ἡ μαῦρες σχισμὲς τῶν ματιῶν προδίδουν τὴν ἰδιοφυΐαν του. Εἶνε καλός, καὶ πάντοτε ὡσὰν γαλήνιος καὶ βέβαιος: ἡ ἴδια γαλήνη τοῦ ἀνθρώπου διακρίνει τὴν γραμμὴ τοῦ ἔργου του, ποὺ ὕστερα ἀπὸ περιπετείας ἔμεινε κλασσικὴ καὶ ἁπλῆ. Οἱ πρῶτοι τεχνοκρίται ποὺ εἶδαν τὰς ἐκθέσεις του ἀπὸ τὴν Μεσόγειο, εἰς τὸ φθινοπωρινὸ Σαλὸν τῶν Παρισίων, ρώτησαν ἂν ὁ «Γουναρό» ἦταν Ἕλλην. Καὶ φυσικὰ ἦταν Ἕλλην.

Ἂν φυλλομετρήσῃ κανεὶς τὰ τετράδια τῆς «Σύγχρονης Τέχνης» ὅπου δημοσιεύονται τὰ ἔργα τῶν διασημοτέρων συγχρόνων ζωγράφων, ἀνάμεσα εἰς τὰς φωτοτυπίας τοῦ Βὰν Ντόγκεν, τοῦ Ρουὸ, τοῦ Μαρινό, τοῦ Πικασσό, τοῦ Μπράκ, τοῦ Ματίς, ἢ τοῦ Ντερέν, θὰ διακρίνῃ ἀμέσως τὶς γυναῖκες τοῦ Γουναροπούλου, ποὺ τὰ στημένα τους κορμιά, ἡ ἐκφραστικὲς θέσεις τῶν χεριῶν τους, τὰ σταθερά τους καὶ φωτεινὰ βλέμματα, ἡ κόμη τους, καὶ τὸ ἐλαφρὸ ἄνοιγμα τοῦ στόματός των, εἶνε γραμμένα ἀπὸ χέρι ἑλληνικό.

Στὸ φῶς ἑνὸς χαμηλοῦ δωματίου, ποὺ ἀπὸ τὸ στενὸ παράθυρό του διεκρίνοντο ἔξω τὰ χιονισμένα βουνὰ καὶ ἡ στέγες τῶν μακρυνῶν σπιτιῶν, εἴδαμε ἕνα-ἕνα τοὺς πίνακας ποὺ θὰ ἐκτεθοῦν: καὶ τὸ χαμηλὸν δωμάτιον καὶ ὁ στενὸς χῶρος, ἐγέμισε ἀπὸ τὶς βαθειὲς λάμψεις ποὺ ἄναψαν στὰ μάτια μας, ἀπὸ μιὰν αἰσιοδοξία ποὺ ἐπλήρωσε τὶς καρδιές μας, καὶ τέλος μιὰ κάποια ἀόριστη μελαγχολία ποὺ μεταδώθηκε στὴν ψυχή μας. Εἶνε μιὰ σταθερὴ ἀνδροπρεπὴς γραμμὴ ποὺ διακρίνει τὸ ἔργο τοῦ Γουναροπούλου καὶ μαρτυρεῖ τὸν πόλεμο ποὺ διεξήχθη μέσα του, εἶνε μιὰ βεβαιότης σταθερὴ ποὺ διατρέχει τὰ διαφανῆ περιγράμματα τῶν ἔργων του, καὶ εἶνε ἐλαφρὲς σκιὲς ποὺ σκεπάζουν ἄλλοτε τὰ πρόσωπα τῶν γυναικῶν του μπροστὰ ἀπὸ τὶς σκοῦρες ἁρμονίες τῶν χρωματισμῶν του, καὶ ποτίζουν μὲ μιὰ λύπη αὐτὰ τὰ φανταστικὰ πρόσωπα. Γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Γουναροπούλου περιττεύει κάθε ἀνάλυσις. Ἂν αὔριο πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ θὰ τὰ παρατηρήσουν ζητήσουν ἐνδομύχως ἐπεξηγήσεις, αὐτὸ θὰ σημαίνῃ ὅτι θὰ ἀδυνατοῦν νὰ τὰ κατανοήσουν. Ὅτι ἀδυνατοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν γλῶσσα τῆς Ζωγραφικῆς Τέχνης.

Ὁ Γουναρόπουλος πρῶτα καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλα εἶνε ζωγράφος. Ἐκφράζεται λοιπὸν ζωγραφικά, καὶ κατὰ τοῦτο εἶνε δίκαιον ἡ ἔκθεσίς του νὰ ἀποτελῇ ὑψίστην ὑπηρεσίαν διὰ τὸν τόπον: οἱ νέοι καλλιτέχναι, θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντικρύσουν τοὺς δρόμους εἰς τοὺς ὁποίους ἐβάδισεν μιὰ πλουσία καὶ εἰλικρινὴς ἰδιοσυγκρασία καὶ νὰ γνωρίσουν ἕναν ἄξιον ἐκπρόσωπον τῆς νεωτέρας ζωγραφικῆς.

Αὐτὸς ὁ σιωπηλὸς Γουναρόπουλος, γίνεται στὰ λιτὰ ἔργα του ἕνας χειμαρρώδης ἀπολογητὴς ἀπείρων ἀληθειῶν. Αἱ μορφὲς ποὺ ζωγραφίζει, εἶνε πρόσωπα τῆς φαντασίας του.

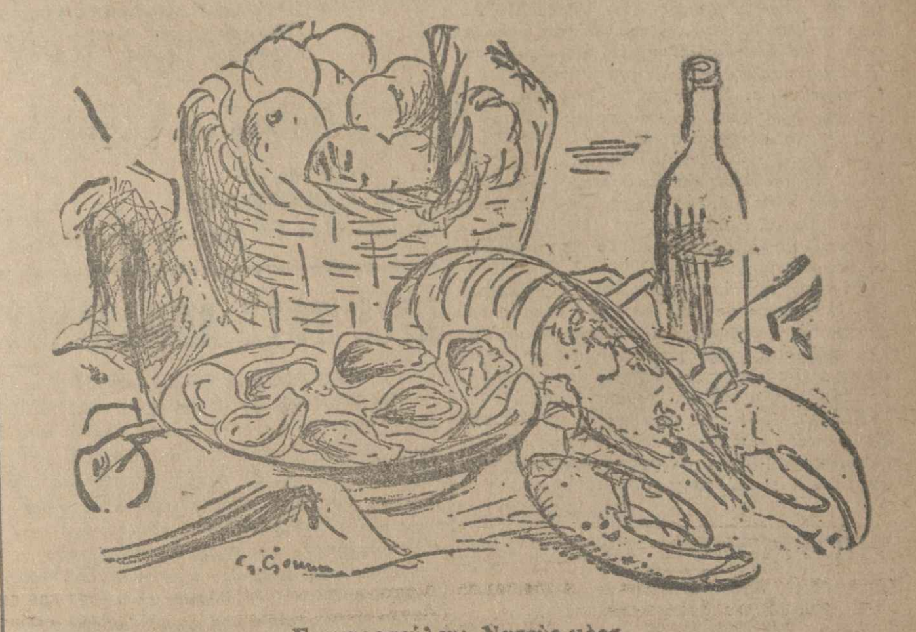

Γουναροπούλου: Νατούρ-μόρτ

Δὲν ἔζησαν παρὰ μόνον εἰς τὰς σφαίρας τῆς Τέχνης. Εἶνε ἡ συνισταμένη τῆς σκέψεως καὶ τῆς καρδιᾶς τοῦ ζωγράφου. Ὁ τύπος τοῦ κοριτσιοῦ μὲ τὰ χωτὰ μαλλιὰ καὶ τὸ βαθὺ του κύτταγμα εἶνε ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς του. Ἡ φύσις τοῦ ἐχρησίμευσεν ὡς ἀφορμή. Ἀφοῦ τὴν ἐσπούδασεν, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπό του ἀπὸ αὐτήν—μὲ καλλιτεχνικὴν ἀσέβειαν.

Ἐνῷ κυττάζαμε μίαν σύνθεσί του «νατὺρ μόρτ» ὅπου μεταξὺ ἄλλων εἰκονιζόταν τὸ σχῆμα ἑνὸς ἀστακοῦ, μᾶς ἀφηγήθηκε ὁ ἴδιος ἕνα συναφὲς χαριτωμένο συμβάν, ποὺ μᾶς ἐφαίδρυνε: Ὅταν ἐσκέφθηκε νὰ ζωγραφίσῃ τὸν ἀστακό, ἐζήτησεν ἕνα φυσικὸν ἀστακὸν γιὰ νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς αἰτία τῆς δημιουργίας του. Ἐκεῖ ποὺ ἠθέλησε νὰ τὸν προμηθευθῇ, τὸν ἐδυσκόλευε τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς. Τὰ θαλασσινὰ στὸ Παρίσι εἶνε πανάκριβα.

— Ὁ ἀστακός, τοῦ εἶπαν, ἔχει 80 φράγκα.

Ἀλλὰ δίπλα στοὺς πελωρίους ἀστακοὺς τοῦ μαγαζιοῦ ὑπάρχουν καὶ μικρὲς καραβίδες ποὺ ἔχουν ὡς γνωστὸ τὸ ἴδιο σχῆμα τοῦ μεγάλου ἀστακοῦ.

— Πόσο στοιχίζουν αὐτά;

— Ἕνα φράγκο.

Ὁ ζωγράφος ἐπλήρωσε παρευθὺς τὸ ποσόν, λέγοντας πῶς ἦταν τὸ ἴδιο γι' αὐτὸν μικρός, ἢ μεγάλος ἀστακός». Φυσικὰ ὁ πωλητὴς εὗρῆκε τὴν ἐξήγησιν ἀκατανόητον, γι' αὐτόν! Καὶ ὁ Γουναρόπουλος, γελαστός, θυμήθηκε τὴν περίοδο ποὺ σπουδαστὴς ἐκάρφωνε κυριολεκτικῶς τοὺς ἀστακοὺς—μοντέλλα, γιατὶ συχνὰ χαλοῦσαν τὴν πόζα ὅπου τοὺς τοποθετοῦσε ὁ ἴδιος, καὶ τοῦ κατέστρεφαν τὴν φυσικήν.... θέσιν τῶν σχημάτων του!

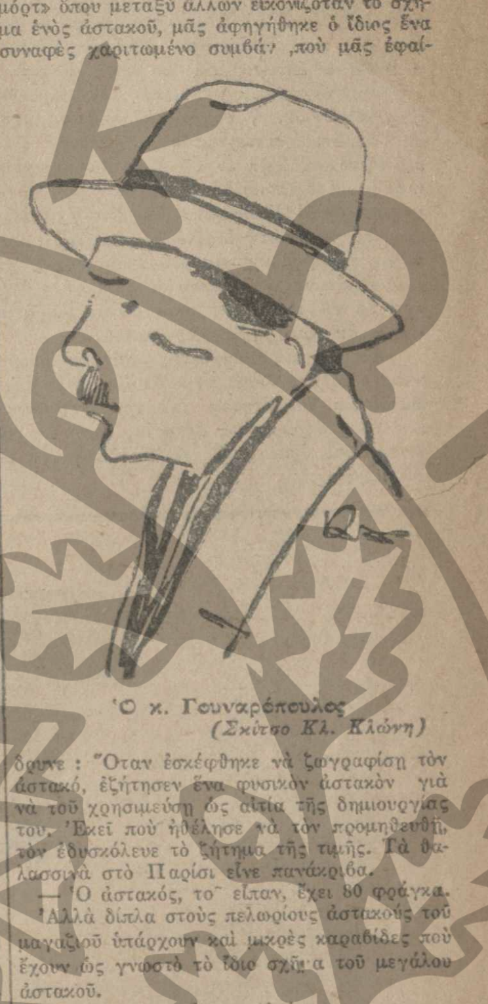

Ὁ κ. Γουναρόπουλος
(Σκίτσο Κλ. Κλώνη)

Γιὰ νὰ καταστρώσῃ ἕναν πίνακά του, φιλοτεχνεῖ σειρὰν σχεδίων μὲ τὸ μολύβι. Ἀφοῦ θὰ βρῇ ἀπὸ ἐκεῖ τὰ σχήματά του τὰ μεταφέρει εἰς τὸ χρῶμα. Ἡ ἐργασία στὸν πίνακά του προχωρεῖ χωρὶς καμμιὰ τάξιν ἕως ὅτου ἀναπηδήσῃ ἀπὸ τὰ χρώματα ὁ ἰδιάζων ρυθμὸς τοῦ ἔργου. Ὕστερα ἡ ἐπεξεργασία γίνεται τμηματική.

Τὸ χρῶμα του εἶνε πάντοτε παχύ, καὶ ἡ πινελιά του σὰν ἀπρόσεχτη. Ὁ Γουναρόπουλος γυαλίζει κατὰ τρόπο φοβερὸ τὰ ἔργα του, φρονῶν πῶς ἡ φύσις τῆς ὕλης τοῦ τὸ ἐπιβάλλει, ὅπως κάθε ὑλικὸ ἔχει τὸ ὕφος του καὶ τὴν εὐγένειά του. Τὰ τοπεῖα του εἶνε ἐπίσης φανταστικὰ τελείως, καὶ χωρὶς κανένα θέμα, στὴν κυριολεξία, μὲ σχήματα συμβατικὰ καὶ χρώματα ποὺ ὑπηρετοῦν τὴν ζωγραφικὴν οὐσία.

— Ἡ Τέχνη, μᾶς διετύπωσεν ὁ ζωγράφος, ἀπαιτεῖ γενναιότητα, καὶ οἱ μύσται της διε-

ΚΑΤΩ ΟΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙ
Ἡ συκοφαντία, ὡς καὶ ἡ ἀνωφελὴς ρεκλάμα μᾶς ἔχει διδάξει ἡ πεῖρα ὅτι εἶνε δίκοπος μάχαιρα, δι' αὐτὸ τὸ "BAZAR D'ORIENT„ θριαμβεύει βασιζόμενον μόνον εἰς τὴν ἀπόλυτον τιμιότητα καὶ εἰς τὴν μεγάλην κατανάλωσιν Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου αἱ τιμαί του θὰ μείνουν ἱστορικαὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρονικὰ καὶ εἰς ἀπόδειξιν παραθέτομεν μερικὰς τιμὰς τῶν μεταξωτῶν μας:
ΦΟΥΛΑΡ ὁ πῆχυς Δραχ. 40.—
ΚΡΕΠ ΝΤΕ ΣΙΝ » 75.—
ΚΡΕΠ ΖΟΡΖΕΤ » 80.—
Ἅπαντα ἑλληνικῆς κατασκευῆς ΛΑΒΑΜΠΑ ἠγγυημένα διὰ [illegible] χρόνια. Ἐπίσης εἰδοποιοῦμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας ὅτι κατηρτίζομεν τμῆμα ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ καὶ ΚΑΠΕΛΛΩΝ, τὰς τιμὰς τῶν ὁποίων θέλομεν προσεχῶς δημοσιεύσει. Ὅλαι δὲ αἱ τιμαὶ τῶν ἐμπορευμάτων μας εἶνε πάμφθηναι.
"BAZAR D'ORIENT„
Πρώην Μοντεσάντου
ΕΡΜΟΥ 109

ΦΑΒΡ ΛΑΪΝ
Τὸ ὑπερωκεάνιον
"SINAÏA„
ἀναχωρεῖ τὴν 19 Μαρτίου
Κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Γενικοὶ Πράκτορες διὰ τὴν Ἑλλάδα:
W. F. VAN DER ZEE, Πειραιεὺς Ἐμμ. Ρέπουλη 2 (ὡς Σωτείρας). Τηλ. 3-86.

κρίθησαν πάντοτε γι' αὐτήν. Αἱ σχολὲς εἶνε τὰ ἀποτελέσματα, καὶ ποτὲ ἡ αἰτία, ἐνῷ ὅσοι τὶς ἀκολουθοῦν στρατολογοῦνται πάντοτε ἀπὸ τοὺς καθυστερημένους. Μελετήσετε ὅλα τὰ ὡς τώρα κινήματα τῆς ζωγραφικῆς. Τὸν ἐμπρεσιονισμό, τὸν κυβισμό, τὸν σουρρεαλισμό. Μιὰ περίοδος εἴκοσι τοὐλάχιστον χρόνων ἐχρειάσθηκε γιὰ νὰ ἐκκολαφθοῦν. Ὁ ἐμπρεσιονισμὸς ἠσχολήθη μὲ τὸ φῶς. Ὁ κυβισμὸς μὲ τὴν φόρμα. Ὁ ὑπερρεαλισμὸς μὲ τὴν ποίηση τῶν πραγμάτων. Ἡ σύγχρονη νέα ζωγραφικὴ ἐκμεταλλεύεται ὅλα αὐτὰ μαζύ, καὶ κινεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀποτυπώσῃ τὰς ἐπιθυμίας μιᾶς νέας γενεᾶς. Ὕστερα ἀπὸ κάμποσα χρόνια, ἡ νέα αὐτὴ ζωγραφικὴ θὰ ἔχῃ καθορίσῃ τὴν περιοχή της. Τότε μόνον θὰ γίνῃ σχολή, γιὰ νὰ τὴν ἀκολουθήσουν ὅσοι σήμερα καθυστεροῦν.

Καὶ μᾶς ἀναφέρει τέσσαρα ὀνόματα—τοὺς κυρίους ἐκπροσώπους τῆς νέας κινήσεως. Εἶνε ὁ Πικασσό, ὁ Μπράκ, ὁ Ματὶς καὶ ὁ Ντερέν.

— Τὴν νέαν ζωγραφική, χαρακτηρίζει, προσθέτει ὁ Γουναρόπουλος, βαθειὰ ποιητικὴ διάθεσις καὶ μιὰ εὐγένεια πραγματικῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς.

Τὸν ρωτοῦμε γιὰ τὴν κίνησι τοῦ Παρισιοῦ. Ὁ κ. Γουναρόπουλος μᾶς ὑπογραμμίζει πῶς τὸ Παρίσι συγκεντρώνει σήμερα τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου. Στὸ Παρίσι, ξεκαθαρίζεται κάθε ἀξία. Χιλιάδες ζωγράφοι ξεκινοῦν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, περνοῦν, ἀγωνίζονται, καὶ ἢ ἡ κριτικὴ τοὺς χαμογελάει, καὶ ὕστερα καὶ ἡ τύχη, ἢ χάνονται ὁριστικῶς μέσα εἰς τὸν πυρετὸ αὐτῆς τῆς ζωῆς, χωρὶς ποτὲ νὰ χτυπήσῃ ἡ δόξα στὴν πόρτα τους. Στὴν γαλλικὴ πρωτεύουσα ἀπονέμεται ἡ δικαιοσύνη. Ὁ ἔμπορος τῆς Τέχνης δὲν εἶνε ἕνας ἁπλοῦς ἐπιχειρηματίας. Ἔχει τὸ μάτι τοῦ ἀετοῦ, καὶ παίζει κορώνα-γράμματα τὰ χρήματά του. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς γνωρίζει τὸ μυστικὸ νὰ μὴν ἐνοχλῇ τὸν καλλιτέχνη. Αὐτὸς θὰ τὸν παρουσιάσῃ, ὅταν πιστέψῃ ὅτι πρόκειται περὶ ταλέντου, καὶ ὕστερα αὐτὸς θὰ τὸν κάνῃ γνωστό. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος θὰ ὑπερηφανευθῇ ὅταν ἡ διορατικότης του δὲν διαψευσθῇ, ὅπως συνέβη μὲ τοὺς ἐμπόρους ποὺ παρουσίασαν τὸν Πικασσό, τὸν Φουζιτὰ κ. ἄ.

— Ἐγώ, μᾶς πληροφορεῖ ὁ Γουναρόπουλος, στὴν ἀρχὴ ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ δίδω ἀντὶ ὡρισμένου ποσοῦ ὅλη μου τὴν παραγωγὴ μὲ ἕνα μίνιμουμ—κατὰ τὴν συμφωνία μας ὡρισμένο. Σήμερα γιὰ ὡρισμένο ἐπίσης ποσὸ πρέπει νὰ δώσω ὡρισμένα ἔργα—ὅταν τὰ δώσω. Μὴ σᾶς ξενίζει ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς συναλλαγῆς. Ἐγὼ πιστεύω πῶς εἶνε ὁ καλύτερος. Τὸ ζήτημα εἶνε ὅτι ὁ ζωγράφος πρέπει νὰ παράγῃ. Ἀλλὰ ἡ ἐργατικότης εἶνε στοιχεῖο ζωτικὸ γιὰ τὴν Τέχνη. Χρειάζεται πολλὴ δουλειά—ποσὸν δουλειᾶς. Ἡ ζωγραφικὴ εἶνε ἀριθμητική, μπορεῖτε νὰ τὸ πιστέψετε. Ὁ ζωγράφος θὰ καταστρώσῃ τὶς ἁρμονίες του, τὰ σχήματά του, θὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ρυθμὸ τοῦ ἔργου του, καὶ ὕστερα ὅσο γιὰ τὴ βαθύτερη οὐσία, γιὰ τὴν εὐγένεια τῆς Τέχνης, αὐτὴ θὰ ὑπάρξῃ μοναχή της ὅταν ὁ ζωγράφος εἶνε ζωγράφος—εἶνε ἰδιοφυΐα. Ἄλλως τε ὅλοι οἱ μεγάλοι καλλιτέχναι ὑπῆρξαν πρῶτα ἀπ' ὅλα ἐργατικοί. Πράγματι γιὰ τὸν Ἕλληνα καλλιτέχνη, ἡ ἐργατικότης τὸν διέκρινε πάντοτε. Ὑπῆρξεν ὁ ἴδιος μιὰ φύσις ἰσχυρά, ὑγιὴς καὶ ἀποφασιστική. Ἔτσι ἔφθασε στὸ σημερινὸ σημεῖο.

— Ἐγώ, προσθέτει ὁ Γουναρόπουλος, θέλω νὰ δείξω στοὺς συμπατριῶτες μου ἕνα μέρος τῆς νέας μου ἐργασίας. Μετὰ ἐνάμισυ μῆνα πάλι θὰ ἐπιστρέψω στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ δουλέψω μὲ τὸ ἴδιο πεῖσμα. Τὸ νὰ φθάσω, εἶνε θέλησίς μου.

Ἡ ὧρες ποὺ ἐπέρασαν κοντὰ στὸν Γουναρόπουλο, ἦσαν ἀπὸ τὶς εὐτυχεῖς ἐκεῖνες ποὺ πετοῦν μὲ γρηγοράδα. Καὶ τίποτε νὰ μὴ μᾶς εἶχε πῆ,—μᾶς πῆρε μαζύ του στοὺς στοχασμούς του καὶ στὶς συγκινήσεις του—μπροστὰ ἀπὸ τὰ ζωγραφικὰ του δημιουργήματα.

Καὶ ὅταν ἀφήναμε τὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι τῶν Κουτουνιῶν, εἴμαστε σὰν πιὸ ἥσυχοι, καὶ πλέον καθαροί. Ἔξω ὁ ἄνεμος φυσοῦσε ψυχρός, καθὼς ἔπνεε ἀπὸ τὸ χιονισμένο βουνό.

ΚΛ. ΚΛΩΝΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐξαγορὰ ὑπὸ δημοσίου ἀγροτικῶν κτημάτων ξένων ὑπηκόων.

Ἐπικειμένης τῆς κυρώσεως τῶν συμβάσεων περὶ ἐξαγορᾶς ἀγροτικῶν ἀκινήτων ὑπηκόων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, Ἰταλίας καὶ Βελγίου, καλοῦνται οἱ Ἄγγλοι, Ἰταλοὶ καὶ Βέλγοι ὑπήκοοι, ὧν ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν καὶ προσφύγων, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσι δήλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας (Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ), ἐν ᾗ νὰ περιγράφηται τὸ κτῆμα γενικῶς καὶ εἰδικώτερον ἡ τυχὸν ἀπαλλοτριωθεῖσα ἔκτασις τούτου πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν ἢ προσφύγων, ἡ τυχὸν ἐπιταχθεῖσα ἢ ὁπωσδήποτε κατεχομένη σήμερον ὑπὸ προσφύγων. Τὴν ἐν τῇ δηλώσει περιγραφὴν καθ' ὅρια καὶ ἔκτασιν τῶν γαιῶν θὰ μνημονεύῃ ὁ ἰδιοκτήτης ἂν ἐξάγῃ ἁπλῶς ἐκ τίτλων ἰδιοκτησίας, οὓς κατέχει, ἢ κατόπιν τοπογραφήσεως τοῦ κτήματος παρὰ τοῦ Κράτους ἢ ἰδιώτου μηχανικοῦ, οὗτινος ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει θὰ ἀναφέρῃ ἂν κατέχῃ σχεδιάγραμμα.

Ἐν τῇ αὐτῇ δηλώσει θὰ μνημονεύῃ τοὺς τίτλους, βάσει τῶν ὁποίων διεκδικεῖ δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τοῦ κτήματος, καὶ τοὺς ὁποίους θὰ δύναται, ὅταν θὰ τῷ ζητηθῶσι, ἐγκαίρως νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ “Η ΕΘΝΙΚΗ„

37ος ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 1928

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	Δραχμαί
Διάφορα χρεώγραφα	16.122.773.—
Δάνεια ἐνυπόθηκα εἰς Δραχμάς, Δολλάρια καὶ Λίρας Ἀγγλίας	9.417.037.35
Κτηματικὴ περιουσία (*)	9.538.895.50
Ταμεῖον	122.964.25
Τράπεζαι: Καταθέσεις ἐν ὄψει εἰς Δραχμάς, Λίρας καὶ Δολλάρια	6.901.810.80
Γενικὰ Πρακτορεῖα	2.181.890.05
Ἐγγυοδοσίαι	99.800.—
Διάφοροι λογαριασμοί	1.280.667.05
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως	12.855.10
Ἀσφάλιστρα ἀνήκοντα εἰς μελλούσας χρήσεις Πυρασφαλειῶν	1.559.782.—
Δρχ.	47.238.475.10

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	Δραχμαί
Μετοχικὸν Κεφάλαιον ὁλοσχερῶς καταβεβλημ.	1.500.000.—
Ἀποθεματικὸν κατὰ τὸ Καταστατικόν	3.182.575.—
» προνοίας	5.200.000.—
» αὐξομειώσεως χρηματογράφων	7.700.730.75
» Νομισματικῆς διαφορᾶς	637.370.35
» ἀποσβέσεως Κτιρίων	1.100.000.—
» Μαθηματικὸν διὰ κινδύν. μὴ λήξαντας	12.900.000.—
» διὰ ζημίας δηλωθείσας καὶ μήπω πληρωθείσας	675.000.—
Ταμεῖον Συντάξεως Προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρίας	2.251.570.05
Ἀντασφαλισταί	4.825.074.—
Ἐγγυοδόται	99.800.—
Διάφοροι λογαριασμοί	2.761.766.95
Ἀσφάλιστρα μεταγενεστέρων χρήσεων	1.559.782.—
Μερίσματα παρελθόντων ἐτῶν	37.680.—
Μέρισμα τοῦ 1928	2.625.000.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι: Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον	182.126.—
Δρχ.	47.238.475.10

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΕΣΟΔΑ		Δραχμαί
Ὑπόλοιπον τῆς χρήσεως 1927		100.213.—
Τοκομερίδια καὶ τόκοι διάφοροι 1928	1.675.330.50	
Πρόσοδοι κτημάτων	2.059.764.40	3.735.094.90
Ἀποθεματικὸν κρατηθὲν κατὰ τὴν 31ην Δ)βρίου 1927 διὰ κινδύνους μὴ λήξαντας Πυρασφαλειῶν		11.000.000.—
» κρατηθὲν κατὰ τὴν 31 Δ)βρίου 1927 διὰ ζημίας δηλωθείσας Πυρασφαλειῶν		450.000.—
» Προνοίας		4.500.000.—
» Ἀποσβέσεως Κτιρίων		750.000.—
» νομισματικῆς διαφορᾶς		637.370.35
Ἀσφάλιστρα καὶ δικαιώματα λήξασης χρήσεως 1928 μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀντασφαλιστρ. Πυρασφαλειῶν		7.333.697.10
Προμήθειαι εἰσπραχθεῖσαι ἀπὸ ἀντασφαλείας λήξασης χρήσεως 1928		4.630.746.90
Κέρδος ἐκ κληρώσεως Λαχειοφ. Ὁμολ. μετὰ λαχνοῦ		2.408.50
	Δρχ.	33.139.530.75

ΕΞΟΔΑ	Δραχμαί
Προμήθειαι Πυρασφαλειῶν, ἔξοδα Πρακτορείων, Φόροι καὶ γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως	6.565.275.45
Ζημίαι Πυρασφαλειῶν πληρωθεῖσαι κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν μετ' ἀφαίρεσιν τῶν εἰσπραχθεισῶν ἀπὸ Ἀντασφαλιστάς	600.841.60
Ἀποθεματικὸν Μαθηματικὸν διὰ τρέχοντας κινδύνους Πυρασφαλειῶν	12.900.000.—
» διὰ ζημίας δηλωθείσας καὶ μήπω πληρωθείσας Πυρασφαλειῶν	675.000.—
» Προνοίας	5.200.000.—
» ἀποσβέσεως Κτιρίων	1.100.000.—
» νομισματικῆς διαφορᾶς	637.370.35
Ἀπόσβεσις ἐκ τῶν ἐξόδων Ἐγκαταστάσεως	111.043.35
Προικοδότησις Ταμείου Συντάξεως	400.000.—
Πρόβλεψις Φόρων Δημοσίου	200.000.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι: Τὰ διανεμόμενα	4.567.874.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι: Τ' ἀφιέμενα εἰς Νέον	182.126.—
Δρχ.	33.139.530.75

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 4.750.000

Ἀποθεματικὸν κατὰ τὸ Καταστατικὸν 10 ο)ο ἐπὶ Δρχ. 4.649.787.—			Δρχ. 464.978.—
Τακτικὸν μέρισμα	Δρχ. 60.000.—		
Πρόσθετον	» 3.366.892.—		
		3.426.892.—	
Μεῖον φόρου			
		801.892.—	» 2.625.000.—
Φόρος μερίσματος			» 801.892.—
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου			» 380.252.—
Ποσοστὰ Διευθύνσεως καὶ Προσωπικοῦ			» 295.752.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι: Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον			» 182.126.—
			Δρχ. 4.750.000.—
Μέρισμα πρὸς Δρχ. 175.— ἐπὶ μετοχῶν 15.000 ἐλεύθερον παντὸς φόρου			» 2.625.000.—

Ὁ Διευθυντὴς
Ε. Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1929.
Ἐντολῇ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Φ. Ι. ΠΑΤΣΗΣ

(Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

“ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ„ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΤΟΣ 10ο

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
Διαθέσιμα παρὰ Τραπέζαις ἐν ὄψει εἰς Δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα Δρχ.		45.288.65
ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΔΙΑΦΟΡΑ		
α) Ἀσφαλιστικὴ τοποθέτησις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Δρ. 1.113.750.—		
β) Καταθέσεις παρὰ τῇ Κεντρικῇ Τραπέζῃ πρὸς φύλαξιν	1.313.750.—	2.427.500.—
Πρακτορεῖα		868.169.30
Διάφοροι Λογαριασμοί		1.003.156.35
Ἐγκαταστάσεις, Χρηματοκιβώτια κλπ.		310.—
	Δρχ.	4.344.424.30

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Μετοχ. Κεφάλ. καταβεβλημένον Δρχ.	2.000.000.—	
Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν 643.794.05		
» Ἔκτακτον 261.205.95	905.000.—	
Ἀπόθεμα διὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κινδ. θαλ. 1928	60.000.—	
» διὰ τὰς ἐκκρεμ. ζημίας θαλ. 1928	40.000.—	
» διὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κινδ. πυρὸς 1928	144.000.—	
Κέρδη καὶ ζημίαι ὑπόλοιπον εἰς νέον 1928	7.569.10	3.156.[illegible]
Μέρισμα χρήσεως 1928 (ἀπηλλαγμένον φόρου)		280.[illegible]
Διάφοροι Λογαριασμοί		907.[illegible]
	Δρχ.	4.344.[illegible]

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ		
ΚΛΑΔΟΣ ΠΥΡΟΣ		
Ἀντασφάλιστρα Δρχ.		1.749.657.05
Ζημίαι πληρωθεῖσαι Δρχ. 1.158.532.80		
Μεῖον ἀναλογία Ἀντασφαλιστῶν » 1.089.304.95		69.227.85
Προμήθειαι Πρακτορείων καὶ Μεσιτεῖαι		429.308.50
Ἔκτακτα ἀντασφάλιστρα, συναλ)καὶ διάφοραι κλπ.		6.472.—
	Δρχ.	2.254.665.40
ΚΛΑΔΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ		
Ἀντασφάλιστρα	1.024.380.25	
Ζημίαι πληρωθεῖσαι 514.419.60		
Μεῖον ἀναλ. Ἀντασφαλιστῶν 315.919.80	198.499.80	
Προμήθειαι Πρακτορείων καὶ Μεσιτεῖαι	254.976.40	1.477.856.45
Ἀπόθεμα διὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κινδ. θαλ. 1928	60.000.—	
» διὰ τὰς ἐκκρ. ζημίας θαλ. 1928	40.000.—	
» διὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κινδ. πυρὸς 1928	144.000.—	244.000.—
Ἔξοδα διαχειρίσεως, Μισθοδοσίαι καὶ Φόροι		446.539.10
Κέρδη Καθαρά		500.476.70
	Δρχ.	4.923.537.65

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον 31ης Δεκεμβρίου 1927 Δρχ.	[illegible]
Ἀσφάλιστρα καὶ δικαιώματα Πυρὸς 1928	[illegible]
Ἀσφάλιστρα καὶ δικαιώματα Θαλάσσης 1928	[illegible]
Προμήθειαι ἐξ ἀντασφαλίστρων Πυρὸς 1928	[illegible]
Προμήθειαι ἐξ ἀντασφαλίστρων Θαλάσσης 1928	[illegible]
Ἀπὸ τόκους, τοκομερίδια κλπ.	[illegible]
Ἀπόθεμα διὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κινδ. Θαλάσσης 1927	[illegible]
» διὰ τὰς ἐκκρεμεῖς ζημίας Θαλάσσης 1927	[illegible]
» διὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κινδ. Πυρὸς 1927	[illegible]
Δρχ.	4.923.[illegible]

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 500.476.70

Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν Τακτικὸν 20 ο)ο	Δρχ. 100.095.35	
Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν Ἔκτακτον	» 2.904.65	103.000.—
Μερίσματα 31ης Δεκεμβρίου 1928	» 280.000.—	
Πλέον Φόρος Δημοσίου	» 85.535.25	365.535.25
Διοικητικὸν Συμβούλιον	» 18.669.25	
Πλέον Φόρος Δημοσίου	» 5.703.10	24.372.35
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον		7.569.10
		Δρχ. 500.476.70

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ὡς ἄνω μερίσματος ἐκ Δρχ. 70.— (14 ο)ο) κατὰ μετοχήν, ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου, γενήσεται εἰς τὰ [illegible] μεῖα τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν [illegible] τόχων ἐπὶ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 μερισματαποδείξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28η Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Οἱ Διευθυνταὶ
ΓΕΩΡΓ. Α. ΠΟΓΙΑΚΗΣ — ΑΝΤ. Γ. ΚΑΡΥΣΤΙΝΑΚΗΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστηρίου
ΑΝΔΡ. Χ. ΝΙΚΟ

(Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

ΚΥΡΙΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἔτυχεν ἡ ἄρτι ἐκδοθεῖσα δίτομος ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ μου, τὰ τόσον θερμὰ καὶ λίαν κολακευτικὰ λόγια, ἅτινα καθ' ἑκάστην πανταχόθεν λαμβάνω, βεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι μὲ καθιστῶσιν εὐτυχῆ καὶ λίαν ὑπερήφανον, θεωρῶ δὲ ταῦτα ὡς τὴν καλυτέραν ἱκανοποίησιν τῶν μόχθων καὶ τῶν ἀγώνων, οὓς ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον καταβάλλω διὰ τὴν ἀνύψωσιν καὶ ἐν Ἑλλάδι τοῦ τόσον σπουδαίου τούτου διὰ τοὺς ἰατροὺς κλάδου. Ἐκφράζων δὲ νῦν τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους, ἀπευθύνομαι καὶ πρὸς τοὺς ὑπολειπομένους ἰατροὺς ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ σπεύσωσι νὰ προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως ταύτην, μὲ τὴν πλήρη πεποίθησιν ὅτι θὰ εὕρωσι ταύτην πολὺ περισσότερον χρησιμωτέραν ἀφ' ὅ,τι φαντάζονται. Ἀποστέλλονται ἀμέσως καὶ οἱ δύο τόμοι ἀντὶ δρ. 475 καὶ πρὸς διευκόλυνσιν καὶ μὲ μηνιαίας δόσεις δραχ. 540. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δηλῶ ὅτι τὸ Ἀνατομεῖόν μου εἶνε εἰς τὴν δωρεὰν διάθεσιν παντὸς συναδέλφου ἐπιθυμοῦντος νὰ συμπληρώσῃ πᾶν ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑΣ, Θεμιστοκλέους 56.

TOBACCO BLEND

TOBACCO
BLEND
MADE IN GREECE
Δοκιμάσατε τὸν ἀνώτερον ὅλων
ΚΑΠΝΟΝ ΠΙΠΑΣ
ΟΥΦΑ
Εἰδικότης εἰκοσαετοῦς πείρας ἐν Εὐρώπῃ.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ὁδὸς Ἠπείρου 51
Ἀντιπρόσωπος Πειραιῶς ΦΡ. ΛΟΥΚΡΕΖΗΣ, ὁδὸς Αἰγέως ἢ Β' Μεραρχίας ἀριθ. 1.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΑ
Διαφημ. «Πρόοδος»

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΑΙ
“ARIEL„
ΡΕΚΟΡ ΑΝΤΟΧΗΣ
Τῷ 1927 διήνυσε χιλ. 8000 μὲ συνεχῆ λειτουργίαν μηχανῆς, τῷ 1928 διήνυσε χιλ. 16.000 εἰς συνεχὲς ταξείδιον 22 ἡμερονυκτίων μὲ ἀλλαγὴν ὁδηγῶν καὶ ἐποπτῶν τῆς A.C.U. τῆς Ἀγγλίας.
Διὰ τὰς δύο πρωτοφανεῖς εἰς ἀντοχὴν διαδρομὰς ἔλαβεν ἐπανειλημμένως τὸ μεγαλύτερον παγκόσμιον βραβεῖον MAUDE'S TROPHY τὸ ὁποῖον ἀπονέμεται κατ' ἔτος εἰς τοὺς ἐπιτυγχάνοντας τὴν μεγίστην ἀπόδοσιν τοῦ ἔτους.
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος
Ι. Γ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Νοταρᾶ 65 Πειραιεὺς
Ἔκθεσις Ἀθηνῶν Πατησίων 43
Ἔναντι Πολυτεχνείου

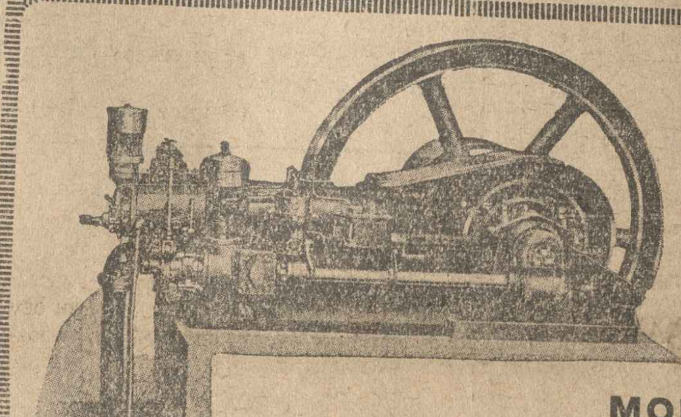

ΜΗΧΑΝΑΙ
ΔΗΖΕΛ
ΑΝΕΥ ΣΥΜΠ
ΑΠΟ 12 ΙΠΠ
ΔΙΑΡΚΗΣ
ΠΑΡΑ
ΜΟΝΤΑΔΓΚ
ΝΤΑΡΜΣΤΑΝΤ
ΨΩΡΟΥΛΑ & ΣΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ — Ἐδουάρδου Λῶ ἀρ. 14

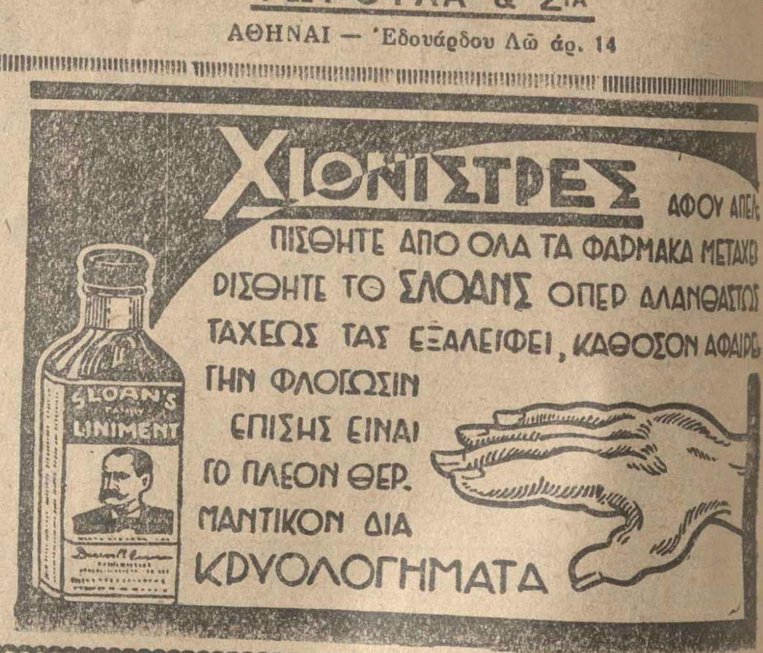

ΧΙΟΝΙΣΤΡΕΣ
ΑΦΟΥ ΑΠΕΛΠΙΣΘΗΤΕ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΘΗΤΕ ΤΟ ΣΛΟΑΝΣ ΟΠΕΡ ΑΛΑΝΘΑΣΤΩΣ ΤΑΧΕΩΣ ΤΑΣ ΕΞΑΛΕΙΦΕΙ, ΚΑΘΟΣΟΝ ΑΦΑΙΡ ΤΗΝ ΦΛΟΓΩΣΙΝ
ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 92 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

Ξενοδοχεῖον SANS RIVAL
(Ὁδὸς Λιοσίων καὶ Κωνστ. Παλαιολόγου)
Καλοριφὲρ — Θερμὰ νερά

ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ
ΔΙΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ-ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΥΤΙΟΠΟΙΩΝ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΩΝ
ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ
Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔ. ΠΕΤΡΑΚΗ 18 (22) ΠΑΡΟΔ. ΒΟΥΛΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΠΛΑΚΑ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Ὁ χῶρος ἀπὸ τοῦ Θησείου μέχρι τοῦ Αἰόλου (Ἀέριδες) καὶ ἀπὸ τῆς τά- τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραι- καὶ κατὰ προέκτασιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ρόσου (Τσαρουχάδικα) μέχρι τῆς ροπόλεως (Ριζόκαστρο), δηλαδὴ ὁ χῶ- ὁ προωρισμένος δι' ἀρχαιολογικὰς ἀ- σκαφὰς δὲν λέγεται Πλάκα οὔτε ἐν αὐ- περιλαμβάνεται ἡ συνοικία Πλάκας.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ χώρῳ περιλαμβάνον- αἱ ἀκόλουθοι συνοικίαι: Θησείου, Βλα- ούς, Ἀρείου Πάγου, Γιγάντων, Ἁγ. οστόλων, Βρυσάκι (Κατουρλόβρυσι), ῆς τῆς Ἀγορᾶς, Ταξιαρχῶν, Παλαιοῦ ρατῶνος, Τζαμί, Μοναστηράκι, Παλη- Ἀγορᾶς, Στρατιωτικοῦ Ἀρτοποιείου, ιρίας, Ριζοκάστρου καὶ μὲ αὐτὰ τὰ ὀ- α εἶνε γνωσταὶ αἱ συνοικίαι καὶ αἱ αὐταὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους.

Πλάκα δὲ ὀνομάζεται καὶ εἶνε γνωστὴ συνοικία, λεγομένη δὲ παλαιότερον «Ἀ- κοκο» ἡ ἐκτεινομένη πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ ἰδίως τὸ πεδον μέρος, συνορευομένη ἀπὸ τὰ σχολεῖα Χὶλλ, σχολὴν ἀρρένων (Συκοφαντοπούλου), ὁδὸν Νικοδήμου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ μέχρι τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων, τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων, τὴν ὁδὸν Ἀμαλίας μέχρι τῆς συνοικίας Μακρυγιάννη καὶ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, τὴν ὁδὸν Ἀκροπόλεως μέχρι τοῦ ἀρχαίου Θεάτρου Διονύσου, τὰ ἀνατολικοαρκτικὰ ὑψώματα τῆς Ἀκροπόλεως μέχρι τὰ Κεφενεδάκια ἄνωθεν τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ περιλαμβάνει τὰς ἐκκλησίας Ἁγίου Νικολάου Ραγκαβᾶ, Ἁγίαν Σωτεί- Κοττάκη (Μεταμόρφωσιν Σωτῆρος), Ἁγίαν Αἰκατερίνην, Ἅγιον Δημήτριον καὶ αὐτὴν τὴν συνοικίαν γνωρίζουν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς Πλάκα καὶ ἐγὼ δέ, ἀφ' ἧς ἐγεννήθην ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως διαφόρων συμβολαίων καὶ τίτλων μεταβιβάσεως καὶ ὑποθηκεύσεως ἀκινήτων καὶ διαφόρων περιγραφῶν ἀρχαιοτέρων αὐτὴν τὴν συνοικίαν γνωρίζω ὡς Πλάκα καὶ οὐχὶ τὰς ἀνασκαφησομένας δι' ἀρχαιολογικοὺς λόγους συνοικίας, πλανημένως χαρακτηριζομένας ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπίκη ὡς Πλάκας.

Ἐν Ἀθήναις 20 Φεβρουαρίου 1929

Α. Μητζόπουλος

ΑΣΕΒΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ διαρρύθμισις τοῦ μεγάρου Ἰλίου Μελάθρου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἤρχισεν ἤδη. Ἐναντίον ὅμως τῆς κυβερνητικῆς ταύτης πράξεως εἶχεν ἐγκαίρως ἐξεγερθῇ ὁλόκληρος ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία. Τὴν ἐξέγερσιν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας πιστότατα ἡρμήνευσεν ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως διὰ σειρᾶς ἄρθρων καὶ διὰ διαφόρων προσωπικῶν ἐπιστολῶν. Ὑπεστηρίχθη λίαν εὐλόγως τότε καὶ ἐτονίσθη προσηκόντως ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγκατασταθῇ ἄριστα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας μέγαρον Λεωνίδα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐνοικιασθῇ ἀντὶ 45000 δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ προορίζεται διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ὑγιεινῆς, διότι περὶ αὐτῆς κυρίως πρόκειται. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ὑγιεινῆς θὰ ἠδύνατο ἐπίσης νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς ἄλλο οἴκημα ἀντὶ ἐνοικίου 20.000 μέχρι 25.000 δραχμῶν μηνιαίως καὶ οὐχὶ 45000 δρχ. ὅσας θὰ πληρώνῃ ἀπὸ πρώτης Φεβρουαρίου διὰ τὸ μέγαρον Λεωνίδα τὸ Κράτος κατὰ μῆνα.

Ἡ ἐπιμονὴ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐγκαταστήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸ Ἰλίου Μέλαθρον, ἓν τῶν κοσμημάτων τῶν Ἀθηνῶν, προορισθὲν ὑπὸ τοῦ ἀνεγείραντος αὐτὸ ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὡς Μουσεῖον, εἶναι τελείως ἀνεξήγητος καὶ ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ἀσέβειαν καὶ πρόκλησιν. Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς πρὸς ἐπανόρθωσιν, ἀρκεῖ νὰ θελήσῃ τοῦτο ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἵνα μὴ ἄλλως στιγματίσῃ ἡ ἐπερχομένη γενεὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τῇ 23 Φεβρουαρίου 1929

Φιλελεύθερος—Φιλαθήναιος

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Προκηρύσσει διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιθοδομῶν καὶ τοῦ ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος σκελετοῦ τῶν νέων Ἰατρικῶν Ἐργαστηρίων, Ἀνατομείου, Μικροβιολογείου, Παθολογικοῦ Ἀνατομείου καὶ Φυσιολογείου ἐπὶ τῶν εἰς θέσιν Γουδὶ καὶ ἔναντι τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παίδων κειμένων γηπέδων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τὴν 11ην Μαρτίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν.

Τῶν σχετικῶν ὅρων, σχεδίων κλπ. δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ Γραφείῳ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ἑκάστην ἀπὸ 12ης—1ης μ. μ.

Ὁ Πρύτανις
Γ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ
CRÉDIT FONCIER ÉGYPTIEN
3 ο)ο 1886 ΚΑΙ 1903
Τὸν κίνδυνον τῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἄρτιον τῆς 1ης Μαρτίου 1929 τῶν ὁμολογιῶν Κτηματικῆς Πίστεως τῆς Αἰγύπτου, ἀσφαλίζει τὸ γραφεῖον
Κ. Δ. ΦΙΛΙΠΠΟΒΙΤΣ
ὑπὸ τοὺς πλέον συμφέροντας ὅρους. (Σταδίου 23β, Μέγαρον Καραπάνου, ἰσόγειον ἀριθ. 5).

ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
Σὲ μεγάλη ποικιλίαν, μὲ φθηνὰς τιμάς. ΠΑΖΑΡ. Στοὰ Ἀρσακείου.

FORT DUNLOP FORT
Τὸ νέον ἐλαστικόν

[illegible] Στομάχου. Ἀκτι[illegible]. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. [illegible]ΚΟΛΛΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

Η “ΜΕΓΑΛΗ ΕΣΠΕΡΑ„

1ον.—ΠΡΟΛΟΓΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἐφ' ὅσον προσήγγιζε πρὸς τὸν ὑπέρτατον σκοπὸν τῆς ζωῆς του, ὁ Λένιν καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνυπόμονος: δὲν θὰ ἤθελε μάλιστα νὰ περιμένῃ διὰ νὰ ἐξαπολύσῃ τὸ κίνημα τὴν ἡμέραν τῆς 25 Ὀκτωβρίου, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ συνέλθῃ τὸ γενικὸν συνέδριον τῶν Σοβιὲτ τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ ὁ Τρότσκι, διορατικώτερος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἔδωκεν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι θὰ ἦτο ἠλιθιότης νὰ παραμελήσουν μίαν δύναμιν ὡς ἡ τῶν Σοβιέτ, τῶν ὁποίων ἡ δημοτικότης εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Πετρουπόλεως ἦτο τεραστία. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐγίνετο δεκτὸν ὅτι ἠδύναντο νὰ ἀπορρίψουν τὸ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενον ἀπὸ ἓξ μηνῶν καὶ πλέον σύνθημα: «Ὅλη ἡ ἐξουσία εἰς τὰ Σοβιέτ», τὸ «πανρωσσικὸν» συνέδριον δὲν ἀπετέλει δι' αὐτοὺς ἕνα θαυμάσιον στήριγμα διὰ τὴν ἐξέγερσιν;

Αὐτὴ ἡ ἐπιχειρηματολογία ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Λένιν καὶ τὸν ἐπροφύλαξεν ἀπὸ ἕνα σοβαρὸν σφάλμα. Ἠρκέσθη νὰ διορθώσῃ:

—Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὀφείλετε νὰ καταλάβετε τὴν ἐξουσίαν πρὸ τοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ. Διότι ἄλλως θὰ συντριβῆτε καὶ δὲν θὰ δυνηθῆτε κἂν νὰ συγκαλέσετε τὸ συνέδριον.

Ὡς ἡμέρα τῆς «ἐκρήξεως» ὡρίσθη κατ' ἀρχὴν ἡ 15 Ὀκτωβρίου.

Τοιουτοτρόπως, αἱ δύο σκέψεις τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Τρότσκι, μετὰ μίαν στιγμιαίαν σύγκρουσιν, κατέληγον εἰς ἕνα συμβιβασμὸν ἤ, ἀκριβέστερον, εἰς μίαν σύνθεσιν τὴν ὁποίαν ἡ πεῖρα ἔμελλε νὰ ἀποκαλύψῃ γόνιμον ἀπὸ μπολσεβικικῆς ἀπόψεως.

* * *

Ἔκτοτε, τὰ γεγονότα ἐκτυλίσσονται ραγδαίως. Ὁ Τρότσκι, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται, καὶ ὁ Λένιν, ὁ ὁποῖος πουθενὰ δὲν φαίνεται, μανουβράρουν καὶ οἱ δύο μὲ πεποίθησιν.

Τὴν 12 Ὀκτωβρίου, ὁ Τρότσκι, κύριος τοῦ Σοβιὲτ τῆς Πετρουπόλεως, ἐπιτυγχάνει τὴν ψήφισιν τῆς ὁριστικῆς συγκροτήσεως μιᾶς «ἐπαναστατικῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς», οὐσιῶδες ἔργον τῆς ὁποίας θὰ εἶνε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ στρατεύματα τῆς πρωτευούσης καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὴν δρᾶσιν των.

Τὸ Σοβιὲτ δὲν ἀντιλαμβάνεται ἴσως ἐπακριβῶς τὴν σημασίαν τῆς ψήφου του, ἀλλὰ ὁ Τρότσκι καί, ὄπισθεν αὐτοῦ, ὁ Λένιν τὴν γνωρίζουν καλῶς: πρόκειται περὶ τῆς μόλις μετημφιεσμένης ὀργανώσεως τῶν ταραχῶν.

Τὸ ἀληθῶς ἐκπληκτικὸν εἰς τὸν πρόλογον αὐτὸν τῆς ρωσσικῆς μεγάλης ἑσπέρας, εἶνε ὅτι, βοηθούμεναι ὑπὸ τῆς γενικῆς ἀναρχίας, αἱ δυνάμεις τῆς ἐξεγέρσεως παρασκευάζονται μεθοδικῶς καί, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὰ φανερά.

Ἡ ἐπαναστατικὴ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξασφαλίζει ταχέως τὴν συνδρομὴν τοῦ στρατοῦ. Τὰ συντάγματα ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐκτελοῦν καμμίαν διαταγὴν τοῦ φρουράρχου χωρὶς τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς ἐπιτροπῆς. Πρόκειται ἤδη, οὐσιαστικῶς, περὶ τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Σοβιὲτ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν.

Τὸ πολὺ-πολὺ ὁ Τρότσκι προσπαθεῖ νὰ ἀποκοιμήσῃ μὲ μερικὰς πολεμικὰς πανουργίας τὴν προσοχὴν τῶν «διαλλακτικῶν» σοσιαλιστῶν. Τοὺς ἀφίνει ἐπιτηδείως νὰ πιστεύσουν ὅτι οἱ μπολσεβῖκοι δὲν θὰ ἀντετίθεντο ἐνδεχομένως εἰς μίαν παλινόρθωσιν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, ἀρκεῖ νὰ συμμετάσχουν καὶ αὐτοί. Ὁ Λένιν, εἰς τὸ καταφύγιόν του, ἀνησυχεῖ ἐνίοτε διὰ τὰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι προδίδουν συμβιβαστικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ ὅταν ἐννοῇ ὅτι αὐταὶ εἶνε ἐπιτήδειοι ἑλιγμοὶ πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ «ἐχθροῦ» τρίβει τὰ χέρια του ἀπὸ ἡδονήν.

Τὸ πραγματικὸν ὄργανον τῆς δράσεώς του, κρυμμένον ὄπισθεν τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σοβιέτ, εἶνε τὸ στρατιωτικὸν τμῆμα τοῦ κόμματος, ὅπου ἐργάζονται ἀδιακόπως ὁ Ποντβόϊσκι καὶ ὁ Ἀντόνωφ-Οὐβσέϊενκο. Ὁ Ποντβόϊσκι εἶνε ὁ πολιτικὸς στρατηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὁ Ἀντόνωφ, ὅστις ὑπηρέτησεν ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατόν, καταστρώνει λεπτομερῶς ἕνα σχέδιον ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Πετρουπόλεως.

Ὁ Ἀντόνωφ διηγήθη ὁ ἴδιος πῶς, διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸν ἀρχηγόν του, εἶχε μεταβῇ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐξεγέρσεως εἰς τὸν κρυψῶνα τοῦ Λένιν, εἰς τὴν πυκνοκατῳκημένην συνοικίαν τοῦ Βύμποργκ. Συνωδεύετο ὑπὸ τοῦ Ποντβόϊσκι καὶ ἑνὸς ἄλλου συντρόφου.

Ὁ Λένιν, ἀφοῦ ἀφήρεσε τὴν περρούκαν του καὶ τὰ γυαλιά του, τοὺς ὑπεδέχθη μὲ τὴν συνήθη προσήνειάν του. Ἐξεδήλωσεν ἀμέσως τὴν δυσαρέσκειάν του διότι ἔβλεπε τὴν 15 Ὀκτωβρίου παρερχομένην χωρὶς νὰ ἔχουν βάλη φωτιὰ στὰ τόπια. Ἡ ἐπιβράδυνσις αὐτὴ ἠμποροῦσε βεβαίως νὰ ὀφείλεται εἰς τὰ γεγονότα ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν οὔτε στιγμὴ γιὰ χάσιμο.

—Ἐνδιαφέρει, πρωτίστως, ἐπανέλαβε, νὰ ἐκραγῇ ἡ ἐπανάστασις πρὸ τῆς συνόδου τοῦ συνεδρίου τῶν Σοβιέτ, δηλαδὴ πρὸ τῆς 25 Ὀκτωβρίου. Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ στάσις αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου, πρέπει νὰ τὸ θέσωμεν ἐνώπιον τοῦ τετελεσμένου γεγονότος διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κυρώσῃ ἄνευ χρονοτριβῆς τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν ἐργατῶν.

Ἦτο ἡ ἀνέκκλητος διαταγὴ νὰ ἀρχίσουν αἱ ἐπιχειρήσεις ἐντὸς τῆς νυκτὸς τῆς 24 πρὸς τὴν 25.

Ἐξερχόμενοι ἐκ τοῦ καταφυγίου τοῦ Λένιν, οἱ τρεῖς σύντροφοι ἀντελήφθησαν μίαν ὑψηλὴν μαύρην μορφήν, ἥτις ἐπήδα ἐπὶ ἑνὸς ποδηλάτου καὶ ἀπεμακρύνετο ὁλοταχῶς. Ἦτο κανένας κατάσκοπος τοῦ Κερένσκι; Ὁ Βλαδίμηρος Ἴλιτς δὲν εἶχεν ἴσως ἄδικον νὰ φοβῆται σύλληψιν τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τοῦ μελετωμένου πραξικοπήματος.

Ἀφοῦ συνεννοήθησαν χαμηλοφώνως ὁ Ποντβόϊσκι καὶ ὁ Ἀντόνωφ-Ὀσβέϊενκο κατέλαβον θέσεις εἰς τὸν δρόμον, μὲ τὸ περίστροφον ἀνὰ χεῖρας, διὰ νὰ παραφυλάξουν, ἐνῷ ὁ σύντροφος τῶν ἐπέστρεφε πλησίον τοῦ Λένιν. Μερικὰ λεπτὰ βραδύτερον, ὁ μπολσεβῖκος ἡγέτης ἐξήρχετο ὑπὸ νέαν μεταμφίεσιν καὶ ἄλλαζε γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ κρυψῶνα.

* * *

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ Κερένσκι ἐδημηγόρευεν εἰς τὸ «Συμβούλιον τῆς Δημοκρατίας». Ἐτόνιζεν ὅτι ἐγνώριζε τελείως τὰς ἐπαναστατικὰς προπαρασκευὰς καὶ ὅτι διέθετεν ἐπαρκεῖς δυνάμεις διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ πᾶν γεγονός. Εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἐμποϋκότταραν οἱ μπολσεβῖκοι δὲν ἔβλεπε κανεὶς παρὰ κύματα εὐγλωττίας.

Ἐνῷ ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀμερικανικοῦ σοσιαλιστικοῦ Τύπου, Τζὼν Ρῆντ, ἐξήρχετο τὴν 23 Ὀκτωβρίου ἐκ τοῦ ἀνακτόρου Μαρίας ὅπου συνεδρίαζε τὸ συμβούλιον, ὁ θυρωρός, καθὼς τὸν ἐβοηθοῦσε νὰ φορέσῃ τὸ ἐπανωφόρι του, ἐμουρμούριζε:

—Δὲν ξέρω τί θὰ ἀπογίνῃ ἡ καϋμένη ἡ Ρωσσία. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ μενσεβῖκοι, οἱ μπολσεβῖκοι, οἱ τρουντοβῖκοι... Εἶμαι σαράντα πέντε χρόνων· ἔ, λοιπόν, ποτὲ στὴ ζωή μου δὲν ἄκουσα τόσα λόγια ὅσα ἐδῶ μέσα...

PIERRE CHASLES

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς τραγῳδίας.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΕΡΑΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΧΘΕΣΙΝΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀπευθύνει εἰς πάντας τοὺς δυναμένους νὰ συνεισφέρουν τὴν κάτωθι ἔκκλησιν:

Ὁ πρωτοφανὴς χειμὼν ποὺ ἐνέσκηψε τελευταίως ἐπέφερε μεγάλας ζημίας ἐν Ἑλλάδι, ἡ ὅλη δὲ ἐθνικὴ οἰκονομία ἐδέχθη βαρύτατον πλῆγμα. Ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία ἐδοκιμάσθησαν δεινῶς, αἱ δὲ ὑπερεκχειλίσεις καὶ πλήμμυραι τῶν ποταμῶν συνεπλήρωσαν τὸ ἔργον κατὰ τρόπον τραγικόν.

Ἀλλ' ἐὰν τοιαῦτα ὑπῆρξαν καθ' ὅλην τὴν χώραν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐνσκήψαντος βαρυτάτου χειμῶνος, ἀποτελέσματα ἅτινα δὲν ἀφῆκαν ἀσυγκινήτους οὔτε τὴν Κυβέρνησιν, οὔτε τὴν δημοσίαν γνώμην, καὶ τῶν ὁποίων αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι θὰ καταστοῦν περισσότερον ἐμφανεῖς διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, εἰς ἕνα μεγάλο τμῆμα τῆς πατρίδος ὁ χειμὼν ἐνεφανίσθη ὡς ἀληθὴς θεομηνία καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐπῆραν τὴν μορφὴν καὶ τὴν ἔκτασιν πραγματικῆς καταστροφῆς.

Αἱ πληροφορίαι αἱ διαβιβαζόμεναι ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην, μᾶς πείθουν ὅτι αἱ σημειωθεῖσαι καταστροφαὶ ἀπὸ τὰς πλημμύρας τῶν ποταμῶν εἶνε σοβαρώταται. Ὅλοι οἱ ποταμοὶ ἐπλημμύρησαν, καὶ ἰδιαίτατα ὁ Στρυμὼν καὶ ὁ Ἕβρος. Μολονότι δὲ ἀνθρώπινα θύματα, μέχρι σήμερον, εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχουν, ὑπάρχει ὅμως ἕνα θῦμα, τὸ ὁποῖον θρηνοῦν οἱ δοκιμασθέντες πληθυσμοί, καὶ τὸ θῦμα τοῦτο εἶνε ἡ οἰκονομικὴ των εὐημερία, ἡ ὁποία ἐτάφη ὑπὸ τὰ ἐκχειλίσαντα ὕδατα τοῦ Ἕβρου καὶ τοῦ Στρυμόνος. Κόποι καὶ μόχθοι σκληροὶ ἐπῆγαν χαμένοι εἰς διάστημα ὀλίγων ὡρῶν καὶ αἱ ἐλπίδες τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν τόσων προσπαθειῶν ἐφυλλορρόησαν, διὰ νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀπελπισία. Πληθυσμοὶ φιλόπονοι καὶ παραγωγικοί, προσκεκολλημένοι εἰς τὴν μητέρα γῆν, ἡ ὁποία ἐξησφάλιζε δι' αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των, ὅ,τι πάντοτε ἐξασφαλίζει ἡ γῆ εἰς ἐκείνους ποὺ τὴν ἀγαποῦν, εὑρέθησαν ἐξαφνικά, ὄχι πλέον εἰς τοὺς δρόμους, διότι καὶ οἱ δρόμοι κατεστράφησαν, ἀλλὰ μέσα εἰς ἕνα ἀπέραντον τέλμα, τὸ ὁποῖον κατέστρεψε καὶ ζῶα καὶ ζωοτροφίας καὶ καλλιεργημένους ἀγρούς.

Ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ δώσῃ χεῖρα βοηθείας πρὸς τοὺς δοκιμασθέντας πληθυσμούς. Ἀλλ' οὔτε ἡ κυβερνητικὴ βοήθεια εἶνε ἀρκετή, οὔτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν μόνην ἐντοπίζεται τὸ καθῆκον τῆς ἀρωγῆς. Μαζὶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ παραλλήλως πρὸς αὐτὴν πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ καὶ νὰ κινηθῇ ἡ Πανελλήνιος συμπάθεια καὶ ἀλληλεγγύη, ὁμόθυμος καὶ θερμὴ καὶ ἐμπράκτως ἐκδηλουμένη. Πρέπει οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, ποὺ ἐργάζονται καὶ συνεισφέρουν γενναιοπαρόχως διὰ τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν, νὰ πεισθοῦν ὅτι ὅσον μακρὰν καὶ ἂν εὑρίσκωνται ἀπὸ τὸ κέντρον εἶνε ἀντικείμενον τῆς ἀδελφικῆς μερίμνης καὶ στοργῆς ὅλων μας καὶ ὅτι εἰς μίαν τόσον σκληρὰν περιπέτειάν των, εἰς ἕνα τόσον ἀδόκητον κατατρεγμὸν τύχης, δὲν τοὺς ἐλησμονήσαμεν.

Ὅταν πρὸ μηνῶν ὁ Ἐγκέλαδος μετέβαλλεν εἰς σωρὸν ἀμόρφων ἐρειπίων τὴν εὐδαίμονα Κόρινθον, ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ ἐδοκίμαζε βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ ἔσπευδε νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκόν της. Σήμερον ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη ζητεῖ μίαν νέαν διαπίστωσιν, ζητεῖ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ καθήκοντος ἀπέναντί της. Κανεὶς Ἕλλην δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑστερήσῃ.

Ὅθεν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι εἰσφέρητε καὶ ὑμεῖς, ἀποστέλλοντες τὴν ὑμετέραν εἰσφορὰν εἴτε εἰς τὸν Πρόεδρον ἡμῶν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, εἴτε εἰς τὸν ταμίαν ἡμῶν κ. Μιλ. Νεγροπόντην, Γραφεῖα Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁδὸς Σόλωνος 39, εἴτε εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν κυριωτέρων Τραπεζῶν.

Μετὰ πλείστης ὑπολήψεως
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΑΝΩΝ
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Σπῦρος Πάτσης δήμαρχος Ἀθηναίων, Τάκης Παναγιωτόπουλος δήμαρχος Πειραιῶς, Ἀλ. Διομήδης διοικητὴς Τραπέζης Ἑλλάδος, Ι. Δροσόπουλος διοικητὴς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ι. Ἠλιάσκος Γεν. διευθυντὴς Τραπέζης Ἀθηνῶν, Δ. Λοβέρδος γεν. διευθυντὴς Λαϊκῆς Τραπέζης, Μανουὴλ Καμάρας γεν. διευθυντὴς Τραπέζης Ἀνατολῆς, Θ. Δεκατσᾶς γεν. διευθυντὴς Ἰονικῆς Τραπέζης, Ν. Παπάτσης διευθυντὴς Τραπέζης Χίου, Σπ. Κωστόπουλος διευθυντὴς Τραπέζης Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Πίστεως, Ι. Ἀθανασάκης πρόεδρος Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Γ. Ματθαιόπουλος Πρύτανις Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Δ. Αἰγινήτης Πρόεδρος Ἀκαδημίας, Δ. Λαμπαδάριος διευθυντὴς Πολυτεχνείου, Α. Στεφάνου πρόεδρος Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, Α. Ἀναστασιάδης, πρόεδρος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Γ. Στρίγκος πρόεδρος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, Α. Μακρῆς πρόεδρος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, Α. Χατζηκυριάκος πρόεδρος Ἑλλήνων Βιομηχάνων, Φρ. Μαυρομάτης πρόεδρος Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, Γεώργιος Μπαλῆς πρόεδρος δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν, Ε. Κυταριόλος πρόεδρος ἰατρικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν, Σ. Ἀραβαντινὸς πρόεδρος Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς, Σ. Βούλγαρης πρόεδρος Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, Βασ. Σκυριανός, πρόεδρος Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς, Γ. Σταματόπουλος πρόεδρος Πανεμπορικῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑλλάδος, Μ. Οἰκονόμου πρόεδρος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, Γ. Λαμπρινάκος πρόεδρος Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Γ. Πλατανιώτης πρόεδρος Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, Δ. Καλλιμασιώτης πρόεδρος Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς, Ἀν. Σταθᾶτος πρόεδρος Ε. Δ. Π. Α., Χρ. Καλογήρου πρόεδρος Ἐμποροϋπαλλήλων, Στ. Δέλτας Μ. Εὐλάμπιος διευθυντὴς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Σταμ. Ἐμπειρῖκος ἐφοπλιστής, Σ. Ζερβουδάκης καπνοβιομήχανος, Ὁμ. Ἰωσήφογλου, Ἀγ. Ἰωαννίδης δικηγόρος, Ν. Κανελλόπουλος βιομήχανος, Β. Καραβασίλης καπνοβιομήχανος, Η. Καραλόπουλος, Κ. Μαλικόπουλος, Θ. Μυταράκης, Κ. Νέγρης βιομήχανος, Μ. Νεγροπόντης, Α. Παπαπέτρος, Ι. Παπαστρᾶτος, Α. Πιαλόγλου, Α. Σινιόσογλου τραπεζίτης.

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Συλλογῆς Ἐράνων ὑπὲρ τῶν Πλημμυροπαθῶν ἀνηγγέλθησαν χθὲς αἱ ἑξῆς εἰσφοραί:

Πρόεδρος Δημοκρατίας	15.000
Πέτρος Κελλιγᾶς	15.000
Ἑλένη Μ. Νεγροπόντη	5.000
Ι. Ἠλιάσκος, Γενικὸς Διευθυντὴς Τραπέζης Ἀθηνῶν	20.000
Ἀλ. Σκουζές	5.000
Ἡ Λέσχη Κων)πόλεως	30.000
Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	100.000
Γρηγορ. Ἐμπεδοκλῆς	15.000
Δ. Σ. Πετροκόκκινος	8.000
Ὁ κ. Μίλλερ	1.866
Ἡ κ. Μίλλερ	747.70
Μαθηταὶ Γεωργικῆς Σχολῆς Συγγροῦ	316.30
Δ. Γ. Καραμάνος	1.000
Σπ. Σπυρόπουλος	300
Ἡ Ἕνωσις Συντακτῶν	5.000

Ἐπίσης ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διέθεσεν ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν Μακεδονίας δρχ. 500.000 ὡς πρώτην εἰσφοράν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται εἰσφορὰς ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι (θυρίδες ἀριθ. 9 καὶ 10) καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ

Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ἀπηύθυνε ἔκκλησιν πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ ὅπως συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν.

«Ὁ ἐμπορικὸς βιομηχανικὸς καὶ ναυτικὸς κόσμος, καταλήγει ἡ ἔκκλησις, ὅστις πάντοτε εἰς κάθε ἔκτακτον ἀνάγκην τῆς Πατρίδος πρωτοστατεῖ, παρέχων τὴν πολύτιμον συμβολήν του, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θέλει σπεύσῃ νὰ πράξῃ τὸ καθῆκον του, προκειμένου ν' ἀνακουφίσωμεν ἀδελφοὺς μας οἱ ὁποῖοι εἶδον τὸν πλοῦτον των, τοὺς κόπους των, τὰς θυσίας των ἀπολεσθείσας ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν.

»Κάμνομεν ἔκκλησιν εἰς τὰ ἐγνωσμένα αἰσθήματα φιλοπατρίας καὶ φιλανθρωπίας τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου μας ὅπως σπεύσουν ν' ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον τὸν ὀβολόν των εἰς τὴν καταρτισθεῖσαν μεγάλην τῶν ἐράνων πανελλήνιον ἐπιτροπὴν καὶ παρακαλοῦμεν τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅπως σχηματίσουν ἐπιτροπὰς ἵνα μεταξὺ τῶν μελῶν ἑκάστης κατηγορίας γίνῃ ὁ ἔρανος ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπίπεδον πιεστήριον μικρὸν ἠλεκτροκίνητον Γερμανικοῦ συστήματος «Φένιξ» ἐντελῶς ἀμεταχείριστον καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας».

ΕΛΑΣΤΙΚΑ
The GENERAL TIRE
—goes a long way to make friends
Ἀντέχουν πολὺ γιὰ νὰ κάνουν φίλους
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Α. Ε
7 ὁδὸς Σατωβριάνδου 7
ΑΘΗΝΑΙ
«ΦΑΜΑ»

VITAGON
SANITAS
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἐβραβεύθη εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Βολωνίας (Ἰταλίας)
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΝΤΙΚΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΑΝΑΣΚΑΦΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΟΥΜΕΝΩΝ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν διαμαρτυριῶν τῶν ἐνοικιαστῶν, ἰδιοκτητῶν καὶ καταστηματαρχῶν τοῦ ὑπὸ ἀνασκαφὴν χώρου τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἐξ αἰτίας τοῦ ἐκκρεμοῦντος ἐνώπιον τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς σχεδίου Ν. Διατάγματος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γόντικας προέβη χθὲς εἰς τὰς κατωτέρω ἀνακοινώσεις:

«Παρακολουθῶ εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸν θόρυβον διὰ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀρχαιολογικοῦ χώρου Ἀθηνῶν καὶ ἀνασκαφῶν. Δὲν γνωρίζω καλῶς τί ζητεῖται. Ἐννοοῦν νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς ἀρχαιολογικὸς χῶρος ὁ κάτωθι τῆς Ἀκροπόλεως; Ἢ νὰ μὴ γίνουν ἀνασκαφαί; Ἂν τοῦτο ἐννοοῦν, δὲν συμφωνῶ οὔτε ἐγώ, οὔτε οἱοσδήποτε νομίζω. Οἱ ὑπὸ τὴν γῆν ἀρχαῖοι θησαυροὶ δὲν ἀνήκουν εἰς ἡμᾶς μόνον, ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον ὅλον, τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Ἱστορίαν. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν ἡ Ἑλλάς; [illegible] ἐγινεν εἰς τὴν Ρώμην; Δὲν ἔγιναν ἐκεῖ ἀνασκαφαί; Ἢ μήπως δὲν ἔγιναν ἀνασκαφαὶ καὶ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος; Μόνον ὁ κάτωθι τῆς Ἀκροπόλεως χῶρος θὰ μείνῃ ἀνεξερεύνητος;

»Γράφετε, βλέπω, εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι χαρακτηρίζομεν ἡμεῖς ὡς ἀρχαιολογικὸν χῶρον ὡρισμένον τμῆμα τῆς πόλεως. Πρόκειται περὶ λάθους. Οὐδέποτε διενοήθη τις νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὁ χῶρος δὲν εἶνε ἀρχαιολογικός.

»Ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνασκαφῆς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς πρωτευούσης εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτε δὲ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὄθωνος τῷ 1833 οἱ ἀρχιτέκτονες Κλεάνθης καὶ Σάουμπερτ ἀνέλαβον νὰ ἐκπονήσουν τὸ σχέδιον τῶν Ἀθηνῶν, ἐξῄρεσαν τῆς οἰκοδομησίμου ζώνης ὅλον τὸν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν χῶρον εἰς ἱκανῶς μεγάλην ἔκτασιν μὲ πρόθεσιν νὰ κατεδαφίσουν τὰς ὑπαρχούσας νεωτέρας οἰκοδομάς, ἵνα ἀφοῦ ἀνασκαφοῦν καὶ ἀποκαλυφθοῦν τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα μεταβληθοῦν οἱ χῶροι εἰς δημοσίους κήπους καὶ τόπον περιπάτου. Ἔγινε μάλιστα τότε καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἰδιοκτησιῶν, καὶ ἔχομεν τὸ ἔγγραφον τῆς ἐκτιμήσεως κατὰ τὸ 1833 ἐν πρωτοτύπῳ χάρις εἰς τὸν κ. Καμπούρογλου, ὅστις τὸ ἀνεκάλυψε, τὸ διέσωσε καὶ εἶνε ὄντως πολύτιμον ἱστορικὸν ἔγγραφον. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρεται καὶ συνολικῶς ἡ γενομένη ἐκτίμησις «εἰς ἓν μιλιούνιον δεκατρεῖς χιλιάδας καὶ 363 δραχμάς». Προσθέτει μάλιστα ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Αὐγ. ὑψηλὸν βασ. διάταγμα, ἠρωτήθησαν οἱ πλεῖστοι τῶν οἰκοκυραίων καὶ ἀπήντησαν ἅπαντες ὅτι «εὐχαρίστως παραχωροῦμεν τὰς οἰκίας μας καὶ ἡ ἐκτίμησις εἶνε δικαία». Αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν εἶχον τότε. Τὰς ὑπογραφὰς ἔχουν ἐπικυρώσει οἱ δημογέροντες Ἀθηνῶν καὶ ὁ ὑπουργικὸς σύμβουλος Ἰω. Μίσιος.

»Ὥστε, βλέπετε, ἔκτοτε ἐθεωρεῖτο καὶ ἦτο ὁ χῶρος ἀρχαιολογικὸς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται οἱ τότε καὶ οἱ κατόπιν εἶχον συνείδησιν ὅτι ἐπὶ ἀρχαιολογικοῦ χώρου εἶχον ἰδιοκτησίας ὑποκειμένας εἰς ἀπαλλοτρίωσιν, ἕνεκα δὲ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἐλλείψεως χρημάτων ἀνεβάλλετο ἡ ἐκτέλεσις.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου δέον νὰ ἐξετασθῇ, δι' αὐτὸ καὶ συνέστησα εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ ἐνώπιον τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ν' ἀναπτύξουν τὰς ἀπόψεις των. Ἡμεῖς ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐξητάσαμεν τὰς ἀπόψεις ὅλων καὶ διότι ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ συνήθης διαδικασία περὶ ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἀσφαλίζει πλήρως τοὺς ἰδιοκτήτας, δημιουργοῦμεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκτιμήσεως, εἰς ἣν μετέχει ἀντιπρόσωπος τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ εἷς πραγματογνώμων τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, διοριζόμενος ὑπ' αὐτῆς.

Τώρα τὴν ἀξίαν τῶν οἰκοδομῶν νομίζομεν, ὅτι εὑρίσκομεν, ἂν τὴν ἐτησίαν καθαρὰν πρόσοδον τοῦ 1914 κεφαλαιοποιήσωμεν μὲ συντελεστὴν 10—15 ο)ο, τὴν οὕτω δὲ ἐξευρισκομένην ἀξίαν λόγῳ τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς θὰ δεκατετραπλασιάσωμεν πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς σημερινῆς ἀξίας ἢ ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἐν διαφωνίᾳ ἐπιτροπῆς καὶ ἰδιοκτήτου καὶ μετὰ τοῦτο καὶ τὰ δικαστήρια θὰ κανονίζουν τὴν πραγματικὴν σημερινὴν ἀξίαν. Εὐνοϊκωτέρα ἀποζημίωσις δὲν ἔχει γίνῃ μέχρι σήμερον.

»Ἐξ ἐρεύνης, ἡ ὁποία ἐγένετο, ἀπεδείχθη ὅτι οἱ σημερινοὶ ἰδιοκτῆται δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 7.000. Ἐνομίσθη ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις θὰ γίνῃ ἀθρόα καὶ θὰ δημιουργηθοῦν ἄστεγοι, ἐνῷ εἶνε ζήτημα ἂν 10—15 οἰκίαι κατ' ἔτος θὰ καταλαμβάνωνται, λαμβάνεται δὲ πρόνοια, ὥστε νὰ μὴ γίνεται κατάληψις ἄνευ προηγουμένης πραγματικῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος.

»Λαμβάνεται πρόνοια καὶ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου προστατευομένων ἐνοικιαστῶν, καὶ ὡς ἐλέχθη, ἐλάχιστοι θὰ εἶνε οἱ ἀπομακρυνόμενοι ἐκ τῶν μισθίων κατ' ἔτος.

»Φαίνεται ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐμελετήθη ἐπακριβῶς, δι' αὐτὸ ἐτυπώθη, διενεμήθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν δημοσιότητα, ἵνα ἐξετασθῇ λεπτομερῶς, συζητηθῇ καὶ οὐδένα ἀδικήσῃ. Εἶνε πολὺ διάφορον τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ὑποβληθέντος καὶ ἀπολύτως πλεονεκτικὸν ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν ἀκόμη, δεδομένου ὅτι πάντως μίαν ἡμέραν θὰ γίνῃ ἡ ἀνασκαφὴ καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

»Αὐτὰ εἶχον νὰ εἴπω, προσέθεσεν ὁ κ. Γόντικας, καὶ νὰ συστήσω μᾶλλον ἐπισταμένην μελέτην τοῦ νομοσχεδίου πρὸς διόρθωσιν τῶν μὴ καλῶς, ἔστω, κειμένων διατάξεων, ἀλλὰ μὲ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἀρχίσουν.»

Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Η ΑΠΕΙΛΗ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Ἡ Πανηπειρωτικὴ Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν κάτωθι ἀπάντησιν εἰς τὸ τηλεγράφημά του πρὸς τὸν Ἠπειρωτικὸν λαόν:

Κύριε Πρόεδρε,

Ὁ ἐφεδρικὸς Ἠπειρωτικὸς κόσμος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἔμεινε κατάπληκτος ἐκ τῆς αὐστηρότητος τῆς πρὸς τὸν Ἠπειρωτικὸν Λαὸν ἀπαντήσεώς σας. Ὅσον δήποτε ἔντονος καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ διαμαρτυρία τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ τοῦ συνελθόντος ἵνα ἑορτάσῃ ὑπὸ τόσον θλιβερὰς διὰ τὴν Ἤπειρον οἰκονομικὰς συνθήκας, τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ 17ον (δέκατον ἕβδομον) ἔτος ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς του, οὐδόλως ἔπρεπε νὰ τύχῃ μιᾶς τοιαύτης ἀπαντήσεως ἐκ μέρους Ὑμῶν. Ἐὰν ὁ Ἠπειρωτικὸς Λαὸς εὑρισκόμενος ἐν τελείᾳ ἐγκαταλείψει καὶ οἰκονομικῷ μαρασμῷ ἠθέλησε νὰ προσελκύσῃ διὰ στεντορείας φωνῆς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἔπρεπε νὰ τύχῃ τῆς δικαιολογημένης συγγνώμης ἐκ μέρους Ὑμῶν, δεδομένου ὅτι διατελεῖ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐν ἀπογνώσει.

Οἱ Ἠπειρῶται οὐδέποτε παρεγνώρισαν τὰς προσπαθείας τῆς Ὑμετέρας Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐξάλειψιν τὴν ληστείας ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἀναμένουν τὴν ἀμείλικτον τιμωρίαν τῶν συλληφθέντων διαβοήτων ληστῶν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅμως τῆς ὁδοποιίας, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ὅπως καὶ σεῖς εἰς τὴν ἀπάντησίν σας πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ συλλαλητηρίου ἀνεφέρατε, μόνον μελέται πρὸς τὸ παρὸν γίνονται διὰ τὴν Ἤπειρον οὐχὶ ὅμως καὶ ἔργα. Τὸ Κράτος δὲν κατώρθωσε, καίτοι ἀπὸ δέκα ἑπτὰ ἐτῶν ἠλευθέρωσε τὴν Ἤπειρον, οὐδὲ τὰς μελέτας ἀκόμη τῆς ὁδοποιίας νὰ καταρτίσῃ. Ἐὰν οἱ Ἠπειρῶται ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ὁδοποιίαν τοῦτο συμβαίνει διότι, ὅταν θὰ περατωθοῦν αἱ μελέται θὰ ἔχῃ ἐξαντληθῇ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ δάνειον τῆς ὁδοποιίας εἰς τὰς εὐνοουμένας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπαρχίας χωρὶς νὰ ἀπομείνῃ διὰ τὴν δυστυχῆ Ἤπειρον, τὴν χώραν τῶν αἰωνίων Ἑλλήνων, ὅπως τὴν ἀποκαλέσατε, οὐδὲ ὀβολός. Δὲν φανταζόμεθα δὲ νὰ φρονῆτε ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ Ἤπειρος μὲ μόνον τὰς μελέτας καὶ τὰς πανηγυρικῶς ἐξαγγελλομένας εἰς τὸν Τύπον ἐγκρίσεις νέων ὁδῶν εἰς τὴν Ἤπειρον. Ἡμεῖς παρακολουθοῦντες τὰ ἠπειρωτικὰ πράγματα, οὐδόλως ἠκούσαμεν μέχρι τῆς στιγμῆς τὸν ἦχον τῆς σκαπάνης ἐν Ἠπείρῳ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν τσαρουχοποιῶν γνωρίζητε κ. Πρόεδρε ὅτι εἰς τὰ Ἰωάννινα ἡ τάξις αὐτὴ ὑποφέρει περισσότερον πάσης ἄλλης. Διὰ τὴν τάξιν αὐτήν, ὅταν πρὸ τετραετίας τὸ Κράτος ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ ἀρωγόν, διενήργησε διαγωνισμὸν διὰ πέντε χιλιάδας ζεύγη τσαρουχίων εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ ἐπετεύχθη τότε ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀποζώντων ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῆς οἰκογενειαρχῶν διὰ καταθέσεως ὡς ἐγγυήσεως ἐκ μέρους των ἑτοίμων τσαρουχίων ἅτινα διέθετον. Ἡ μειοδοσία τὴν ὁποίαν σᾶς ἐπληροφόρησε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔμεινεν ἄκαρπος διότι τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἐζήτησε παρὰ τῶν τσαρουχοποιῶν Ἰωαννίνων τριακοσίας χιλιάδας δραχμῶν ὡς ἐγγύησιν. Ἐὰν κ. Πρόεδρε οἱ τσαρουχοποιοὶ Ἰωαννίνων εἶχον ὅλοι μαζὺ περιουσίαν τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη τῆς ὑποστηρίξεώς των ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Διότι ὅμως ἀφ' ἧς στιγμῆς διὰ τῆς ἀστόχου πολιτικῆς προκατόχων Κυβερνήσεων ἀπωλέσθη ἡ Β. Ἤπειρος ἀπεκλείσθη ἡ μετὰ τῆς Ἀλβανίας ἐμπορικὴ ἐπικοινωνία, ἔφαγον τὰ κεφάλαιά των, πρέπει νὰ ἀποθάνουν τῆς πείνης;

Κύριε Πρόεδρε,

Πρέπει νὰ εὑρίσκεσθε εἰς πολὺ μεγάλην ψυχικὴν ταραχὴν ὥστε νὰ συμβουλεύσητε τοὺς Ἠπειρώτας νὰ σᾶς καταψηφίσουν διότι εἶχον τὴν ἔμπνευσιν νὰ ἐκφράσουν ἐντόνως τὸν πόνον των. Οἱ Ἠπειρῶται οὔτε ἔπαυσαν οὔτε θὰ παύσουν νὰ τρέφουν ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν πρὸς Ὑμᾶς. Σᾶς τὸ ἀπέδειξαν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 καὶ ἰδίως ὅταν μετὰ τὴν νίκην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Κεραμίσταν καὶ Κοκκινίσταν τῆς Ἠπείρου μετὰ 8 ὁλοκλήρους ἡμέρας γενομένων τῶν ματαιωθεισῶν ἐκλογῶν ἐψήφιζαν ὅλοι Βενιζέλον, παρὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀντιφρονούντων. Σᾶς τὸ ἀπέδειξαν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 19ης Αὐγούστου, καθ' ἃς παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τὰς ὁποίας εἶχον διὰ τὰ πρόσωπα τοῦ συνδυασμοῦ, ἃς καὶ σεῖς εὑρήκατε δικαιολογημένας, ἐψήφισαν Βενιζέλον.

Ποῦ ἠθέλατε ὅμως νὰ ἀπευθύνουν τὰ παράπονά των; Εἰς τοὺς βουλευτάς; Μᾶς εἴπατε αὐτοὺς θέλω συνεργάτας. Τὸ ἠνέχθησαν ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀνικανότητος τῶν προσώπων αὐτῶν διὰ τὴν εἰσήγησιν τῶν φλεγόντων Ἠπειρωτικῶν ζητημάτων. Ἡ ψῆφος τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ δὲν ἐδόθη εἰς τοὺς βουλευτὰς ἀλλὰ εἰς τὸν Βενιζέλον καὶ εἰς αὐτὸν ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς ἐν τῇ ἀπογνώσει του, τὸν ἑπτάκις βουλευτὴν Ἰωαννίνων, ἀπηυθύνθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπούλωσιν τῶν τόσων πληγῶν αἵτινες μαστίζουν τὴν Ἤπειρον.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἤπειρος βεβαίως δὲν ἀποτελεῖ τὴν ὁλότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀλλὰ εἰργάσθη δι' αὐτόν. Οἱ μεγάλοι Ἠπειρῶται Ἐθνικοὶ εὐεργέται ἂν διέθετον τὰ χρήματά των οὐχὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καλλιμαρμάρων μεγάρων τῶν Πανεπιστημίων, Πολυτεχνείων, τῶν Ζαππείων, τῶν Σταδίων, τῶν Ἀκαδημιῶν, Σχολῶν Εὐελπίδων, Ἐθνικῶν Τραπεζῶν, Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων δι' ὧν ἐκόσμησαν τὴν πρωτεύουσαν καὶ πλείστας πόλεις τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ διὰ τὴν κατασκευὴν εἰς τὴν Ἤπειρον, τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα ὁδῶν, δὲν θὰ εὑρίσκοντο σήμερον οἱ Ἠπειρῶται εἰς τὴν δυσχερῆ θέσιν νὰ σᾶς ἐνοχλήσουν.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἤπειρος ἂν δὲν ἀποτελῇ ὅπως παρατηρεῖτε τὴν ὁλότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὑπῆρξεν ὅμως ἡ χώρα ἡ ὁποία ἐγέννησε τοὺς ἥρωας τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, τοὺς ἀπειραρίθμους μεγάλους ἐθνικοὺς εὐεργέτας, τοὺς πολυπληθεῖς πολεμιστὰς καὶ ἀγωνιστὰς ὅλων τῶν πολέμων, κριθεῖσα παρὰ τῆς ἱστορίας ὡς τὸ λίκνον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναφέρηται αὐτὴ εἰς τὴν ἀπάντησίν σας καὶ συγκεκριμένως εἰς τὰς τελευταίας γραμμὰς αὐτῆς μετὰ τόσης περιφρονήσεως...

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς: Χρ. Παπασταύρου, Στ. Βασιλάκος, Γ. Βαβαρέτος, Γ. Γιῶγος, Κ. Ζαμπόπουλος, Σ. Κόντης, Σ. Πανούσης

ΑΝΤΙΠΟΙΗΣΙΣ ΑΡΧΗΣ

Ὑπὸ δικαστικῶν ζητήσεων συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Κιουρτσάκη ὑποβληθείσης καὶ σχετικῆς μηνύσεως ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ ἀντιποιήσει ἀρχῆς ὁ ἰδιώτης Νικόλαος Κουτσιβάτης, κοινοποιῶν δικόγραφα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Στασινοπούλου.

ΠΑΤΟΚΛΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ
Δικηγόρος
Κοραῆ 7 Μέγαρον Οἰκονόμου

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ

Ἐξεδόθη ἀστυνομικὴ διάταξις δι' ἧς ἀναγγέλλεται ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν φροντίδα τῆς ὑγείας τῆς πόλεως, ἧς ἔργον εἶνε:

α') Ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκτὸς τῆς πόλεως μεγάλων ἐπιχειρήσεων σταυλισμοῦ ζώων (ἱπποστάσια, βουστάσια, χοιροστάσια κλπ.) καὶ ὁ ὁρισμὸς τῆς θέσεως ἔνθα ταῦτα δύνανται νὰ λειτουργῶσιν.

β') Ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκτὸς τῶν πόλεων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων κατεργασίας ἐντέρων, ὀστῶν, νωπῶν δερμάτων, τήξεως λίπους καὶ ἐν γένει νωπῶν προϊόντων.

γ') Ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκτὸς τῆς πόλεως τῶν ὀρνιθοτροφείων εἰς ἃ χρησιμοποιεῖται ἀριθμὸς πτηνῶν πλέον τῶν 10.

δ') Ὁ καθορισμὸς ζώνης ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ ἀπολύτως θὰ ἀπαγορεύηται ἡ διατήρησις καὶ συντήρησις ζώων ὀρνίθων καὶ ὀρνιθοειδῶν ἐν γένει καὶ

ε') Ἡ καθόλου μέριμνα διὰ τὴν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν αὐλῶν ὡς καὶ καταστημάτων καὶ ἐργοστασίων ἐν γένει τήρησις τῆς ἐπιβαλλομένης καὶ διὰ λόγους ὑγιεινῆς καὶ προλήψεως ἐπιδημικῶν νόσων καθαριότητος.

Διὰ τῆς διατάξεως ἡ ἀστυνομία προσκαλεῖ:

1) Πάντας τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιχειρήσεων τῶν παραγράφων α, β, καὶ γ ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὑποβάλωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν ἀστυνομίας πόλεων (Τμῆμα ἀστυνομικόν) Φειδίου 9, δηλώσεις ἐν αἷς ν' ἀναγράφωνται τὸ εἶδος καὶ ὁ τόπος τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ὑπευθύνου τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁδὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐν ᾗ ἡ ἐπιχείρησις, ὁ ἀριθμὸς τῶν σταυλιζομένων ζώων κατὰ κατηγορίας καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως.

2) Πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐργολάβους ἐκκενώσεως βόθρων ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ὑποβάλωσιν αἰτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἄνευ τῆς ἀδείας ταύτης οὐδεὶς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολάβου ἐκκενώσεων βόθρων.

3) Πάντας τοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως διατηροῦντας ἐργοστάσια κατασκευῆς πλίνθων καὶ κεράμων ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ὑποβάλωσι δήλωσιν περὶ τῆς θέσεως καὶ τοῦ εἴδους τοῦ ἐργοστασίου των προκειμένου μετὰ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐφόσον τηροῦνται οἱ νόμιμοι ὅροι νὰ χορηγηθῇ ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια.

4) Τοὺς ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως διατηροῦντας ἀλευρομύλους, μακαρονοποιεῖα, σαπωνοποιεῖα, ἐλαιοτριβεῖα, τυροκομεῖα καὶ ἀποθήκας τῶν ἄνω καταστημάτων ὡς καὶ διευθυντὰς ἢ ἰδιοκτήτας μεγάλων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἢ διατηροῦντας ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἀποθήκας καὶ ἐργοστάσια κατεργασίας μεταχειρισμένου χάρτου καὶ ρακῶν ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὑποβάλωσιν δηλώσεις περὶ τῆς θέσεως καὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐπιχειρήσεώς των.

Συνιστᾷ 1) Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπεριφράκτων ἢ ἀτελῶς περιφρασσομένων οἰκοπέδων ὅπως συμμορφούμενοι πρὸς τὸ ἄρθρον VIII τῆς ἄνω διατάξεως προβῶσιν εἰς πλήρη περίφραξιν τῶν οἰκοπέδων διὰ τοίχου ἢ σανιδώματος καὶ κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὴν εἴσοδον ἢ διάβασιν προσώπων ἢ ζώων καὶ τὴν ἀπόρριψιν οἱασδήποτε φύσεως ἀπορριμμάτων.

2) Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἐνοίκους λαϊκῶν πολυκατοικιῶν ἐντὸς μανδρῶν ὅπως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς διατάξεως τασσομένης προθεσμίας προβῶσιν ἀμελητεὶ εἰς τὰ ὑποδεικνυόμενα ὑγιεινομικὰ μέτρα καθαριότητος καὶ ἐξασφαλίσεως καὶ ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων καὶ βρωμερῶν ὑδάτων.

Ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτῶν ἐπὶ τῆς παρούσης προσκλήσεως ἡμῶν καὶ συνιστᾷ τὴν πρὸς ταύτην συμμόρφωσιν, ὑπομιμνήσκουσα ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως των θέλουσιν ὑποστῇ τὰς συνεπείας τοῦ Ν. Δ. τῆς 18)9)28 «περὶ μέτρων πρὸς πρόληψιν ἐπιδημικῶν νόσων», αἱ παραβάσεις τοῦ ὁποίου ἐκδικάζονται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πλημμελειοδικεῖον.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ Η ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΝΤ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΑΝΤ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)* Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πενγκὼ ἀνέγνωσεν ἀπόψε μελέτην του σχετικὴν μὲ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Ἀντὰντ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ πολέμου.

Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ἀνέφερεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπέβαλε τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναμονῆς ἵνα ἀποσοβηθῇ ἡ ἄμεσος ἔξοδος τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον. Οὕτω δὲ ἀπερρίφθη τὴν 18 Αὐγούστου ἡ πρότασις τοῦ κ. Βενιζέλου δι' ἧς ἔθετεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀντὰντ τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον τῆς Ἑλλάδος.

Περαιτέρω ἀνέφερεν ὅτι ὁ Σαζόνωφ ἐνήργησε διὰ τὴν προσχώρησιν τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Ἀντάντ, ὑποσχεθεὶς τὴν ἐκχώρησιν εἰς αὐτὴν σερβικῶν καὶ ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, εἰς δὲ τὴν Ρουμανίαν τὴν ἐκχώρησιν τῆς Τρανσυλβανίας καὶ τῆς Βουκοβίνας.

Διὰ τῆς μελέτης ταύτης ἐπεξηγεῖται ἡ ἀνάπτυξις τῶν μετέπειτα ἐνεργειῶν τῆς Ἀντὰντ εἰς τὰ Βαλκάνια.

ΑΙ ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟΝ ΣΤΑΘΗΝ

ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΗΣΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Ὁ εἰς Ἀλβανίαν εὑρισκόμενος ὑπαστυνόμος κ. Λαμπρινόπουλος, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ συνενόχου τῶν Ρεντζαίων Λάμπρου Στάθη, ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ συλληφθέντος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τώρα, καίτοι ὑφίσταται σύμβασις. Τὸ κώλυμα προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι πρέπει νὰ δικασθῇ πρῶτον ἀπὸ τ' Ἀλβανικὰ δικαστήρια, διότι κατηγορεῖται ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῶν ἀρχῶν, φυσικὰ δὲ καὶ νὰ ἐκτίσῃ εἰς ἀλβανικὰς φυλακὰς τὴν τυχὸν ἐπιβληθησομένην ποινήν.

Ἡ κατηγορία τὴν ὁποίαν τῷ ἀπηύθυναν αἱ ἀλβανικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ὅτι κατὰ τὴν σύλληψίν του εἴς τι χωρίον παρὰ τὸ Δελβινάκι, ἔφερεν ἀντίστασιν εἰς τοὺς χωροφύλακας ἐναντίον μάλιστα τῶν ὁποίων καὶ ἐπυροβόλησεν ἀνεπιτυχῶς. Εἰς τὰς φυλακὰς Ἀργυροκάστρου, ὅπου ἤδη κρατεῖται, ὑπεβλήθη εἰς ἐπανειλημμένας ἀνακρίσεις, ἀρνεῖται ὅμως ὅτι εἶναι ὁ Λάμπρος Στάθης. Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως ταύτης αἱ ἀλβανικαὶ ἀρχαὶ ζητοῦν ἔνορκον βεβαίωσιν τεσσάρων τοὐλάχιστον μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι νὰ βεβαιώσουν τὴν ταὐτότητα τοῦ κρατουμένου.

Οἱ ἐν Ἀλβανίᾳ Ἕλληνες ἀστυνομικοὶ ἐνεργοῦν ἤδη καταλλήλως διὰ τοῦτο, κατόπιν δὲ χορηγηθείσης εἰς αὐτοὺς ἀδείας προσπαθοῦν ν' ἀποσπάσουν ἀπὸ τὸν Στάθην πληροφορίας ἢ καὶ ὁμολογίας διὰ τὴν ληστείαν τῆς Πέτρας, τῆς ὁποίας τὸν θεωροῦν ὡς ἕνα τῶν αὐτουργῶν.

ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Σχετικῶς ὑπῆρχον χθὲς πληροφορίαι καθ' ἃς ἐκτὸς τῶν γνωστῶν προσώπων διὰ τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν δίκην ὑπάρχουν ἀδιάσειστα στοιχεῖα ὅτι ἐνέχονται εἰς τὴν ληστείαν τῆς Πέτρας, ἐξηκριβώθη ὅτι ἐνείχετο καὶ εἷς κλητὴρ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποθανὼν ἤδη. Ὁ κλητὴρ αὐτὸς παρηκολούθει τὴν κίνησιν τῆς Τραπέζης παρεῖχε δὲ εἰς τὸν πράκτορα τῶν διαπραξάντων τὴν ληστείαν τῆς Πέτρας, ὑπάλληλον ἐπίσης τῆς Τραπέζης Σταμάτην, ὅλας τὰς χρησίμους εἰς τοὺς ληστὰς πληροφορίας. Ὁ κλητὴρ αὐτὸς εἶχεν εἰδοποιήσει ἐγκαίρως τὸν Σταμάτην περὶ τῆς μεταφορᾶς εἰς Φιλιππιάδα 80 ἑκατομμυρίων δραχμῶν τῆς Τραπέζης ὡς εἶχεν ἀποφασισθῇ ἀρχικῶς.

Αἱ ἀνωτέρω πληροφορίαι περιελθοῦσαι εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν θὰ διαβιβασθοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἵνα ἀποσταλοῦν εἰς Κέρκυραν καὶ Ἰωάννινα ὅπου ὑπάρχουν οἱ φάκελλοι τῶν ἀνακρίσεων.

Τὸ ἀπόγευμα χθὲς ἀπέπλευσε τὸ ἀτμόπλοιον δι' οὗ μεταφέρονται εἰς Κέρκυραν οἱ ἀδελφοὶ Ρεντζαῖοι.

ΔΕΝ ΣΥΝΕΦΩΝΗΘΗ Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΨΕΥΔΕΙΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΥΤ

Ἐν σχέσει μὲ τὰς δημοσιευθείσας εἰς τοὺς «Τάϊμς» καὶ ἀναδημοσιευθείσας ἐνταῦθα δηλώσεις τοῦ κ. Μπούτ, καθ' ἃς ἰσχυρίζεται οὗτος ὅτι ὑπέγραψε μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Παρισίοις ὁριστικὴν συμφωνίαν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ, Κρήτῃ, Ἠπείρῳ κλπ. ἀξίας 10 ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ ὅτι καθώρισεν ἐνταῦθα μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τὰς λεπτομερείας τῆς συμβάσεως, πληροφορούμεθα ἐξ ἀπολύτως ἐγκύρου πηγῆς τὰ ἑξῆς: Οὐδεμία συμφωνία ὑφίσταται μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τοῦ οἴκου Μπούτ περὶ ἐκτελέσεως ἔργων. Ὁ κ. Μπούτ παρουσιασθεὶς κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἐν Παρισίοις, ἐδήλωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα τῆς Θεσσαλίας καὶ λοιπὰ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξέφρασε τὴν ἔκπληξίν του πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν τοῦτο, ὁ δὲ κ. Μπούτ ἐξήγησε τότε, ὅτι κατὰ τὸ σχέδιόν του θὰ ἀποξηράνῃ τὰς γαίας τμηματικῶς, θὰ καλύπτῃ δὲ τὰς δαπάνας τῶν ἔργων διὰ τῆς τμηματικῆς πωλήσεως τῶν ἀποξηραινομένων γαιῶν. Ὁ κ. πρωθυπουργός, προκειμένου νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἐδέχθη ὅπως ἡ πρότασις αὐτὴ μελετηθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἀπὸ τοῦ κ. Μπούτ, ἐὰν δὲ ἐκ τῆς μελέτης αὐτῆς ἀπεδεικνύετο ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο ἦτο πρακτικῶς ἀνεφάρμοστον τότε ὁ προϋπολογισμὸς θὰ ἐπεβαρύνετο μόνον μὲ τὰ ἔξοδα τῆς μελέτης.

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ κ. Χρηστομάνος διέψευσε καὶ αὐτὸς τὴν ὕπαρξιν συμφωνίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων μετὰ τοῦ οἴκου Μπούτ. Προσέθεσε δὲ μόνον ὅτι ὁ κ. Μπούτ ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν σχέδιον συμβάσεως, τὸ ὁποῖον μελετᾶται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου του, ἵνα κατόπιν παραπεμφθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων, κατόπιν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τέλος εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐρωτηθεὶς ἀκολούθως ὁ κ. Χρηστομάνος, ἐὰν τὸ Συνδικᾶτον τῶν Ἑλληνικῶν Τεχνικῶν Ἑταιρειῶν, ὑπέβαλε προτάσεις, ἀνεκοίνωσεν ὅτι τοῦ ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ ἀναφερομένου Συνδικάτου ἁπλῆ παράκλησις ὑπὸ τοῦ τύπον ὑπομνήματος, χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀποδώσῃ σημασίαν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην.

Πληροφορούμεθα ἐξ ἄλλου ἁρμοδίως ὅτι ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸν κ. Χρηστομάνον σύμβασις ὑπὸ τοῦ κ. Μπούτ ἀφορᾷ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν συγχρόνως τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων παρ' αὐτοῦ. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ ὑποβολὴ τοῦ σχεδίου τῆς συμβάσεως τοῦ οἴκου Μπούτ εἰς τὸν κ. Χρηστομάνον καὶ αἱ γενόμεναι ἐν Παρισίοις συνομιλίαι μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι τὰ μόνα πραγματικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων βασισθεὶς ὁ κ. Μπούτ προέβη εἰς τὰς δηλώσεις του εἰς τοὺς «Τάϊμς», ἐξαγγείλας τελικὴν συμφωνίαν, ἡ ὁποία πράγματι δὲν ὑπάρχει.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΑΛΒΑΝΙΚΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρει ὅτι κατόπιν τοῦ Ἀλβανικοῦ πραξικοπήματος τῆς παρὰ τὰς συμφωνίας συγκροτήσεως ἀντικανονικῆς Ὀρθοδόξου Συνόδου ἐν Ἀλβανίᾳ, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις:

α) Καθῄρεσε τοὺς ἀντικανονικῶς χειροτονηθέντας ἐν Ἀλβανίᾳ ἐπισκόπους.

β) Διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν διὰ συμμετοχὴν Σέρβου ἐπισκόπου εἰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας καὶ ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐπισκόπου τούτου καὶ

γ) Διεμαρτυρήθη ἐντονώτατα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἀλβανίας διὰ τὴν κατὰ παράβασιν τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως συμφωνίας λύσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως εἰς ζητήματα καθαρῶς πνευματικὰ τῆς Ὀρθοδόξου ἐν Ἀλβανίᾳ μειονότητος.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία καὶ αἱ ἄλλαι ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι μὲ τὰς ὁποίας τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εὑρίσκεται ἐν συνεννοήσει, σχετικῶς μὲ τὸ ἀλβανικὸν πραξικόπημα, φαίνονται συμμεριζόμεναι τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν ἄποψιν τοῦ Πατριάρχου.

Ἡ νέα ἀλβανικὴ ἐκκλησία θὰ εὑρεθῇ [illegible] εὐθὺς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς της ὑπὸ τῆς δυσμενείας ὄχι μόνον τῶν ὀρθοδόξων Ἀλβανῶν ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου. Ὑπῆρχον δὲ πληροφορίαι [illegible], κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἐτρέπετο ἡ ἐκκλησία αὕτη πρὸς τὴν Οὐνιτικὴν αἵρεσιν, μετὰ τῆς ὁποίας ἤδη εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν ὁ Βασιλεὺς Ἀχμὲτ Ζώγου.

ΠΛΑΣΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΩΝ

Ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 10ου τμήματος κ. Δημάκη προσήχθη χθὲς ὁ πρώην ναύτης Γ. Κουνενῆς κατηγορούμενος ὅτι ἐξέδιδε πλαστὰ διπλώματα πλοιαρχίας τὰ ὁποῖα ἐπώλει ἀντὶ ἀμοιβῆς. Ὁ συλληφθεὶς εἶχεν ἐφοδιάσει μὲ τοιαῦτα διπλώματα 5 ἄτομα. Θὰ ἀπολογηθῇ αὔριον.

ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν μήνυσις ἐκ μέρους τοῦ Ι. Μιχαηλίδου κατὰ ὁμάδος οἰκοπεδοφάγων οἱ ὁποῖοι πωλοῦν χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν κυριότητα οἰκόπεδα εἰς τὴν παρὰ τὸν συνοικισμὸν Βύρωνος θέσιν Νέα Ἑλβετία. Ἡ μήνυσις διεβιβάσθη εἰς τακτικὸν ἀνακριτὴν πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΝ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΑ ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΑΤΕΛΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ.—ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ.—ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἰς δίωρον συνεδρίασιν παραταθεῖσαν μέχρι τῆς 6 1)2 μ.μ.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τούτου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔσχεν ἰδιαιτέραν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτου, καθ' ἣν ἐμελετήθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπανελθόντος προχθὲς ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Χρηστομάνου προτεινόμενα μέτρα ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης. Ἡ σχετικὴ ἔκθεσις τοῦ κ. Χρηστομάνου εἶχεν ἀνακοινωθῆ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον χθὲς τὴν πρωΐαν, εἰς ἰδιαιτέραν συνεργασίαν μετ' αὐτοῦ, καθ' ἣν καὶ ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἡ σύγκλησις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν λῆψιν τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ὡς πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πλημμυροπαθῶν.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μακροσκελεστάτη καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τοπικῶν χαρτῶν τοὺς ὁποίους ἐξετέλεσεν ὁ συνοδεύσας τὸν κ. Χρηστομάνον εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κ. Λοπρέστης, ἀνέφερεν ὅλας τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῶν πλημμυρῶν καταστροφῶν τόσον εἰς τὸν Ἀξιὸν καὶ Στρυμόνα ὅσον καὶ εἰς τὸν Ἕβρον.

Ὁ κ. Χρηστομάνος ἐπαναλαμβάνει ἐν τῇ ἐκθέσει του ὅλας τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἔδωσεν ἐπιτοπίως πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ τοὺς ὑποδιοικητὰς τῶν κατακλυσθεισῶν περιφερειῶν διὰ τὴν διάθεσιν τῆς ἐκ 3 1)2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εὑρισκομένης εἰς χεῖρας τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας πιστώσεως.

Ἡ πίστωσις αὐτή, διατεθεῖσα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀμεσωτέρων ἀναγκῶν τῶν παθόντων κατοίκων, ἀπεφασίσθη νὰ κατανεμηθῇ: 2 1)2 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν Ἀξιοῦ καὶ Στρυμόνος, 1 δὲ ἑκατομμύριον διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς τοῦ Ἕβρου. Προσθέτως, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν, ὡς ἀνεκοινώθη, ὅπως διατεθῇ οἱαδήποτε ἀπαιτηθησομένη νέα πίστωσις, συμπληρωματικῶς πρὸς τὴν ἀναφερομένην τῶν 3 1)2 ἑκατομμυρίων.

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΤΩΝ ΓΕΦΥΡΩΝ

Ἐν συναφείᾳ, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξήτασε τὴν παρουσιαζομένην ἄμεσον ἀνάγκην ἐπισκευῆς τῶν καταστραφεισῶν γεφυρῶν τόσον εἰς τὰς Νέας Χώρας ὅσον καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα, ἀπεφάσισε δὲ τὴν διάθεσιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου διὰ τὰς γεφύρας Μακεδονίας καὶ Θράκης.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΝΙΜΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ

Ἀκολούθως ἐγένετο συζήτησις διὰ τὴν κατασκευὴν προσωρινῶν ἀντιπλημμυρικῶν φραγμάτων εἰς τὸν Στρυμόνα, διὰ τὴν πρόληψιν μελλουσῶν πλημμυρῶν ἐκ τῆς τήξεως τῶν χιόνων κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν. Ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προέλθῃ εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας ἀμέσους ἐνεργείας.

Ὡς ἀνεκοινώθη, αἱ ἐνέργειαι αὗται, — διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν προσωρινῶν ἀντιπλημμυρικῶν φραγμάτων τοῦ Στρυμόνος, ἐν ἀναμονῇ τῆς κατασκευῆς τῶν μονίμων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων τῆς περιφερείας—εἶχον διαταχθῆ πρὸ καιροῦ, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν καθυστέρησεν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ νομομηχανικοῦ Σερρῶν, ὅστις ἐκ τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ σχετικῆς πιστώσεως ἐκ 500 χιλ. δραχμῶν δὲν διέθεσεν εἰμὴ 20 χιλ. διὰ τὴν κατασκευὴν ἁπλῶν ἀναχωμάτων τὰ ὁποῖα καὶ παρεσύρθησαν. Ἀπεφασίσθη ἡ τιμωρία τοῦ νομομηχανικοῦ, διὰ τὸν λόγον αὐτόν.

ΤΑ ΜΟΝΙΜΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μόνιμα ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα τοῦ Στρυμόνος, ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέφερε διὰ μακρῶν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰ τῆς πρωϊνῆς συνομιλίας του μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν ἀναδόχων ἑταιρειῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων κ. Γενηδουνιάν. Πρὸς τοῦτον, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνέστησε τὴν ἄμεσον λῆψιν προσωρινῶν μέτρων οὕτως ὥστε ν' ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος νέων καταστροφῶν ἐκ τῶν πλημμυρῶν αἱ ὁποῖαι συμβαίνουν κατ' ἔτος, τὴν ἄνοιξιν, ἐκ τῆς τήξεως τῶν χιόνων τῶν ὀρέων. Ἐπίσης ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ πληροφορίας ὡς πρὸς τὸ δυνατὸν τῆς ἐπισπεύσεως τῶν μονίμων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων. Ὁ κ. Γενηδουνιὰς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εἰδοποιήσῃ σχετικῶς τὰς ἑταιρείας τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύει καὶ θὰ τηρήσῃ ἐνήμερον τὴν κυβέρνησιν. Προκαταρκτικῶς δέ, ἀνέφερε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι, διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεγάλων μονίμων ἔργων, αἱ ἀνάδοχοι ἑταιρεῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ συντομεύσουν τὰς προθεσμίας διὰ τὴν μελέτην τῶν ἔργων τούτων ἐφόσον καὶ ἡ ἁρμοδία κρατικὴ ὑπηρεσία θὰ ἔστεργε νὰ συντομεύσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποβληθησομένων μελετῶν, ὁπότε ἡ ἔναρξις τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων θὰ κατωρθοῦτο νὰ γίνῃ καὶ ἐντὸς τοῦ θέρους.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΖΗΜΙΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

Διὰ τὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας προεκάλεσαν αἱ πλημμύραι τοῦ Ἕβρου, ὁ κ. Χρηστομάνος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅτι αὗται εἶνε αἱ μεγαλύτεραι, ὡς ἀναφέρει καὶ εἰς τὴν ἔκθεσίν του. Ἐπ' αὐτῶν διεξήχθη μᾶλλον ἐκτενὴς συζήτησις εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρθη μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὑπάρχουν παλαιότεραι προτάσεις ἀπὸ μέρους τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐκτέλεσιν, παρὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, γενικῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων εἰς τὴν κοίτην τοῦ Ἕβρου. Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τῶν προτάσεων τούτων ἐκρίθη πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος, ἐφόσον θ' ἀπῄτει δαπάνην ὑπολογιζομένην εἰς 2 περίπου δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἐν συνεπείᾳ, προεκρίθη ἡ κατασκευὴ προσωρινῶν ἔργων. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη, προτάσει τοῦ κ. Χρηστομάνου, ἡ διάθεσις πιστώσεως 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν κατοίκων ὡρισμένων κατακλυσθέντων παροχθίων χωρίων, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐγκατασταθοῦν ἀλλοῦ, εἰς ὑψηλότερον σημεῖον. Τὰ χωρία ταῦτα εἶνε 7, μὲ σύνολον 1000 οἰκογενειῶν.

Ὁ κ. Χρηστομάνος ἀνέφερε προσθέτως ὅτι ἔδωσεν ὁδηγίας εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς ὅπως προβοῦν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐκτίμησιν τῶν προκληθεισῶν ἀπὸ τὰς πλημμύρας τοῦ Ἕβρου ζημιῶν, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ληφθοῦν τὰ δέοντα μέτρα.

Προκαταρκτικῶς, ὅμως, ὡς ἀνεκοινώθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἡ ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ἀπεφάσισε τὴν διάθεσιν πιστώσεως 4 ἑκτα. διὰ τοὺς ἐκ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀγρότας πρόσφυγας, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας. Τὸ δημόσιον θὰ συμπληρώσῃ πᾶσαν ὑπὲρ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπαιτηθησομένην δαπάνην διὰ τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας. Διὰ τοὺς γηγενεῖς, θὰ διατεθοῦν ἀνάλογα ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν παρ' αὐτῶν διὰ τὴν νέαν σπορὰν εἰς ἀντικατάστασιν τῆς καταστραφείσης ἐκ τῶν πλημμυρῶν. Ὅλας τὰς πιστώσεις ταύτας θὰ διαθέσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΝ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν ἐπίσης, συμφώνως πρὸς τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Χρηστομάνου, ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ ἀραβοσίτου καὶ κριθῆς διὰ τὴν διατροφὴν τῶν παθόντων πληθυσμῶν τοῦ Ἕβρου, ὡς καὶ χορτονομῆς διὰ τὴν κτηνοτροφίαν αὐτῶν.

Ἡ ἀπαιτηθησομένη ποσότης θὰ εἰσαχθῇ παρὰ τοῦ γραφείου Θράκης τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως.

Εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, τοὺς νομάρχας καὶ τὰ γραφεῖα ἐποικισμοῦ διεβιβάσθη ἀπὸ χθὲς τηλεγραφικὴ ἐντολὴ ὅπως καθορίσουν τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ νομῆς καὶ τροφῆς, ἵνα διαταχθῇ ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ τῶν ποσῶν τούτων ἐκ τῶν τελωνείων τὰ ὁποῖα ἤθελον ὑποδειχθῆ.

Ἐπίσης ἀνετέθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ νὰ τῷ ὑποβληθοῦν πίνακες τῶν προκληθεισῶν ζημιῶν, κατὰ περιφερείας, ὡς καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων αὐτῶν.

Η ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Οἱ πίνακες οὗτοι θὰ διαβιβασθοῦν πρὸς τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Γεωργίας, τῆς Προνοίας καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτου ἐπιτροπήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἡ διάθεσις τῶν ἐγκριθεισῶν καὶ ἐγκριθησομένων πιστώσεων. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην παρεσχέθη ἐπίσης, ὡς ἀνεκοινώθη, τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως, κατὰ τὴν κρίσιν της, τῶν συλλεγησομένων πανελληνίων ἐράνων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνέκρινεν ἐπίσης τὴν ἀποστολὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εὐχαριστηρίου τηλεγραφήματος πρὸς τὸν διοικητὴν τῶν τουρκικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς παραμεθορίου, ὅστις παρέσχε πᾶσαν περίθαλψιν εἰς τος κινδυνεύσαντας ἄνδρας ὡρισμένων ἑλληνικῶν φυλακίων.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ καὶ τοῦ Ἕλληνος ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Τυχίου διὰ τὴν αὐταπάρνησιν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε πρὸς διάσωσιν τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς περιφερείας του.

Προτάσει τοῦ κ. Βενιζέλου ἐτηλεγραφήθη εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας ὅπως εὐχαριστήσῃ τοὺς ξένους ὑγιεινολόγους, οἵτινες προέτειναν ν' ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν Κ. τῶν Ἐθνῶν δηλῶν συγχρόνως πρὸς αὐτοὺς ὅτι χάρις εἰς τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μέτρα καὶ τοὺς ἐνεργουμένους πανελληνίους ἐράνους ἡ ἀρωγὴ τῶν πλημμυροπαθῶν κρίνεται ὡς ἐπαρκὴς ὥστε νὰ παρέλκῃ ἡ βοήθεια τῆς Κ.Τ.Ε.

ΒΕΛΤΙΟΥΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΓΡΙΠΠΗΣ ΚΑΙ ΜΗΝΙΓΓΙΤΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΠΕΙΝΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΡΙΚΚΑΛΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ κατάστασις βελτιοῦται συνεχῶς εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Ἕβρου. Διετέθησαν ἤδη 600 χιλιάδες δρχ. διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν καταστραφεισῶν γεφυρῶν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν φραγμάτων τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Ἀξιοῦ, καὶ 430 χιλιάδες δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ φράγματος Λαγκαδᾶ.

Ὁ κ. Μαρῆς διέταξε τὴν ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν χρεῶν τῶν ὀφειλετῶν ἐκ φόρων γεωργικῆς παραγωγῆς, αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Τηλεγραφήματα ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ἀναφέρουν ἐπίσης βελτίωσιν τοῦ καιροῦ. Εἰς τὰς βορειοτέρας ὅμως ἐπαρχίας ἐξακολουθεῖ ἡ κακοκαιρία. Οὕτω ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διοικητὴς Ἰωαννίνων ἀναφέρει ὅτι ἡ πόλις εἶναι «βυθισμένη» κυριολεκτικῶς εἰς τὴν χιόνα.

Ὁ Νομάρχης Λαμίας ἀναφέρει ὅτι ὅλη ἡ περιφέρεια ἔχει ἀποκλεισθῆ.

Ὁ νομάρχης Ναυπλίου τηλεγραφεῖ ὅτι εἰς τὸν δῆμον Προσυμναίων ἀπὸ τριημέρου ἐνέσκηψε σφοδρὰ χιονοθύελλα. Ἡ χιὼν ἀνῆλθεν εἰς 1 καὶ 1)2 μέτρα. Τὰ αἰγοπρόβατα ἐδεκατίσθησαν.

Εἰς τὴν Νεμέαν ἀπὸ διημέρου ἄφθονος χιὼν καλύπτει τὴν περιφέρειαν.

Ὁ νομάρχης Τρικκάλων τηλεγραφεῖ ὅτι ὁλόκληρος ὁ Δῆμος Ἀδαμάντων ἀπεκλείσθη καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουν ἐκ πείνης. Τὸ ὕψος τῆς χιόνος ἔφθασεν ἐκεῖ εἰς 4 μέτρα. Πλέον τραγικὴ εἶνε ἡ κατάστασις εἰς τὸν δῆμον Κοθωνίων, μεθ' οὗ πᾶσα ἐπικοινωνία εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατος.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Βαλτετσινίκου (Ἀρκαδίας) ἀναφέρει, ὅτι ἡ χιὼν ἔφθασεν ἐκεῖ τὰ 3 μέτρα. Ὑπάρχει κίνδυνος θανάτων ἐκ πείνης.

ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐλήφθησαν τηλεγραφήματα ἐκ διαφόρων φρουρῶν ἀναφέροντα ὅτι λόγῳ τοῦ ψύχους ἐσημειώθησαν ἐπὶ ὁπλιτῶν πλεῖστα κρούσματα γρίππης ἐλαφρᾶς μορφῆς. Εἰς τὰς φρουρὰς Κρήτης καὶ Ἠπείρου ἀπεστάλη σημαντικὴ ποσότης ἀντιγριππικοῦ ἐμβολίου ὅπερ παρασκευάζεται ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα στρατιωτικοῦ ἐπιδημιολογικοῦ κέντρου.

Ἐπὶ ὁπλίτου ὑπηρετοῦντος εἰς τὴν φρουρὰν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐσημειώθη κροῦσμα μηνιγγίτιδος. Ὁ προσβληθεὶς ἀπεμονώθη. Ἐξ ἄλλου ἡ σχολὴ ἐφαρμογῆς ἱππικοῦ ὅπου εἶχε σημειωθῆ κροῦσμα μηνιγγίτιδος πρὸ ἡμερῶν ἤρχισε λειτουργοῦσα ἀφοῦ προηγουμένως ἀπεστειρώθησαν οἱ μηνιγγιοφορεῖς.

Η ΝΕΑ ΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΜΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ χθεσινοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐγένετο βραχεῖα συζήτησις ἐπὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν ἑλληνογαλλικῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σύναψιν τῆς νέας ἐμπορικῆς συμβάσεως, κατόπιν τῆς ἀναθεωρήσεως ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τῶν προγενεστέρων ἀποφάσεών της διὰ τῶν ὁποίων εἶχεν ἀποδεχθῆ τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ καὶ τὴν μείωσιν τοῦ δασμοῦ τῶν γλυκέων οἴνων.

Συνῆλθε χθὲς ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιμείνῃ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἵνα γίνωσιν δεκταὶ αἱ ἑλληνικαὶ ἀπόψεις περὶ ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ καὶ μειώσεως τοῦ δασμοῦ τῶν γλυκέων οἴνων, συνομολογουμένης μέχρι τῆς 11ης Μαρτίου τῆς συμβάσεως. Ὁ ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ νέαν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος ταύτης καὶ πέραν τῆς 11ης Μαρτίου.

ΟΥΔΕΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΡΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας πόλεων ἐξεδόθη ἡ κάτωθι διαταγὴ πρὸς τὰ διάφορα τμήματα αὐτῆς περὶ μέτρων κατὰ τὰς Ἀπόκρεω:

Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐνάρξει τοῦ Τριῳδίου παρέχομεν ἡμῖν τὰς κατωτέρω ὁδηγίας διὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν τῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν Ἀπόκρεω ἐπιβαλλομένων ἀστυνομικῶν μέτρων.

1) Ἡ χρῆσις τῆς προσωπίδος ἀφίεται ἀπεριόριστος.

2) Οἱ ἐκ τῆς ἰσχυούσης διατάξεως περὶ μέτρων κατὰ τὰς Ἀπόκρεω περιορισμοὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποιότητα καὶ προέλευσιν τῶν σερπαντὲν καὶ κομφετὶ δὲν θὰ ἰσχύσουν κατὰ τὴν τρέχουσαν περίοδον.

3) Ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ χρῆσις κηρίνων ᾠῶν, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

4) Ἀπὸ σήμερον τὸ ἄνοιγμα τῶν κουρείων ἀφίεται ἐλεύθερον ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ταῦτα θὰ πωλῶσι καὶ ἐνοικιάζωσι ντόμινα, μάσκες καὶ ἐν γένει εἴδη ἀμφιέσεως ἀπαγορευομένης πάσης ἐργασίας ἀπασχολήσεως προσωπικοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς 3ης μέχρι τῆς 17ης Μαρτίου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Κυριακῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία κομμώσεως, ἐφ' ὅσον ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ δὲν ἀπασχολεῖται προσωπικόν.

5) Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἤτοι ἀπὸ 3ης μέχρι 17ης Μαρτίου 1929 ἡ ὥρα ἀνοίγματος καὶ κλεισίματος κέντρων διασκεδάσεως, καφενείων, ζαχαροπλαστείων, ζυθοπωλείων, ζυθεστιατορίων καὶ γαλακτοπωλείων ἀφίεται ἐλευθέρα πλὴν τῶν χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν δι' ἃς ἰσχύει ἡ σχετικὴ ἀστυνομικὴ διάταξις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 23ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ :	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.25	375.—
Παρισίων	3.01	3.02
Ν. Ὑόρκης	77.03	77.21
Ἑλβετίας	14.832	14.867
Ἰταλίας	4.04	4.05
Ὀλλανδίας	30.915	31.0112
Βρυξελλῶν	2.145	2.155
Βερολίνου	18.305	18.35
Βιέννης	10.835	10.88
Σόφιας	0.55	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.476
Πράγας	2.28	2.295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 22)2 Κλείσιμον 23)2

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	73.—	5 ο)ο 1914	1975
5 ο)ο 1884	73.—	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	61.75	» Ἀνατολ.	408
4 ο)ο 1889	62.—	Οἴνων	573
5 ο)ο 1890	72.50	Λαυρίου	
5 ο)ο [illegible]	72.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	62.75	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσ.	445
5 ο)ο 1910	62.50		
5 ο)ο 1914	79.—		
7 ο)ο 1924	101.—		
6 ο)ο 1928	90.12		
Κτηματ.	98.50		
Παραγωγ.	87.25		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. — Παρισίων 123.20, Ν. Ὑόρκης 4.8565, Ἑλβετίας 25.18, Ἰταλίας 92.74, Ἰσπανίας 30.31, Ἀμστερνταμ 12.125, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 805, Βερολίνου 20.46 καὶ Βιέννης 25.232.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 23 2	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 22)2
Ἐθνικῆς	65900	65900	65900	65900
Ἀθηνῶν	929	929	929	929
Ἀνατολῆς	1230	1220	1225	1225
Ἐμπορικῆς	919	919	919	921
Βιομηχανίας	660	653	660	654
Ἐθν.Ἀτμ.	536	536	536	540
Οἰνοπνευμ.	980	945	960	970
Οἴνων	1755	1705	1725	1760
Ἠλεκτρ.Σιδ.	810	808	808	809
Ἠσαΐα	170	169	170	173
Πυριτιδοπ.	1835	1810	1830	1820
Λιπασμάτων	1820	1795	1810	1835
Ἔργον	416	416	416	416
Μακρῆ	1360	1350	1555	1355
Σ.Π.Α.Π.	653	652	653	654
Ἐριουργίας	376	372	376	375
Πειραϊκῶν	349	344	345	349
Χρώματα	465	465	465	468
Διαμαντοπ.	208	208	208	208
Καπνοῦ	360	356	359	360
Τέκτων	274	274	274	274
Ἠλεκτρικῆς	467	462	462	465
Ἀνταλ.	913.—	909.—	911.50	912.—

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα : Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 906.50—910 καὶ 908 κλείσιμον, ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 909—913 καὶ 911.50 κλείσιμον.

Ἑλλήνων ὑπηκόων : Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ τῶν 465—466 καὶ 465.50 κλείσιμον.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 23ης Φεβρουαρίου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5595	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	5595	5 ο)ο 1898	71.50
4 ο)ο 1887	4660	5 ο)ο 1900	69.—
4 ο)ο 1889	4680	1 ο)ο 1906	48.75
5 ο)ο 1890	5550	6 ο)ο 1917	86.—
5 ο)ο 1893	5500	6 ο)ο 1918	82.50
2 1)2 ο)ο 1898	37500	8 ο)ο ΑΒ. 1919	88.75
4 ο)ο 1902	4580	8 ο)ο Γ.Σ. 1925	87.75
5 ο)ο 1907	1300	5 ο)ο 1920 π.	201.—
4 ο)ο 1910	4650	5 ο)ο 1920 μ.	201.—
5 ο)ο 1914	5935	6 1)2 ο)ο 1922	101.25
7 ο)ο 1924	7610	6 ο)ο 1926	87.—
8 ο)ο 1925	81300	8 ο)ο 1926	100.50
6 ο)ο 1928	6700	8 ο)ο 1927	465.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	2100—	7.— ο)ο 1925	281.—
2.50 ο)ο 1904	71.—	7.— ο)ο 1926	273.—
2.50 ο)ο 1912	67.—	8.— ο)ο 1926	911.50
2.— ο)ο 1925	5690—	....	......

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἐθνικῆς	65900
Ἀθηνῶν	928
Ἀνατολῆς	1225
Λαϊκῆς	6000
Ἐμπορικῆς	919
Πειραιῶς	330
Βιομηχανίας	660
Οἰκονομίας	126
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	345
Κοσμαδοπούλ.	715
Θεσσαλίας	115
Χίου	790
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	280
Ἀγγλοαιγ.	54.—
Καραβασίλη	8500
Σάμου	90
Ἀτμοπλοΐων	
Κάπαρη	9.—
Ἀχαϊκῆς	110
Ἐθνικῆς	536
Παληοῦ	5
Μιχαληνοῦ	600
Χιακῆς	375
Γιαννουλάτου	165
Κροκόδειλ.	275

Βιομηχανικ.	
Ἑρμῆς	247
Καπνοῦ	3 9
Ἀπόλλων	125
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	1830
Λιπασμάτων	1800
Χρωμάτων	465
Ἄγκυρα	47
Βιὸ	390
Παλλὰς	280
Ἀβεζὰπ.	35 —
Κυλινδρομ.	150
Ἥλιος	40
Ψυγεῖα Θεσ.	290
Ἀθηνᾶ	200
Παγ. Πατησ.	96
Σάνιτας	58.—
Ἀλεξόπουλοι	310
Κονσέρβαι	270
Ψυγ. Πειρ.	255
Ἀνατολὴ	140
Χημ. Βιομηχ.	134
Μακρῆ	1355
Ἅλατος	205
....	
....	

Οἰνοποιητ.	
Οἰνοποιΐας	960
Οἴνων	172
Καμπᾶ	443
Ἠσαΐα	170
Ἕνωσις	296
Γεωργ. Βιομ.	43
Οἴνων (προσ.)	1615
Κασταλία	110
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικῆς	462
Ἠλεκ. (προσ.)	448
Ἑνιαίας	360
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	4850
Κορίνθου	750
Γεν. Ἀποθ.	565
Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου	142
Ἀνθρακωρ.	20.—
Ἐπ. (κοιναὶ)	158
Ἐπ. (Προν.)	178
Λαυρίου	32.—
Ὠρωποῦ	203
Σιδ)μικαὶ	
Θεσσαλίας	1355
Σ.Π.Α.Π.	653
Ἠλ. Σιδ)μ.	808

Οἰκοδομικαὶ	
Ἡρακλῆς	950
Τιτὰν	2670
Ξυλείας	160
Τέκτων	272
Ἕρμα	425
Ἄτλας	155
Ἔργον	415
Κέκρωψ	330
Κύκλωψ	215
Ἐργοληπτικὴ	210
Ὄλυμπος	230
ΑΚΤΕ	154
Πρώτη Οἰκοδ.	250
Καψαμπέλη	160
Ἑλλούλ	59
Ὑφαντουργ.	
Πειρ. Ἐπαγ.	345
Ἐριουργίας	376
Βερμίου	596
Ἔρια	189
Ἑλλ. Ταπητ.	22
Χρυσαλλὶς	135
Ὑφαντουργ.	80
Βάμβαξ	100
Ἀθηναῒς	215
Ἐμπειρῖκος	400
....	

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 8700, Κτηματικῆς 2700, Τραπέζης Λακωνίας 110, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 265, Ἱπποδρόμου 270, Ἐλαιουργίας Κερκύρας 26, Κάδμος 165, Ναθαναὴλ 350.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Βαγόνια κάμπου 3880, δελτία ἕτοιμα 3570, Μάρτιος 3580, καὶ Μάϊος 3630.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τὸ εἰδικὸν χρηματιστηριακὸν συμβούλιον, ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς :

1) Ὅπως αὐξηθῶσιν αἱ μεσιτεῖαι τῶν εἰς χρυσὸν ἐθνικῶν δανείων, τῶν ὑπερβαινόντων τὴν τιμὴν τῶν 1000 δραχμῶν, ἀπὸ 2 ο)οο εἰς 3 ο)οο καὶ ὅτι ἡ Ἀνώνυμος Τραπεζικὴ Ἑταιρεία ἐπὶ διδομένης ὑπ' αὐτῆς ἐντολῆς δύναται ἐφ' ὅσον θέλει νὰ κρατῇ τὰ 33)100 τῆς μεσιτείας ἀπὸ τοὺς χρηματιστάς, τῶν μεσιτῶν λαμβανόντων τὰ 2)5 τῶν εἰς τοὺς χρηματιστὰς περιερχομένων, ἐφ' ὅσον ἤθελον εἶνε οὗτοι κομισταὶ τῆς ἐντολῆς. Ἐπὶ δὲ συμψηφιστικῶν πράξεων ἡ Τράπεζα θέλει κρατῇ τὰ 60)100 τῆς μεσιτείας.

2) Ὡρίσθη ἡ συνδρομὴ τῶν ἀντικρυστῶν πρὸς τὸ Χρηματιστήριον, ὡς ἐκτάκτων μελῶν, εἰς 300 δραχμὰς ἐτησίως.

3) Ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ εἰσαγωγῆς τῶν μετοχῶν τῆς «Α. Μεταξοβιομηχανικῆς Ε. Δ. Ναθαναὴλ καὶ Σία» πρὸς διαπραγμάτευσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον.

2Α ΕΚΔΟ

ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΠΑΓΟΒ
ΕΙΣ ΕΥΞΕΙΝΟΝ ΠΟ
ΕΠΑΓΩΣΕΝ Η ΘΑ
ΑΠΟ ΜΠΟΥΡΓΚΑΣ ΕΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΟΧΗ

ΣΟΦΙΑ, 23 (Τοῦ
τοῦ μας).—Ἡ μεταξὺ
καὶ Μπουργκὰς να
εἶχεν ἐπαναληφθῆ πρ
μετὰ τὴν πρώτην τῆ
πάγων, διεκόπη ὅμως
χθὲς ἐκ νέου, συνεπείᾳ
ρουσίας ὀγκοπάγων.
γύδουνον ἐσημειώθη
ἀκρωτήριον Ἐμίν, μή
χιλιομέτρων καὶ πλά
ὑπερέχον τῆς ἐπιφανεί
ὕδατος κατὰ ἓν μέτρον
θανῶς 2 μέτρων βάθους
ει εἰς τὴν διάκρισιν τ
μων καθιστῶν ἀδύνατ
ναυσιπλοΐαν. Αἱ
ναυτικαὶ ἀρχαὶ εἰδο
ἐν καιρῷ τὰς ξένας ἑται
συστήσασαι τὴν προσ
διακοπὴν τῶν προσεγ
ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς
τοῦ Εὐξείνου. Ἡ
κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶ
Μπουργκὰς εἰς Βάρν
γωσεν ἐκ νέου, ἀπο
ὑπὸ πάγων. Τὸ θέα
γραφικόν. Πεζοί,
καὶ αὐτοκίνητα κυκλο
ἀπὸ Βάρνας εἰς Πεζ
ἐπὶ τῶν πάγων.

Ἐλήφθη τηλεγράφημα ἐκ Σ
ναφέρον ὅτι κατ' ἐξηκριβωμέ
ροφορίας εἰς τὸν Εὔξεινον Πό
γύδουνον μήκους 7 χιλιομέτρ
φους ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν 2
κινεῖται ἀπὸ τῶν ρωσσικῶν
πρὸς νότον.

Τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα ἀνα
ὁ λιμὴν τοῦ Πύργου καὶ ἡ πα
χρι Σωζοπόλεως καὶ Ἀγχιάλ
γωσεν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ
πλοίων εἰς τὰ βουλγαρικὰ παρ
τέστη ἀδύνατος.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΟΥ Κ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Ἀσύρμ
Οἱ μετεωρολόγοι προβλέπουν
λάρωσις τοῦ ψύχους εἶναι
διότι νέος ἀντικυκλὼν κινεῖτ
Βαλτικῆς πρὸς Δυσμὰς ὅστις
θὰ ἐπιφέρῃ νέαν πτῶσιν χιόνω

ΟΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕ
ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙ
ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταπο
μας).— Τὸ ζήτημα τῶν μειονοτ
γνωσθὲν ὅτι θὰ συζητηθῇ ἐν Γενεύ
νεζωπύρησε τὴν κομιτατζήδικην
παγάνδαν. Ζητεῖται [illegible]
πιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ [illegible]
μόνιμον ἔλεγχον τῶν συνθηκῶν
διαβιώσεως τῶν μειονοτήτων ἐν Μακε
δονίᾳ.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΠΟ
ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΩΝ

*Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ἐλήφθη
λεγράφημα πολιτικῆς τινος ὀργανώ
τοῦ Ἡρακλείου, ἡ ὁποία διαμαρτύρε
ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχρισεν συνδυασμὸ
τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς εἰς τὸν
Ἡρακλείου καὶ δὲν ἄφηκε τοὺς πο
νὰ ἐκλέξουν οἱ ἴδιοι τοὺς γερουσ
ποὺ νομίζουν καλυτέρους.*

*Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν
πικῶς εἰς τὸ τηλεγράφημα, ἀναφέρ
ἡ κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ
λεύθερα αἰσθήματα τῶν κατοίκων
κλείου ἐσκόπει ἀρχικῶς νὰ μὴ χρί
ποψήφιον κυβερνητικὸν εἰς τὸ Ἡρακ
ον. Ἐφ' ὅσον, ὅμως, ἐξέθηκαν ὑπο
τητα μέλη τῆς κυβερνήσεως, ὁ Γεν.
κητὴς Κρήτης κ. Κατεχάκης εἶχε
χρέωσιν νὰ χρίσῃ τὸν κυβερνητικὸν
δυασμόν.*

*Τοῦτο, τονίζει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς
ἀποτελεῖ καμμίαν ἀπολύτως παραβ
τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ
ἀλλὰ πρᾶξιν κοινοβουλευτικήν. Καν
δὲν περιορίζει τοὺς ψηφοφόρους
κλείου ἢ τοὺς ἐμποδίζει νὰ καταψηφ
τὸν κυβερνητικὸν συνδυασμόν.*

ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ

*Χθὲς τὴν 6ην μ.μ. τὸ ὑπ' ἀρ. 1
φορτηγὸν αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον
γνώστου παρέσυρε παρὰ τὴν
Ἀλεξάνδρας καὶ ἐτραυμάτισε σοβαρ
διάφορα μέρη τοῦ σώματός του τὸ
μηχανικὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκ
νίας Κ. Κωνσταντίνου. Ὁ τραυματ
ἐν ἀπελπιστικῇ καταστάσει μετεφέρθη
τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Ἡ κατάστ
του εἶνε κρίσιμος. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ
νήτου ἐξηφανίσθη.*

Η ΜΕΙΩΣΙΣ
ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤ

Αὔριον θὰ συνέλθῃ ὑπὸ τὴν
πλοιάρχου κ. Δεμέστιχα ἡ ἐπι
μελέτην τοῦ νομοσχεδίου περὶ
ξόδου ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξ
πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ὑπ' ὄψιν
θὰ τεθοῦν οἱ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ
λείου καταρτισθέντες πίνακες τῶν
θέσεων μαχίμων καὶ μή. Κατὰ
λόφασιν τὸ νομοσχέδιον θὰ καταρτι
τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ
τροποποιήσεις τοῦ ἐν λόγῳ ὀργανισμοῦ
παιτήσῃ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα
ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ὀργανικὰς
θὰ προστεθοῦν καὶ αἱ συσταθεῖσαι
θετικῶν διαταγμάτων.

ΠΑΡΑΠΟΙΗΜΕΝΑ
ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛ

Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Ἡρα
κατέσχε χθὲς εἰς χεῖρας τοῦ σχεδιαστ
Λέτσα ὅλα τὰ σχέδια καὶ σχεδιαγρ
τοῦ προαστίου τούτου διότι ἐξηκριβώθη
εἶχεν ἐπέλθει μεταβολὴ εἰς αὐτὰ αὐθ
καὶ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργ
κατασχεθέντα παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἐλ
λίαν. Ὁ σχεδιαστὴς κ. Λέτσας ἰσχυ
ὅτι ἡ εὐθύνη τῶν μεταβολῶν βαρύνει τὸν
εδρον τῆς ἐπιτροπῆς κ. Μαλλιαγρού